

ஸ்ரீ
ஸ்ரீகுருஷ்ணசகாயம்.

(-)-

தருமர்

அஸ்வமேத பர்வம்.

இஃது,
கோகுலாபுரம்

அருணாசலமுதலியா

ரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டது.

(-)-

திருப்பதி

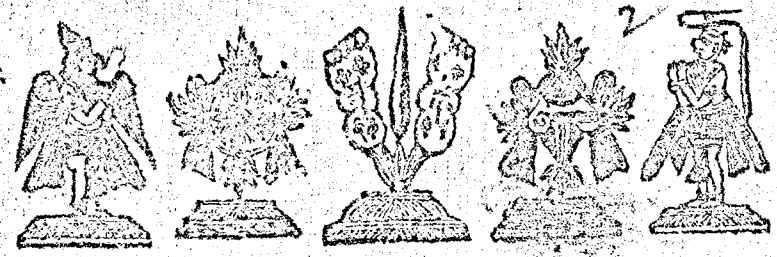
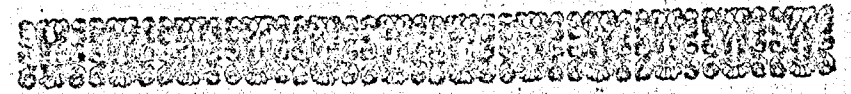
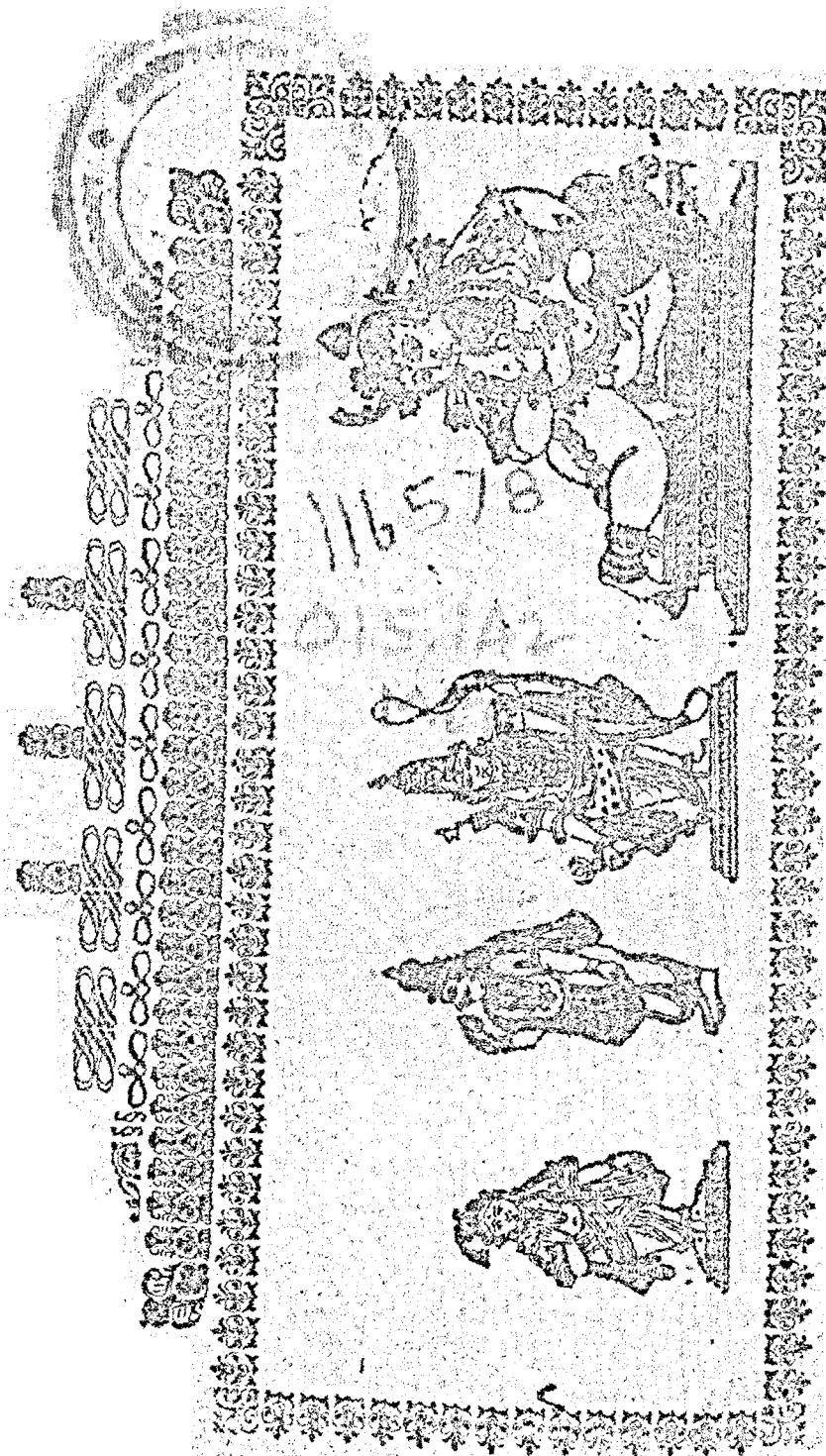
இரத்தினமுதலியார்

அவர்களது

அலுவலகம்

கலைக்கியானமுத்திராஷா அரங்ககூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1884

ஸ்ரீராமஜெயம்.
அஸ்வமேதபர்வம்.

வியாசபகவான்தே தாந்திரிய

சுலோகம்.

வியாசம்வசுஷ்டபதாரம் சத்தேபேனக்ரமகம்மஷம்
பாசராத்தமசம்வத்தே கதேமத்தபேரீதிம்
வியாசாவஸிஷ்ணுபாய வியாசுபாயவிஷ்டணவே
உமோதாபிரம்மரிதயே வசுஷ்டாயாமோகமர.

நூன்முதம்

இந்தப்படி வெதவியாசனைத்தோத்திரஞ்செய்த ஐந்தாம்வேதமாயே
ஸ்ரீமத்மஹாபாரத சரித்திரத்தைச்சொல்லுகிறோம் அருமெப்படி யென்ற
ல் பூர்வத்தில்சுத்திரவயிசை மகர்சாவையிய ஜெனமேஜையமகாராசாவானவர்
கந்தரிபிரதானிகள்கூடவியேன்களும் புடைகுழத்தக்கதாசு' சகலசம்
பிரமத்தடன் இரத்தின சிவசாதனத்திற் கொலுமுதமாவ வீற்றிருக்கும்
பொழுது அவரிடத்திற்குப்பரமபாகைதிகாமணியாயிய கௌரவியாசர்சுஷ்ட
ரென்மிற ஐயமுனித்திரமொட்டியானவர் எழுந்தருளிவந்தார் அப்போதவ
னைக்கண்டுஜெனமேஜையமகாராசாவானவர்செவ்வாதனத்தையிட்டிறங்கித்த
ட்டஞ்செய்து அவருக்குஅரங்கிய பாத்திரமுதவான சகலோபசார மலர்
பெய்தபூசைசெய்து ஓராசனங்கொடுத்து அந்நேமெனமுந்தருளப் பண்
ணி அந்நேமுனிப்பரபாப்பார்த்துச் சவமேசயமகாராசாவானவர்ஒருவாயி
முனித்திரமே பூருவத்தில எங்கென்பாட்டான தருமராவானவர் அநவ
மேதயாகஞ்செய்த தீர்வியசரித்திரத்தைச் சொல்லியருள வேண்டுமென
துவிண்ணப்பஞ்செய்தார் அதுமேட்டுஜெனமுனித்திராவானவர்சுத்தேதாசைப்படி

செய்துவிடுவர் ஓசனமேசயமகாராசனே நீர் இப்போது கேட்ட அஸ்வமேதயாக சரித்திரமானது வேதசாதுமாய் மகாராசியமாகியும் இருக்கிறது. அதையாதாமொருவர் பஞ்சகரணத்தியர யிருந்து கேட்பாராய் எவர்கள் முர்ப்பவத்திற்செய்யுள்ள கோ அத்தி-பிரம் அத்தி-புரி அத்தி-செ அத்திமுதலான சகலபாவங்களும் நீக்கி பிமனமயிற்சகலபோகபாக்கியங்களையும் மூலமித்த இருக்கிருந்தியாய் நறுமையில ப்ரிமகாவின் ஹுவினுடைய பாதா தவித்தல்களையும் பெருவாரிகளப்படிப்பட்ட புண்ணியசரித்திரத்தைதகசொல்லுவினோம் நீ கேட்பாராய் கொண்டு ஜயமுனித்திரர் தனது ஆசிரியராயி கேத்தவியாசனாத் தியானஞ்செய்த ஜனமேசயமகாராசனவுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

கனாதியின்வரலாறு.

அஃதெப்படியென்றால் கேளுமையா-சனமேசய மகாராசாவே முன் வேட்கைப்பட்டன தருமராசாவானவர் அவரவர்களுட்பெற்றினைட்டி காவலவாக்ரும் பத்திஞ்செய்தசயம்பெற்றுப்பட்டபிஷேகராயிருபத்த நதுவருஷம் இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்வருகிறநாளில் ஒருகாலத்தும் ராசாவானவர் கொலுவாயிருக்கும்பொழுது அவரிடத்திற்குவேதவியாசமு ணிவர் எழுந்தருளியவந்தார் அவனாக்கணமி தருமராசாவானவர் எழுந்திருந் து அவருக்குபூசைசமஸ்காரமுதலிய உபசாரங்களுஞ்செய்து அவரை ஒரு ஆசனத்தி லெழுந்தருளாச்செய்து அவரைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய் தினார் ஒருவாயிஅத்யயன் வெகுநேசாட்சயம்பண்ணி அதனால்கெரு பாவ வகளைச சம்பாதித்துக்கொண்டேன் அதுவுமல்லாமல் கவுரவ ஸ்திரீகளெ ல்லாம் என்னேரமுரககாவென்று அமுதாக்கொண்டிருக்கிறார்களே அந்த அகோரத்தை என்னுல்கேட்டுச்செிக்கமுடியவில்லை யல்லாமலும்சந்தியச ந்தனாகியும் பாம்பாசனதாசியும் டகாக்கிரமசாலியாயும் புண்ணிபமு ர்த்தியாகியும் எங்களைகிருபையுடனேவளர்த்து ரட்சித்தவராகியும் விளங் கியவிஷமோச்சாரியனா இரணக்களத்திலே படுக்கவைத்தேன், அதுவுமல் லாமல் பெரியவராகியிருக்கையவுள்ளவராகியும் அகண்டதவிப்பாக்கிரம முடைவராகியும் வில்லுக்குஆசாரிராசாகியும் அதிரமகிஷ்டாராகியும்எ ட்களஞருகிகாடணியாகியும் விளங்கியதுகோணாச்சாரியனாக் கொண்டுவிட் டேன் அதுவுமல்லாமல் பிதாவாயிருந்த கன்னைத்தமையனைன்று எவ்வ எவுமெண்ணாமல் இராச்சியபரிபாலன அபேட்சையினாலே கணபத்தவிட் டேன் பின்னும் அண்ணந்தம்மோமன் மைத்துனன் உற்றார் பெற்றார். நிக்ஷிதிரமுதலான மற்றுமுள்ள ராசாக்களையுங்கொன்று வெகுபாவங் களைக்கட்டிக்கொண்டேன் ஆகையினால்கலாயிஇந்தராச்சியவாஞ்சை மிகவு ள்விட்டது நுதுவாய்க் வரக்கி ம.என்னசகமகாவ னுனிமேல் ஒருநாளுஷ்

யாநிலும் இந்தராச்சியத்தைப்பரிபாலனஞ் செய்யமாட்டேன் ஆனபடியி னால் இத்தராச்சியத்தைஎந்தமபிஷேகராயில் ஒப்பினவத்துவிட்டநான்பா மபெனத்திரைய்க் காட்டுகடிப்போய் மாநியுதித்திக்கொண்டு சருகுசலப ட்சனஞ்செய்து தபகபண்ணிசகலபாவங்களுையும் பீபாக்கடித்துக் கிருதகி ருத்தியலுவின்றென் அதற்குதேவரீர் அனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென் னு தருமபுத்திரராசாவானவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய வியாசமுனிவர்கேட்டுப் புண்ணமைக்கொண்டு தருமராசானைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்

ஒதர்மந்தனா நான் உனக்குளத்தனையாகச் சொன்னால் தெளிவுண் டாகவில்லை துஷ்டநிக்ஷிரகம் கிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்வது ராசதர்மமேயல் லாமல் வேறல்ல ஆனலும்பூர்வத்தில் குரியவம்சராசாவாகிய புத்ரம்ராண வர் இராவணாதிஇராட்சஸசம்மாரஞ்செய்து அந்தபாவங்கள்போகத் தக்க தாக அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து புண்ணியகேகராய்க் கிருத கிருத்தியாய் பூலோகத்திற் பீர்த்திபெற்றிருந்தார் அவரைப்போல நீரும் அஸ்வமேத யாகஞ்செய்து சகலபாவங்களையும்பீபாக்கடித்துக்கொள்ளும் இனிநீர்சாதே கப்பல வேண்டியதில்லை என்அசொல்ல அதுகேட்டு தீர்ப்புத்திராசகதேர லுசித்தாய் ஒருவாயிமுனிஞாதே தேவரீர்திருவாய்மலர்ந்தருளியபடியே அந்தஅஸ்வமேதயாகத்தைச் செயலோமென்றால் அதற்குவிருதிரவியஞ் சொல்லுமே அவ்வளவுதிரவியம் எனக்குஎப்படிநிடைக்கப்போகிறதென்று தர்மராசாவானவர் விண்ணப்பஞ்செய்யஅதுகேட்டு வேதவியாசாசொல்லு கின்றார் ஒதர்மந்தனா நீர்திரவியத்தைகருவித்து அனுவனவுமவிசாரப்ப டவேண்டியதில்லை முன்புகுரியவம்யிராதிபரான மருத்துவமகாராசாவெ ன்கிறவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து அபரிமிதமாய்ப் பிராவணாஞ்சுக்குவெ குதிரவியத்தைகத்தான்கொடுத்தார் அப்பொழுது அவர்கள்எய்க்கமாட்டா மல் அந்ததிரவியத்தை இமோர்பர்வதத்தன்னடைவில போட்டுவிட்டுப்போ ளர்கள் அந்ததிரவியத்தைஇப்போது நீர்எழிப்பித்துக்கொண்டு வந்தாயாக ன்ருக்கலாவிமன்றுசொல்ல அதுகேட்டுதர்மராசாவானவர்கிந்தா திரோத்தராய்க்கிலேசப்பட்டி வேதவியாசனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஒரு வாயிமுனிவாதே தேவரீர் கல்லகாரியஞ் செய்யச்சொன்னீர் இதுவும்கு நன்றாயிருக்கிறதோ நான்முன்னையேபிரஜாசூதாயம்பண்ணி அந்தப்பாவத் தைப்போக்கடிப்பதற்கு வழிகாணாமலிருக்கிறபோது பின்னையுற்பிராமண ஸ்ரட்டமையை அபகரித்துக்கொண்டு அந்ததேவஜமுஞ் சம்பாதித்துக்கொ ணவேண்டுமோ இப்படிக்கொத்தகாரியம் நான்சொப்பனத்திலுஞ் செய் மாட்டேனென்று தர்மபுத்திராசொல்ல அதுகேட்டுவேதவியாசா சொல்லு கின்றார்

ஒதர்மதயாமிதி நான்பாவத்துக்கு அனுக்ஷண காரியஞ் சொல்லு வோமோ அப்படிநீக்காலும் நீர் நின்ககவேண்டாம் அந்தமருக்குவ ம காராசா அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து அலேகமாயிம் பிராவணர்களுக்கு

அவ்வாறாக ஆகைதனியத்தக்காத வேகுநிரவியத்தைத்தான் கொடுத்தும்
மேலான அந்தப்பிராமணிக் கொள்கைமெருகாதே அதனையே
வாங்கிக்கொண்டு எடுக்கமாட்டீம் மெத்தவுத்தாப்பந்தியப்பட்டு அது
வாங்கக் கமக்கறதற்கு உதவியதை எடுத்திக்கொண்டு மிச்சமான நிரவியத்
தை இமேர்ப்புதததன்னைபிக்கும்படியாய் போட்டு இத்தநிரவியத்தை
எவ்வளவுண்டதும் அவ்வளவுமைய் எடுத்திக்கொண்டு போகக்கூடாது
கொண்டதொல்லிப்பாய் விட்டார்கள் அதுவுமல்லாமல் பூமிவிசிறக்கிற
போதுள்ள தர்மசாக்ககளுக்கேன்று வேதந்தித்தொல்லியிருக்கிறது ஆ
கையினால் போன்றதும் போகப்போகாமல் அத்தநிரவியத்தை எடுப்
பித்திக்கொண்டதொன்று யாகஞ்செய்யுமென்று சொல்ல அதுகேட்டுத் தர்மா
களும் அப்படியேல்லவென்று கமத்தித்த ஒருனிசிறீல்டே அந்த அ
ல்லமேதயாகஞ்செய்தி ஏதம் அப்படி அதைச் செய்ய எங்கு தெரியச்சொ
ல்லவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு வேதநிரவியப்பகவானுள்
தர்மசாக்கைப்பாத்தத்சொல்லுகிறார் கேளுமையதர்மசாக்கது அல்ல
மேதயாகஞ்செய்தி வித்தாத்தத்தை சொல்லுகிறோம் என்னவென்றால்
அத்தயாகத்தக்குத்தகுதினையான தசரீரமுதலும் வேகுநிரவியத்தொ
ன்றப்படியும் கருத்தாய்விடும்ருவருமபிதமசையும் இடவகையுள்ள
நிறமாயும்வததசல்லிஞ்சநிறமசையும் உதபெவனம்போலவசயமுருக்
கவேளும் இப்படிக்கொத்தகபலகளுமுள்ள அன்னத்தைக்கொண்டெவ்
தர்மசாக்கப்பண்ணுகிற பூகஞ்செய்தி மந்திரபூர்வமாய்த் தேந்திரம்
விண்ணித்திரபூககளுஞ்செய்தி யாகஞ்ஞடத்தைப் பிரகசுணம்பண்ணி
உம்முண்டையதிரபாபசெய்யித்ததை ஒருவாத்தபத்திலேமுதி அத்தப்பட
தைத்தல்லவத்தினையைய தெந்திரிலேகட்டி பற்பாடு கத்தபுஷ்ப அகத்தை
களால் மந்திரபூர்வத்தடல் அதைபூசித்தம்பிராமணர்களுக்கு அநேக
தர்மசங்கெடுத்த அதை ஒருவருஞ்பரியத்திரம் பூமிப்பிரகசுணம்பண்
ணுகித்தது அல்லவென்பதென்ற வந்தாசாக்ககளைல்லவா எங்கித்ததச்சயம
பண்ணுகினையை எடப்பித்திக்கொண்டேய்த யாகஞ்ஞடத்திலமந்திரபூ
ர்வகத்ததுடன் யத்தியம்பண்ணி தேயர்களுக்கெல்லாம் அநித்திரபூ
க்கொடுத்த அத்தயர்கஞ்செய்கின்ற சோமணர் களுக் அத்தகையகொடுக்க
வேண்யம் அத்தெதப்படியென்றால் ஒவ்வொருவருக்கு ஆகையொன்று
தினாமுன் ததேர்வாளானுப்பது ஸதிரீகளாலுததகமெருபுரம்இத்தப்
பிரகாரமகொடுத்த மகாரீத்திப்பிரகாசத்தைப்பொருத்த நித்ததுதொல்
வதுதகேட்டுறருமபுத்திர சித்தககிரீரத்தனும் விசாரப்பட்டு வேதநிர
கைப்பார்த்தத்சொல்லுகின்றார் ஒருனித்தகேரகஞ்சுத்த அல்லமேத
க்குதினையைப்பித்ததக்கொண்டு எந்தாசாக்ககையது எந்தத்தால்அல்ல
சர்களுடனேயோராயும்பதசொண்ணிரே அபபதப்பட்ட பிரஜகயயையக்
கும்பிரயத்தினையாயிருக்கிற காரியம்மாண்டசெய்யப்படுகேளு எனக்குப்பி
ரஜகயயமென்கிற காரியத்தைவினைத்தாலும் சீரம்செய்கிறது மாதாவி
சாரமாயிருக்கின்றது ஆகையால்என்னவியதமாக இத்த அல்லமேதயாகத்
தைச்செய்துமுடிப்பேன்சொல்லுமையவென்ற விதமுப்பஞ்செய்ய
துகேட்டுக்கொளியாச்சொல்லுகிறார்,

[illegible]

ஒகர்மகத்தது அல்லமேத யாகத்திற்குத்தகுந்த குறியாயானதுபற்றி
 ராகநிபட்டனாத்தையாறுகிற எவ்வாறுகூறாமகாரசாஸிளித்திஸ் இருக்கி
 ன்றதுஅதை உபாயமாகக்கொண்டுகொளேண்பிம் அநதாசாஸுக்குப்பத்த
 அக்குறையானி சேனைகளிருக்கின்றது அதுவுமல்லாமல்அந்தாசாஸமகாவி
 ராவிளிர்வல்லிண்ணப்பதிபுல யகத் அப்படிப்பட்டமகாபுருஷன்அதில்
 நுக்கிறகுறியையை எப்படியாவது அமைப்பிக்கேண்டிமென்று சொல்ல
 அதுகேட்டுநர்மாசாவானவர் சகதோஷித்தராய் இறந்தெப்படியென்று
 ஆலோசனைசெய்யும்போது அந்தக்கொலுவிலிருக்கின்ற மகாவீரபராக்கி
 ரமசாஸியாவியிமசேனை சொல்லுகிறார் ஒஅண்ணாநர்மகதி அடியென்
 சொல்லுகின்றவிண்ணப்பத்தைதக்கேளும் அச்சென்னவெல்லாஸ்அந்தஎன்
 னதனாகவனுடைய புதுபலபாக்கிரமமுமகவனுடைய சேனைகளின்பிரதாப
 முமகாமாத்திரமென்றுயோசிக்கின்றீர் அவர்களைப்பெல்லாமென்றுடைய
 தையுதத்துக்கொயாகும்படி ஒருகொடியில்துறக்கடித்து அந்தாசாஸை
 க்கெலித்தவனிடத்திலிருக்கிற அந்தஅண்மமேதக்குறியியை நானேபிர
 வாகத்திருக்கிறேன் என்னுடையபாக்கிரமத்தைப்பாரும் அப்படிச்செ
 யம்பெறதுஅந்த அண்மதைக்கொண்டு வராமற்போவேகுறியில்தாபிதாக்
 களைத்தாலித்தபேரகன போகின்றபாசத்திலேயும் குருத்துரோகத்தெய்
 த்தரோசுச்செய்தவர்கள் போகிறபாசத்திலேயும் போகவேண்டாமகத்
 தாயிசபத்திசெய்தான் அதுகேட்டுதாமபுத்திரர்மணக்கலவ்விடுவீமசேன
 க்கெஞ்சய்க்கிலுமன்றிநினைடைய ரலாபங்களையோசிக்காமல் இப்படியாக
 ப்பாநிசபதஞ்செய்யலாமோ அந்தாசான் அநிபலாஷ்டயன்அதுவுமல்லா
 மச்சயாபசயம்ஒருவர்மங்கல்லவே அப்படியிருக்க நீஇப்படிசபத்தஞ்சொ
 லிவிட்டாயே இறந்துஎன்னசெய்யலாமென்றுநர்மாசாவானவர் யோசிக்
 கும்பொழுது அதுபற்றித்த கர்னவ்ருமாசாறுவெயிஸ்ககேது சொல்லுகி
 றுன்னுபயாசசேனாநீங்கள் இப்படியோசிக்கவேண்டாமோ அந்தாசான்
 பேரில் என்னோ பினைபுக்கள் என்னியதசப்பனுதிய விமசேனை

மகாரசனை அப்புறம்வைத்துவிட்டு நான் ஒருவனாகத் தனித்துப்போய்
 ரசனையுஞ்செய்து யந்தாராஜமும் அன்னுடைபுறப்பதற்கு
 னையுஞ்சின்னப்படுத்தி விட்டு ஜயலட்சுமி சமேதாய்ச் செயலினைமுற
 க்கத்தக்கதாக அந்த அஸ்வத்தைக்கொண்டு வருகிறேன் என்சாமர்தியம்
 தைச்சந்தேபாநாங்கொன்று சொல்ல அதேகேட்டிதர்மராசர் கனவரவிசா
 ரப்பட்டு ஒருமாராபுத்திராத்மேநாங்களுன்னையுத்தததுக்கனுப்பிவிக்கி
 மதுதாம் மல்லவேநீசிறுபிள்ளையாச்சுதே உன்னைகசகலபோக பரக்கியங்க
 னையுமனுபவிக்கச் செய்வதும் நல்லஎய்வரன்ஸ்திரீகளைக்கூட்டி லீலாவினோ
 தமாயிருக்கச்செய்வதுவுமல்லாமல் உன்னையுத்தமுக்கத்திற் கனுப்புவது வி
 யாயமல்லே இதுவுமல்லாமல் உந்தகப்படுகிய கர்ன்னனைத்தமையனென்
 னு அறிந்துக்கொள்ளாமல் அர்ச்சனங்கையில் கொல்லும் படிசெய்தேன்
 சத்துக்கமேஜின்னமும்பொறுத்து முடியாமல் உன்னைப்பார்த்துப் பொரு
 திருக்கிறேன் நீசன்னைக்குப்போகவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டி
 விஸ்வகேதுசொல்லுகிறான் ஒஹாநீர் இப்படிச்சந்தேகப்பட்டுண்டாள்
 ன்னைடைக்கப்படுகிய கர்ன்னன் நடுவுநிலையாயிவந்மத்தைவிட்டு அ
 தர்மத்திக்கு உட்புகுந்து தன்மார்த்தகனாகிறியோதனாதி கருடன் கூடிக்
 கொண்டு உங்களுக்குவெகு ஆபத்துகளுண்டாக்கினபடியால் இரும்புடனே
 கூடானெருப்புக்கும் அடிபயின்பன்பு போலகர்ன்னனும்மடித்துபோன
 னு அத்தருகீமகனென்விசனப்படுகிறீர்கள் அப்படி விசனப்படாமல் எனக்கு
 சன்னைக்கு அனுமதிபண்ணி அனுப்பிவைப்புகள் உத்தமமாகத்திரியாகப்
 பிறந்து சனனைக்குப்பயப்படுவார்களே நீங்கள் ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்
 டாம் என்செளரியபரக்கிரமத்தை நீங்களேசொல்லப்போகிறீர்களென்று
 சொல்ல அதுகேட்டி தர்மராசாவானவர் சமமதப் பட்டிருக்கும் போது
 சேவையேபொறும் கடுமர்க்கனன் குமாரனுமாயிவ மேகவரன்சொல்ல
 கிறான்.

ஒபாட்டாதருமசுகிபா என்னுடைய விண்ணப்பத்தைக்கேளும்
 என்கள் பாட்டன் விமசேனனும் விஸ்வகேதுவும் அந்தாரசனின்
 சேனைகளுடனே போராடியுத்தம்பன் னுதிருநா நான் என்னுடைய ராட்
 சதமாய்க்கையுண்டாகி ஒருவருக்குத்தெரியாமல் பட்டினத்திற்பு
 குந்து அந்த அஸ்வத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் விடத்துக்கு
 வருகிறேன் ஓசவாயினங்குச்செலவுகொடுமென்று இரண்டுகையுந்
 க்கட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன் விசயத்துடனேகேட்க அதுகேட்டி தர்மா
 ரா ஆச்சப்பபட்டிமே கூர்னாநீ சிறுபிள்ளை போக வேண்டாம்
 குறிவை வேண்டிமாநுலம்விமசேனனும் விஸ்வகேதுவும் போகிறார்கள்
 நீசுமாய்ச்சுல சவுக்கி யங்களைபு யனுப விடக்கொண்டிரு
 வென்று சொல்ல அதற்கு மேகவரனை நீசுது அப்பாட்டு

வித்தர்மராஜாவது நமஸ்காரம்பண்ணி எப்படியும்நான் போகவே
 னுமென்று சொல்லிப்பெற்றுக்கொண்டானப்போது துரியாஸ்தமான்
 மாச்சுது அதுகண்டிதேவியாசர் சந்திராநுஷ்டானத்திரியாகிமு
 டுத்துக்கொள்ளவேண்டி தம்முடைய ஆரீமத்துக்குமுந்தருளி
 ர்அப்பொழுது தர்மராசாவானவர் விமன்-அர்ச்சனன்-நகுலன் - சகா
 தேவர் சளுடனும் மந்திரிகளுடனும் கொலுவைவிட்டு எழுந்திருந்
 துபோய்ச்சந்திராநுஷ்டான சபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டமறுபடி
 யும்வந்து சகலசேனைகளும் புடைசூழத்தக்கதாக கொலுவாயிருந்து
 தருமராசாவானவர் தன்னையாசபகவரன் அஸ்வமேதபாகம்பண்ண
 ச்சொன்னதும் தான்சம்மதித்ததும் எவ்வாறுசுவன்ப்பட்டனத்துக்கு
 விமசேனன் - விஸ்வகேது - மேகவரன் இவர்கள் போயிரோமென்
 னுகொல்லிய வார்த்தையைபும் நிரூபித்து இதுவெல்லாம் அசாத்ய
 மானகாரியமாகவிருக்கின்றது இதற்கென்னசெய்யலாம் இவைகளுக்கு
 ல்லாம்பிறுஷணமுர்த்தியிருக்கிறாண்டு அவனாமனதிலே தியானித்
 து ஓ, கிருஷ்ண துவாரகாபுரிவாசாதேவநகரத்தது அநுதரட்சன் ஓ
 பத்பாந்தவா ஓ, சுவாமியென்று அநேகவிதமாய்க்கொண்டது அர்
 ச்சுனைப்பார்த்துச்சொல்கிறார். அர்ச்சனர்காலமே துவாரகாபுரி
 க்குப்போய் நமதுருகுசுவாமியாயிவ கிருஷ்ணதேவனை அழைத்துக்
 கொண்டுவா நமக்கு அவனாய்ல்லாமல் ஒருகாரியமும்கடவாதென்று
 சொல்ல அப்படியேநல்லதென்று அர்ச்சனராஜனும் சம்மதித்திருந்
 து அந்தச்சமயத்தில் வாசல்காக்கிற தலையாரிகள் வந்துதெண்டலி
 ஓ, ஐயாராசேந்திராராசமார்த்தாண்டாநகரமேரா அதோ அரண்
 னை வாசலில் லோகநகரத்தாவாயிவ புரிகிருஷ்ணதேவர் வந்திரங்கி
 ரன்மனைக்கு வரலாமாவென்றுகேட்கச்சொன்னார் அந்தச்சேதி தேவ
 ரீர்த்தத்தமறியவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து நிற்கவதுகேட்டு
 தர்மநகர்தன் அனந்தசமுத்திரத்தில் பூழ்வினவராய்த்தியுக்கொண்ட
 முத்து தமபிமாருந்தானமாக எதிர்கொண்டபொய்அரண்மனைவாசலி
 லு அழிந்திருக்கிற பண்பகவா?வைக்கண்டி ஓ, புண்டரீகாஷ்டா ஓ, சு
 வாயி உமகருஷ்ணபுண்டோ என்னோசனடனஞ் செய்கிறீர்கள்
 சொல்ல அதுகண்டி கிருஷ்ணதேவர் தர்மராசாவுக்கு காஷ்டங்கதெ
 ண்பபிட்டார் அப்பொழுது தர்மராசாவும் கிருஷ்ணமுர்த்தியை யெதி
 ர்த்துமார்டோடனைத்துக் கொண்டார் விமசேனனும் கிருஷ்ணதேவ
 ருத்தமுவிக்கொண்டார்கள் அர்ச்சனன் - நகுலன் - சகாதேவன் இவ
 ர்களெவரும் கிருஷ்ணதேவனை அழைத்துக்கொண்டெவந்து அரண்ம
 நையிற்புகுந்துகொலுவில் உட்கார்ந்தார்கள் அப்போது அந்தப்புரத்
 திலிருந்தவிளையாடியம்மன்வந்துகிருஷ்ணதேவருக்குத் தெண்டலி
 ப்டி ஓ, அண்ணாதேவநகரத்தவருந்திரீசனோ முன்னாலே என்னைத்
 துயிரோதனுவன் அந்தராஜகம்பில் அவன் தம்பியாயிவ அந்தாந
 னைவிட்டினைப்பயத்தெய்யும்போது அஷ்டமமாகக் காத்திர சந்தித்

தமகாணபாவாகவாமியென்று விண்ணப்பஞ்செய்துவிட்டுத் தீகா
பாலசூடாமணியாகிய பூரிநிஞ்ஞணபகவான்சொல்லுகிறாது, அம்மா
புண்ணியவதி உன்னுடைய பதிவிரதாதர்மத்தினாலும் தர்மநந்தன
ருடைய சத்தியத்தினாலும் ஒருகுறைவுமில்லாமல் துவரகையில் எல்
லெரும்களமே பிருக்கிறார்கள் என்னுலொருகாரியமுமில்லை தர்மராசா
வினுடைய அனுக்கிரகத்தினாலேசகலஆத்மகோடிகளுக்கும் ஆனந்தமு
ண்டாச்சது அம்மா இனி நீ அந்தப்புரத்துக்குப்போம் இங்கேயிருக்
கவேண்டாமென்று சொல்ல அதுகேட்டு திரொளபதியும் ஓ, அண்ணா
ருத்மணிமனோகரா இவ்விடத்தில் தமையனாகிய தாமுமன்புருஷருமல்
லாமல்வேறே எவர்களுமில்லையே நானிருந்தால் தானென்னவென்று
சொல்ல அம்மா நீ இந்தச் சபையிலிருக்கவேண்டாமென்று திரும்பவுங்
கிருஷ்ணதேவர் சொல்லியருளினார் அதுகண்டு திரொளபதியும் அப்ப
டியே நல்லதென்று அந்தப்புரத்திற்குப்போனார் பின்பு தர்மராசாவா
னவர்கிருஷ்ணதேவனைப்பார்த்து ஓ கபடநாடக குளுத்ராவதாரீ ஓ,
கிருஷ்ண நானிப்பொழுது அர்ச்சுனனுக்குத் துவாரகைக்குப்போய்
தங்களை அழைத்துக்கொண்டுவரும்படி கூட்டினாயிட்டேன் அதற்குள்
தேவாரீரும் வந்துவிட்டமென்று சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி
யும் தர்மராசாவைப்பார்த்து ஓ, ராசேந்திரா நம்மைப்பற்றி யேதாவி
துங்காரியமுண்டோ சொல்லுமென்று கேட்க தர்மபுத்திரர் சொல்லு
கிறார் ஓ, பாம்புருஷாதேவா திரேதவா வேதவியாசர் இவ்விடத்திற்கு
மூர்த்தருளினவந்து என்னை அஸ்வமேதயாகஞ்செய்து பாவங்களைப்
போக்கடித்துக்கொள்ளுமென்று சொல்ல அதற்கு திரவியம்வேண்டிமெ
ன்று நான்சொன்னதற்கு மருத்துமகாராசா யாகம்பண்ணி அந்தயாக
த்தில் பிராமர்களுக்கு தரஷண்கொடுத்தார் அவர்கள் அந்ததிரவியத்
தைச்சுமந்துக்கொண்டு போகமாட்டாமல் இமோற்பர்வதத்தண்டை
யில் போட்டுவிட்டுப்போனார்களையெழுத்துக்கொண்டிவந்து செல
வுப்பண்ணுமென்றும் அஸ்வமேதயாகத்திற்குத் தருந்து அஸ்வ
து எவ்வாணுச்சுமகாராசாவின்விடத்திலிருக்கின்றது அதையழைப்பிடி
மென்றுஞ்சொல்லிப் போனார்பின்பு பிமிசேனனந்த அஸ்வத்தைக்கொ
ண்டுவருகிறேனென்று சொல்லிசபதங்கடையினான் ஆகையால் இதுகளுக்
கெல்லாம் தேவாரீரேயல்லாமல் ஒரு அனுவாகியும் அசையமாட்டாதெ
ன்றுகினைத்து தங்களை அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னேன்சுவாமி
யென்று சொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் புன்னகைகொண்டு
தலையையசைத்து சற்றுநேரம் யோசனைப்பண்ணி இத்தயாகத்திலே
நமதுகாரியமெல்லாம்விறைவேறவேண்டிமல்லவோவென்று மனதில்நி
னைத்துக்கொண்டு அந்ததேவனுனவர்மேகமானதுகர்ச்சித்தாப்போ
ல் ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறார் ஓ, தர்மநந்தன நீங்கள்சற்றாநிலும் நம
துபலத்தையும் மாற்றாநுடையபலத்தையும் எண்ணிச்செய்கிறார்களே

அந்தவிபரதருக்கும் வேலையில்லாதேவர்கள்முலானவர்களுக்கும் அ
சாத்தியமின்னகாரியத்தைச்செய்யும்படி சொல்லிப்போனார் அப்படியா
னாலும் இந்தபிமிசேனன் முன்னும்பின்னும், யோசிக்காமல்பதவி எ
வ்வாணுசுவன்வசத்திலிருக்கிற குதிரையைக் கொண்டுவருகிறேனென்
றுப்படிசபதங்கடையினான் அந்த எவ்வாணுசுவனுக்குப் பத்துஅக்கு
ரோணிசேனைகளிருக்கின்றது அவளுேசத்தியசந்தனன் விரா கிரீரன்
விஷ்ணுபக்தன் அவனைசெய்க்களனக்குக்கூடசயிக்கியமல்லவே பிமி
ன்வாயில் அகப்பட்டமாய்சந்திரும்பவும் ஒருவருக்குக்கிடக்குமோ
நீங்கள் என்றைக்கும் இப்படிதான் முன்பின்எண்ணிப் பாராமல்யோ
சனைப்பண்ணுகிறீர்கள் முன்பாரதயுத்தத்திலே இந்தஅர்ச்சுனன் ச
யிந்தவனாகக்கொல்லுகிறேனென்று சபதங்கடையி அதனால் தந்தனை அப
த்துவந்தது அதுவுமல்லாமல் இந்தயாகஞ்செய்வது கொஞ்சத்திலில்
லைமுன்பு பூரீராமர் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணவேண்டிமென்று ஆய்
த்தப்பட்டிருதினையைவிட்டார்ந்தக்குதிரையைச் சுரதனென்றிராசீ
ன் பிடித்துக்கட்டிவிட்டு அத்தன்பிரசேவந்த அனுமார் - சுக்ரீபன்மு
துலான இரண்டிவெள்ளஞ்சேனையுஞ் சின்னப்பின்பித்தித் தூரத்
திவிட்டான் அதுகேட்டு பூரீராமரானவர் வெகுசேனா சமுத்திரத்து
டனே அந்தராசாவையெதிர்த்து வெகுபிரயாசமடைந்து அவனைசெ
யித்து அந்தக்குதிரையைக்கொண்டுவந்து பின்பு அந்தயாகத்தைச்
செய்யுமுடிந்ததார் அப்படிப்பட்டமகாணபாவனுக்கே சக்யமாகா
காரியம் உங்களுக்குச்சக்யமாகுமோ பூமியில் அனந்தமாயிச பவ்லி
களான அரசர்களிருக்கிறார்கள் அவர்களையொருவராலுஞ்செய்க்கமு
டியாது அதுவுமல்லாமல் துலோகத்தில் எந்தராஜா அஸ்வமேதயா
கஞ் செய்கிறானே அந்தக் குதிரையைக்கொண்டு போவோமென்றுநி
னைத்து தேவேந்திரன் திரிந்துகொண்டேயிருப்பான் இதுகனிஷ்யா
கஞ்செய்து பிற்றவேற்றுகிறது மெத்தவுங்கடிகளும் ஆனாலும் ஓ, தர்
மநந்தன நீ கிரீரத்தகாரியத்தை முடியாவிட்டாலும் ஆகாது இதற்
கெப்படியென்று பூரிநிஞ்ஞணதேவர் அவரவரமனத்தச்சோதிக்கும்ப
டி கேட்டருளினார் அதுகேட்டு தர்மபுத்திரர் சொல்லுகிறார் ஓ, தேவ
மநந்தன தேவாரீரேயுங்களமனைதேசோதிக்குப்பெருட்டுகேட்டதேய
ல்லாமல் நிகழாகக்கேட்டவாந்தையல்லதேவாரீர் இதுவைவரும்பா
சுச்செய்வீர் யுரும்புமேருவாகச்செய்வீர் அப்படிப்பட்டதீர் கிரீரத்
தகாரியம் நிறைவற்றமற்போகுமோ கபடநாடக குளுத்ராவதாரியா
ன் தேவாரீரகடாசும் எங்கள்பேரில் பூரணமாயிருக்கிறபோது அந்த
யாகத்தான் எவ்வளவுபிமிசேனனசெய்த பிரதிக்வினை நான்எம்மாத்தி
ரம் ஆகையால் இந்தப்பிரயாசவார்த்தைகளை விட்டுவிட்டு என்னை
னால் இந்தஅஸ்வமேதயாகம்பண்ணுவித்து என்னைப்பரமபலித்திர
னாகச்செய்வதுமன்றி இந்தபிமிசேனன் பிரதிக்வினைபடியே குதி

றுபடியும் அதற்கு ஆலோசனையென்னவிருக்கிறது நான்கள் பத்திரா
வதிப்பட்டனத்திற்குப்போய்வருகிறோம் தேவரீர் இங்கே தம்முத்திர
ரணாயும் மற்றுமுண்டான பேர்களையும் பார்த்துக்கொள்ளும் அங்கே
எங்களுக்கும் ஜெயம்போருந்த ததக்கதாக அங்கிருக்கம்பண்ணி ரட்டி
யுமென்று சொல்லி புதிருஷணபகவானிடத்தில்கிடப்பெற்றுக்கொண்
டுதாயாராகியருந்தி தேவியாரிடத்திற்கும் போய் நமஸ்காரஞ்செய்து
அம்மாநாங்கள் இருஷணபகவானுடைய அனுமதியுலோவ்வர்ணா
வன்பட்டணத்திற்குப்போய் குதிரைகொண்டுவரப்போகிறோம் என்க
ளுக்குச் செயமுண்டாக ததக்கதாக ஆசீர்வாதம்பண்ணுமென்று சொல்ல
அதுகேட்டு ருந்தி தேவியாருஞ்சந்தோஷகரமாய் விஜயபவாலென்
று ஆசீர்வாதஞ்செய்து அனுப்பிவைத்தாள் பிற்பாடு விமசேனன் தி
ரோளபதியண்டைக்குப்போய் அங்களுக்குச் செலவுகொடுநாங்கள் குதி
னையைக்கொண்டு வரப்போகிறோமென்று சொல்ல அப்படியே அந்தப்
திவிரதாசிரோன்மணியும் போய்வாருங்களுள் விடைகொடுத்ததுப்
பிள்ளை-அவ்விடைமீட்டி விமசேனன் விஸவகேது மேகவர்க்கு இவர்
கள் முன்புபேரும் அச்சுனன் நகுலசகாதிதவர்களிடத்திலும் மற்ற
அமுள்ள பெரியோர்கள் சிறியோர்க ளிடத்திலும் சொல்லிச் செலவு பெ
ற்றுக்கொண்டு அஸ்திரபுரத்தைவிட்டு புறப்பட்டிடுகிறார்வாணங்கள்
பூஞ்சோலைகள் கழிகள் - ஆறுகள் - யுதிவுகள் இதுகளைத் தாண்டி கா
டுகள் - மேடுகள் வனங்களுவனந்திரங்கள் குன்றுகள் - பர்வதங்கள்-
சுனைகள்கடந்துபோய் அப்புறம்பத்திராவதி பட்டணத்திற்குச்சம்ப
மாசுவந்து நிலையபரிமாள் விசத்தக்கதாகவெண்டாமண - செந்தா
மணிகள் முதலியபுட்பங்கள் புட்டித்து ஆமைமுதலை மச்சங்கள் முத
லான சகலசெய்துக்களும் சஞ்சரிக்கும்படி சமுத்திரம்போல விஸ்திர
ணமாகவிளங்கப்பட்ட ஒருதடாகத்தைக்கண்டு அதனிடத்திற்ப்போ
ய்த்தங்கள் தாகத்தைத் திர்த்துக்கொண்டு அப்புறமந்தத்தடாகநீர்த்
தத்திலிருந்து பத்திராவதிப்பட்டணத்தைப்பார்த்து விமசேனன் வி
ஸ்வகேதுவுடனே சொல்லுகிறான் ஓ குழந்தாய் விஸ்வகேதுக்கண்டா
யோ இந்தப்பட்டணத்தில் கிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் பிரமாவாலய
முதலிய கபடோபரங்களும் மாடமாளிகைகள் முதல்கமயமாகவிளங்க
குக்கிறாது இவற்றும் வெகுசம்பிரமாசுப்போனெட்டு மைலவாந
தியங்களு முழங்குகின்றது இந்தப்பட்டணத்திலுள்ள சாங்களை
லாம் விஷ்ணுபத்தர்களும் சத்தியசம்பன்னர்களும் மயிருக்கின்றார்கள்
இதுவுமல்லாமல் இந்தப்பட்டணத்தை யாளுகின்ற எவ்வாணசுவ மகா
ராஜனும் பத்தகரோணிரசேனனும் மந்திரிசாமந்திரிகளும் பிள்ளை
ள்பேரன்மார் அண்ணன் தம்பிமார்சனும் புண்டிமுத்தத்தக்கதாகச் சக
மாயிருந்து ராச்சையபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறான் நான்

வனிடத்திலிருக்கிற அஸ்வமேதக்குதினையை எப்படிக்கொண்டுப்போ
கிறோமென்று சொல்லி அந்தத்தடாகத்தின்மீதுத் திரங்களை முழுவதும்
நாறும்பார்த்து அங்கே காலடிகளைக்கண்டிபிடித்து பின்னுஞ்சொல்
லுகிறான் ஓ, விஸ்வகேது - மேகவர்க்கு இதோ கண்டிரங்களை இந்த
த்தடாகக்காலையசுந்திலும் சேனைகளுடைய அடிகளும் அனைகுதினா
வருடைய அடிகளும் கண்டிருக்கின்றது இந்தப்பட்டணத்திற்கு வேறே
துவறினாறுகளில்லையோ இந்தத் குளத்திலுடைய சலத்தைத்தா
னேசகலசனங்களுக்கொண்டு போவார்களா அதோகுதினாகளாவது
தண்ணீர்குடித்துப்போனகாலடிகளைப் பார்த்தீர்களோ ஆகையினா
லீக்தப்பட்டணத்து சனங்களுக்கும் அனைகுதினாக்களுக்கும் இந்தத்த
னாலையல்லாமல் வேறே தண்ணீரில்லை நாம்கிடத்தில்தானே ஒ
ளிந்துக்கொண்டிருந்தால் நாம்கினைத்துவந்தகுதினையும் இந்தத்த
டாகத்தில் தண்ணீர்குடிக் கவரும்பொழுது தன்மிறகேவர்த்தசனங்க
ளை கண்டதுண்டஞ்செய்து குதினையைக்கொண்டு போவோமென்று
ஆலோசனையெய்துகொண்டு அங்கேயொருபர்வதத்தின் பேரில்முன்
றுபேரும் எம் ஒருகுதையிலே ஒளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அப்
பொழுது அப்பர்வதிப்பட்டணத்திலிருந்து அனைக ஆண்க்கூட்டங்
களும் பலரும் பலாயவந்து அந்தகுளத்தில்கிழங்கு சலக்கிரிடைபண
ணி தண்ணீர்குடித்துப்பட்டணத்திற்குப்போய் விட்டதுகன்பிற்பாடு
அநேகமாயிரங்குதினார்களும் பசுக்களும் வந்து தண்ணீர்குடித்துப்
போய் விட்டதுகள் அதனை விமசேனன் பார்த்து விஸ்வகேது
சொல்லுகிறான் ஓ ஐயாவியிமசேனனிடத்தப்பட்டணத்திலிருந்து வேறே
அனைகயானைகள் குதினாகள் பலக்கள் முதலானதுகளும் வந்து தண்
ணீர்குடித்துப்போகிறதுகளல்லாமல் நாம்காடிவந்த குதினாமாத்திர
ம் வரக்கூறேனும் ஆகையினாலவர்களந்தக் குதினையை யனுப்பாமல்
அவ்விடத்தில்தானே மட்டிவைத்துக்கவளத் தண்ணீர் புல் முதலான
துகளும் கொடுப்பிக் கிறதாகத்தே நான்குநிறதென்று சொல்லும்பொ
து அந்தக்கோட்டைவாசல்கிடமிட்டி அஸ்வமேதக்குதினையானது வெ
ணசாமணிகள் வெள்ளைக்குடைகள் பிடித்துவரத்தக்கதாகவும் மட்டி
க்காரர் குதினாக்காரர் தக்காரர்கள் பின்னும் அரிமவிராதிவிர்க
ளாயே சேவர்களுடனே வெளிப்பட்டுவருகிறதைக்கண்டு விஸ்வகேது
சந்தோஷப்பட்டு, ஐயாவியேனாஇதே நாம்கினைத்துவந்தகுதினா
வருகிறது இனி என்னுடைய சாமார்த்தியத்தை பாரும்தேவரீர்த
மலையின்பேரிலும் நானந்த அஸ்வத்தைக் கொண்டுவருகிறேனென்
று சொல்ல அதுகேட்டு விமசேனன் சந்தோஷப்பட்டு ஓ, அப்பாவிஸ்
வகேது நீ சர்வகோம்பொறுத்திருவென்றுகையமர்த்தி மேகவண்
னைப் பார்த்து ஓ, மேகவர்க்கு நீ உன்தகப்பனாகியகோடர்க்குனைப்
பார்க்கிலும் அகிகமானாராகியசாமாய்கையரிந்தசாமார்த்தியஞ்சுந்தே
தோபார்ப்போம் அந்தக்குதினையைக் கொண்டுவரவென்று சொல்ல

அதுகேட்டுமேகவர்ணனும்மகாசக்தோஷப்பட்டு உச்சாத்ததுடனே எழுந்திருந்து ஐயாபாட்டா இன்றைக்கு என்னுடைய வல்லமையப்பாரும் ஒருவனாயும்திக்காமல் குதிரையைக்கொண்டுவருகிறேன்நீங்கலிங்கேதானேயிருங்கோளென்று சொல்லிவிட்டுதன் தகப்பன்கடோர்த்தகன்சொன்னசாம்பரியென்கிற ராசுஷமந்தித்தைச்சபம்பண்ணினான் அப்பொழுது அந்தமந்திரசத்தியினாலேகாருடமேகங்களுண்டாகி எங்கேபார்த்தாலுங் கன்னங்கறேலென்று இருட்டிக்கொண்டு அந்தச்சமயத்தில் மேகவர்ணனும் ஆகாசமார்க்கத்தி லேழும்பி குடுகுடுவென்றுவிங்கநாதத்தை அட்டநாசம்பண்ணிக்கொக்கரித் தான்அந்தசத்தத்தினாலேதிரிலோகத்திலுள்ளவர்களும் பயந்தார்கள் அப்போது தேவேந்திரன் திகிலடைந்துதேவகுருவாய (பிரகஸ்பதிகைய) அழைத்து ஆலோசனைசெய்து இரண்டினூதனாயழைப்பித்துஒதுதரேநீங்கள்போய் இந்தச்சக்திகளையெல்லாம் விரைவில்விசாரித்துக்கொண்டுவாருங்களுண்டுசொல்லியனுப்பஅவர்களும்வந்து மேகவர்ணனைக்கண்டு ஒவிராதிவிராசியார்க்குன்பெயர்சொன்ன இப்படிப்பட்ட உறபாதகாரியங்களைப்பேன்செய்கிறாய் எங்கேயெல்லாம் ஏன்வதைக்கிறாய் உன்னுடைய ஆர்வாதத்தை எங்களுடையவாகிய தேவேந்திரன்கேட்டிவிசாரித்துவரச்சொன்னார் நீரிப்படிசெய்யவேண்டாமென்றுசொல்லஅதுகேட்டுஅந்தநூதர்களைப்பார்த்து மேகவர்ணன்சொல்லுகிறான் ஒதுதர்களைநானிலோகங்களை வாதைப்படுத்தினிலை பூலோகத்தில் தர்மராசாவானவர்அல்லமேதயாகஞ்செய்யவேண்டி நிருஷணபகவாலுடைய அனுஷ்டையிலுள் எவ்வாறானவன் வசத்திலிருக்கிறகுதிரையைக்கொண்டிப்போகும்படி வந்திருக்கிறதேயல்லாமல் உலகத்திலுள்ளவர்களைவந்தித்திறதற்குவரவில்லையென்றுசொன்னான் அதுகேட்டு தேவநூதர்களும் தேவேந்திரனிடத்திற்குவந்து நமஸ்காஞ்செய்து அஞ்சலியைதராயின்றுகொண்டுஅந்தச்சேதியைச்சொன்னார்கள் அதுகேட்டுதேவேந்திரனும்சந்தோஷகரமாய்நமக்குச்சகாயமாய்நாம்செய்யப் போகிறகாரியம் அவனேசெய்தால்நமக்குநன்மைதானேஅப்படியேயாகட்டிமன்று சொல்லித்துதர்களை அதுப்பிவிட்டித்தேவேந்திரனானவன் தர்மராசா யாகம்பண்ணுகிறதைக்குறித்துசந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான் இன்னிடத்தில்தேவவர்ணனும்தனது ராட்சசமாய்க்களை வந்தசேனையுள்பெரிவிறைத்துஅவர்தாங்களையுக்குண்டுநீந்தோன்றவொட்டாமற் செய்து பூமிவிறங்கிஅந்தக்குதிரையைமாத்திரம்அவதான் விலையாகக்கூகதி இடையானவன் அட்டிக் குட்டியைத் தோளின்மேல் போட்டுக்கொண்டி ஆகாசத்திலே சரோலென்னெழும்பினான்அப்போது அங்கிருந்த சேவர்களெல்லாரும்திகிலடைந்து குதிரையைக்கொண்டுஆகாசத்தைப்பார்த்துராட்சர்தனக்கண்டுஅந்தசேவர்கள்ஒடிவந்துபட்டணத்துட்டிருந்துஎவ்வாறானவமகாசனிடத்தில் முறையிட்டு ஐயா சாசேந்திரா நாங்கள் அல்லமே

தற்குதிரையைத்தண்ணீர் குடிப்பிக்கும்படி பட்டணத்திற்குவெளியேபோகும்போது ஆரோ ஒருராசுஷதன் மாய்கையாய்வந்து எங்களுக்குத்தெரியாமல் குதிரையைத்தூக்கித் தோளின்மேல் போட்டுக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாக எழும்பிப்போனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு எவ்வாறானவமகாசானும் வெகு கோபங்கொண்டு ஒசேவர்களே நீங்கள் ஒருநாளுமில்லாத விந்தையானவார்த்தை இன்றைக்குச்சொன்னீர்கள் ஆ, ஆ, ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது ராசுஷதனவது நம்முடைய குதிரையைப்பிடிக்கிறதாவது அப்படிப்பட்டகாரியம் இன்றைக்குகூடந்து தல்லவா நல்லது ஆகட்டுமென்றுசொல்லி எவ்வாறானவன் தன்னிடத்திலிருக்கிற (சந்தர்வராசாக்களில்) நாலாயிரம் ரதக்காரண அழைப்பித்து நீங்கள்போய் அந்த ராசுஷனைக்கொண்டு குதிரையைக் கொண்டுவாருங்களுண்டு செலவுகொடுத்தனுப்பினான் அப்படியே நல்லதென்று அவர்களும்புத்தசன்னித்தாய் மகாரோஷத்துடன் புறப்பட்டுவந்து ஆகாசத்திலிருக்கிற மேகவர்ணனைக்கண்டு தங்கள் தங்கள் ரதங்களை ஆகாசத்திலிடுவது பிரசண்டமாகியவிலுங்களைபெடுத்து குணத்தொனியெய்த சகலலோகங்களுஞ் செவிபட்டத்தக்கதாக மேகவர்ணன்பேரில் அனேகமாயிரம் பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அதுகண்டு மேகவர்ணனும் கலிலென்றுநகைத்து அனுஷ்டையா (அவன்) ஞ்சலப்படாமல் மகாஉக்கிராகாரத்துடனே புறத்தின்பேரிலிருக்கிற குதிரை இடதுபக்கத்திலிடுக்கிக்கொண்டு வந்துகையினால் ஒருமலையைப்பிடிங்கிக்கொண்டு அந்தமலையினால் அவர்களைவிட்டபாணங்களுையும் ஆயுதங்களுையும் தடுத்துமுறித்துவிட்டுச்சகிராகாசமாய்த் திரிந்துக்கொண்டு அவர்களுடையபாதிகளையெல்லாம் பொடிப்பொடியாகத் தும்சப்பித்தி ஒருசுண்ணப்பொழுதிலுந்த நாலாயிரம் ரதக்காரணையும் எவர்க்கத்திற்கனுப்பிவிட்டு ஜெயம்ஜெயமென்று சிங்கநாதஞ்செய்தான் அதை எவ்வாறானவன்களைவிப்பட்டு மகாகோபங்கொண்டு மதுபடியும் ஆயிரம்யானைகளையும் மூவாயிரம் ரதங்களுையும் பதிலாயிரங்குதிரைகளையும் பத்துலட்சம் காலாக்களையும் கூட்டியனுப்பினித்தான் அவர்களும்வந்து மேகவர்ணனைக் குழந்தைக்கொண்டார்கள் அதுகண்டு மேகவர்ணனும் நகைத்து அந்த அஸ்தைகைக்கொண்டுவந்து மலையின்மேலிருக்கிற வீமசேனையை ஒப்பிவித்து பிறகு ஒரு மரத்தைப்பிடிங்கிக்கொண்டு அந்தச் சேனை யெல்லாங்களைத்தடுத்து ஒருத்தனாயகிலும் தப்பிப்பிழைத்துப் போகவொட்டாமல் தும்சப்பித்திவிட்டான் அதிலும்தப்பிப் பிழைத்துப்போன சிலசேவர்கள் ஒடிப்போய் எவ்வாறானவனுடைய பாதத்திலிழந்து சுகவாமி எங்களுள் அந்தராசுஷனை செலிக்கமுடியாதென்று முறையிட அதுகேட்டு எவ்வாறானவனும் கோபமிருந்து என்னுடையசேனைகளையெல்லாம் புறப்பட்டுச்சொல்லித் தானும் புத்தசன்னித்தாய் தம்பிமாப்பிள்ளைகள் மந்திரிகள் சாமந்திரிதளங்கு

டவர்த்தனர்கள் முதலான சதுரங்கசேனைகளுடனே புறப்பட்டுப்
 டவர்த்திற்ரு வெளி யெவந்து ரணபேரிகை யறையித்துத் தன்னு
 டைய சேனைகளை யெல்லாம் மேகவாணன் பேரில் ஏறினுன் அவர்கள்
 மேகவாணனைச் சுற்றிக்கொண்டு அனேக அஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்
 கோபுரங்களைப் போது விமசேனனைப்பார்த்து விஸ்வகேதுசொல்லுகி
 ருன் ஐயா நீங்கள் இங்கேதானே குதினாயுக்காத்துக்கொண்டிருந்
 தென்று சொல்லிப் பிற்பாடு நிற்கிறான் நான் போய்வருகிறே
 னுத்தொனியென்று தான்வந்ததேதி மேகவாணனுக்குத் தெரியப்ப
 டித்து பிடியோடுகொண்டு அந்தராக்ஷன் அனுப்பினசேனைகளையெல்
 லாம் கால்வேறு கைவேறு தலைவேறுகக்கண்டித்து வயிற்றைப்பிறி ர
 த்தவென்றும் பொருந்திவந்தது அந்தராக்ஷன் அனுப்பினசேனைகளு
 னினையுத்தான் அதில் லெசனங்கள் தப்பி ஓடிப்போய்விட்டது மேகவ
 னனும் மலையின் பேரிலே குதினாயைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் கு
 னையில்வைத்துக்கொண்டு இனிமேல் திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமதி
 வன்வந்தாலும் குதினாயை விடவேண்டியதில்லை என்று சொல்லியி
 ருந்தான் இங்கே தன்னுடையசேனைகளெல்லாம் முறிந்துப்போன
 துகண்டு எவ்வாறாவன பின்னும் அனேக சேனைகளை ஏறினுன் அ
 வர்களும் யுத்தமுகத்தில் நெருங்கி மகாவேத்துப்பனே எதிர்த்துநி
 ன்றார்கள் அதுகண்டு விமசேனன் சிந்தாமிகரனைப் குறுபிள்ளையே
 ரில் எத்தனை தளம்வந்தெதிர்த்ததென்று தனது கையிலிருந்தகெதை
 யை எடுத்துப் பூமியிலிருதித்து ஓடிவருகிறபோது அதுகண்டு விஸ்வகேது
 சிநிபதகபனுக்குத் தெண்டணிட்டு ஐயா நான் இந்தசேனைகளாடுகிற
 ஸ்திரீயின் பேரில் அபேட்சித்தேன் ஆகையால் நானே யனுபவிக்கவே
 ண்டும் உங்களுக்கு மரியாதையல்ல மருமகனை மாமனார் திணலொரோ
 ஐயாவென்று சொல்ல அதுகேட்டு விமசேனனும் ஓ விஸ்வகேதாபுரு
 ஷனுக்கு அடங்கித் துணிபையாமனார் தண்டிக்கவேண்டாமோவென்
 றான் அதற்கு விஸ்வகேதுவும் ஐயா புருஷன் கையில் ஸ்திரீ அடங்கா
 மற்போனால் பிறகு மாமனார் விசாரிக்கவேண்டும் ஆதலால் நீங்கள் ம
 லையின் பேரிலேதானேயிருந்து வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருங்கள்
 இந்த அற்பமான சேனைகளைக்குறித்து நீங்கள் வரவேண்டுமோவெ
 ன்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டுப் பிற்பாடுவில்லை குணத்தொனியெய்
 து அந்த வில்லினிடமாக தில்லியபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிடியோ
 கம்பண்ணி அந்தச் சேனைகளையெல்லாங்கொண்டு ரத்தப்பிரவாகமு
 ண்டாக்கி ஆ, ஆ, வென்று சிங்கநாதஞ்செய்து வில்லைப்பூமியிலுள்ளி
 க்கொண்டு பார்க்கப்பயங்கரமாக விருந்தான் அப்பொழுது எவ்வா
 னாகவருவனவன தனதுசேனுவெள்ளங்கள் மடிந்துகிடப்பதையும்
 விஸ்வகேதுவையும் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுச்சொல்லுகிறான் ஓ மந்திர

[illegible]

ஓராசனே எங்களுடைய குலங்கோத்திரங்கேட்டெனோ ஆனால் சொல்லுகிறேன்கேள் நான் முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களுக்கும் அதிபதியாகிய தேவேந்திரனுக்குக் கவசகுண்டலத்தைக் கொடுத்து கீர்த்தி பெற்ற மகாலபாலஸூயி கன்னமகாநாசனுடையபுத்திரன் என்பேர் விஸ்வகேதுவென்னுசொல்வார்கள் தரும்சொருடியாகிய தருமநாசாவான்வர் அஸுமேதபாகம் பன்னாறுகிழைத்தம் ஸ்ரீகிருஷ்ண தே

சுவகேதுவினுடைய சர்மமெல்லாம் ரத்தப்பிரவாகமாகும்படி தைத்திற்போது அதனுள்ளிவகேதுவும் மிகவும்கொந்து ஆயாததுடனே பூமியில் சாய்ந்துவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதைக்கண்டு எவ்வாறாகவனுடைய சேகோகனெல்லாம் சந்தோஷத்துடனே சிங்கநாதஞ்செய்து அட்டகாசம்பண்ணினிளர்கள் அப்போதுமையின்பேரிலிருந்த வீமசேனன்கண்டு அதிககோபதித்தனும் கதாயுதத்துடனே மலையைவிட்டுக்குதித்துயானைக்கூட்டங்களின்மேற் பாய்சிறநிங்குதைப்போல ஒடிவருகிறபோது எவ்வாறாகவன் குமாரான சுவேனென்கிறவன் எதிர்த்துக்குருக்கே விழுந்துநடுத்து வீமசேனனை போராடிக்கொண்டிருந்தான் அப்போது விவகேதுவும் மூர்ச்சைத்தெளிந்தெழுந்திருந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து சூகையில் படுத்திக்கொண்டிருக்கிற புலியின்பேரில் ஒரு கல்லைப்போட்டால் அது எப்படிச்சிறி எழுந்திருக்குமோ அப்படிக்கோபதித்தனும் காளகூடவிலும்போல பகபகவென்றெறிந்துவிழுந்து தன்னுடையவில்லிலே அகோரமான பாணங்களைத்தொடுத்து பிரயோகஞ்செய்து எவ்வாறாகவனுடைய கைவில்லைக்கண்டித்து அவனதுரத்தசாரதியைக்கொண்டிட்டு எட்டுக்குதிகாகையும்கண்டதுண்டமாக்கி ரத்தத்தையுஞ் சக்கைசக்கையாய்ப் பேர்த்தெறிந்து அவனுடைய நெற்றியையும் உடைத்தான் அதனால் எவ்வாறாகவன் மிகவும்கொந்து ரத்தநங்கிக்கொண்டு கண்கள்சுழல்வாயை ஆவென்று திறந்துக்கொண்டு பூவுங்காய்களும்சிறைந்திருக்கிற ஒரிளவாகழைபிரமானது காற்றினூழிப்பட்டு விழுந்தாலெப்படிசாய்ந்துவிழுமோ அப்படிபோல ரத்தத்தினுடைய குத்துக்காலின்பேரில்சாய்ந்து விழுந்து மாணத்துக்குச் சரியானமூர்ச்சையடைந்தான்.

அதுகண்டு வினவகேதுவும் எவ்வாணசுவன் இறந்துபோனானே
என்னமோ பார்ப்போமென்று ஒழுவந்து எவ்வாணசுவனாப்பார்த்து
தத்ததளித்துத் தன்வலனிடையில் உட்கார்ந்து தன்வலனிடத் தொ
ங்கலினால் அவனுடைய முகத்தைத்துடைத்து சற்றுநேரம்விசிறி ப்
றகு விசாரத்துடனே சொல்லுகிறான் ஐயோ நானறியாமல் பிணங்க
னவிட்டு இந்த மர்சனைக்கொன்றுவிட்டேன் என்பேரில் ரீதைவன்
துதே ஒதுவாரகாபுரிவாசா ஒதுருஷணமூர்த்தி ஒபந்தாகனாரதி
க்கிறது உன்மைமயானால் இப்போது என்முறைமைக்கேட்டு இந்தநா
சனைப்பிழைக்கப்பாரும் ஒசக்கிரதாரா ஒசஜேந்திராசுக்கா ஒதே
வாதிதேவா ஒசுவாமியென்றுதோத்திரஞ்செய்கிற விசுவகேதுனின்
டையமுறையை அவதினுபுரத்திலிருக்கிற ஸ்ரீமருஷணபகவான்கேட்
டு விசுவகேதுனினாத்தபடியே எவ்வாணசுவன் பிழைக்கக் கடவதே
ன்று திருவுளஞ் செய்தருளினார் அதனால் அந்த எவ்வாணசுவ
னும் பிழைத்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து நித்தினாசெய்தவன்
விழித்தெழுந்ததுபோல் அவனும் எழுந்திருந்து உட்கார்ந்தான்
அதுகண்டு விசுவகேதுவும் ஒஐயா தாரஜேந்திராசுக்கமாபுரி

ருக்கிறதோ சரிமெத்தென்கொண்டதோ உமது ஆயாசத்திற்குத்தேவனை
என்று கேட்க அவனும் ஆயாசமொன்றுமில்லை சுகமாயிருக்கிறதென்று
சொல்ல அதுகேட்டு விசுவகேதுவும் நீர் தேனாவிட்டிருந்து அப்பற
த்தில் நின்றுகொண்டு சில்லுருளத்தொணியெய்து சண்டைபண்ண
வாருமென்றழைக்க அதற்கு எவ்வாறுசான்றும் கிரித்து தலையையசை
த்து அதுவும் இதேது இந்த ராசகுமாரனைப்போலெங்குங்கண்டதில்
லை பலகயாளியுடனே போராடுகிறபோது தன்னை ஆயுதத்தினால் வி
ழுந்துவிட்டால் அவனைக்கொன்று செயம்பெறுகிறதேயல்லாமல் மறு
படியும் அவனுக்குபுசாரஞ்செய்துபிழைப்பிக்கிரவர்களுமுண்டோவெ
ன்று தனக்குத்தானே யோசனைசெய்து தேனைவிட்டிராநிலவந்து விசு
வகேதுவை கட்டியனைத்துக்கொண்டு ஐயா ராசகுமாரகா உன்னைப்
போன்ற சந்தித்திரனை காண்குங்கண்டதில்லை இனி உனக்குமென
க்குஞ் சண்டைவேண்டியதில்லை நானும் எனது காடுககரமும் உங்க
ளுடைய ஆதினம் இனிசுகமாய் தர்மராசாவை அதவமேதயாகம்பண்
ணச்சொல்லும் உன்னையிலிருக்கிற பாணங்கடே அம்புமுற் ஆணியில்
வையும் வில்லைத் தளர்த்துமென்று வெகுவாய்ச் சொன்னவாந்தைதகள்
சொல்ல அதுகேட்டு விசுவகேதுவும் ஐயா ராசேந்திரா சமாதானப்ப
டுவது என்னிச்சையல்ல என் விரியதகம்பளுகிய விமசேனை அது
மலையின்மேயிட இருக்கிறார் அவரைண்டைக்குப்போகலாவாருமென்று
சொல்லி எவ்வாறுசான்றான் அழைத்துக்கொண்டபோய் விமசேனைமு
ன்னேவிட்டி ஐயா இவ்ராசாவானவர் மா தானமாய் நமது அடிமையா
ய்வருகிறெனென்று சொல்லச்சொல்ல வேண்டிக்கொள்ளுகிறார் தேவ
நீர் தயவுசெய்யுமென்று சொல்ல அதற்கு விமசேனனும் அதுசுடர்
து எனக்கு எசமாநாகிய தருமராசாயிருக்கிறார் அவரிடத்திற்கொல்ல
வேண்டிமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு எவ்வாறுசாவனும் விமசேனனு
க்குப் பிரியவசனஞ்சொல்லி தழுவிக்கொண்டுதர்மராசாவுக்குப்பதினா
யிரம் ஆண்களும் லட்சம் குதிகளாகளும் வெருமதிபண்ணினேன் ஸ்ரீ வி
ருஷ்ணபதவானுக்குப் பதினாயிரத்தெண்டனிட்டேனென்று இரக்கமா
கச்சொல்ல அதுகேட்டு விமசேனனுக்குக்கிறபவந்து சரணமடைந்
தவாளைக்காக்கிறதே தர்மமென்று சொல்லிசமாதானமாய் ஓருவர்க்
கொருவர் தழுவிக்கொண்டு சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்போதுமே
வர்ணனும் அரவமேதகுதியையுடனே வெளிப்பட்டு விமசேனனிட
த்தில் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

அவனையும் எவ்வாற்றுகுவன் தழுவிக்கொண்டு இம்முன் னுபேசாரும் ஆனேந்தேற்றிக்கொண்டு இதற்குவர்கள் போக மற்றசேனைகளுடனும்பந்துவர்க்குந்ஞ்ஞமாமவர்க்குந்மந்நிரிப்பிரதானிகளுடனும்கென்னுபத்திராவதிபட்டணத்துட்புகுந்தந்துள்ள ஸீசெனங்கள் அசுரதைகளிறைக்க மகாவைவந்துடனேபோய் எவ்வாற்றுகவழபாவனுமானந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கினவரும் சேனை யெல்லாவெளிபே விவ

திவிட்டி வீமசேனன் விசுவகேதுமேகவர்ணன் இவர்கள் மூன்று பேருக்கும் தனது பட்டபூதி தவிர்ப்பிய பிரபாவத்தினாலும் ஆலாத்தியெடிப்பித்து அந்தப்புரத்துக்குள் எழுந்தாக்கொண்டுபோய் அவர்களை ஸதானம்பண்ணி போசனசாலையிற் புகுந்து சுகலசம்பிரமத்துடன் போசனம் செய்து கைகாலநத்திப் பண்ணிக்கொண்டு தாம் பூலந்தரித்துக்கொண்டு ஆஸ்தானமண்டபத்திற்கு வந்து சுகலராசாக்களுடனுடன் கொலுவாய்த் தன்னுடைய நவரத்தினபீடத்திலே வீமசேனனை உட்காரவைத்துக்கொண்டு மற்ற இருவரையேருக்கும் வேறே நவரத்தினபீடம் போட்டுவித்துச் சங்கீதமேளா நாகசரவாத்தியங்காரையும் ஊர்வலி ரம்பை திலோர்த்தையிற் சரிசரியான நாடகப்பெண்களையும் அழைப்பித்து அந்தமூன்றுபேருக்கும் பொழுதுபோக்கி வைக்கும்படி திட்டஞ்செய்து எவ்வாறு அசுவமேதபர்வம் தனது சேனாதிபதியாகிய சுலோதனேன் ஹவீர அக்ஷரத்துச்சொல்லுகிறான் ஓ சுவேதா நாளையதினம் தருமராசாவானவ் செய்து அசுவமேதயாகத்திற்கு நாமெல்லோரும் போகவேண்டும் இதனால் நமது சேனையையும் பட்டணத்துசேனம் களெல்லாவையும் சேர்க்கிறமாய்ப் பிரயாணப்படுத்து அதுவுமல்லாமல் தருமநாதனுக்குத் தாலிக் கையாகக்கொண்டுபோகிற வஸதுக்களை முழுதே துபண்ணென்று கட்டளையிட்டபிற்பாடு தன்னுடைய ஸ்ரீகள் பிள்ளைகள் சதமமானவர்களுக்கும் உத்திரவுசெய்து பிரயாணப் பட்டச்சொன்னான் அவர்களெல்லாரும் பிரயாணப்பட்டார்கள்.

சுவேதனும் எவ்வாறு அசுவமேதபர்வம் உத்தாரப்படி இந்தசேனிகளானபேர்களுக்கு தெரியும்படி பறையறவித்து தன்னுடையவளவுக்குப்போய் தன்பெண்சாதிபிள்ளைக்கும் பிரயாணசேனையைச் சொல்லிவிட்டு தன்மாதாவாகிய அன்மாதவியென்கிறவளண்டைக்குபோய்த்கேண்டனரிட்டு ஓ அம்மாதாவே எவ்வாறு அசுவமேதபர்வம் சகலசேனையர்களுடனே பிரயாணப்பட்டு தருமராசாசெய்திற யாகத்தை பார்த்து போகிறார் நாமும் போய் கண்ணுளிப்பார்த்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானையும் சேவித்து நாம் செய்த பாவங்கள் போகத்தக்கதாகக் கங்கையிலிய புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸதானஞ்செய்து சுகமாய்வரலாம் என்று தாயேயென்று அழைக்க அதுகேட்டு அந்தனூர்பாக்கியும் தன்ருமரானவிய சுவேதனையார்த்து அடாபயலே நீ என்னசொன்னாய் தர்மராசாயாகம்பண்ணுகிறான் எவ்வாறு அவன் போகிறான் நானும் போகிறேன் நீயும் வாவென்று என்று அழைக்கிறாயல்லவா அடாபிள்ளாய் நீ ஒருபயித்தியக்காரன் அந்த எவ்வாறு அவனும் ஒருபயித்தியக்காரன் யாகஞ்செய்திறதர்மராசாவோ உங்களிலும் பெரியபயித்தியக்காரன் அதெப்படியென்று கேட்பாயாயில் அந்த தருமராசா இதுபரியந்தம் வனவாசஞ்செய்து அலைச்சல்பட்டுக்கிடையிலே துரியோதனத்தினைச் செபித்து முந்தானை அல்லவோ பட்டங்கட்டிக்கொண்டான் இவியாகிலும் பெண்சாதி பிள்ளைகளுடனே சுகமாய் வேளைக்குச்சாப்பிட்டுக் கொண்டு

ராமல் பயித்தியம் பிடித்து விருதாவாயாகஞ்செய்திறதென்று பார்ப்பார்ப்பேச்சாக்கேட்டு வினாக்கிரமியத்தை யெல்லாஞ் செலவழித்துவிடுகிறான் ஐயையோ தர்மராசா இதுவகையில் மெத்தபுத்தியுள்ளவனென்றெண்ணியிருந்தேன் இதனால் அவன் புத்திதெரியவந்தது இந்தபயித்தியங்கொண்டுபெண்தை யெல்லாஞ்செலவிடுகிறான் லவோ ஆனவன் பிஷயக்கமாட்டான் அந்தகிருஷ்ணனைப்பார்த்து பெண்சாதிக்கும் உடமைபிட்டு ஒருத்தருக்கும் ஒருசாதிக்கொட்டாமல் ஒருயாகமும் பண்ணாமல் பிச்சையிடாமல் திரவியத்தைத் தெருவாய் பத்திரப்படுத்தி விட்டு ஒருநாளாகிலும் வீட்டில் சாப்பிடாமல் வருவாய்த் திரிந்துவழி அவனார் துக்கொண்டு காலங்கழித்திருன் பார்த்தையோ அவனே எனக்குப் பிரியமானவன் அவனை மெச்சினேன் அவனைப்பார்த்தாலும் தருமராசா பிழையாமல் விருதாவாகக் கெட்டுப்போகிறான் ஆனலுமாகட்டும் நான் வருகிறதில்லை அந்தப்பயித்தியக்காரன் செய்நிறயாகத்தை நான் பார்க்கலாகாது ஆகையால் என்னைத் தண்ணிரில் வீழ்ந்துகொண்டு நான் பார்க்கலாகாது அப்படியில்லவென்று நான் வகச்சொன்னாயோ எனக்குவாக்கூடாது அப்படியில்லவென்று நான் வந்துவிட்டால் இங்கே வீட்டில் மருமக்கள் மார்கள் நிகுகினவர்கள் பணங்காசுகளை அபாரியாகச்செலவுபண்ணி விடுவார்கள் ஆகையால் அப்படியே செய்யவொட்டாமல் தண்டிப்பதைவிட்டும் பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் வேளைக்குவேளை சோறு தின்ன ஒட்டாமல் அதட்டி அவர்களை அகாவயிற்றுங் கால்வயிறுமாய் ஒருவேளை சோறு தின்னச் சொல்லி கட்டுப்பண்ணுகிறதைவிட்டுப் பிச்சைக்காரனை ஊர்வழி தெருவழி வாவொட்டாமல் காலொடியும்படி அடிக்கிறதைவிட்டும் அண்டை அசுவமேதபர்வம் உலக்கைதடியை எடுத்துக்கொண்டு கிரண்டைக்குப்போகிறதைவிட்டும் என்புருஷனை நித்தம் நித்தம் தெண்டனைபண்ணுகிறதைவிட்டும் உன் பிறகே வரச்சொல்லுகிறாயோ நல்லவேலைசெய்தாய் பிள்ளாய் நான் வந்துவிட்டால் என்விடெல்லாம் கொன்னையாய்ப்போம் அப்போதென்செவனும்போம் நான் வருகிறதில்லை நீ வேணுமானால் பயித்தியம் பிடித்துப் போகிறாயென்று சொல்லியனுப்ப அனனுஞ்சிறித்துக் கொண்டு வந்து அவன் சொன்ன வசனங்களை ஸ்ரீமதானந்தன் உத்திரவுசெய்து விட்டான் வீமசேனன் முதலானவர்களிடத்திலுஞ்சொன்னான்.

அதுகேட்டு அவர்களெல்லாரும் கலீலென்று நகைத்து இப்படிக்கொத்தவன் தருமராசா ஸ்ரீகிருஷ்ணர்த்தி இவர்களிடத்திலவந்திருந்தால் பொழுதுபோக்கிக்கொண்டிருப்பான் ஆகையால் அவனையுங்கூட வேட்கைத்துக்கொண்டுவாவென்று வீமசேனன் கொல்லுகேதனும் ஐயாகான் என்றாகடியமட்டுஞ் சொல்லிப்பார்த்தேன் அவன் வருகிறதில்லையென்று சொன்னான் அதுகேட்டு எவ்வாறு அவனும் அப்படியானால் அவனை கையுங்காலங்கட்டி டோலியில் போட்டுக் கொண்டுவாவென்றான் அதுகேட்டு சுவேதனும் அப்படியே தாயாரிடத்திற் போ

யழைக்க அவன் வரமாட்டேனென்று சொல்ல அவனைப் பலவந்தமாக
ய்ப்பிடித்துக் காதுங்கையங்கட்டியெடுத்துக்கொண்டு வந்து டோலிவி
ல் போட்டுக்கொண்டு அவன் கூதாவென்று கேட்கலிழம்படி கொண்டு
ந்து எவ்வாறு சுவன்முன்னே நிறுத்தினான் அதுகண்டு எவ்வாறு சுவ
னுஞ் சிரித்து சகலசனங்களை யும் பிரயாணப்படுத்தி நூனும்தசஜ்
தரகபதா திகளும் மந்திரிப்பிரதானிகளும் குமாரவர்க்கங்களும் ஸ்திரீ
சேனங்களும் விமசேனன் விஸ்வகேது மேகவாணன் குமாரனான்
வேதனும் தனசபாந சலேதனும் புடைகுழத்தக்கதாச அஸ்வ
மேதக்குதிரையைக் கூட்டிக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டு பதினெட்டு
வகை மேளவாத்தியங்களும் தாம்தாமென்று முழங்கும்படியாகப்
திராவதி பட்டணத்தை விட்டு புறப்பட்டு வெளிகுடாரம்போட்டுசே
னைகளையெல்லாம் சும்பலாகக் கூட்டிச் சமீபமாக வந்து எவ்வாறு சுவ
னும் விமசேனமகாராஜனுடைய அனுமதியின்பேரில் தன்சேனைகளை
யெல்லாம் அங்கே ஒருநிங்காரவனத்தில் இறங்கும்படிச் செய்தான் அ
ப்பொழுது விமசேனனும் தான்முன்னதாக நடந்துவந்து அஸ்திநுபுர
த்திற்புகுந்து தருமராசாவைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணினான் அவரு
ம்தம்பியைப்பெடுத்து மார்போடனைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதம்பண்
னினார் அப்போது விமசேனனும் தான்போய்வந்த சகலசேனிகளை
யெல்லாஞ்சொல்லி எவ்வாறு சுவமகாராசனும் அஸ்வமேதக்குதிரை
யுடனே தண்டிவிட்டு நமது ஊருக்குசமீபத்தில் வந்திரங்கியிருக்கிற
ன் நான்முன்னதாக வந்தேனென்று சொல்லிவிட்டு அந்தப்புரத்திற்
குப்போய் குந்திமாதேவிக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தம்மானுடனே
சகலசேனிகளையுஞ்சொல்லிவிட்டுப் பிற்பாடு கிருஷ்ணதேவர் எங்கிரு
க்கிறுொன்று விசாரித்து உப்பரிகையின்பேரிலிருக்கிறதாகக் கேள்வி
ப்பட்டு அவ்விடத்திற்போய் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு நமஸ்கா
ஞ்செய்து அவரும் விமசேனனையெடுத்து மார்புடனே தழுவிக்கொ
ண்டு ஓ விமசேனா நீ அஸ்வமேதக்குதிரையைக்கொண்டு வந்தாயோ
வென்று கேட்க அதற்குவாயு குமாரனுகிய விமசேனன் சொல்லுதிருந்.

ஆ, ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி உம்முடைய அனுசரிக்கத்தகுலே
நானும் விஸ்வகேதுவும் மேகவர்ணனும் பத்திராஜப்பட்டணத்திற்
போய் குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டு எவ்வாறாகுவனிடத்தில்கன
டை சமாதானஞ்செய்து அந்தராச்சனையும் உடன்படுத்தி குதிரையுட
னே யழைத்துக்கொண்டு வந்தோம் அதோ அவர்களும் வருகிறார்
கள் நான் உங்களுக்குச் சேதிசொல்லும்படி முன்பாகவந்தேனென்று
சொல்லி அவருக்குச் சந்தோஷமுண்டாக்கிவிட்டுஅங்கிருந்துதிரை
பதியினிடத்திற்குவந்து அவனுடனேயுஞ்சொல்லிவிட்டு அரசனை
நகுலன் சகாதேவன் முதலானவர்களுக்குந் தெரிவித்துவிட்டுநெப்பா
டுபோசனைச் சாலைக்குட்போய் கலசசம்பரம்த்துடன் போசனம்பண

காலிக் கைதால் மத்தியசெய்துக்கொண்டு மறுபடியும் தன் தமயனாகிய தர்புத்திரரிடத்திற்குவந்து கிருஷ்ணபகவானோடும் தர்மராசாவோடும் ஆலோசனைசெய்து 'நாம் அனைவரும் எதிர்கொண்டுபோய் எவ்வாறு சுவமகாராசனை அழைத்துவரவேண்டுமென்று விமசேனன்கொல்ல அதுகேட்டு தருமபுத்திரரும் கிருஷ்ணமூர்த்தியாருடைய அனும்பியின்போரில் மந்திரிப்பிரதானிகளுடனே தம்பிரமாரும் புடைசூழத்தக்கதாகப் புறப்பட்டு வருகிறபோது எவ்வாறுசுவனும் சேர்த்து வந்து தனக்கெதிராகவந்த தருமனந்தனருக்குத் தான்கொண்டுவந்த காலிக் கைதனை வைத்துச் சாஷ்டாங்கமாக நம்ஸ்காரம்பண்ணினான் அதுகண்டு தருமபுத்திரரும் சந்தோஷமாக எவ்வாறுசுவனை யெடுத்த மார்போடே தழுவிக்கொண்டு ஓராஜேந்திரா உன்னுடைய சிநேகவாஞ்சையைவிடும்பியே விமசேனனையனுப்பிக் குதிரையைப்பிடிக்கச் சொன்னோம் இனிமேல் நாம்செய்கிற யாகமானது ஒருவிக்கினமும் வாராமல் நிறைவேற்றமென்றுசொல்ல அதற்கு எவ்வாறுசுவனும் ஐயாதருமநந்தன உங்களுடைய தரிசனமும் சினேகமும் வேண்டி அடியேனும் இவ்விடம்வந்தேனென்றுசொல்லிப் பிற்பாடு தேவாதிதேவனுன கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்தான் அவரும் எவ்வாறுசுவனை யெடுத்து மார்போடே தழுவிக்கொண்டு ஆசிரவாதஞ்செய்தருளினார் பிற்பாடு எவ்வாறுசுவன் அர்ச்சனையும் நகுலனையும் சகாதேவனையும் தழுவிக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் சந்தோஷவார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டு சகலமானசனங்களுடனையும் அஸ்திபுரத்திலிருந்தான் தர்மராசாவும் அந்த அஸவமேதக்குதிரையைத் தன்னரண்மனை யிற் சட்டிலைத்து சகலராசாக்களுடனையும் நவரத்னமண்டபத்தில் கொலுவாயிருந்தார் பின்பு எவ்வாறுசுவன் பெண்சாதியாகிய பிரபாவதியானவள் குந்தமாதேவிக்கும் துரோபதிக்கும் நமஸ்காரஞ்செய்து அவர்களை ஆதரனைசெய்ய அந்தப்புறத்திலேயிருந்தாள் மற்றசேனைகளு மவரவர்களுக்கு விட்டனிடெயிலிறங்கி யிருந்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தருமராசாவைப் பார்த்து ஓ தருமனந்தன சித்திரா பர்வதிலல்லவோ நாம் குதிரைவிட்டப்போகிறது அப்பொழுது என்னையழைத்து அனுப்பினால் நவருகிறேன் இப்பொழுது துவாரகைக்குப்போகிறேனென்று தருமநந்தனரிடத்திலும் விமன்-அர்ச்சனன்-நகுலன்-ராகாதேவன் இவர்களிடத்திலும், குந்திதேவி-சுபத்திரை-துரோபதி இவர்களிடத்திலும் செலவுபெற்றுக்கொண்டுவந்து சாத்தனிகிருதவர்மன் இவர்களோடும் ஒருதில்வியாதத்திலேறிக்கொண்டு மகாசந்தோஷத்துடனே துவாரகைக்கு எழுந்தருளினார் பின்பு தருமராசாவானவர் இரண்டு மாதவரைக்கும் மஹாஸைபவத்துடனே ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது தருமராசா கொதுமண்டபத்திலிருக்கிற வேளையில் அவரிடத்திற்கு மஹமடியும் வேதனியாசர் எழுந்தருளினார்

ந்தார் அதுகண்டு தீருமபுத்திரரும் கொலுவைகிட்டெழுந்திருந்து எதிர்கொண்டுபோய்ச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து அந்தமுனிசிகாமனியை அழைத்துவந்து பொற்பீடத்தின்பேரில் எழுந்தருளச்செய்து கந்தபுஷ்ப அக்ஷதைகளால் பூசைசெய்து யோகசேஷிய்களை ஒருவர்க்கொருவர் வினாவினாபின்பு தருமராசாவாவார் அந்தமுனிநாதனைப்பார்த்து ஓ வியாசமுனிந்திரா தேவரீர் கட்டையிடப்பட்ட அஸ்வமேதக்குதிரையை யழைப்பித்தேன் இமோர்பர்வதத்தன் டையிலிருக்கிற திரவியத்தையுமெடுப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன் அது யிருக்கட்டும் முன்பு அஸ்வமேதயாகத்தையும் மருத்துமகாராசாசெய்து முடித்தாரென்று திருவுளம்பற்றியருளினீர் அந்தமருத்தும காராசா எந்தவிதமாக அந்தயாகத்தை நிறைவேற்றினார் அந்தவிவரத்தை அடியேனுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு வியாசபகவான் திருவுளம்பற்றி யருளுகின்றார்.

(வியாசபகவான் தருமருக்கு அஸ்வமேதயாகத்தின்முறைமைகூறல்)

தருமனந்தன அந்தமருத்துமகாராசாயாகஞ்செய்து முடித்தவிபாதத்தைச்சொல்லுகிறோம் நீர்சேட்பிராக அஃதெப்படியென்றால் பூர்வத்தில் அந்தமருத்தராசன் ராச்சியப்பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது தான் சுவர்க்கபோகமனுபவிக்கவேண்டி அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யும்படி நினைத்து தெய்வலோகத்திற்குப்போய் பிரகஸ்பதி பகவானைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து அவரைதான்செய்யறையாகத்திற்குப் பிரோகிதராகயிருக்கும்படி யழைக்க அவருமப்படியே வருகிறேனென்றுசம்மதித்துப்பின்பு தேவேந்திரனிடத்திற்குப்போய்ச்சொல்லுகேட்க அந்தந்தேவேந்திரனும் ஆலோசனைசெய்து அந்த யாகத்தை நீரிருந்து நிறைவேற்றிவைத்தால் அவன் நம்முடைய பதவிக்குவருவான் ஆதலால் நீர்போகவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டான் ஆகையால் பிரகஸ்பதிபகவானும் வரமாட்டோமென்றுசொன்னார் அதுகேட்டு மருத்துமகாராசனும் மிகுந்த விசாரத்துடனே பூலோகத்திற்குவந்து துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிறபோது அவரிடத்திற்கு நாரதர்வந்து சொல்லுகிறார் ஓ மருத்துமகாராசாவே நீரேன் விராப்படுகிறீர் பிரகஸ்பதிவராமற்போனார் போகட்டும் அவர்தம்பியான சங்கவர்ணயோகைவராயன் காகியிலிருக்கின்றார் நீர்! அவரிடத்திற்குப்போய் அவரையழைத்துவந்து புரோகிதராகவைத்துக்கொண்டியாகஞ்செய்யும் அவர் எத்தனைகோபித்துக்கொண்டாலும் நீர்பொறுத்திரும் என்சேகி உனக்குச்சொன்னவராரென்றுகேட்டால் நாரதர் சொல்லிவிட்டு அக்கினியில் விழுந்தாரென்றுசொல்லும் போய்வருமென்றுசொல்லி நாரதர்போய்விட்டார்.

அதுகேட்டு மருத்துமகாராசனும் அப்படியோசைக்குப்போய் பேய்ப்பிடித்தவனாப்பேரில் திரிந்துகொண்டிருக்கிற சங்கவர்ணனைக்

கண்டு தெண்டணிட்டு எதிர்நிற்க அதுகண்டு அந்தச்சங்கவர்ணரும் ராசாவின் பேரில் காரியுமிழ்ந்து விட்டுப்பேய் நினைவாயோடிப்போனார் அதுகண்டு மருத்துமகாராசனும் பின்னிடாமல்தொடர்ந்துபோக அப்போது சங்கவர்ணனும் நீயர்-அர்னறுகேட்க மருத்துமகாராசனும் அவரைப்பார்த்து ஓ சுவாமி அடியேனும் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்யவேண்டி சுவர்க்கபூமிக்குப்போய் பிரகஸ்பதியைபுரோகிதராகயிருக்கும்படி அழைத்தேன் அவரும் தேவேந்திரன்பேச்சைக்கேட்டுக் கொண்டு வரமாட்டோனென்றுசொல்லிவிட்டார் அதுகேட்டு பூலோகத்திற்குவந்து நான்விசாரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது நாரதர்வந்து தேனீரை அழைத்துக்கொண்டுநீர் நினைவேற்றுமபடியுமென்று சொல்லிவிட்டு அக்கினியில் விழுந்துபோனாரென்று நடந்தவகைதாரங்களைச்சொல்ல அதுகேட்டு சங்கவர்ணனுஞ்சிறந்து ஓ மருத்துமகாராசாவே நீ அழைப்பித்தபடியே நான்வந்து உன்கையினால் யாகத்தைச்செய்து முடிக்கிறேன் நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் அப்படியெய்யும்போது மத்தியில் பிரகஸ்பதிவந்தார் அவரைவைத்துக்கொண்டு செய்நிறதில்லையென்று நீ உறுதியாகச்சொல்வாயாகில் நானே அந்தயாகத்தை நிறைவேற்றி உன்னை யோகஸாஸ்க்கியனுக்கச்செய்கிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு மருத்துமகாராசனும் அப்படியே நல்லதென்று சத்தியவசனமாகச்சொல்ல அதற்குச்சங்கவர்ணனும் சம்மதப்பட்டு அந்தராசாவின்பின்னேவந்து யாகமுலைதுபண்ணிவைத்து அந்தயாககுண்டத்தில் அக்கினியைவளர்த்த அந்த அக்கினியும் இந்திரனிடத்தில் கட்டுப்பட்டிருந்தபடியினால் தணிந்துவிட்டது அதற்குச் சங்கவர்ணருங்கோபங்கொண்டு அக்கினியைச் சபிக்கும்படி நினைக்குமபோது அதுகண்டு அக்கினிதேவருங் கிடுகிடுகென்று நடுங்கிப்பயந்துவந்து அந்தயாககுண்டத்தில் பிரகாசமாயெரிந்தார் அப்போதுசங்கவர்ணரும் மந்திரங்களைச்சொல்லி அந்தராசன்கையினால் யாகஞ்செய்விக்கும்போது அந்தவாழ்புகையானது தெய்வலோகமட்டாயெழும்பியது அதுகண்டு தேவேந்திரன் ஆலோசித்துப் பிரகஸ்பதியை அழைத்துக்கொண்டு யாகமபண்ணச்சொல்லிஒரு தூதனுடனேசொல்லியனுப்பினான் அந்தந்தூதனுமவந்து சங்கவர்ணருடைய கோபந் தினிக்குப்பயந்து திரும்பிப்போய் தேவேந்திரனுடனே கூடாதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தேவேந்திரன் கோபங்கொண்டு வந்திராயுதத்தை எடுத்துவருகிறபோது அதுதெரிந்து சங்கவர்ணருஞ்சிறித்து வசகிராயுதத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யாமலும் அவனை நடந்துவர லொட்டாமலும் ஸதமிதித்துவிட்டார் அதுகண்டு தேவேந்திரன் பயந்து கொல்லமாடங்கிணனைய மெத்தவும்பரிதாப்பப்பட அப்போது சங்கவர்ணருக்குத் தயவுவந்து எப்போதும்போலிருக்கப்பண்ணி அந்த இந்திரமுக்கலான இக்குப்பாலகர்கள் கையினால் யாகத்துக்குவேண்டிய ஏவலுக்காகையெடுத்து அந்தராசனொல்லி சகலமபிரமத்துடனே மரு

த்துமகாராசன் கையினால் யாகத்தை சாங்கமாய் நடப்பித்து இந்திரன்முதலான தேவர்களுக்கெல்லாம் அந்தராசன்கையினால் அவிர்ப்புருகங்களைக் கொடுப்பித்து சந்தோஷம் பண்ணிவித்தான் அந்தமகாராசனுக்கு சந்தோஷமாய் அந்திராகத்தைவிதைவெற்றிவிட்டு சங்காவர்ணருக்குக் கணக்கில்லாத திரவியத்தை தஷணையாகக்கொடுத்துவிட்டான் அனேகமாயிரம் பிராமணர்களுக்குத் திரவியத்தைப் பர்வதாசாரமாய்க்கொடுத்து தஷணையாகக்கொடுத்து நீர்த்திபெற்றான் அந்தப் பிராமணர் அவரவர்கள் ஏழைக்குத் தக்கபொருளை எடுத்துக்கொண்டு பிச்சுமாளப்பொருளை இமே பர்வதத்தண்டையில் கும்பலாகக்குவித்துவிட்டு இந்தப்பொருளைக் கண்டபேர்கள் சுகமாய் எடுத்துக்கொள்ளக்கடவார்களென்று சொல்லப்போனார் ஆகையால் இதருமராசாவே நீர் அந்தத் திரவியத்தை எடுத்துக்கொண்டு யாகப்பண்ணினுமே ஹசொன்னார் அதுகேட்டு தருமநந்தனருக்கு சந்தோஷப்பட்டு ஐயா, முனிநாதரே பூலோகத்தில் பிர்மஷத்திரிய-வைசிய-குத்திரர்களாகிய இந்தநாசன்கு வருணத்தாரும் அவரவர்கள் நடந்துகொள்ளவில்லைய முறைமைகிறமப்படி சிறியேனுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்றுகேட்டு அதற்குத் தவியாசர் சொல்லுகிறார்.

ஒ தருமநந்தனே கேளும் பிராமணனுக்கிருக்கவேண்டியது ஸகானம் சந்தியாவந்தனம் சபதபவேதபாராயணம் ஒம்ம் பொருளும் சத்தியம் இந்த நற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே பிராமணன் அவன் அந்தத்தில் பிர்மலோகத்தையடைவான் ஷத்திரியனுக்கிருக்கவேண்டியது ஷுஷ்டநிக்ரகம் சிஷ்டபரிபாலனம் சத்தியம் பூததயாளம் சத்துருசெயம் பிராமணசேவை இந்த நற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமஷத்திரியன் அவன் அந்தத்தில் புண்ணியலோகத்தையடைவான் வைசியனுக்கிருக்கவேண்டியது ஒருவஸதுவைக்கொள்ளல் விற்றல் அதில் சமமான ஆதாயத்தைத்துக்கொண்டு தராசுரிசையாக நிறுதல் இந்த நற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமவைசியன் அவன் அந்தத்தில் இந்திரலோகத்தையடைவான் குத்திரனுக்கிருக்கவேண்டியது தனது நடவடிகிறழாமை பொய்ரொல்லாமை பூததயாளம் பெரியோர்கள் பக்தி பிராமணசேவை இந்த நற்குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கின்றவனே உத்தமகுத்திரியன் அவன் அந்தத்தில் புண்ணியலோகத்தையடைவான் கேட்டிரோதருமராசாவே இதுகளுக்கெல்லாம் ஒரு குஷ்டமுமானாகியன்கொல்லுகிரோம் அப்பென்னவென்றால் எந்தச்சாதிபிறந்தவனுக்குச் சரியே அவனிடத்திற் பரஸ்திரீகவன மல்லாமையும் இரத்தவர்களுக்கு இல்லையென்றமல் தன்னுலியன்றமாதிரிக் கொடுக்கின்றசீவதானுலியமும் தேவதரபத்தியும் பிராமணவிசுவாசமும் பிதூர்க்கள் பக்தியும் தெளிவைத்தரும் வேதாகமசாஸ்திரங்களிடத்தில் நம்பிக்கையுடைய

யிய இந்தநற்குணங்கள் உண்டாயிருக்கவேண்டும்மேலும்சென்மவாரும் சென்மகட்சத்திரம் மாசப்பிரவோம் ஏகாதரி-அமாவாசை-பௌர்ணமி இதுமுதலான தினங்களில் ஸ்திரீஸையோகஞ் செய்யாமல் ஸ்ரீமந்தாராயணமூர்த்தியினடத்தில் பந்திவிசுவாசமாயிருந்தவன் எவனோ அவன் சம்சயமில்லாமல் புண்ணியமேதத்தைச்சேருவானென்று வேதவியாசர் திருவுணம்பற்றியருளி தருமபுத்திரரிடத்திலும் செவவுபெற்றுக் கொண்டு தம்முடைய ஆசீர்மத்துக்கெழுந்தருளினார் அதன்பின்புதருமராசாவும் ஏகாந்தஸ்தானத்திலிருந்து ஆலோசனைசெய்து சித்திராபர்வமும் சமீபித்திருக்கின்ற தாகையால் இனிநாம் சும்மாயிராமல் யாகத்திற்குவேண்டிய முஸ்திபண்ணவேண்டுமே இதுகளுக்கெல்லாம் ஸ்ரீகுருஷ்ணபகவானிருக்கவேண்டும் அவ்வாயில்லாமல் ஒருகாரியமும் நடவாதேயென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு ப்ரியாவிய விமசேனரை அமழ்த்துவிடவேண்டுமென நிச்சயித்தாராய் ரதமேகொண்டு துவாரகாபுரிக்குப்போய் கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு சித்திராபர்வம் சமீபித்து விட்டதென்று சொல்லி அமழையும் அவர்பெண்சாதிபிள்ளைகள்முதலான பட்டணத்திலுள்ள சுகலசனங்கடையும் அமழ்த்துக்கொண்டுவேவென்றுகட்டினையிட்டார்.

அப்படியே நல்லதென்றுவிமசேனனும் ரதமேரிக்கொண்டுஅதிகவோகமாய்துவாரகைக்குப்போய்கிருஷ்ணபகவானுடை யரண்மனையாசந் பழயில்தேனாவிட்டாங்கிவாரல்காச்சிறிதேவர்களுடனே அஸ்திநுபூத்திலிருந்துவிமசேனன்வந்திருக்கிறானவனரண்மனைக்குவருகிறதற்குச் சாமரமாவென்று கேட்டுவரச்சொன்னாரென்று அறியப்படுத்தினார்களெனுகொல்லியனுப்ப அந்தசேவகர்களும் அப்படியே நல்லதென்று அரண்மனைக்குள்ளேபோகஅங்கேயந்தப்பூரத்தில் கிருஷ்ணபகவானுவர் ஒருகவரத்தினபீடத்தில் உட்கார்ந்துக்கொண்டுதங்கப்பள்ளயத்தில் நெவகிதேவியார்இஷ்டஅன்னப்பரிமாற ருக்கணிசத்தியபாமையிருவரும் மயில்விசிக் கொண்டு விசிற மகாசந்தோஷத்துடனே தும்பமலர் போன்ற சாதத்தில் தங்கச்சட்டிப்போலே பருப்பைப்போட்டுக்கொண்டு புத்தருக்குகெய்விட்டு ஐந்துவிரலாலும் பிசைந்து கையெடுத்து சாப்பிடப்போகிறாமயத்தில் சேவகர்களவந்து தண்டவிட்டு ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி உம்முடைய மத்துனராவிய விமசேனராசா அரண்மனைவாசலிலேவந்து நிற்கிறார் அரண்மனைக்குள்ளே வருகிறதற்கு சாமரமாவென்றுகேட்டுவரச்சொன்னாரென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவான் சித்தித்து ஓ, சேவகர்களே அப்படியானால் விமசேனரைச் சதுரதிலில்வரச்சொல்லுங்கோளென்று சொல்லியனுப்பிவிட்டு தன் கையில் அள்ளின அமுதத்தை சாப்பிடாமல் பப்படியே பிடித்துக்கொண்டிருக்க அநிலந்தசேவர்கள்கொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு விமசேனனு மரண்மனைக்குள்ளேவருவதுகண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியார் ஷத்தத்து வாவா விமசேனரையும் நல்லவேளைக்குவந்தாய் நீ மகாஜயர்

சத்துடனே யிருக்கிறும் ஆதலான்காயிருவரும்போசனம்பண்ணுவோம்
வாவென்றழைக்க அதுகேட்டு விமசேனனும் நல்லதென்று சம்பத்
தில்வரவே அதற்கு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நகைத்து விமசேனனா
ன்னினையாட்டுக்காகச் சாப்பிடவாவென்று அழைத்தால் நீயுமேயெ
ன்று வெட்கமில்லாமல் வந்துவிட்டான் அப்படி வரலாகுமா உவமத்
தில் ஒருவன் சாப்பிடும்போது ஒருவன்வந்தால் அவனை உபசாரமாக
ச் சாப்பிடுவோம்வாருமென்றழைத்தால் அவன் நான்சாப்பிட்டுன்
நீர் சாப்பிடுமென்று சொல்லுவானேயல்லாமல் சாப்பிடவமாட்டான்
அப்படியல்லவென்று உனக்குச்சாதத்தைக்கொடுத்தாலும் போது
மோ முன்னாலே ஏகசக்திரமென்றிற அக்மாரத்தில் பகாருநனுக்கு
ருவண்டியில் பிறைபவந்த சாதமும் கரிக்கும்கொண்டு போகக்கொல்
லி உன்னையனுப்பினால் அப்பகனையெல்லாம்புசித்து அதிலும் உதராக்
கெரியடங்காமல் யமுநாதியிலிருந்த சுவத்தையெல்லாங்குடித்துப்
போதாத உனக்கு இந்தப்பன்யயச்சாதந்தான் போதுமோவென்று
கேட்ட அதற்கு விமசேனனும் சிரித்து ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தியை
ல்லவார்த்தைதொன்னிர் உம்முடையதையின்போல் பூகனிக்காயவ
குற்றத்தையவைத்துக்கொண்டு என் பேரில் குற்றம்சொல்லி மிரட்டுகி
றீரோ நான் சாப்பாட்டைத் தட்டிப்போகாதென்றுநினைத்துவந்தா
ல் என்னை இப்படிசொல்லுகாமோ ஆனால் சொல்லுகிறோன்சேனும் மு
ன்னாலே சமோமுபதினாலு லோகங்கனையும் சத்தசாகரங்கனையும் வய
ற்றிலடக்கிக்கொண்டு அதுவும்போதாமல் இடைச்சிகள் வீட்டிலுள்ள
தயிர்வேண்ணைகளைத் திருடியுண்டும் கோபாலர்களைல்லாம் இக்கிர
னுக்குப்பொங்கலிட்டால் அதைவேண்டாமென்று தடுத்து கோவாத்
னவிரிக்குப் பொங்கலிடுகிறதுபோல் பேர்வைத்துப் பொங்கலிடுகி
து அந்த சாதத்தையெல்லாந்தின்று வயிறுநிரப்பிக்கொண்டலுக்கீரல்
லனோ அப்படிப்பட்ட உம்முடைய வயருக்குமுன் என்வயிரு மம்மா
த்திரம் கிருஷ்ணவென்று பரிசாசம்பண்ணினான் அதுகேட்டு கிருஷ்
ணமூர்த்தியும் நகைத்தருளினார் அங்கிருந்த ருத்மணி சத்தியடாகம
முதலான ஸ்ரீசனங்களைல்லாரும் கலிலென்று நகைத்தார்கள் அப்
போது கிருஷ்ணபரவாரும் விமசேனனை வாவென்றழைத்து உம்மு
டனேகூட உட்காரவைத்துக்கொண்டு இரண்டுபேருமாக ஒருபள்ள
யத்தில் சாப்பிட அப்போது தேவமதேவியார் சாதமும் கரிளும்
பால் மோர் தயிர் நெய்களும் வேண்டியமட்டுக்கும் பரிமாற புதிரு
ஷ்ணமூர்த்தியும் விமசேனனும் திருப்தியாகப்போசனம்பண்ணிக்
கால் சுத்திசெய்துக்கொண்டு நவரத்தினகரிநமான மண்டபத்திலுப்
புராதார்தார்கள் அதிலே ருத்மணியேவியாரும் நல்லசுகந்தமாலிச் சந்த
னமும் பணிகும் தாய்பூவறும் பரிமாற திரவியமும் பரிசாதிட்டபு
ங்கொண்டுவந்துவைத்து அதுகளையிருவருக்கு சந்தோஷமாகத்தி

ஸ்ரீமதாதித்தியபிரபாகரே. விமசேனனைப்பார்த்து நீவந்தகாரியமென்ன
 பென்றுகேட்க விமசேனனும் ஐயா நான்வந்தகாரியமும்சூத்திர
 யாதோ ஆனாலும் சொல்லுகிறேன்கேளும் அஃதென்னவென்றால் த
 ருமராசாவானவர் யாததென்று நான் சரிபித்திருக்கிறதென்றுத
 க்கையையும் புத்திரபித்திர களத்திராதிக்கையையும் பட்டணத்திலுள்ள
 சகலஜனங்களையும் மனழப்பித்துக்கொண்டு வரச்சொன்னாளுவதால்
 ல் அதுகேட்டு இருஞ்ஞாபவாவும் நல்லதென்று ராத்திரிகையையும் கி
 ருதவர்க்களையும்மனழப்பித்து இ தம்பிரமார்க்களே தருமராசாவானவர் ந
 ம்மை யாதத்திற் களமத்துவரச்சொன்னாளுவது விமசேனன வந்திரு
 க்கிறாருதலால் நீங்கள் நமதுசேனையும்கேளும் ஆராயுங்களையும் பிச
 த்தியுமன்னன் அனிருத்திரன் சாம்பன் சாகுமன்கேதன்முத்தான கு
 மாரவர்க்களையும் அவரவர்கள் ஸ்திரீகளையும் பிரயாணப்படுத்திய
 கோளொன்றுசொல்லித் தன்னுடைய பட்டணத்திலுள்ள எட்டுபேரையு
 ம் பதினாறுபத்தொருபுது ராஜகுமாரத்திகளையும் பிரயாணப்படச்
 சொல்லித் தாம் வசுதேவரண்டைக்குப்போய்த் தென்குண்டிக்கு அல
 றிடத்திற்கெல்லவுகேட்க அவரும் இருஞ்ஞா உன்னையிட்டு எப்படியிரு
 ப்பேனென்றுசொல்ல அதற்குத்தகுந்த சம்மதமானதுசொல்லி அ
 வந்ததினும் செலவுபெற்றுச்சொன்னவிமசேனனதுதொழுவரு
 வெள்ளைக்குதனையின்மே ழெறிக்கொண்டு அவாசனையகிட்டுகொனி
 யெனக்கூடுகின்றார் அப்போது தேவகிதேவியார்முதலான அந்தப்புரத்
 துஸ்திரிகளெல்லாரும் மதங்களைநி நடந்தார்கள் சாத்திரி இருதவர்
 மன் அவர்களுத்தாம்பறக்குப் பிரத்தியுமன்னன் முதலான மாரகு
 மன்ரர்களும் பின்னுமுண்டான உத்தமன் அக்குமாரன் முதலானவர்க
 ளும் தங்கள் தங்கள் மதங்களைநி நடந்தார்களின்னமும் பலவாடன்
 முதலான அவாசனையினுள்ளுணங்கெல்லாரும் நடந்துவந்து இரு
 மனைபவவாநிடத்திற் சேந்ததாங்கள்அப்போது பதினெட்டுபேரையு
 ம்வாத்தியங்களும் தாமதாமென்று முழங்கவும் மக்கள் ஊர்வலிக்குச்
 சரியான நாடகப்பெண்கள் நடந்தியப்பண்ணவும் இதுமுதலான ச
 எம்மிடம் துடனையும் நடந்துவருகிறபோது இருஞ்ஞாபவான
 விசேனனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஓ விமசேன நீ யந்தகாரியமு
 மென்பெண்ணையென்பார்க்கிறாயே அவர்களுனக்கு நாடா அவர்களை
 யென்பார்க்கிறும் உன்னுகாரத்திற்கும் உன்பெயரோடிறத்திற்குமன்க
 ள் நடுசெய்யமாட்டார்கள் உன்னையப்பார்த்து அவர்கள் பரப்பெண்க
 ள் எனக்குமுதலாய்ப் பரமாதிருக்கிறது ஆகையினால் உனக்குத்தகு
 ந்தவர்களானொன்றால் அதோபார்த்தாயோ நூற்றிருபவையதுசென்
 டு பற்கள்விழுந்து தலையும் உடம்புந் திரைக்குள்ளுள்ளவர்களுக்கு சரிந்
 டு பறத்தபழமாய் கெட்டிசரியாய் நல்லஸ்திரிகள் வருகிறார்கள் அ
 வர்களிடத்திற்போய் அவர்கள்முதல்நைப்பாள் உனக்குத்தகுந்தவர்க
 ளாவர்களெயொழிய இவர்கள்செய்யமாட்டார்கள்இவையெல்லாவும்

௩௪

அஸ்வமேதபர்வம்.

உனக்கு ராஜாஸ்ஸதிரிகளைச்சேருகிறதே பிறியம் அப்படி ராஜாஸ்ஸதிரிகளைச்சேருகிறவன் பின்னும் ஒருத்தைச்சேர்த்துக் கொடுவென்று பரிபாசமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு விமசேனென்கொல்லுகிறான் ஓ கிருஷ்ணா எனனை இப்படிச்சொல்லுகிறான் நீர் மகாசுத்தமோ முன்பு கிருவிக்கிரம அவதாரமெடுத்தபோது உம்முடையசரீரத்தையு மும் முகைய ஆகாரத்தையும் சகலசனங்களு மறிந்திருப்பார்கள் அப்படிப்பட்ட உம்முடைய ஆகாரத்திற்கும் பலத்திற்குந்தகுந்தாற்போல் பூதகியென்ற ராஜாஸ்ஸதிரிமூன்று விவையாடி யவள்முலையையவாழி லேவைத்துக்கொண்டு அவளைக்கொன்றவர் நீரல்லவோ அப்படியெல்லாமுமிடத்தி லகேதம்பிழைக்களைத்துக்கொண்டு என்னைப்பரிபாசம்பண்ணலாமோவென்றுசொல்லாதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ்சுரீத்து இன்னமப்படிப்பட்ட பரிபாசவார்த்தைகளை ஒருவர்க்கொருவர் வேடிக்கையாகப்பேசிக்கொண்டு கேளிக்கை பார்த்துக்கொண்டுவந்து ஒருதடாகத்தைக்கண்டவ்விடத்தில் துண்டிவிட்டுக் கூடாரங்கள் டித்துக்கொண்டு அந்ததடாகத்தை வற்றிலுமிநங்கினார்கள் அப்போது பிருந்தாவனத்திலிருக்கின்ற கோபாலர் களித்தவிசேஷத்தையெல்லாம் கேள்விப்பட்டு நாம்கிருஷ்ணனைக்கண்டு வெகுநாளாச்சுது நம்முடையதோழனான கிருஷ்ணைக்கண்டு பேசுவருவோம் வாருங்களைன்று ஒருவர்க்கொருவரழைத்துக்கொண்டு பால் மோர் தயிர் குடங்களைக் காவடுகளில் காணிக்கையாக வெடுப்பித்துக்கொண்டு தலைச்சிகைகளை முடித்துவிட்டு தலைமீலே கறுப்புக்கம்பளங்களை போட்டுக் கொண்டு கையிலே கோலங்கயிலும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியைக்கண்டு தாங்கள் கொண்டுவந்த காணிக்கைகளைக்கொடுத்துக் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திருமேனிமுழுதும் நன்றாகப் பார்த்துத் தலையையசைத்து ஆச்சரியப்படச்சொல்லுகிறார்கள் ஓ கிருஷ்ணா முன்னே நீ எங்கலிடத்திலிருந்தாற்போலிருக்கவில்லை இதுவென்ன தலைமீலே கல்லுங்காடுபோலிருக்கின்றது இதுவென்ன கா திலேபச்சையும் வெள்ளையுமாயிருக்கின்றது இதுவென்னகழுத்திலே கயிறுபோலே போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய் இதுசென்னுள்ளுக்குந்தலைநோகாதோ காதலுந்தபோகாதோ இதுபதநீ வேறுவேறும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய் நம்முடைய வம்சம்போலிருக்கவில்லையே ராஜாக்கள்போலிருக்கிறாயெயென்று கேட்க கிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ் சுரீத்துக்கொண்டு சும்மாயிருக்கப் பின்னும் தகோபாலர்களைக் கிருக்கிற யானை குதிரை ஒட்டகங்களைப்பார்த்து இதேது கிருஷ்ண நம்முடைய மாடுகள்போலிருக்கவில்லையே என்றுசொல்ல அதற்குக் கிருஷ்ணமூர்த்தி ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் சும்மாயிருந்துவிட்டு சற்றுநேரம்போதுத்து அவர்களுக்குமவர்கள் ஸ்திரீகளுக்கு வேண்டியவஸ்தி ராபரணங்களை வெகுமானமாகக்கொடுத்து அவர்களையனுப்பிவிட்டு கிருஷ்ணபகவான் விமசேனனுடனே ஆலோசனைசெய்துநான்முன்னே

போகிறேன் நீயிங்கேயிருந்து சேனைகளுடனே மெள்ளவாவென்று சொல்லி கிருஷ்ணபகவான் மூன்றுதாங் அஸ்திபுரத்திற்குவந்து தருமராசாவிற்கும் குந்திதேவிக்கும் தெண்டனிட்டார் அதுகண்டு அவர்களுங் கிருஷ்ணபகவானைப்பெயித்து மாநீபோடனைத்துக்கொண்டி யோசனோமங்களை விசாரிக்க கிருஷ்ணபகவானும் தமதுயோகசோமங்களைச்சொல்ல தந்தருமராசாவும் சந்தோஷப்பட்டு ஐயா கிருஷ்ணா நமது குமாரவர்க்களும் ஸ்திரீசனங்களும் எங்கேயென்று கேட்க அதற்கு கிருஷ்ணதேவரும் ஐயா தருமநதன நமதுசேனைகள் தாயார் ஸ்திரீசெனங்கள் முதலான சகலமானபேணாயும் யமுனா நதிக்கரையில் விட்டுவிட்டு நான்மாதிரி நான்னுதாகவேவந்தேன் அவர்களும் இன்னேரம்வந்து சேருவார்களென்றுசொல்ல அதுசேட்டு தருமராசாவானவர் தம்பிமார்களுடன் குந்திதேவி ஆரோபபதிபு பத்தினிமுதலான ஸ்திரீஜனங்களுடன் புறப்பட்டு அவர்களை எதிர்ப்பதின்மொழையால் தருமராசாவானவர் தேவகிதேவியாருக்கும் பலராமருக்கும் கமஸ்காரம்பண்ணி மற்றவர்களையும் ஆதரணசெய்து ஸ்திரீசெனங்களுக்கெல்லாம் வெகுமதியெய்துஉபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லிப் பின்பு கிருஷ்ணபகவானுடனே சகலமானபேருங் கலந்துபெ றிக்கொண்டு சகலசம்பிரமத்துடனே திரும்பிப் பட்டணத்திற்குவருகிறபோது அதற்குமுன்னமே அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையும் தண்டினே கூடித்திரிந்துகொண்டு வெளியேபுறப்பட்டுவந்தது அதையாவரும்பிடித்து கட்டர்மலிருந்துவிட்டார்கள் தருமபுத்திரருங் கிருஷ்ணபகவானுடனேகூட சகல சேனைகளையும் நடப்பித்துக்கொண்டு பட்டணம்போய்ச் சேர்த்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையும் கடைகியில் கொஞ்சம் சேனைகளுடன்போகையில் அதுசேதி (அனுசாருவனென்றராசன்) தெரிந்து ஆலோசனைசெய்து நாம் இந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கட்டினால் கிருஷ்ணதேவன் சண்டைக்குவருவான் அப்போதவன் நமது தமையனைக்கொன்ற பகையெல்லாம் திரத்தக்கதாக அவனுடனேபோராடிப் பகையைமுடிக்கலாமென்று நினைத்துக்கொண்டு அந்தவனுசாருவனும் மெள்ளமெள்ளவந்து குதிரையின்பிறகே போகின்ற செனங்களையெல்லாம் அதட்டித்துரத்தினிட்டுஅந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஓரிடத்தில்கட்டிவைத்துப்பின்புதன்சேனைகளையெல்லாம்முஸ்ஸிது பண்ணிக்கொண்டுதானும் யுத்தசன்னுத்தனும் ஆயுத்தப்பட்டிருந்தான்.

அனுசாருவராசன்யுத்தம்.

அந்தச்சேதியைக் குதிரையின்பிறகேவந்த சேனைகளுெல்லாம் பிடிவந்து தருமராசாவையும் கிருஷ்ணபகவானையும்பார்த்துகமஸ்காரம்பண்ணி ஓ சுவாமி நாங்கள் அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பத்திரமாகக் காத்துக்கொண்டிருந்தோம் அங்ஙனமிருக்க நமதுபட்டணத்திற்கு

குச்சம்பத்தில் அனுசாளுவனென்கிற ராசன்வந்து அந்தக்குதிரையை
ப்பிடித்துக்கொண்டு எங்கிலையும் கோகவெய்து தூரத்திவிட்டுப்போ
ளுனென்று சொல்ல அதுகேட்டு தருமராசாவுள் சிந்தாக்கிரந்தனாய்
விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார் அதுகண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் த
லைபயணரத்துஇதற்கு நாம் என்னசெய்கிறது அந்த அனுசாளுவன்
மகாபலவந்தன் விசாதிவீரன் அப்படிப்பட்டவன் ஒருவராலுஞ்செ
யிக்க முடியாதேயென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்க அதுகேட்டு விஸ்
வகேதும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா தேவகிரந்தனு தே
வரீ ரிப்படிச்சொல்லலாமோ அந்த அனுசாளுவன்பலத்தையெம்மா
த்திரமென்று ஆலோசித்திரீர் இதோ பென்னையனுப்பிவையும் நான்
போய் அவனுடைய கர்வத்தையடக்கி குதிரையை விவிசித்துக்கொ
ண்டு அவனையும் பிள்கட்டாயக்கட்டிக்கொண்டு வருகிறேன் அப்படிச்
சொய்யாமற்போவேனென்கிற பிராமணஸ்திரிகளைச்சேர்ந்தவன் போகின்
றகதிலும் நுதுகாலமிந்து போகியாதவன் போகிறகதிலும் போ
னெனென்று சபதம்பண்ணினான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானுமி
ரித்து ஒ விஸ்வகேதா நீ கொஞ்சமாகிலும்எண்ணிப்பாராயல் இப்படி
ப்பட்ட பிரதிக்களசெய்துவிட்டாயே அந்த அனுசாளுவனும் மற்றா
பலசாலி விசாதிவீரன் சந்துருச்சகாரன் துன்மார்க்கன் அப்படிப்
ட்டவனை நீ யெப்படி செய்க்கப்போகிறாயென்றுகேட்க அதற்குவிஸ்
வகேதாவும் ஆலோசனைசெய்து ஐ ஐயா ருக்மணிமனோகரா கபடநா
டக குஸ்திராவதாரியே தேவரீர் கிருபாசுடாட்சம் என்பேரில்பூரண
மாயிருக்கும்போது எனக்கு சயமாகாதகாரியம் என்ன இருக்கிறதுஆ
கையினால் தேவரீர் ஆசிரவாதம்பண்ணி அனுப்பிவைத்தால் செயம்
பண்ணிவருகிறேனென்றுசொல்ல அந்தந்தயிரிய வார்த்தைக்குமெச்
சி கிருஷ்ணபகவான் மகாசந்தோஷத்துடனே விஸ்வகேதாவைப்பார்
த்து ஒ விஸ்வகேதா நீ தேவர்களுக்கெல்லாம் மிஞ்சினபலாஷடியான
ய் அந்த அனுசாளுவனுக்குச் செய்துதுவரக்கடவாயென்று தம்முடை
யபலத்தை கிறுத்தி ஆசிரவாதஞ்செய்து பிரத்தியுமன்னையுங்குட்
கட்டியனுப்பிவிட்டுத் தாமும் விமசேனனுமாக ரதமேறிக்கொண்டு
பின்னேகடந்தார்கள் விஸ்வகேதாவும் பிரத்தியுமன்னனும் சிறிதுசே
னைகளுடனே புத்தசன்னுத்தராய்ப் புறப்பட்டுப்போய் அனுசாளு
வனுடைய சேனைகளுடனே எதிர்த்தார்கள் அப்போது பிரத்தியும
ன்னனும் ரோஷத்துடனே தன்னுடையவில்லிலேஅனேகமாயிரத்தில்
யிப்பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்துஅரசாளுவனுடையசேனைகளே
ல்லாங் கண்டித்துச்சின்னாபின்னப்படுத்துகிறபோதுஅனுசாளுவனும்
கோபதித்தனாபரிந்துளிமுந்து தன்னுடையரதத்தைத் தூண்டிப்பிர
த்தியுமன்னனைப்பார்த்து அடா நீயாயென்னுடனேபோராடுகிறவன்
பெண்களுடனே எதிர்த்துநிற்கிற நீஎன்னுடனேஎதிர்த்துப்போராட
மாட்டுவாயாவென்று மேகத்தொனிபோல்கர்ச்சித்து அனேகபாணங்

களைத்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணி பிரத்தியுமன்னனை நோக்கிச்
செய்தான் அதற்கவன்பயப்படாமல் ஒ, அனுசாளுவா நீமிஞ்சவேண்
டாம் என்னைக்கயிலாகாதவனென்று நினைத்தாயோ நான்கரும்புநில்
லினாலும் புட்பபானத்தினாலும் பதினாலுலோகங்களுடையுஞ் செயித்தா
லும் இப்பொழுது என்னைபாணத்தினால் உன்னைக்கண்டதுண்டம் ப
ண்ணுகிறேனென்று சொல்லி ஒரு திசைண்ணியமான பாணத்தையே
டுத்து தன்னைவில்லிடமாசுத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்துஅனு
சாளுவன்பேரிலெய்தான் அதற்கு அனுசாளுவன் எவ்வளவுஞ்சுட்டை
பண்ணாமல் மகாரோஷத்துடனே அதிசுக்கிரத்தில் ஐந்துகுருரபாண
ங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகளுந்தகதவென்
றெறித்துக்கொண்டுவந்து பிரத்தியுமன்னனுடைய மார்பிலேதத்து
முதுகிலுருகிப்போய்விட்டதுகள் அதனுற்பிரத்தியுமன்னனும் ஆயா
சத்துடனே ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுக
ண்டு விஸ்வகேதாவும்கோபங்கொண்டு தன்னுடைய ரதத்தைத் தூ
ண்டி வில்லைவளைத்துப் பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவ
னை நோக்கவெய்தான் அந்தச்சமையத்தில் விமசேனனும்வந்து கனந்
துகொண்டு உகிராகாரனாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடையரதத்தை
த்துண்டி விஸ்வகேதாவைப் பின்னுக்குத்தள்ளிவிட்டு தன்னைவில்லி
லே திசைண்ணியமானபாணங்களைத்தொடுத்து அனுசாளுவன்பேரில்
பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்ட அனுசாளுவன் சிறிது விமசேனை
ப்பார்த்து அடாநீமா நீ கைவிடாத சிறிதுபோர்களைசெயித்தோ
மென்று கர்வக்கொண்டிருக்கிறாயல்லவா அந்தகர்வத்தை இப்போது
வெளிப்படுத்திவைக்கிறேன் பாடுன்னுசொல்லி மகா உகிராகாரத்து
டனே அக்கினிச்சமானமான மூன்று திவ்வியாஸ்திரங்களைத்தொடுத்
துப்பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரங்களானது கரகரவென்று
சுழன்றுக்கொண்டுவந்துவிமசேனன்மார்பில்பட்டுமுதுகிலுருகிப்போ
ய்விட்டது அதனால் விமசேனனும் சுழல்காற்றடித்து மார்விழுந்து
போல ரதத்தின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தானதுகண்டு கிரு
ஷ்ணபகவானும் தன்னுடைய ரதசாரதியாகிய தாசகளை எச்சரிக்கை
செய்து தன்னைவில்லிருக்கிற சாசங்கமென்கிற வில்லைவளைத்து குணந்
தொணிசெய்து அனேகமாயிரம்பாணங்களைத்தொடுத்துஅனுசாளுவன்
பேரில் பிரயோகஞ்செய்யும்போது அனுசாளுவனும் மகாவீரத்துட
னே தன்னுடைய வில்லிலே அனேக பாணங்களைத்தொடுத்து கிரு
ஷ்ணபகவான் பிரயோகித்த பாணங்களைஎல்லாம் பொடிபொடியாக
த்தும்சம்படுத்திவிட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஒ கிருஷ்ண
நீ குதினலேஎன் தமயனைக்கொன்றுவிட்டாயல்லவோஅந்தகர்வத்தை
இப்போது அடக்கினிகிறேன் உனக்கும் சண்டைக்கும் எத்தனைதூ
ரம்நீயோ என்னை செய்கிறவன் காட்டிலே சஞ்சரித்துக்கொண்டு
காய்க்குகளைத்தின்று தபசுசெய்து போகிஸ்வராளண்டைக்குப்போ

காமல் என்முன்னேவந்தாயல்லவோ ஆஞ்ஞனி என்னுடையவல்லபத்
தைப்பாரென்று சொல்லி மகா உக்கிராகாரத்துடனே அளவிறந்த ச
ஸ்திர அஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து கிருஷ்ணபகவான் விடு
நபாணங்களை யெல்லாம் நடுப்பாதி யில்கண்டித்துவிட்டு மேலுமே
ம அனேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து கிருஷ்ணபகவானுடைய
ரதசாரதியாகிய தாரகனையும் உதிரமயமாக்கி கருடக்கொடியையுங்
கிழித்து குதிரைகளையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்தனைத்து அந்தகிருஷ்
ணதேவருடைய மார்பையுங்கிழித்தான் அநினால்குதிரைகள் மெத்த
வுங்கண்மீப்பட்டு தலையையெடுத்துக்கொண்டதுக ளதுகண்டு தாரக
னும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா கோபிகாரம்னோ எப்படிப்
பட்ட சண்டையிலும் நம்முடைய குதிரைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆ
யாசம் வந்ததில்லையே இப்பொழுதுபூமியில் நிற்கமாட்டாமல் தத்த
ளிக்கின்றதே ஓ சுவாமி இதுவென்ன புதுமையாயிருக்கின்ற தென்று
சொல்ல அதுவேட்டு கிருஷ்ணதேவருங் கோபமிருந்து நானந்தான்
மார்த்தனை இந்தச் சனமே சொல்லுகிறேனென்று அட்டகாசம்பண்ணி
தமது திவ்யாஸ்திரத்தில் எள்ளங்குவின்ற சாரங்கத்தினிடமாக அனே
க அஸ்திரங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தார் அனுசாளுவ
னு மந்தபாணங்களை யெல்லாங்கண்டித்து சீக்கிரமாய்த்தன்னுடைய
விஸ்விலே ஏழுநாசாசந்தொடுத்துப் பிரயோகம் பண்ணினதுகள்
ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துகொண்டு எரிந்து புகைகளுடனே வந்து
கிருஷ்ணபகவானுடைய மார்பிலேபட்டு முதுகிலுருவிப்போய்விட்ட
துகூதனானந்த பகவானும் மெத்த ஆயாசத்துடனே கையிலிருந்த
சாரங்கத்தைநழுவவிட்டு கொடிக்கம்பத்துடனே சாய்ந்து மூர்ச்சைய
டைந்தார் அதுகண்டு அனுசாளுவனுடைய சேனைகளெல்லாம் கிங்க
நாதங்க ளட்டகாசஞ்செய்தார்கள் துண்டிவிடுவகேதுவும்மகாதுவே
சத்துடன் எரிந்து விழுந்து பற்களைநறநறவென்று கடித்துமீசைபட
படவென்று துடிக்கவும் உக்கிராகாரமும் தன்னுடைய ரதத்தைத்
தூண்டி என்னுடைய ஆண்டவனுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆசாயம் வரலா
கும்மாவென்று கர்ச்சித்து தன்னுடையவிஸ்விலே யதிகோரமாயிருக்கின்
ற பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அனுசாளுவன் சரீ
ரமுழுதுந்துளைத்து சாரதியையும் குதிரைகளையும் ரத்தமயமாக்கின
னதையெல்லா மனுசாளுதன் நிக்கிரித்துநின்று அனேகசஸ்திர அ
ஸ்திரங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து விஸ்வகேதுவைப் நோகப்பண்ணி
னான் இப்படிவிஸ்வகேதுவு மனுசாளுவனும் எதிரிட்டு மகாரோஷத்
துடனே சிங்கத்தோடு சிங்கமும் சர்ப்பத்தோடு சர்ப்பமும் வியாக்கி
ரமத்தோடு வியாக்கிரமும் எதிர்த்தாப்போலும் (ஸ்ரீராமமூர்த்தியும்
ராவணனும் எதிர்த்தார்ப்போலும் தேவேந்திரனும் விருத்திராகர
னும் எதிர்த்தாற்போலும் எதிர்த்து திக்குகளேதோறும் பாணங்களை

நிறைத்து ஒருசாம் மட்டும் போராடுகிறபோது அதிலே விஸ்வகேது
பிஞ்சி அனுசாளுவன் கையிலிருக்கிற விஸ்வகண்டித்து விட்டு சார
தியையும் குதிரைகளையுங்கொன்று தேனாயும் பிளந்து அனுசாளுவ
னுடைய சரீரத்தைபுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து விட்டு கியா
வென்று சிங்கநாதம்பண்ணினான் அதற்கு அனுசாளுவனும் பயப்படா
மல் கத்தியும் கேடயமும் எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவந்து விஸ்வகேது
வுனுடைய தேரின்மேலேறி விஸ்வகேதுவைக் காலிலுதைத்தான்
அதுகண்டுவிஸ்வகேதுவும் எரிந்துவிழுந்து இரண்டொணத்தைப்பிர
யோகித்து அவன்கைபிற்றிடித்திருக்கின்ற கத்தியும் கேடகமும்பொ
டியாகும்படி செய்து சரேலென்று தேனாவிட்டுக்குதித்து அனுசா
ளுவனுடைய சிகையைப்பிடித்துக் கொண்டு அதிசீக்கிரமாகத் தன்னு
டையவிஸ்வாணியிற் சுறுக்குப்போட்டு அவனதுகைகளைப்பிள்கட்டா
ய்ச்சேர்த்துக்கட்டி அங்கேயிருந்து இழுத்துக்கொண்டு வந்து கிருஷ்
ணமூர்த்தியினுடையபாதத்தின்போட்டான் எப்பொழுதந்த பகவா
னும்மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து சமீபத்தில் நிற்கிற விசுவகேது
வையும் பாதத்தின்மீழே விழுந்துகிடக்கிற அனுசாளுவனையும்பார்த்
து சந்தோஷப்பட்டு விசுவகேதுவையுங்கொண்டாடி யனுசாளுவன்
செய்கிற தோத்திரத்திற்கும் கிருபைகூர்ந்து திருவுளம்மீறி அவன்
கட்டையும் விசுவகேதுவினுடைய கையிலுல் விடுவித்து அவன்செய்
த பிழைகளை மன்னித்தருளினார் அதிலே வீமசேனனும் பிரத்தியும்
ன்னனும் மூர்ச்சைத்தெளிந்தெழுந்திருந்தார்கள் அதுகண்டு அனுசா
ளுவன் அவர்களுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி வெகு பிரியவசனங்கள்சொ
ல்லி இவர்களிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் மூன்றக்
ரேணிசேனைகளுடனும் சிறிதுகாணிக்கை கப்பங்களுடனும் அசுவ
மேதகுதரையுடனும் கூடவந்து கிருஷ்ணபகவான் வீமசேனன் விசு
வகேது பிரத்தியுமன்ன இவர்களுடனே கலந்துகொண்டு பதினெட்டு
வகை மேளவாதத்தியங்களும முழங்கத்தக்கதாக சர்வாடம்பரத்துட
னே அஸ்திரபுரத்திற்குலந்து தருமபுத்திரரைக்கண்டு அனுசாளுவ
னாவன் தான் தருமராசாவுக்குக்கொண்டெடுத்த காலிங்கை கப்பங்க
ளுடனே அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையும் ஒப்புவித்து அவருடையபா
தத்தில் விழுந்து சாஷ்டாங்கமாகநெண்டனிட்டான் அதுகண்டுதரு
மராசாவும் அவனுக்குக்கிருபைகூர்ந்து தன்னுடைய தம்பியமார்களை
ப்போல் அவனையும் பார்த்து ஆரவணசெய்தார்.

அசுவமேதக்குதிரை அனுப்புதல்

இப்படியிருக்கிற காலத்தில் அசுவமேதக்குதிரை விடுகிறதற்கு
நினைத்திருந்த சித்திராபர்வமும் வந்தது அப்போது ஸ்ரீவேதவியா
சரும் அவிடத்திற்குயெழுந்தருளிவந்தார்அதுதெரிந்துதருமராசவும்

எதிர்கொண்டுபோய் தெண்டனிட்டு அந்த முனிநாதனா அழைத்து வந்து ஓர் ஆசனத்தில் எழுந்தருளச்செய்து அவருக்கு அர்க்கியபர்த் திய ஆசனமுதலிய சேரட்சவுபசாரங்கள் செய்து தோத்திரம்பண்ணி அந்தவியாசபகவானுடைய அனுமதியினாலே இமோர்பர்வதத்த ண்டையிலிருக்கிற திரவியத்தைப் போதிகளிலும் காவடிகளிலும் எ டெப்பித்துக்கொண்டு வந்து உக்கிரானத்தில் நிறைத்துவைத்து அத ன்பிறகு ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி வேதவியாசரீடுவர்கள் அனுமதியின்பே ரில் யாகஞ்ஞடம் வெட்டிவைத்து அந்தயாகத்திற்குத்தகுந்த வஸ துகளையும் குறைவில்லாமல் லக்ஷப்பித்துக்கொண்டு அந்த அசுவமே தக்குதினாயையும் கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களினால் ஸ்நானம்பண்ணு வித்து தருமபுத்திரருந் திரௌபதிகமேதராய் ஸ்நானஞ்செய்து செ தபங்களை முடித்துக்கொண்டு வந்து அந்தயாகஞ்ஞடத்தில் அக்கி விபகவானை நிறுத்தி அந்த அக்கினிசாட்டியாக விசாயபசுவான் மந் திரஞ்சொல்ல தருமபுத்திரரானவர் அந்தயாகத்தினைக் கைக்கொ ண்டி அசுவமேதக்குதினாயைக்கொண்டு வந்து நிறுத்தி அதற்கு நவ ரத்தினமயமான ஆபரணங்களைத் தரித்து சுந்தரப்ப அட்சதைகளா ல் மந்திரபூர்வகமாய் அந்தக்குதினாயைப்பூசித்து தன்னுடையவிருது வாபி மீர்த்திப்பிரதாபத்தையும் ஒருதங்கப்பட்டத்திலெழுதி அந் தப்பட்டத்தை அசுவமேதக்குதினாயினுடைய லலாடஸ்தானத்திற் கட்டி மற்ற ஐம்பத்தாறுதேசத்துராசர்களுடைய விருதுகளையெல் லாம் தண்டைகளிலெழுதி அந்தக்குதினாயினுடைய நாலுகால்களு க்கும் போடுவித்து யாகஞ்ஞடத்தையும் பிரதட்சனஞ்ஞெய்வித்துசுக லதேவதாமந்திர ஆவாகனமுட்பண்ணி பதினெட்டுவகைமேளவாத் தியங்களுடனே அதினபுரத்தைப் பிரதட்சணம் பண்ணிவித்து கு தினாயைவிட்டு அதன்பிரகே அர்ச்சனை விஸேசத்துவையும் பிரத்தி ணனையும் மேகவர்ணையும் அலுசாளுவனையும் எவ்வாறாளுகையையும் மூன்று அக்ரோணிசேனைகளையும் கட்டி தருமராசரவானவர் அர்ச் சனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா பிரசாட்சயம்மெத்தவும் ஆகலட்டங்க ல் அகிசேக்கிரகத்தில் குதினாயை நடப்பித்துக்கொண்டுவாவென்று உ த்திரவு பண்ணி அந்தச்சமயத்தில் ஒவ்வொருபிராமணனுக்கு யானை ஒன்று குதினாமூன்று தேர் ஏழு சேவகர் ஒன்பது ஸ்ரீகள் நாலு ஒருபாரம் தங்கம் இரத்தினமாக இருபதினாயிரம் பிராமணர்களுக்குத் தானப்பண்ணினார்.

அப்போது கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓ அர் ச்சுனாநாணங்கடவரவேண்டுமோவென்றுகேட்க அர்ச்சுனனும் ஓ கோ பான கிருஷ்ணதேவரீர் வரவேண்டியதில்லை இவிடத்தில் தானேயிரு ந்து ஆசீர்வாதம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தால் அதுபோதுமென்றுசொ ல்லி அந்ததேவனுக்கு தெண்டனிட்டு அவருடைய அனுமதிபெற்று த்தொண்டு தருமபுத்திரர் வீமசேனன் இவர்களுக்கு தெண்டனிட்டு

அவர்களிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவகிதேவியாருக்கும் கு ந்திதேவிக்குந் தெண்டனிட்டு அவர்களிடத்திலும் செல்வவாங்கிக்கொ ண்டிருவசகாதேவர்களைப்பார்த்து அவர்சனையும் தமயனுரிடத்தில்தர் ணை பத்திரமாயிருக்கும்படி கட்டினையிட்டு வியாசபகவான்செய்த ஆசீர்வாதமுங் கைக்கொண்டு அர்ச்சுனராசனும் காண்டிபபானியாய் ரதாருடனும்ச் சேனைகளுடனையும் புறப்பட்டு பலவிதவாத் தியங்களு முழங்கத்தக்க அண்டகடாகங்களு மதிரும்படிச் செய்பேரிகையடித் துக்கொண்டு மகாவைபவத்துடனே நடக்கும்போது அந்த அஸ்வ மேதக்குதினாயும் தண்டிவிட்டு தன்னிச்சையாக மேற்குமுகமாய்த்தி ரும்பிப்போகையில் அந்தக்குதினாயானது மலசலா திகளை விஷ்டித் தவிடத்திலும் அடிகள் வைத்தயிடத்திலும் ஓமசாந்திகள் பண்ணு வித்து தானதருமங்களைச்செய்துகொண்டு குதினாயானது தன்னிச் சையாக நடந்து வெசாரிபித்துக்கொண்ட யிடங்களில் தண்டிவிட் டிற்றங்கி அந்த யிடங்கள்தோறும் கோயில் குளங்கள் உண்டாக்கிவை த்தும் அந்தப்பிரகாரம் அர்ச்சுனராசனும் யுத்தசனனுத்தமாய்ச் சகல சேனாசமேதனும் அந்தக்குதினாயின் பின்னே பதினாயிரஞ்சேவகர்க ளை நிறுத்தி தன்னுடையரதத்தைப்பிறகே நடத்திக்கொண்டுபோ லுன் அந்தக்குதினாயும் மகாகிருஷ்ணபதி பட்டனத்துக்கோட்டை வாசலுக்குச் சமீபத்தில் ஒருமாத் துவரத்தில் பச்சென்றபுல்லைக்கண் டமேய்த்துக்கொண்டிருந்தது அங்குநாமருக்கையே ஸ்தம்பப்பட்டணத் தை யரசாகதிசெய்தின்ற நீலத்துவசமகாராசனுடைய குமாரானபி நவீரனென்றிறவன் தன்னுடைய பட்டபஸ் திரியாக மதனமஞ்சரியு டனே கூடிவந்து மகாகோலாகலத்துடனே அவிடத்தில் ஒருமடுவில் ஜலக்கிரீடைசெய்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது மதனமஞ்ச ரியானவர் குதினாயைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு தன்புருஷனாகிய பிற வீரனுக்குக் காண்பித்தான் பிறவீரனும் குதினாயைப்பார்த்து ஆச் சரியப்பட்டு மகிழ்வவிட்டுவெளியேவந்து வஸ்திராபரணங்களையெடு த்து தரித்துக்கொண்டு குதினாயினிடத்திற்குப்போய் அதினுடை நெற்றியில் கட்டியிருக்கிற பொற்பட்டத்தை வாசித்துப்பார்க்க அதி ல் எப்படி எழுதியிருந்ததென்றால் பாதவம்சமென்ற திருப்பாற்க டலுக்குச் சந்திரனைப்போலவும் சத்துருக்கனைன்றி ராசவம்ச அந் நகரத்திற்குச் சூரியனைப்போலவும் விளங்குகின்ற மகாதீர்த்திப் பிர தாபசவுரியமுள்ள தருமராசாவானவர் அசுவமேதயாகஞ்செய்யும்ப டிவிட்ட குதினாயென்றும் இந்தக்குதினாயின்பின்னே வருகிறவன் ஸ்ரீகயிலாசபதியாகிய பரமசிவனாகும் எதிர்ந்துயுத்தஞ்செய்து ஜெ யமடைந்து அவரிடத்திற் பாசுபதாஸ்திரத்தைப்பெற்றுக்கொண்ட மகானுபாவன் அதிவீரபராக்கிரம சவுரியமுடைய அர்ச்சுனமகாராச னென்றும் எழுதி அந்த அர்ச்சுனமகாராசனைச் செய்க்கத்தக்க சாமர் ததியமுள்ளவனும் சுந்திரியவமிசத்திற் பிறந்தவனும் முன்னெத்த

காலேப் பின்வாங்காதவனுமானால் நின்று உண்மையாய்ப். எதிரிட்டிபு
ததம்பண்ணுகிறவனுமானால் இந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித்து
ம்கட்டக்கடவனென்று எழுதியிருந்தது அதையெல்லாம் பிறவீரனு
வன் நன்றாகவாசித்துப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகசிரித்து தலையைபசை
த்து ஜெயையோ அந்ததருமாசாவானவன் சொஞ்சமாகிலும் புத்தியி
ல்லாமல் தானேவிரன்னென்றும் அந்தக்குதிரையின் பின்னேவருகிறஅ
ர்ச்சுனனே மகாவீரப்பிரதாப சௌரியமுள்ளவனென்றும் எவ்வளவு
ம் பயமில்லாமல் எழுதினெல்லவா ஆனாலும் அவனுடைய சவுரியத்
தைச் சந்தேபார்ப்போமென்றுசொல்லி அங்கேயிருந்த சேவகர்கள்
கையில் அந்தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொடுத்து பட்டணத்திற்குள்
ளே கொண்டுபோய்க் கட்டிவைக்கும்படி அவர்களுக்குத் திட்டஞ்செ
ய்து தன்னுடைய ஸ்திரியையுங்கட்டி யனுப்பிவிட்டு பிறகுதானு
ம் பட்டணத்திற்குப்போய் தன்னுடைய ரதகேசுரரூபதாநிகளையு
ங் கட்டிக்கொண்டுவந்து யுத்தசன்னுத்தஞய் ரதாருடனும் வில்லை
குணத்தொலிபண்ணி அட்டகாசஞ்செய்து எதிரில் நின்றான்.

நிலத்துவசமநாரசன் யுத்தம்.

இந்தவிசேஷமெல்லாம் அந்த அஸ்வத்தின் பிறகேகடந்துவந்த
சேவகர்களால் அர்ச்சுனன் முதலானவர்களும் கேள்விப்பட்டு ஆக்கிங்
வியாக்ரேம நிக்ருரோதராய் எரிந்துவிழுந்துமகாரோஷத்துவேஷ
சருடனேவந்து பிறவீரனைத்தகண்டு ஓராசகுமாரகா நீ என்னிருதாவா
க எங்களுடைய அஸ்வமேதக்குதிரையை பிடித்துக்கொண்டுபோனாய்
நீயோரியங்களுடேதிர்த்துச் சண்டைசெய்கிறவன் உம்மாலாகமா
ட்டாது வேண்டாம் வேண்டாம் இன்னஞ்சிறிதுகாலம் இந்தப்பூமண்
டலத்தில் நீ பிழைத்திருக்கவேண்டுமானால் எங்கள் குதிரையைக்கொ
ண்டுவந்து வெப்பிவித்துப்போனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு பிறவி
ரனும் மகாவுக்கிராகாரத்துடனே தன்னுடைய கையிலிருக்கிற வில்லி
லே யனேகமாயிரம் பாணங்களைத்தொடுத்து விலைகேதுமுதலான
பிரமுகாள்பேரில் பிரயோகஞ்செய்து நோகவெய்கிறபோதுபிரத்தி
யுமன்னனும் மகாரோஷத்துடனே தன்னுடைய ரதத்தைத் தூண்டி
ப் பிறவீரன்பேரில் எதிர்த்து அநேகமாயிரம் திவ்வியாஸ்திரங்களை
ப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகண்டு பிரவீரனும் பயங்கொள்ளா
ல் வீரசிங்கம்போல ஆக்கிரமித்து தன்னுடையவில்லிலே கோடைபி
டிகளுக்குச் சமானமான அகோரபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோ
கஞ்செய்து பிரத்தியுமன்னனுடைய சாரதியையும் குதிரைகளையும்
கொன்று அவனேறிக்கொண்டிருந்த ரதத்தையும் பொடிபொடியாக்கி
யவனையும் ரத்தமயமாக்கினான் அதுகண்டு விலைகேதுவுங் கோபிப்
தன யெரிந்துவிழுந்து பிரவீரன்பேரில் சிங்கத்தைப்போல எதிரி
துப் போராடுகிறபோது பிரவீரனுனவன்மிஞ்சி விலைகேதுவின்பே
ரிலும் அறுசாளுவன் பேரிலும் எவ்வாறுசுவுன்பேரிலும் மேகவசன்

ன்பேரிலும் அனேகமாயிரம் எண்ணிக்கையிலாத சஸ்திர அஸ்திரங்
களைப்பிரயோகஞ்செய்து அவர்களுடைய சரீரமெல்லாம் ரத்தமயமா
கும்படி சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துவிட்டான் இப்படியிருக்க
இந்தவிஸ்தாரமெல்லாம் நிலத்துவசமகாராசன் கேள்விப்பட்டு மகா
கோபங்கொண்டு புத்தசன்னுத்தஞய் ரதாருடனும் அனேகசேனை
ருடனே புறப்பட்டு பட்டணத்தைவிட்டு வெளியேவந்து அர்ச்சுன
னுடனே எதிர்த்து அனேகவிதமான் திவ்வியாஸ்திரங்களைப் பிரயோ
கஞ்செய்து அந்த அர்ச்சுனனையுமவனுடையசேனைகளையும்நோக்கித்
திதானுமந்த அர்ச்சுனராசனுடையபாணங்கினியினால் வருத்தப்பட்டு
ப்தன்னுடைய மருமகனாகிய அக்கினிதேவனை நின்றது அவனையழை
ப்பித்து அந்த அருச்சுனனையு மவனுடைய ரேனைகளையும் பஸீகர
ப்படுத்திவிட்டுவாவென்று உத்தரவுசெய்து அந்த நிலத்துவசமகாரா
சனுனவன் தன்குமாரனாகிய பிரவீரனையும் கட்டவெய்மழத்து தன்ப
ட்டணத்திற்குப்பேர்ப்பச் சேர்ந்தான் பிற்பாடு அக்கினிதேவனும் த
ன்னுடைய மாமனாற்சொல்லிப்போன கட்டளைப்படியே மகாகோப
ித்தஞய் பிரபலாகாரமாய் விஸ்திரணமான புகைகருடனும் விரிகரு
டனும் பிரகாசித்தெழும்பி ஜடஜடனென்ற தொலியுடனே பரகீவ
ந்து அர்ச்சுனமகாராசனுடைய ரதகசுரரூபதாநிகளையெல்லாம் எ
ர்த்துச் சாம்பலாக்கிக்கொண்டுவருகிறபோது அர்ச்சுனமகாராசனுங்
கொண்டு விசாரப்பட்டு தன்னுடைய கையிழிபிடித்திராகின்ற காண்டப
த்தை ரதத்தின்பேரி லூன்றிக்கொண்டு தன்னுடைய கைகளைக்கட்
டிக்கொண்டு அந்த அக்கினிதேவனாப்பார்த்து ஓ அக்கினிபுருஷா உ
மக்குப் பதினாயிரம் சரணம் சரணம் தேவரீர் பூர்வகிருகத்தை கொ
ஞ்சமாகிலும் எண்ணிப்பாராமல் என்னுடைய சேனைகளையெல்லாம்
இப்படி சாம்பலாக்கினிடலாமா முன்னாலே உமக்குண்டான அசேண
ரோகத்தைக்குறித்து தேவபலாகத்தைக்குறித்து தேவலோகத்து
க் காண்டாவளத்தை தகனம்பண்ணிவித்து அந்த மூப்பத்துமுகோ
டி தேவர்களுடனும் எதிர்த்துப்போராடின என்னை உம்முடைய கி
ருகனென் றெண்ணிப்பாராமற்போவீரோ நான்செய்த நன்மையைம
தித்துவிட்டீரோ அதுவுமெல்லாமல் தேவரீரடியேனுக்குக் காண்டபமு
ம் அசுத்யதூணியும் ரதமுங்கொடுத்துப் பாரதயுத்தத்தில் அகியோ
தறுதிகளைச்செயித்து செயம்பொருளுமப்படிச்செய்வித்த மகாலபா
வ் நீரல்லவோ அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷராகிய உனக்கு அனேகஞ்
சரணஞ் சரணம் மேலும் என்னுடைய நாமமாகிய தனஞ்செயனென்
கொ திருநாமத்தைப்படைத்து தீர்த்திபெற்ற மகோத்தமனே உமக்
கனேகஞ் சரணஞ் சரணம் இந்தவேளையில் என்னையும் என்னுடைய
சேனைகளையும் வருத்தப்படுத்தாமல் பாதுகாத்தருளிரட்டியுமென்று

அர்ச்சுனமகாராசன் தோத்திரஞ்செய்ய அந்தத்தோத்திரவசனங்
 னையனுவளவுரு சட்டைபண்ணாமல் அக்கினிதேவன் சேனைகளை
 ல்லாம் பஸமீகரப்படுத்திக்கொண்டு வருகையில் அதை அர்ச்சுனம
 ராசன்கண்டு மகாசோபித்தாய் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய
 ரின்பேரிலான்றிய காண்மபத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு வரு
 னுணதிரத்தைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சப்தமேகங்களு
 மொன்றுக்கடிக ஏகசாலத்தில் வருஷித்ததுபோல மழைபொழிவித்
 தான் அதையுஞ் சட்டைபண்ணாமல் விழுங்கிக்கொண்டு அக்கினிதே
 வன் வருகிறபோது அந்த அர்ச்சுனராசனும் மகாரோஷத்துடனே
 தன்னுடைய காண்மபத்தில்நாராயணைதிரத்தைத் தொடுக்கவே
 ற்மென்று நினைத்து அம்புருத்தூணியிலிருந்த நாராயணைதிரத்தை
 கையிலெடுத்தவுடனே அதுகண்டு அக்கினிதேவனும்பயந்தவரையுந்
 டுங்கினின்று தன்னுடையசுவாலையெல்லாம் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கெ
 ண்டுகர்வமடங்கி ஒருபிராமணனைப்போலவந்துகிடப்ப அர்ச்சுனமகா
 ராசனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனமகாராசனேநீர் தயவுசெய்துஎன்னைரட்சி
 ம்அந்த அஸ்திரத்தைமாதிரித் தொடுக்கவேண்டாம் நான் என்னு
 டைய திசுண்ணியத்தினால் சகலசராசாங்களுமும் பஸமீகரப் பித்
 துகிறவனுனாலும் இந்த நாராயணைதிரத்திற் பிறந்த அக்கினிச்
 சுவாலையானது என்னைபஸமீகரப்படுத்திவிடும் ஆதலால் அந்த அஸ
 திரத்தை நீர் பிரயோகஞ்செய்யாமல் என்னைக்காப்பாற்றி யருளவே
 ண்டும் நாம் உம்முடைய சுருபத்தையெண்ணிப்பாராமல் என்னுடைய
 அஞ்ஞானத்தினால் இப்படிசெய்தேன் இனிமேலும்முடைய சினேக
 த்தைவேண்டி உம்மிடத்தில் சரணாகதியென்று வந்தடைந்தேன் ஆ
 சையால் நான்செய்தகுற்றங்களை யெல்லாம் மன்னித்து நீர் என்னை
 காத்து ரட்சிந்வேண்டி மேலும் நீர் கிருஷ்ணபகவானுடைய ச
 பிலே யிருக்கிறீர் அப்படிப்பட்ட உம்மைசெய்க்கிறதற்கு எவர்கள்
 லுமுடியாது அந்த கிருஷ்ணர்த்தியினுடைய ஹரியென்னுந்நிருநா
 மத்தின் பிரபாவத்தை அடைவப்பிரம்மதேவன்முதலியதேவர்களா
 லும் வர்ணிக்கக்கூடாது அஃதெப்படியென்றால் அந்த ஹரியென்னு
 ம் மகாவாக்ஷியமானது சத்தியமாகவும் தேவசாரமாகவும் மகா அந்த
 ரங்கமாகவும் சகலவொராகிரன்கு ஆதாரமாகவும் விளங்கப்பட்டது
 அப்படிப்பட்ட மகாதுபாவியே தோழமையாகப்பெற்றிருக்கின்ற
 உமக்கு ஒருநாளும் குறைவில்லை ஆதலால் ஓ அர்ச்சுனமகாராசனே
 நான் இப்போது பஸமீகரப்படுத்திவிட்ட உம்முடைய சேனைகளை
 யெல்லாம் எழுப்பிவிடுகிறேன் அதல்லாமலும் என்மாமுராகிய நீல
 ததுவசமகாராசனுக்கு முமக்குரு சமாதானம்பண்ணிவித்து அவனா
 யும் உமக்கு படைத்துணையாகி உம்முடையபிறகேவரும்படி செய்வி
 க்கிறேன்இப்பொழுதுநீர் தயவுசெய்துஎன்னைரட்சிக்கவேண்டுமென்
 வேண்டிக்கொள்ளுகிற அக்கினிதேவனைப்பார்த்து ஓ அக்கினிபுரு
 எதிர்த்து அனேகமாயிரம் சஸ்திர அஸ்திரங்களுமும் பிரயோகஞ்
 செய்தான்.

உள்ளிந்நேரம் உன்னைவெருவாய்வேண்டிக்கொண்டுஅநேகமாயிரஞ்ச
 மாதான வார்த்தைகள் சொன்னாலுமதுகளைச்சற்றுகிலுமெண்ணிப்பா
 ராமல் நிகுகிரகஞ்செய்துவிட்டு இப்போது உனக்கு ஆபத்துநேரிட்ட
 ிட்டத்தில் உன்னைவேண்டிக்கொள்ளுகிறாய் இதுயெப்படியிருக்கிறதெ
 ள்றால் ஒருநிர்ருடனவன் வழியேநடந்துபோகின்றவர்களையடித்து
 பபறிக்கபுண்டுமென்று நினைத்து ஒருத்தியைச்சையிலெடுத்துக்கொ
 ண்டு அவர்மீபத்திற்போய் உடனேசமயமில்லாவிட்டால் கையிலிருந்
 தத்தடிநடக்கத்தில்வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குத்தெண்டரிட்
 டிக்கொஞ்சும் வெற்றில் பாக்குக்கொடுங்கோளென்றுகேட்டதுபோ
 லிருக்கின்ற தென்று அர்ச்சுனராசன் சொல்ல அதுகேட்டு அக்கினிபக
 வானும் அடிகபிரியவள்ளஞ் சொல்லி அர்ச்சுனனிடத்தில் விடைபெ
 ற்றுக்கொண்டு தன்னால் பகிருரணமாய் இறந்துவிட்ட ரதகசதுரகப
 தாதிகளை யெ லாம்மீழைக்கப்பண்ணிவித்து அர்ச்சுனராசனை அவ்
 விடத்திறுந்துகொண்டிட்டு தன்மாமருகிய நீலத்துவசமகாராசனி
 டத்திற்குப்போகுனென்று செயமுனிந்திரர் சொல்ல அதுகேட்டுசெ
 ண்டேசெய் மகாராசாவுமாச்சரியப்பட்டு செயமுனிந்திரர்க்கு நமஸ்கா
 ரஞ்செய்து ஓ ஐயாமுனிநாதரே அந்தநீலத்துவசமகாராசனுக்கு அ
 க்கினிதேவன்மருகண்ணிதம் எப்படியதை யடியேனறிந்துகொள்ளு
 ம்படி நிருவுளம்பற்றியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அ
 துகேட்டு ரிஷிகரேஷ்டராகிய செயமுனிந்திரர் சொல்லுகிறார்.

அக்கினிதேவன்வரலாறு கூறுதல்

கேளுமையா செனமேசெயமகாராசனே அந்த மகா கிருஷ்ணப
 தியென்னும் பட்டணத்தையாளுகிற நீலத்துவசமகாராசனுக்கு சுவா
 லாதேவியென்கிறவ னிடத்தில் சுவாசாயென்கிற எருபெண்பிறந்தது
 அந்தப்பெண்ணை தாயுந்தகப்பனும் சந்தோஷத்துடனே மகாசெல்
 வமாகப் போஷித்துக்கொண்டவருகையில் அந்தப்பெண்ணவள்பூர்
 வபஷ்சந்திரனைப்போல நாளொருமேனியாய்ப் பொழுதொருவாண்
 மாய் வளர்த்துப் பளிரண்டு வயதுள்ள பாலகுமாரியாய் எவ்வாண்
 தை யடைந்தாள் அதுதெரிந்து நீலத்துவசமகாராசனும் தன்குமார
 த்தியுமாயிய சுவாலாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா புண்ணியவதி நா
 ன் உனக்குத்தகுந்த திவ்யபுருஷனை யழைப்பித்து வந்து உனக்குக்க
 ல்யாணஞ்செய்து வைக்கிறேன் இப்பொழுது எந்தராசன்பேரில் உன
 குக்கு அபேஷையிருக்கின்றது அதைச்சொல்லுமம்மாவென்றுகேட்ட அ
 துகேட்டு அந்த சுவாலாதேவியும் தன்பிதாவாகிய நீலத்துவசமா
 ராசனைப்பார்த்து ஓ ஐயா எனக்குப் பூலோகத்திலுள்ள ராசாக்களு
 ம்வேண்டாம் தெய்வோகத்திலுள்ள தேவர்களும் வேண்டாம்அந்
 ததேவர்களுக்கு முதன்மையாயிருக்கப்பட்ட அக்கினிதேவனை என
 குக்கு புருஷனாகப்பண்ணு மென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நீலத்துவசமா

ராசனும் ஓ அம்மா பாக்கியவதி உனக்குப்பயித்தியங்கொண்டோ அந்
த அக்கினி தேவனைக்கோழியாக அவன்முன்னாக வந்து நிற்குமாய்
சர்வபகஷணிகரனாய் மகாகுரோதியாய் எந்த வேளையும் நீ நுகொண்
டேயிருப்பான் அப்படிப்பட்டிருஷணை நீவிரும்புமாய் அவனைக்கண்
விலும் நீவிரும்பவேண்டாம் என்று வெகுவாய்ச்சொல்லி அதுகேளா
மல் அந்தச் சுவாலாதேவியும் அக்கினிப்புருஷனைத்தவிர வேறொருபு
ருஷனை விரும்புகிறதில்லையென்று உருகிவார்த்தையாய்ச்சொல்லுவ
துகேட்டு நீலத்துவசமகாராசனும் மப்படியே நல்லதென்று சம்மதப்ப
ட்டிருந்தான் அதன்பின்பு சுவாலாதேவியும் தாட்டுக்குப்போய் அக்கி
னிதேவனை நோக்கி தபசுசெய்தாள் அக்கினிதேவனுக்கு பிரத்தியகஷ
மாகவந்து நீவின்னையழைப்பித்த காரியம் என்று வெள்ளைகேட்ட அந்
க்குகுவாகாதேவியும் ஓ அக்கினி புருஷா நீ சமனந்தியானஞ்செய்
துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னாள் தற்கு அக்கினிதேவனுஞ்சு
ந்தோஷகரமுமாயப்போதே நல்லதென்று சம்மதித்து அவன்பிறகேவ
ந்து நீலத்துவசமகாராசனைக்கண்டு அந்தராசன்செய்த பூசையைக்கை
கொண்டு அந்தநீலத்துவசமகாராசனைப்பார்த்து ஓ ராசேந்திரா உன்
குமாரத்தியாகிய சுவாகாதேவியை எனக்கு பாணிக்கிரகணஞ்செய்து
கொடுப்பாயாகில நானின்று முதலாக உன்னுடைய கிருஷ்பதிபட்ட
ணத்தில் தானேயிருந்துகொண்டு உனக்கு விராஜிபாய் சத்துருக்க
ளாய் வருகிற ராசகூட்டங்களை யெல்லாம் பஸ்கிரப்படுத்தி உன்னை
செயம்பொருந்தும் படிசெய்கிறேனென்று உருகியாகச்சொல்லி அந்
தப்பண்ணை அப்போது தானே பாணிக்கிரகணஞ் செய்துக்கொண்
டு அதுமுதல் மகாகிருஷணபதி பட்டணத்தில்தீலத்துவசமகாரானு
டைய அர்சனமணியில்தானே வாசமாசிருந்தான் கேட்டி ரோசெனமே
செய்மகாராசனே யென்று சொல்லி பின்னையும் செய்முனிந்திரரானவ
ர் பூர்வசரித்திரத்தைச்சொல்லுகின்றார் இந்தப்பிரகாரம் அந்த அக்கி
னிதேவனும் அர்ச்சுனமகாராசனுக்கு சமாதானவார்த்தைகள்கொல
லி வினேகம் பண்ணிக்கொண்டு பிற்பாடு தன் மாமருராயிய நீலத்துவ
சமகாராசனிடத்திற்குப்போய் அவகாக்கண்டு ஓயாநீலத்துவசமகா
ராசாவே என்னால் அந்த அர்ச்சுனராசனைசெய்க்கமுடியாது உம்முடி
டைய உத்தராயப்படிக்கு அர்ச்சுனராசனுடைய சேனைகளெல்லாம் எ
யிந்து பஸ்கிரப்படுத்துகிறபோது அர்ச்சுனராசனும் கோபித்து அவ
ன்சையிற் பிடித்திராவின்ற காண்டிபத்தில் நாராயணசூத்ரத்தித்
தொடுத்துப் பிரயோகிக்க யெத்தனஞ்செய்தான் அதுகிண்டு நான்
யமடைந்தந்த அர்ச்சுனராசனுடனே வினேகம் பண்ணிக்கொண்டு
என்னுடைய சுவாலையினால் எயிந்துபோய்விட்டது அவனுடைய
சேனைகளையெல்லாம் பிழைக்கச்செய்து நான்மாதிரிமகாகாமல் தப்
பிப்பிழைத்துவந்தேன் ஏனென்றால் ந்த அர்ச்சுனராசனின்

சாதிரிவான் அவனுடனே எதிர்த்துப்போராடுகிறது ஸ்ரீகயிலாசபதி
யாகிய பரமசிவனுக்கும் சக்தியில்லை யதுவல்லாமல் தேவேந்திராதி
தேவர்களைப்பங்கெலித்தவன் அவன் என்னுடைய அசிரணரோகத்தை
நிவர்த்திசெய்தவன் அப்படிப்பட்ட மகானுபாவனுடனே நீர்துவே
ஷம் பண்ணாமல்வளைச்சினைகம் பண்ணிக்கொண்டவனுடைய அஸவ
மேதக்குதிரையையும் காணிக்கைகப்பணங்களையும் கொண்டுபோய்ச்
செய்து சமாதானம்பண்ணிக்கொள்ளுமென்று சொன்னான் அந்தவார்
த்தைகளையெல்லாம் கீலத்துவசமகாராசன் கேள்விப்பட்டு மெய்தா
னென்று சம்மதித்து அனேகமாயிரம் தங்கத்தட்டுகளும் நவரத்தின
ங்களைபுடையவைகளையும் எடுப்பித்துக்கொண்டு அந்த அஸவமேத
க்குதிரைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு சிலசேனைகளுடனே பட்டணத்
தெயிட்டு புறப்போதுகேட்டு நீலத்துவசமகாராசன் பெண்சாதி
யாகிய சுவாலாடுவியும் குருக்கேவந்து மறித்துக்கொண்டு ஓ பிராம
ணநாயகா நீர் இப்போது நடக்கிறகாரியம் எனக்கு எவ்வளவும் ந
ன்றாயிருக்கவில்லை பூலோகத்தில் உத்தமகஷத்திரியராயிருக்கப்பட்ட
வர்கள் ஒருசங்கதியைப்பற்றி எதாகிலும் சபதமபண்ணிக்கொண்டா
ல் அதைதப்பிநடப்பார்களோ ஒருநாளும் சபதம் தப்பிநடவார்கள் அ
ப்படியாக மிஞ்சுவருங்காலத்தில் தங்களுடைய பிராணனைக்கொடுத்தா
வது சத்தியத்தையே நிலைநிறுத்துவார்களப்படியிருக்க தேவரிச்சுத்
திரியவம்சத்திற் பிறந்தவராயிருந்தும் அந்த அர்ச்சுனனுடைய குதி
ரையைமுன்பின் எண்ணிப்பாராமல் பதட்டமாகப்பிடித்துக்கட்டிவி
ட்டு மதுபடியும் அவனோடுதிர்த்துப்போராடி திரும்பவும் அவனை
செய்க்காமல் பயந்து ஒடிவந்து அபகீர்த்திக்குள்ளாகி பின்னும் அவ
ன்குதியாயும் காணிக்கை கப்பங்களுக்கும் கொண்டுபோய்க்கொடுத்து உ
பசாரவார்த்தைகள்கொல்லி கிரேகம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறது ராசநீதி
யா இந்தச் சங்கதியை உம்மைப்போன்ற ராசாக்கள் கேள்விப்பட்டால்
பரிசாசம் பண்ணமாட்டார்களோ பரிசாசத்துக்கிடமான காரியம்செய்
கிறதைப்பார்க்கிலும் அந்த அர்ச்சுனனுடனே எதிர்த்து நின்று யுத்
தஞ்செய்து ரணங்களில் மடிந்துபோனாலும்விரசொர்க்கமுண்டா
கும் அதனால்நல்ல கீர்த்தியுமுண்டு ஆகையால் நீர் எப்போதும்போ
லே அந்த அஸவமேதக்குதிரையை அரண்மனையிற்கட்டிவிட்டு யுத்
தஞ்செய்தராய் ரணங்களத்திற்போய் அர்ச்சுனனுடனே போராடி
அவனைக்கொண்டு பேரும் பிரக்காதியும்படைத்துக் கொள்ளுமென்று
சொல்ல நீலத்துவச மகாராசனும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்
து திரும்பவும் அந்தக்குதிரையைக் கொண்டு வந்து தன்னுடைய அர
ண்மனையிற் கட்டிவைத்து தன்னுடைய மந்திரிசு முதலானவர்களை
யும் கூட்டிக்கொண்டு யுத்தரன்னந்தனும் ரதாருடனும் பட்டண
த்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுவந்து அர்ச்சுனனுடைய சேனைகளுடனே

அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் சற்றுநேரம் ஆலோசனைசெய்து அந்த அக்கினிதேவன் சமாதானம்பண்ணி வைக்கிறேனென்று சொல்லிப்போனதென்ன இவன்சண்டைக்கு வந்ததென்னஅவன்பேச்சைக்கேளாமல் நம்மைசெய்க்கலாமென்று நினைத்துவந்தவனாகவேண்டும் ஆனாலும் ஆகட்டும் இப்போது என் பாணமென்றத்தொல்லினாலே இராசாவைக்கேட்டிடுகிறேனென்று சொல்லிமகா ரோஷத்துவேஷனாய்த் தன்னுடைய கைபிற்றிடித்திரானின்ற காண்டபத்தில் தேவேந்திராதிதேவர்கள் கொடுத்த திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்த நேரத்து வசமகாராசானுடைய சேனைகளின்பேரில் பிரயோகஞ்செய்து அந்த சேனைகளெல்லாம் பெருங்காற்றினாலடிபட்ட மாந்தளிர்கள்போல பூமியிலிழுந்திருக்கும்படி செய்தான் அதுகண்டு நீலத்துவசமகாராசனும் கோபங்கொண்டு அர்ச்சுனராசன்பேரே தனது டையரத்ததைத் தூண்டி அநேகமாயிரம் பாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் அதிகரோஷத்துடனே தன்னுடையகாண்டபத்தில் குரூரமானநாராசங்களைத்தொடுத்து பிரயோகஞ்செய்து அந்தநீலத்துவச மகாராசனுடைய மார்பிலைதைக்கும்படிசெய்தான் அதனால் அந்த நீலத்துவசமகாராசனும் ஆயசமடைந்து நொப்பென்று தேரின்பேரில்விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு அவனுடைய சாரதியையும் தேரைநடத்திக்கொண்டுபட்டணமேபோய்ச்சேர்ந்தான் அப்பொழுதுசூரியபகவானும் மேற்குத்திசையில் அஸ்தமானமாகிஞர் உடனே சந்ரோதய முண்டாயிற்று தடாகங்கிலுள்ளநாம்பாபுஷ்பங்களைல்லாமழடிக்கொண்டதுசெங்கழுநீர் புஷ்பங்களைல்லாமல்லந்தது அதிலே நீலத்துவசமகாராசனும்மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து தன்னுடையரதசாரதியைப்பார்த்து ஓ சாரதி நியேன் தேவைக்கொண்டுவந்துவிட்டாயென்று கேட்க அதற்கு அந்தசாரதியும் தன்னுடைய ராசனைப்பார்த்து ஐயாராச்சேகரா நீர் யுத்தமுகத்தில் நிர்வகிக்கமாட்டாமல் மூர்ச்சையடைந்து ரதத்தின்பேரில் விழுந்து விட்டபடியால் நான்ரதத்தைக்கொண்டுவந்து விட்டேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நீலத்துவசமகாராசனும் சந்தோஷித்தனாய் தன்னைத்தானேநிந்தித்துக்கொண்டு ஐயையோயென்மருமகள் அக்கினிதேவன்பேச்சைக்கேட்டு சம்மாயிராமல் பாதகியாகிய பெண்காடுபேச்சைக்கேட்டு பிள்ளைகளையும் தம்பிமார்களையும் பந்துவர்க்கங்களையும் கொன்றுவிட்டேனென்று சொல்லிமனந்தளர்ந்து தன்பெண்காடியாகிய சுவாலாதேவியிடத்திற்குப்போய் அவளைப்பார்த்து மகாகோபங்கொண்டு அடிமீசாசே உன்னுடையபேச்சைக்கேட்டிடுகிறாயித்தியக்காரனாய்ப் போய்விட்டேன் இனி நீ யிருந்தால் என்னுடைய

ரண்மனையும் ஆஸ்தானமும் அழிந்துபோய் ஆகையால் நீ யிருக்கவேண்டாம் என்கையாலும் ஒடிப்போவென்றுசொல்ல அதற்கு அந்தசுவாலாதேவியும் நானேன் என்னிட்டைவிட்டுப்போவேன் நான்போகிறதில்லையென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்தராசனும் அவனை அடித்துக் கழுத்தைப்பிடித்து தள்ளிக்கொண்டுபோய்ப் பட்டணத்திற்கு வெளியே தள்ளிவிட்டு குரூரம் அந்த நீலத்துவசமகாராசனும் தன்னுடைய அரண்மனைக்குவந்து அஸ்வமேதாருதிகையைப்பிடித்துக்கொண்டு சிறிதுகாணிக்கைகப்பங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் அர்ச்சுனனுக்கு முன்புக்கவந்து அவனை தந்தழைக்கொண்டு ஓ அர்ச்சுனராசனே நான் உன்யுடைய சிநேகம் வேண்டிவந்தேன் நானும் உன்னுடைய புத்திரயுத்திரா களத்திராதிசனும் உங்களுடைய அடிமை யாயிருக்கிறோமென்று அனேகஞ்சமாதானவார்த்தைகள்சொல்ல அர்ச்சுனராசனும் அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து மகாகிருஷ்ணபதிபட்டணத்துக்குகிப்பதியாகிய நீலத்துவசமகாராசாவைப்பார்த்து ஓ ராசேந்திரா நீர் எங்களுடைய சிநேகத்தைவேண்டிவந்து மெய்யானால் எங்களுடனேகூட படைத்துணையாய் வா வேண்டுமென்றுசொல்ல நல்லதென்று அந்த நீலத்துவசனும் சம்மதித்துப் பட்டணத்திற்கு போய் மறுநாள் அந்தராசனும் தன்னுடைய சேனைகளுடனேபுறப்பட்டுவந்து அர்ச்சுனராசனுடன் கலந்துகொண்டான் அதுகண்டு அந்த அர்ச்சுனராசனும் அஸ்வமேதக்குதிகையைவிட்டு அதிநிறைவேச்சு கலசேனா சமுத்திரங்களுமிடம் மகா ஆடம்பரத்துடனே பதினெட்டுவகை மேளவாதத்தியங்களு முழங்கத்தக்கதாக நடந்தான்.

(சுவாலாதேவி உல்குமாராஜனிடத்திற்குபோனது.)

அப்பால் இவ்விடத்தில் அந்த சுவாலாதேவியானவள் தன்புறஞ் சன் அடித்துத் துரத்திவிட்டபடியினால் மகாதுக்கத்துடனேபோய் காசிபட்டணஞ்சேர்ந்து அந்தப்பட்டணத்தை யரசாட்சியெய்விறதன்தமயனாகிய உல்குகனென்ற ராசனைக்கொண்டு கடாவென்று கூச்சலிட்டு மார்பில் அறைந்துகொண்டு அவன்பாதத்தில் விழுந்து கண்ணிர் தாராதாபாயா யொழுகும்படியாக அழுதாள் அதுகண்டு அந்த உல்குமாரனும் தன் தங்கையாகிய சுவாலாதேவியைப்பார்த்து ஓ அம்மா நீ யேன் அழுகிறாய் உனக்கு என்னகுறைவுசொல்லென்றுகேட்கஅதுகேட்டு சுவாலாதேவியும் ஓ அண்ணாவீரா என்றுகத்தையென்னவென்று சொல்லப்போகிறேன் நான் என்னைவருகிய நீலத்துவசமகாராசனுடனே-ஒருவார்த்தைசொன்னேன் அந்தவார்த்தைக்காக அவர் என்மயினைப்பிடித்து இழுத்து அடித்துத்தள்ளி என்கையாலும் என்முறைகைக்கேட்டு அவரை தண்டனைகண்டனே செய்கின்றவர்கள் ஒருவரும் இந்தப் பூமியின்கண் இல்லையென்று யிருந்த அருகையுடனே சொல்ல அதுகேட்டு அந்த உல்குமாரனும் பதறிப்பேசாமல் தன்னுடைய பதங்கையைப் பார்த்து அம்மா அவரப்பிடிப்பட்ட கஸ்திரிபடுத்தினா

ஹம் நீ இப்படித் தனிவழியாக வந்திடலாமோ புருஷனுள்ளான் தன்னுடைய பெண்ணா நியின்பேரில் கோபித்துக்கொண்டு ஒருவேளை அடித்தாலுந் திட்டி ஹம் விட்டுக்குள்ளே நானே யிருந்துக்கொண்டு ராதிக்கவேண்டுமே யல்லாமல் சமுசாரியானவன் இப்படிவாப்போகாது நல்லது நீ பேய்வேலை பண்ணிவந்துவிட்டாய் ஆனாலுமாகட்டும் மாரி விட்டுப்பெண் தாய்விட்டுக்குவரலாம் தாய்விட்டுப்பெண் மாரிவிட்டுக்குப்போகலாம் ஆகையினாலதற்குத் தாழ்விலில்லு அம்மா நீ நம்முடைய விட்டித்தானே சுகமாயிரு உன்புருஷனுக்குக் கேட்பந்திரந்து அவருண்ணே அழைத்துக்கொண்டுபோகிறதற்கு மந்தால் அப்போது அவரிடத்தில் சகலவிட்டமும்பண்ணிக்கொண்டு பிற்பாடு உன்யையனுப்பிவைக்கிறேனம்மா வென்றுசொல்ல அந்தச் சனங்களைக்கேட்டுச் சுவாலாதேவியும் உல்முகனைப்பார்த்து ஒ அண்ணா நான் என்புருஷன் அடித்துத் துரத்திவிட்டானென்று உன்னன்னடைக்குவந்தவளல்லி பூலோகத்தில் புருஷனுனவன் ஸ்திரீயின்பேரில் கோபித்துக்கொண்டா அந்தஸ்திரியும் விட்டில்தானே யிருக்கவேண்டுமேயல்லாமல் ஆனாலும் நீயேன் இப்படிவந்தாயென்று கேட்டிரானால் அதுவுஞ்சொல்லுகிறேன் சேனும் அஃதென்னவென்றால் அலதிருபுத்ததை அரசாட்சி செய்கின்ற தருமராசாவானவர் அசுவமேதயாகம் பண்ணுவதற்கு பிரயத்தினைப்பட்டுக் குதிகையைவிட்டு பிறகே அவர்தம்மியாகிய அர்ச்சுனராசனையும் இன்னமுஞ் சில பிராமுதானையுஞ் சேனைகளையும் கூட்டியனுப்பினாராம் அந்தக்குதிகையானது எங்களுடைய கிருஷ்ணபதி பட்டணத்திற்குச்சமீபத்தில் வருகிறபோது என்புருஷனுக்கிட நீலத் தவராமகாசாசன் அந்தக்குதிகையைப் பிடித்துக்கட்டிவிட்டு அவர்கள் பேரில் சண்டைக்குப்புறப்பட்டுப்போய் அவர்களுடைய சஸ்திர அவதிரங்களுக்கு தீர்வகிக்கமாட்டாமல் முறிந்துவந்தபிற்பாடு அவர்களைச் சமாதானம் பண்ணிக்கொள்ளும்படி மினைந்து லெகாணிகைச்சப்பங்க னையும் அசுவமேதக்குதிகையையும் கொண்டுபோகுஞ்சமயத்தில் என்க்குத்தெரிந்து நான்போய் அவரைப்போகவொட்டாமல் மறித்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து ஒ பிராணவல்லபா நீர் கொஞ்சமாகிலும் சுஷ்ரியபராக்ஷிமுடில்லாமல் இப்பொழுது இந்தக்குதிகையையும் காணிக்கைப்பங்கனையும் அந்த அர்ச்சுனமகாசானுக்குக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்து சமாதானம்பண்ணிக் கொள்ளுகிறதைப்பார்க்கிலும் அந்த அர்ச்சுனனுடனே சண்டைசெய்து புத்தகளத்தில் இறந்துவிட்டாலும் அதனால் உனக்கு வீரசொற்கமுண்டு உலகத்தில் கீர்த்திப்பிரதாபமுண்டென்று சொன்னேன் அதுகேட்டு என்புருஷனுமட்டியே நல்லதென்று சம்மதித்துப் புத்திரமித்திரா திகளுடனுங்கட்டிக்கொண்டுபோய் அந்த அர்ச்சுனனுடனே போராடி யவர்களெல்லாரையும் பரிகொடுத்துத் தானும் மூர்ச்சையாய் அரண்மனைக்குவந்து பிற்பாடு என்னைப்பார்த்து அடிநீலி உன்பேச்சைக்கேட்டுக் கெட்டேனென்று சொல்லி என்னை யடித்துத் துரத்திவிட்டார் அதற்கு நான் விசாரப்படவில்லை அந்த அர்ச்சுனராசனின் யாகம்பண்ணினால் கங்கமாய்த்

ன்பட்டணத்தில்மாத்திரங் குதிகையைச்சுற்றிவித்துயாகஞ்செய்துமுடிக்கவேண்டுமேயல்லாமல் இப்படிக்குச் சேமைகளின்பேரில் குதிகையைவிட்டு அந்தக்குதிகையையுடைய நெற்றிலிருந்தென்றுவொன்றையெழுதிக்கட்டலாமோ அல்லாமலு மதைபாசாவது வாசித்துப்பார்த்து குதிகையைப்பிடித்துக் கட்டினால் அவர்களை யு மவர்களைச் சேனைகளையுங் அதுவுமல்லாமல் என்னுடைய புத்திரபவுத்திரா திகளையும் பந்து வர்க்கங்களையும் மவனேன் கொன்றுவிட்டான் ஆகையினாலதப்பங்காயானது என்மனதிலிருக்கின்றது நீ இப்பொழுதுதானே உன்சேனைகளுடனே புத்தசன்னுத்தனும் சாதமேறிக்கொண்டு புறப்பட்டு அந்த அர்ச்சுனராசனோடு பிரசண்டயுத்தஞ்செய்து அவனை யு மவன்சேனைகளையுஞ் சின்னாபின்னப்படுத்தி என்னைச் சந்தோஷப்படுத்துமென்று சொல்ல அதுகேட்டந்த உல்முகனும் தீர்க்க ஆலோசனைசெய்து ஒ அம்மா அப்படியே நல்லது அந்த அர்ச்சுனராசன் நம்முடைய பட்டணத்திற்கு வந்தானேயாகில் அப்பொழுது உனக்குத் தின்படியே உன்னைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறேன் நீ இப்பொழுது அந்தப்புரத்திற்குப்போயிரு அம்மாவென்றுசொல்ல அதுகேளாமல் சுவாலாதேவியானவளின்னை யுஞ்சலமாய்ப்பிடித்து ஒ அண்ணா அந்த அர்ச்சுனனிக் கேவரு கிறதேது நீ அவனை செய்க்கிறதேது அது விருதாவானவார்த்தை அப்படிச்சொல்லுகிறது எனக்குச்சம்மதமல்ல நீ இந்தாஷ்டமேபோய் அவனுடனேபோராடி அவனைக்கொன்றாசக்கு இல்லாவிட்டால் நான் உன் விட்டிலுமிருக்கிறதும்மில்லி எங்கையாகிலும் போய்விடுகிறேனென்று ஒரோபிடியாய்ப் பிடித்துநிற்க அதுகண்டு உல்முகனும்மகாகோபங்கொண்டு ஒ அம்மா நீ ஏன் என்பேச்சைக்கேளாமல் இப்படி சலமாய்ப்பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறாய் நீ எத்தனைகுரூர்காய் அப்படிதானே அந்த நீலத்துவசனுடனே போராடி அவனை யு மவன்பற்புதானே அந்த நீலத்துவசனுடனே போராடி அவனை யு மவர்க்கங்களையுங் கெடுத்து ஒண்டியாக்கிவிட்டாய் இப்போது என் னவர்க்கங்களையுங் கொல்லுவிக்கத் துணிநிற்கிறாய் ஆகையினால் இனி சேனைகளையுங் கொல்லுவிக்கத் துணிநிற்கிறாய் ஆகையினால் இனிமேல் உன் முகத்தைப்பார்க்கிறதில்லை அல்லாமலும் மாரியார்விட்டிலிருந்து தனிவழியே வந்தவனை விட்டில்லைத்துக்கொண்டானென்றிற் அபகீர்த்தியும் எனக்குச்சம்பவித்தது நீ பிறந்தவிட்டிற்கும் புருந்தவிட்டிற்கும் புழுவாய்த் தோன்றினாய் அடிதோஷி நீ இங்கேயுமிருக்கவேண்டாம் எங்கேயாகிலும் போய்விட்டு என்னுடைய அந்தவானங்களைச் சுவாலாதேவியுங்கேட்டு மகாதுக்கப்பட்டு ஒ அண்ணா நான் பிறந்தது உங்கன் இரண்டேவிட்டிதேயும் ஆபத்துநோட்டதல்லவோ ஆதலால் நான் எங்கேயாகிலும் போய்ச்சாகிறேன் இனியாகிலும் நீயகன் சுகப்படுக்சோனென்றுசொல்லி அலவிட்டம்விட்டு கங்காகையோரமாய் வருமுந்து சாவோமென்றெண்ணிக்கொண்டு கங்கைக்கையோரமாய் வருகிறபோது தனக்குத்தானே யோசனைசெய்துகொண்டு அந்த அர்ச்சுனனைக்கால்கலுகிறதற்கு ஒருவகையுமில்லாமற் போச்சுதல்லவோவென்று தாபத்திரியப்பட்டு பின்பு ஆலோசனைபிரந்து தான்செத்தாலும் அந்த அர்ச்சுனன் சாகிறதற்கு உபாயஞ்செய்துவிட்டபிறகு தானும்

ஞ்சாகிறதென்று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு அந்தச்சுவாலாதேவியா
னவள் கங்கைக்கரையிலே ஓரமாய் நடந்துபோகையில் அந்த நதியிலு
டைய திவலைபானதுவந்து இவள் காலிற்பட்டது அப்படிப்பட்டவுட
னே சுவாலாதேவியானவள் தன்காலையுதறி ஐயையோ இந்தப்பாவி
யான கங்கைவந்து ஏன்காலேத் திண்டி ஐனே இதற்கென்னசெய்வேன்
முன்னமே நான் நினைத்தகாரியம் ஆகாமலிருக்கின்றது அதுவும்போ
தாமல் எனக்கு இதுவும் கர்மம்வந்து சம்பவித்துதே இதற்கென்னப
ரிகாரஞ்செய்கிறது நான் எந்தயிடத்திற்குப்போய் ஸ்தானம்பண்
ணி இவளை திண்டின்பாதகத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ளப்போகி
றேன் நானறியாமல் இந்ததோஷியாயி சங்கைக்கரையிலே ஓரமாய் வ
ந்துவிட்டேனே இவளைப்பிரித்தத்தினால் மகத்தாகியபாதகம்வந்து
அனுசரித்ததே இதற்கென்ன செய்யப்போகிறேனென்று விசாரப்ப
ட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தச்சமயத்தில் வெகுதூரத்திலிருந்து புறப்
பட்டு அந்தக்கங்காநதியில் ஸநானம்பண்ணி பிரம்மதத்திருமலைய ம
காபாதகங்களை யெல்லாம்பிரிகித்து பாம்பவத்திராகுட்படி. கிரும்பி
வந்த தபோதிரைகள் பிரம்மிஷிகள் முதலான சகலமான ஜெனங்களு
மந்தபாதகியாகிய சுவாலாதேவியோட்கூடலாகிப் பாபவார்த்தைகளை யெ
ல்லாங்கேட்டு பங்குகொண்டு அந்தப்பயித்தியக்காரர்களு மவன்சொ
ன்னவார்த்தைகளைச் சூதென்றெண்ணாமல் உண்மையாக நினைத்துக்
கொண்டு ஐயையோ நரங்களிந்த சன்ஸதாரத்தெந்யாமல் வெகுதூர
தேசங்களிலிருந்து அலைச்சலப்பட்டுவந்து சேர்த்தோமேயென்று தா
பந்திரியப்பட்டுக்கொண்டு தாங்கன் கொண்டு வந்த மடிசனாகியோமே
லேபோட்டுக்கொண்டு பூசைபொட்டளங்களை யெடுத்தாத்தூக்கிக்
கொண்டு அந்தக்கங்காநதி தீர்த்தத்தையிட்டுவிடலியப்புறத்திற்போ
ய் பின்னாள் அப்பொழுதந்தக்கங்காதேவியானவள் சண்டாளியாகி
ய சுவாலாதேவியொன்ற வசனங்களை யுங்கேட்டு உண்மையென்றும்
பி புத்தியில்லாத அந்த பழிகா ரிஷிகள் முதலிய சகலஜனங்களுஞ்
சொல்லிக்கொண்டவசனங்களையும் கேள்விப்பட்டு நடுநடுங்கி மிகுந்த
விசாரமடைந்து ஐயையோ சகலபாவங்களும் விளைந்தகண்டமாத்திர
த்திற்பறந்துபோய்விடுமே அப்படிப்பட்ட இன்னே இந்த சுவாலா
தேவியானவள் இப்படிச்சொல்லுவானேன் ஆனாலும் நம்மையறியாம
ற்படிக்கு என்னபாதகம் வந்திருக்கிறதோ அதிந்ததெரிந்துக்கொள்
ளவேண்டுமென்று ஆலோசித்து அந்தக்கங்காதேவியானவள் ஸதிரி
ருபந்தரித்துக்கொண்டு வெளியேவந்து அந்தச்சுவாலாதேவியைப்
பார்த்து ஓ அம்மா சுவாலாதேவி நீ யென்னைப்பாபிஷ்டியென்றுசொ
ன்னாயே நான் என்னபாவம்பண்ணினேன் சகலலோகங்களிலுள்ளவர்
களுஞ்செய்கிற பாபங்களைபெல்லாம் தோஷப்பித்து அவர்களைப்பரி
கர்த்தர்களாகச் செய்கிற என்னை இப்படிச்சொல்லலாமா அதை என
க்குச்சந்தே தெரியப்பண்ணுமம்மா நான் கங்காதேவியென்று பிரிய
வசனமாகச்சொல்ல அதுகேட்டு அந்தச்சுவாலாதேவியும் அவளைரோ

ஷீறற்போல தூரஇடைந்து நின்று அடிபாதகி நீ அப்பாலேபோடி
உன்னைப்பார்த்தபேர்களும அனேகம்பாவமுண்டு உன்னுடனேபேச
வும் போகாது அடிபாபிஷ்டி அப்புறத்தேபோடியென்று அதட்டிச்
சொல்ல அதுகேட்டுக்கங்காதேவி மெத்தவும்பயமடைந்து அடியம்மா
சுவாலாதேவி உனக்குச்சரணஞ் சரணம் நான்செய்திருக்கிற பாதகமி
ன்னதென் நெனக்குக் கிஞ்சிற்றுகிழிந்தோன்றவில்லை அதை என
க்குநன்றாய்த் தெரியுமபடிச் சொல்லவேண்டுமம்மாவென்று மெத்தவு
ந்தாபந்திரியமாகக் கேட்க அதற்குச்சுவாலாதேவியும் தன்பகையை
முன்னிட்டுக்கொண்டு வந்த கங்காதேவியைப்பார்த்து அடிதங்காரீ
பண்ணின்பாதக முனக்குத்தெரியாதோ நீமற்றந்துபோய்விட்டாயோ
ஆனால் சொல்லுகிறேன்கேள் நீ பெற்றபிள்ளைகளைக் கொன்றுவிடுகி
றவன் குழந்தையா யிருக்கிறபோது கழுத்தைப்பிசைந்து தண்ணீரி
ல்போட்டுக்கொன்ற பாவநியல்லவோ பிறற்றபிள்ளைகளைக் கொன்று
விடுகிறபாவிகள் எந்தப்பூலோகத்தில் எவர்களாகிலுமுண்டோ அது
வுமல்லாமல் கடைசியில் உனக்கு ஒருபிள்ளை பிஷ்மெனென்பவன் உந்
ட்பாணியைப்போல் தப்பிப்பிழைத்திருந்தாலவையுங் சுபடத்தினு
ல் கிணடிகொன்றுவிட்டாளென்று பேர்வைத்து அந்தஅர்ச்சுனமாக
ராசன் கொன்றுவிட்டுப்போனான் அப்படி உன்பிள்ளையைக்கொன்ற
அந்த பகையாளியாகிய அர்ச்சுனராசன்சகமாகியிருக்க நீ சற்றுகிலும்
விசாரமல்லாம லிடுக்கிறாய் ஆகையினாலும் பிள்ளையிலாதவர்கள் பா
பிஷ்டர்களென்று தருமசான்றிரங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலும் உன்
னைப்பாதகியென்று சொன்னேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டுக் கங்கா
தேவியுமெய்தானென்று சம்மதித்து மகாகோபங்கொண்டவளா யந்
தசுவாலாதேவியைப் பார்த்து அடியம்மா இந்தச்சங்கதியை இதுவ
ரையிலும் நானறியமாட்டேன் இப்பொழுது நீ சொல்லக்கேட்டேன்
ஆகையினால் என் புத்திரனாகிய பிஷ்மனைக்கொன்ற அந்த அருச்சுன
னும் இன்னம் ஆறுமாதத்திற்குள் அவன் பிள்ளைகையினால் இறந்து
போகக்கடவதென்று சாபமிட்டான் அதுகேட்டு சுவாலாதேவியும்
காசந்தோஷப்பட்டு ஒ கங்காதேவி இனிமேல் நீ புண்ணியவதியென்
றுசொல்லி வெருவாய்த் தோத்திரஞ்செய்து அந்தப்பாதகியும் கக்கா
தீர்த்தத்தில் ஸநானப்பண்ணினான் இது சகலதிகளைக்கேட்டுக்கொ
ண்டு அங்கிருந்த பிரம்மிஷிகள் முதலான சகலஜனங்களும் சந்தேகங்
திந்து அந்த நதியில் ஸநானம்பண்ணி தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்
திற்குப்போனார்கள் அதன்பிறகு சுவாலாதேவியும் இனிமேல்படியா
கிலும் அந்த அருச்சுனனைக்கொன்று பகையை முடிக்கிறதே எனக்கு
க்கத்தியென்று சொல்லியவடத்தில் அக்கினியைவளர்த்திக்கொண்
டு அந்த அக்கினியில்விழுந்து சரித்ததைவிட்டு ஒஸ்திரவுருவமெடுத்
து மணிபுரமென்னும் பட்டணத்தை யரசாட்சிசெய்துள்ள பப்ரவாக
னுடைய அம்புறுத்தூணியிற்போய் புருந்துக்கொண்டு அர்ச்சுனன்
எப்பொழுது வரப்போகிறானென்று சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தா
ள் கேட்டகரோ ஜெனமே ஜெயமகாராசனே இதுவரையில்சுவாலாதே

விதினுடைய சனின்தாரஞ்சொன்னோமல்லவோ இனிமேல் அஸ்வமேதக் குதிரையின்பிறகேபோகிற அருச்சுனராசனுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம் கேளுமையாவென்று ஜெயமுனிந்திரனென்று மகாரிஷியானவர் சொல்லத்தொடங்கினார் கேளுமிஜனமேஜெயமகாராசாவே அப்பாலந்த அஸ்வமேதக்குதிரையானது தெற்குமுகமாய்ப்போகிறபோது அந்தக்குதிரையைச் சூழ்ந்து பதினாயிரஞ்சேவர்கள் பாதுகாத்துக்கொண்டுபோனார்கள் அவர்களுக்குப்பிறகே அருச்சுனராசன் விஸ்வகேது பிரத்தியுமன்னன் மேகவன்னன் அனுசானுவன் எவ்வாறாவான் நீலத்துவசன் இவர்களுடனே சகல் சேனாசமுத்திரங்களும் பிடைசூழ்ந்து வரத்தக்கதாக நடக்கிறபோது அந்தக்குதிரையும் நடந்து வனங்கள் வனந்திரங்கள் காடுகள் செடிகள் ஆறுகள் கழிர்கள்மடுகள் தேசங்கள் பட்டணங்கள் மலைகள் மேடுகள் பள்ளங்கள் இதுமுதலிய இடங்களெல்லாங்கடந்துபோய் விர்தியபர்வத்திற்குச் சமீபத்தில் நடக்கையில் சரீரம் தினவெடுத்தபடியினால் அவிடத்தில் பெரிய பிரமாண்டமாகிய குத்துக்கல்லீக்கண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையானது அந்தக்கல்லின்பேரில் தன்னுடைய சரீரத்தினவு அடங்கும்படியாகத் தேய்த்துக்கொண்டது அதனாலந்தக்குதிரையும் கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டு கொஞ்சமாகிலும் கைகால்முதலிய அவயவங்களை யசைதற்கிடமில்லாமல் அங்கேதானே பெருமூச்செறிந்து நின்றுவிட்டது.

அதுகண்டு அந்தக்குதிரையின்பிறகே வந்த சேவர்களுெல்லாம் பயந்து இதுஎன்னகாரணமென்று கையைமுறித்துக்கொண்டு அந்தக்குதிரையண்டைக்குப்போய் அதை யதட்டியும் அடித்தும் இழுத்தும் குந்தத்தினால் இடித்தும் இப்படி அனேகவிதமான உபத்திரவஞ்செய்தார்கள் அப்படிச்செய்தும் அந்தக்குதிரையானது எவ்வளவும் அசையாமல் கல்லிப்போலிருந்ததுகண்டு அந்தச்சேவகரெல்லாரும்மிகவும்பயந்து ஒழுவந்து அர்ச்சுனமகாராசனைக்கண்டு தெண்டனிட்டு ஒஜயா கிரீடி நாங்கள் குதிரை முன்னேநடத்திக்கொண்டு எல்லோரும் சாக்ஷிதையாசப்பின்னே நடந்துபோகையில் அந்தக்குதிரையானது விர்தியபர்வத்திற்குச் சமீபத்தில் ஒருகுத்துக்கல்லீக்கண்டு அதிலுராய்ந்துக்கொண்டு அந்தக்கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டு போய்விட்டது அதைக்கண்டு நாங்கள் வெகுமிகையாசைப்பட்டி யடித்துப்பார்த்தோம் இழுத்துப்பார்த்தோம் யதையென்னசெய்தும் கல்லோடேகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறதேயல்லாமல் சற்றுநிலும் யசையவில்லை எவாமியென்றுசொல்ல யதுசேட்டு அர்ச்சுன மகாராசனும் மனஸ்தாபமடைந்து யந்தக்குதிரையினைண்டைக்குவந்து அதைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து இதென்னவிபரீத முண்டாயிற்றென்றுசொல்லி யங்கிருந்தசேவர்களைவிட்டு இழுக்கச்சொல்லியும் அடிக்கச்சொல்லியும் இப்படிநானுவிதமான தந்திரயுக்திகளைச்செய்தும் அந்தக்குதிரையானது யசையாமல் கல்லிப்போலிருந்துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் கந்தாகாரந்தனது யோசனைசெய்து இது என்னகாரண

த்தினாலேயோ இப்படி இருக்கின்றது ஒன்றுந்தெரியவில்லைஇதில் ஏதோ ஒரு வித்தை யுண்டாயிருக்கும்போலே தோன்றுகின்றது யந்தசனின்தையை இந்தவனந்திரத்திலிருந்து தபசுசெய்கிற யோகில்வராகனைக்கண்டு சேவிதன் யவாள்முகாந்திரமாய்த் தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்துத்தன்னோடிருக்கின்ற சேனிகளையெல்லாம் யவிடத்தில்தானே நிறுத்திவிட்டங்கிருக்கிறகாய்களிகளையும்புஷ்பங்களைப் பரிக்காமலும் பத்திரமாய் காத்துக் கொண்டிருக்கும்படி சேனிகளுக்கெல்லாம் திட்டஞ்செய்துவிட்டு விலவுகேது எவ்வாறானான் நீலத்துவசன் அனுசானுவன் இவர்கள் நால்வரையும் தன்னோடொழிந்துக்கொண்டு அர்ச்சுனமகாராசனுவன் யந்தவனத்திற்குட்புகுத்துக்கொண்டு விசித்திரங்களையும் புலிகளும் மாண்டூட்டிகளும் பிமஷேபிருக்கிற விசித்திரங்களையும் கலந்துள்ளையாடுகிறதையும் ஒன்றுக்கொன்று விசேர்தம்வல்லாமல் கலந்துள்ளையாடுகிறதையும் யயில்களும் பாம்புகளும் ஒன்றுக்கூடி சினேகித்திருக்கின்றதையும் சிங்கங்களும் யானைகளும் கூடிக்கொண்டு பந்தடிக்கின்றதையும் வண்டுக்களும் நம்பிசனும் சாகந்தமாகிய புஷ்பங்களைப் பறித்துக்கொண்டு வந்து யிஷிகளிடத்தில்கொடுத்து தேவதார்க்குனை பண்ணிவிப்பதை யுமின்னமுமிப்படிப்பட்ட அனேகவிசித்திரமான வத்சயங்களைப்பார்த்த தாச்சரியகரமாய் ஒருவருக்கொருவர் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு வன்னிமரங்கள் பனைமரங்கள் மாமரங்கள் பலாமரங்கள் ஈச்சமரங்கள் யர்ச்சமரங்கள் சந்தனமரங்கள் வேங்கைமரங்கள் என்னுமிப்படிப்பட்ட யனத்தனிதமான விருஷங்களும்பூத்துக் காய்த்தும் பழுத்தும் அலங்காரமா யிருக்கின்றதைப்பார்த்து சந்தோஷமடைந்து மல்லிகைமூல்லை இருவாட்ரி சண்பகம் தாமரை சாமந்திமருக்கொழந்தபாரிசாதம் கொன்றை இன்னும் இப்படிப்பட்ட யனேகவகையான புஷ்சாதிசனும் புஷ்பித்தநிலுண்டான தேன்கள்பெருகி ஆளுயோடுகிறதையும் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு நடந்தார்கள்.

அங்கே ஒருபூம்பில் புலியாசனம்பாப்பி அதன்பேரில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு இருஷணசலத்தைத்தரித்து சரீரமுழுதும் விபூதியை உத்தரித்துக்கொண்டு உருத்திராஷ்டமாலிகா லங்கிருதராய் சிவந்த சடாபரத்தை யுடையவராய்ச் சபமாலிகைரைக் கையினிடமாய் பிடித்துக்கொண்டு இரண்டுகண்களையும் ஊர்த்துவமாகத்திருப்பி இரண்டுபுசங்களினிடத்திலும் யோகதண்டத்தையூன்றிக்கொண்டு உலககர்த்தாவாகிய பரம்பிரம்த்தினுடைய உபயபாதங்களையும் இருதயகமலத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு நிலாத்தீதம்போல அசையாமலிருந்துசெய்மண்ணுகிற சௌபரிமகாரிஷியைக்கண்டு அர்ச்சுனமகாராசனும் மிகுந்தபயபக்தி விசுவாசத்துடனே அந்தமுனிஸைரைப் பிரதக்ஷணம்செய்து சாஷ்டாங்கதெண்டம்சமர்ப்பித்து இரண்டுகைகளையும் அஞ்சலியாகச் சிசுசின்மேல் கூப்பிக்கொண்டு அந்த முனிகொமணியைப்பார்த்து ஓ பிராணபுருஷா ஓ மகானுபாவா ஓ சுவாமி தேவரீருடைய தரிசனத்திற்கு தருமந்தனருடைய தம்பியாகிய அர்ச்சுனன் வந்திருக்கிறேன் ஆதலால் தேவரீரதுதிருஷ்டியினால்பார்த்து அடியே

அப்படித்தோத்திரம்பண்ணுகிற அர்ச்சனவுடைய முறையை சபதம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறசௌபரிமகாமுனிவருடையேதென்க னைவிழித்தர்ச்சுனைப்பார் ததுஓ அர்ச்சுனஞ்சர்வாந்திரியாய் சர்வசீவ தயாபரையின்னங்கப்பட்டலோககர்த்தாவாகியபரமசிவனோடுதிர்த்துப் போராடிச்செயங்கொண்ட வீராவிரதென்கிற கீர்த்திப்பிரதாபம் பொருந்திய தருமந்தனருடையதம்பியாகியஅர்ச்சுனனந்தானே அப்படிப்பட்ட மகானுபவனுடைய உன்னைக்கானவேண்டுமென்று நெடுநாளாய்க் காத்துக்கொண்டிருந்தேன் இன்றைக்கீஉன்னைக்கண்குளிரப்பார்த்துச் சந்தோஷிக்கும்படி தெய்வக் கூட்டிகளைத்தென்று சொல்லி அர்க்கனராசனுக்கும் ஒரு கிருஷ்ணசனம்போடுவித்து அதன்பேரில் உட்காரப்பண்ணி கவிவார்க்கங்களுடைய நேனையும் புசிக்கும் படிக்கொடுத்து உபசாரஞ்செய்து நீர் என்னிடத்திற்கு வந்தகாரியமென்ன வென்றுகேழ்க்க அதுகேட்டு அகச்சுனராசனும் அந்தசௌபரி ரிஷியைப்பார்த்து ஓ ஐயா முனிஞதா எந்தமயஞராகிய தருமராசாவானவர் அஸ்வமேதயாகம்பண்ணுவத்படி நினைத்துக்குதிர்வையப்பூயிப்பிரதட்சணம் பண்ணிக்கொண்டுவரச்சொல்லி என்னை அனுப்பிவைத்தார் நானுவருடைய கட்டளைப்படி இந்தமட்டுக்கும் அந்தக்குதிர்வையாவது ஒருகுத்துக்கல்லுடனே உராய்ந்துக்கொண்டு அந்தக் கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொண்டது அதையனே யுத்திகளினால் சேவர்களைக்கொண்டு அதட்டியும் அடித்தும் இடித்தும் இழுத்துப்பார்த்தோம் அது எந்தவிதத்திலும் அசையவில்லை ஆகையால் இதென்னகாரணமோ வென்று தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டு வந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் யதுகேட்டு அந்த சௌபரிரிஷியுஞ் சிரித்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து அதற்கு ஒருசதைபுண்டு அந்தச்சொல்லுடுகொன் சாவதானமாய்க்கேளும் பூர்வத்திலந்த குத்துக்கல்லின் சமீபத்தில் சண்டிசுவகுகென்னும் பெயருடைய ஒருமுனிஸ்வரர் ஆசீர்மங்கட்டிக்கொண்டிருந்தார் அவரிடத்தில் உத்தூலகுகென்னும் பெயரையுடைய ஒருவன் சிஷ்யனாயிருந்து பணிவிடைசெய்துக்கொண்டுவந்தான் அங்கனம்செய்தவருகின்றகாலத்தில் ஒருநாள் அந்தசண்டிசுவகியுஷியர்வரர் தீர்த்தயாத்நினை பண்ண வேண்டுமென்று உத்தேசங்கொண்டு சிலரிஷி யிஸ்வர்களுடனே கூடிப்போரார் யதுகண்டு அவருடைய சிஷ்யனுடைய உத்தூலகனும் தனது ஆசிரியா பின்னாகவே நடந்துபோன அப்படிக்கு ஆசிரியவரை விடாமல் அவன்தொடர்ந்து நடப்பதைசண்டிசுவகிக முனிவரும் திரும்பிப்பார்த்து ஓ உத்தூலகாரீ எங்கனோகூட சிரமப்பட்டுக்கொண்டு தீர்த்தயாத்நினை செய்ய வேண்டாம் நி இவ்விடத்தில்தானே நின்று கலியாணஞ்செய்துக்கொண்டு சகலசவுக்கியங்களையும் யனுபவித்து சுகமாயிருவென்றுசொல்ல அதற்கு அந்தஉத்தூலகனும் சம்மதப்படாமலிருந்தான் அதுகண்டு

[illegible]

டிநாள்தோறும் அந்த உத்தூலகன் தனக்குவேண்டியவைகளையெல்லாம் வேண்டாமென்று தந்திரமாகச்சொல்ல அதற்கு அந்தச்சண்டிசையும் வேண்டாமென்றவைகளை வேண்டாமென்று மாறாகச்செய்துவருவான் இந்தப்பிரகாரம் அவர்களிருவருங்கூட இவ்வாழ்க்கை செய்துக்கொண்டுவருகையில் அந்த உத்தூலகனுடைய தகப்பனருக்குத்திவிவந்தது அன்றைக்கும் அவன் தன்பெண்ணாறியை அழைத்து அவளைப்பார்த்து அடிபெண்ணே எந்தசுப்பணுக்கு இன்னறயதினத்திவிவந்தது அதற்குநா மென்னசெய்யப்போகிறோம் ஒன்றுஞ்செய்யவேண்டாமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நீர் என்னகாரியஞ்சொன்னீர் இதுஎனக்கு நன்றியிருக்கவில்லை பிள்ளையிருந்தால் தகப்பனுக்கு திவசங் கொடுப்பிக்கவேண்டாமோ நாம் சம்பிரமாயத் கொடுக்கவேண்டுமென்றுசொன்னா அதற்கு ஒருவனுக்குமாதிரி சாருருசாதமுமாய்ச்சமைத்து போடென்றுசொல்ல அதற்கு அவன் சம்பிரமாயப்பத்துபெருக்குச் சாப்பாடு பண்ணவேண்டுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அவனும் நல்லதுபொழுதுபோனபின்பு ஆகட்டுமென்றுசொல்ல அதிசய்கிரத்தில் பண்ணவேண்டுமென்றுசொல்லி உதயகாலத்திற்கே விடுவாசல்கத்திபண்ணி பதினாந்து நாழிகைக்கல்லாம் சகலபதார்த்தங்களுடும் அன்னம்சமைத்துவைத்து பத்துபேர்பிராமணர்களை அழைத்துத் தன்புருஷன்கையினால் அவர்களைப்பூசைபண்ணிவித்து பிண்டபிரதானமும் பண்ணிவித்து பிற்பாடு உத்தூலகன் அவர்களுக்குச்சாதத்தைக் கொஞ்சமாகப்படையென்றுசொல்ல அவனும் விஸ்தாரமாய்த்திருப்பிபோசனமாய் சகலபதார்த்தங்களையும்படைத்து அவர்கள் போசனம்பண்ணி எழுந்து கைகாலத்திசெய்துக்கொண்டு பின்பு அவர்களுக்குத் தாம்பூலம் புஷ்பம் சந்தனமும் விஸ்தாரமாகக்கொடுத்த அவர்களுக்கு உபசாரஞ்சொல்லி அனுப்பிவிட்டுப்பின்பு உத்தூலகன் அண்ணா அசலிலுள்ளவர்களையும் அழைத்துச் சாப்பாடுபுகடக்கவேண்டாமென்றுசொல்ல அவனும் அதென்ன பரியாசமென்றுசொல்லி அந்த தெருவிருக்கிறவர்களை பெல்லாம் குழந்தைக்குட்டிசளுடன் அழைத்துக்கொண்டுவந்து போஜனம்படைத்து அவர்களைத்திருப்பிபண்ணி அனுப்பினான் பின்பு உத்தூலகனும் அடிபெண்ணே எனக்குக்கொஞ்சமாக போசனம்படையென்றுசொல்ல இதென்னபரியாசமென்றுசொல்லி சகலபதார்த்தங்களும் நெய் தயிர் பணியாரவகைகளும் அந்த உத்தூலகனுக்குப் படைத்தாள் அவனும் தனக்குள்ளேதானே சந்தோஷப்பட்டிக்கொண்டு திருப்பதியாகச்சாப்பிட்டெழுந்துபோகிறவன் பெண்ணாயினுடைய குணத்தை தெரிந்தவனாயிருந்தும் மறந்துவிட்டு அவனையழைத்து அடி சண்டிகா இந்தப்பிண்டம் பிரதானம்பண்ணின அன்னத்தைக்கொண்டுபோய் கெங்களில் போட்டுவாவென்று சொன்னான் அதுகேட்டு அவளும் பிண்டப்பிரதானம்பண்ணின அன்னத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய்விதி யினிடமாகக் குப்பைகளின்பேரில்விழுந்து புரண்டுகொண்டிருக்கிற நாய்களுக்குமுன்பாகவைத்தாள் அதைக்கண்டு அந்தநாய்கள் ஒடிவந்துகின்

றுவிட்டதுகள் அதுகண்டு உத்தூலகன்மீருந்தகோபங்கொண்டு அடிபாதி துன்மார்க்கி கெடுத்தாயே உன்னால் என்னுடைய பிழாக்களெல்லாம் நரகத்தில் விழுந்தார்களே இதற்கெப்படி அடிதோஷியென்று சொல்லி நீர் இந்ததோஷத்தினால் குத்துக்கல்லாய் விழுந்துகிடக்கக்கடவாயென்று சாபமிட்டான் அதுகண்டு அந்தச்சண்டியையானவள் உயந்து தன்புருஷனுடைய உத்தூலகனைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து தண்டனிட்டு ஐயா பிரானே தமாதேவரீரடியாளிடைய தூக்குணத்தைக்கண்டு இப்படிப்பட்ட சாபங்கொடுத்தேரோ இந்தசாபமானது எந்தநாளில் எனக்கு விமோகனமாகுமென்று இறக்கமாகக்கேட்க அதற்கந்த உத்தூலகனும், அனேககாலம் பிழங்குத்துக்கல்லாகவேகிடந்துபின்பு தரும்புத்திரரானவர் அஸ்வமேதயாகஞ் செய்கிறதற்கும் பிரயத்தினப்பட்டுக் குதிரையை அதன்பிறகே அவர்தம்பியாகிய அர்ச்சுனனைக் கூட்டியனுப்பிவைப்பார் அப்போழுதந்தகுதிரையும் பூம்பிபிரதக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு திக்குவிஜயஞ் செய்துவருகையில் குத்துக்கல்லாய்ச்சிவடக்கிறதென்பேரில்விழுந்து உசாய்ந்துக்கொண்டு கல்லோடுகல்லாய் ஒட்டிக்கொள்ளும் அதுசேதியை அருச்சுனராசன்கேள்விப்பட்டிவந்து உன்னைப்பிடித்துக்கொண்டு அந்த குதிரையையிழுப்பான் அப்போது குதிரையும் விடுதலையாகிவந்து நீயும் சாபவிமோசனமாகி என்னிடத்திற்குவந்து சேருவாயென்று உத்தூலகன் சொல்லியனுப்பு இவளும்வந்து குத்துக்கல்லாய் விழுந்துகிடக்கின்றார்களேட்டேரோ அருச்சுனமகாராசனே ஆதலந்தக்கல்லோடுகல்லாய் நீங்கள் விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரை ஒட்டிக்கொண்டது நீ இந்தசக்ஷணமேகுத்துக்கல்லினிடத்திற்குப்போய் அந்தக்கல்லை ஒருகையினால் பிடித்துக்கொண்டு குதிரையை ஒருகையினால் பிடித்திழுத்தால் அந்தகுதிரையுமேழுந்திருக்கும் அவளுக்குச் சாபவிமோசனமாகுமென்று சௌபரிமநாபிஷியானவாசொல்ல அர்ச்சுனனும் சந்தோஷித்தனும் எழுந்திருந்து அந்தமகாரிஷிக்குச் சாஷ்டாயங்கதெண்டன்சமர்ப்பித்து அவரிடத்தில் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு விஸ்வகேதுமுதலான அந்தநால்வாருடனும் அந்தவனத்தைவிட்டு வெளியேவந்து குதிரையினிடத்திற்குப்போய் அந்தக்குத்துக்கல்லை ஒருகையினால்பிடித்துக்கொண்டு மற்ற ஒருகையினால் அந்தக்குதிரையைப்பிடித்திழுக்க அதனுல்லுக்குதிரையும் வெளியேவந்து சர்வத்தைநிரிந்து அனுமானித்தது அந்தக்குத்துக்கல்லான ஜண்டிகையும் மூன்போல ஸிவிரூபந்தரித்துவந்து அர்ச்சுனராசனிடத்தில் செலவுபெத்துக்கொண்டே, உத்தூலகனிடத்திற்குப்போய்ச் சேர்த்தான் பிற்பாடு அர்ச்சுனமகாராசனும் குதிரையைவிட்டுச் சகலசேனாசுரநகங்களோடு நடக்கும்போது அந்தக்குதிரையானது செண்பகாபுரமென்ற பட்டணத்திற்கு மூன்றுயோசனே தூரத்தில்நடந்தது அப்போதந்த செண்பகாபுரத்தையாளுகின்ற அம்சத்துவம்காராகாளினுடையவேவுக்காரர்கள்பார்த்தந்தக் குதிரையினுடையசேகியெல்லாம் தெரிந்து ஒடிவந்து அந்தமகாராசாளுக்குத் தண்டனிட்டு ஐயா ராசேந்திரா அஸ்திபுரத்தை யானுகின்

ந தருமராசாவானவர் அஸ்வமேதயாசஞ்செய்யும்படி. பிரயத்தினப்பட்டு குதிகையைவிட்டாராம் அந்தக்குதிகையும் அர்ச்சுனராசனும் இன்னும் சில சேனைகளும் நம்முடைய பட்டணத்திற்கு மூன்றுயோசனைச் சமீபத்தில்வருகிறதென்று சொல்லிப்போனார்கள் அதுகேட்டு அம்சத்துவமகாராசனார் சந்தோஷப்பட்டு மந்திரிகளையழைத்து ஒ மந்திரிமார்களை நாம் தருமராசாவானவரிடம் குதிகையைப்பிடித்துக் கொண்டு அதன்பிறகேவருகிற அர்ச்சுனராசனையும் எதிர்த்துப்போராடி நன்றாய்ப்புணைபண்ணினோமேயானால் அந்த அர்ச்சுனனையும் குதிகையைப்பிடிப்பாற்றிக்கொள்ளுகிற நிமித்தம் கிருஷ்ணமூர்த்திவருவார் அவரைப் பிடித்துக்கொள்ளலாம் இது நன்றாயிருக்கிறதென்று சொல்ல அதற்கவர்களும் ஆலோசித்தப்படி செய்யலாமென்று சொன்னார்கள் உடனேயம்சத்துவமகாராசனும் யங்கிருக்கிறசேனைகளைப்பார்த்து ஒ ராராக்களே மந்திரிகளே சேனாதிபதிகளே நம்முடையபட்டணத்திலுண்டான சகலசேனங்களும் வில்லைப்பிடித்தவர்கள் ஆயுதத்தைப்பிடித்தவர்கள் எவர்களோ அவர்களெல்லாரும் அவரவர்களே சேனைகளுடனே ரணங்களத்திற்கு யுத்தசன்னுத்தராய் ஆயுத்தப்பட்டு வந்துசேரவேண்டும் அப்படிவந்து சேராமல் என்னுடைய ஆக்கிரேயைத்தள்ளி நடந்தார்களாகி அவர் எவ்வகைப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் யவர்களைக்கொண்டுபோய் ஊருக்கப்பூரம் காய்ந்துக்கொண்டிருக்கிற எண்ணெய்கொப்பரிகையிலு தள்ளிவிடுகிறதென்று திட்டஞ்செய்து சங்கிலி தீதர்களென்கிற பிராமணர்களை யழைப்பித்து யவர்களிடத்தில் தம்முடைய முத்திரைமோதிரத்தையும் கொடுத்தனிப்பினர் யவர்களும்ந்தப் பிரகாரம் எண்ணெய்க்கொப்பரிகையண்டையிற்போயிருந்தார்கள் யப்படிக்கட்டளையிட்ட யம்சத்துவமகாராசன் எப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைவனென்றால்

(யம்சத்துவமகாராசன்யுத்தம்.)

அஸ்திர சஸ்திர வித்தைகளில் மகாவல்லமையை யுடைத்தானவன் சத்தியசந்தனன் ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய தில்லியநாமத்தைக்கண்டு விலுமசுவாதவன் சகல சேனர்களிடத்திலும் பூததயாளமுள்ளவன் அகண்டித வீரபராக்கிரமமுடையதான் அஷ்டலட்சம்விலாச போகபாய்க்குங்களும் உடையவன் தருமநீதியில் எமதர்மராசனுக்குச் சமமானவன் இப்பால் மூன்றுபேர்மாத்திரம் இராமேநிக்கொண்டு தாங்கள்தங்கள்சேனை இப்படிப்பட்ட குறுதிசயங்களை யுடையவனாகிய அந்தயம்சத்துவமகாராசனுவன் முன்சொன்னபடியே திட்டஞ்செய்து பட்டணமுழுதும் பறையறவித்து யுத்தசன்னுத்தனாய் நவரத்தினமயமான தேரின்பேரிலேறி மந்திரிப்பிரதானிகளுடனே புறப்பட்டு பட்டணத்திற்குவெளியேவந்து தண்டுவிட்டிதங்கினான், அந்தராசாவினுடைய பிள்ளைகள் நால்வருங்களுடனே புறப்பட்டுநடந்தார்கள் பின்னும் ரதக்காரர்கள் யானைக்காரர் குதிகைக்காரர் காலாட்களாகிய ந

வ்வகைச் சேனைகளில் ஒருவராலும் பட்டணத்தில் வில்லாமல் எல்லாரும் ரணக்களத்திற்கு நடந்தார்கள்போழுது அந்தராசாவினுடைய குமாரனான் சாதர்மனென்றவன் யவனுடையபிதாவிலும் மகாசத்தியவந்தனன் தருமமாவிய பாசத்திற்குட்பட்டவன்வேதவொழுக்கங்கடவாதவன் விஷ்ணுவினுடைய திருவடிக்கமலங்களில் லத்தியந்தப்பிரிதி விசுவாசமுடையவன் இப்படிப்பட்ட சற்குணசம்பன்னனான வந்த ராசகுமாரன் தன்னுடையபிதாவின்சட்டளைப்படி ரணக்களத்திற்குப்போகவேண்டுமென்று ஆயுதத்தப்பட்டு யுத்தசன்னுத்தனாய் ரதமேநிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தன் பெண்சாதிமாயிய பிரபாவதிக்குச்சொல்லி விட்டவனிடத்திற் செவ்வுகாங்கிக்கொண்டுபோகலாமென்று நினைத்தவனாரண்மனைக்குப் போய் அவனைப்பார்த்த தடிபெண்ணை பாக்கியவதி தருமராசாவானவர் அஸ்வமேதயாகஞ்செய்திறதற்குப் பிரயத்தினப்பட்டு குதிகையை விட்டந்தக்குதிகையின் பிரதேயருச்சுனராசனைக் கட்டிமலையப்பிபிருக்கிறார் ஆகையினால்தஅவத்தைப்பிடித்துக்கொண்டதன்பின்னேவருகிற அர்ச்சுனனுடனே போராட்டுமென்று ஆயுத்தப்பட்டு என்பிதாவானவர் வாய்ப்பையாக வில்லைப்பிடித்தவர்கள் ஆயுதத்தைத்திடித்தவர்கள் முதலான பட்டணத்திலுள்ள சகலசேனங்களும் யுத்தசன்னுத்தராய்யவரவர்கள் சேனைகளோடும் வந்து ரணக்களத்தில் சேரவேண்டியது யப்படி வந்துசேராதவர்கள் எவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களை எண்ணெய்க்கொப்பரிகையில் தள்ளிவிடுகிறதென்று கட்டளையிட்டுப்போனார் ஆதலாலவருடைய கட்டளையைக்கடவாமல் நானும்போகவேனும் எனக்குச் செவ்வுகொடுத்தனுப்பென்றுகேழ்க்க அதுகேட்டந்தப்பிரபாபதியும் தன்யுருஷனைக்கண்டமாத்நிரத்தில் காமவிகாரமிருகினவளாய் அதிகவபேட்சைக்கொண்டு இத்தற்கெப்படியென்று எழுந்திருந்துதன்புருஷனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி ஒபிராணநாயகா நீர் என்னவார்த்தைசொன்னீர் பிதாவினுடைய ஆக்கிரேயப்படி ரணக்களத்திற்குப்போகிறேனென்று சொல்லுகிறீரோ யதுகூடாது இன்றையதினம் தேவரீர் என்னைடனேகூடியனுபவித்து என்னபேட்சையைத்தீர்க்கவேண்டும் மன்மதனுடைய பாணக்கினியிடமிருந்துஎன்னைத்தகிக்கின்றதுஇதை என்னாற்சகித்து முடியவில்லை ஏனென்றால் இன்றைகினமடியாளும் குதுஷ்நானம் பண்ணியிருக்கிறேன் ஆதலால் இப்பொழுது என்னைக்கூடியனுபவித்து சந்தோஷப்படுத்துமென்று இரக்கமாகச்சொன்னான் அதுகேட்டு அந்தராசகுமாரனும் தன்பெண்சாதிமையப்பார்த்து ஒபிராணநாயகி கொண்டிருக்கிற என்னமானது இரபாசன்க்கியமில்லாமற் போகத்தக்கதாத விருக்கின்றது எத்தனோமூடபுத்தி யுடையவாயிருந்தாலும் பகத்காலத்தில் ரதிகேளியெய்வார்களோ வப்படிச்செய்தால் நாகவாதனை வருமல்லவோ அதுவுமல்லாமலும் உன்கருந்தின்படியே இன்றையதினம் உன்னிடத்திலிருந்துவிட்டால் என்பிதாவினுடைய ஆக்கிரேயத்தப்பாது ஆதலால் நீ நினைத்தளரியம் இன்னம் ஒருவேளையில் ஆகட்டுமென்று சொல்வதற்கு அவளும் சம்மதப்படாமல்

புருஷனைப்பார்த்து ஓ பிராணனாயகா நீர் என் விருப்பத்தின்படி பத
ற்பொழுதிற் செய்யாவிட்டாலும் இன்னுஞ்சிறுமனேரத்தில் பொழு
து போகின்றது ராத்திரிக்கிருந்து என்னோடுகூடிச்சகல சவுக்கிய
னாயு மனுபவித்து விடிந்தபின்பு யுத்தகன்க்திற்குச் சுகமாய்ப்பேச
லாமென்று மறுத்துச்சொன்னான் அதுகேட்டு சுதர்மனுஞ்சம்மதப
டாமல் பவனைப்பார்த்து ஓசவுந்தரவதி நீசொன்னபடியே ராத்திரி
க்கு கேளினிலாசமாயிருந்து அனுபவித்து உண்ணிடைபு வீரகதாபத்
தை தீர்த்தேனாகில் விடிந்தபின்பு எனக்கு ஆரண் ஆக்கினைப்படி
க்கு எண்ணுகொப்பரிசையில் விழவேண்டியருமே அதற்கென்னசெய்
யலாமென்று கேட்க அதுகேட்டு பிரபாவதியும் ஓ பிராணனாயகா நீரி
ப்பொழுது சொன்னவார்த்தை உண்மையேயாம் நான்இன்றைக்குத்
நான் ருதுஸநாணம்பண்ணி பரிசுத்தமாயிருக்கிறேன் இன்றையத்தி
னம் நீர் என்னுடனே கூடாமற்போனால் உமக்குப்புகுஷத்தியாதே
ஷமும் யமவாதனையுமுண்டாகுமே ஆகையினால் உமக்கு அது யுத்த
மாயிருக்கின்றதோ அந்தப்படிச்செய்யுமென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு
சுதர்மனும் அற்பசுகந்தை விரும்பினால் கந்தமதுக்கும் வருமென்றறி
ந்தவனாயிருந்தும் பெண்சாதிசொன்னவார்த்தையுமெய்தானேன்றுஆ
லோசனைசெய்து இன்றையத்தினம் ஆசன ஆக்கினைபைக்கடந்து நட
ந்தால் நாளைத்தினம் எண்ணெய்கொம்பரிசைபில் தன்னுளவர்களை
ங்ஙனந்தள்ளினவுடனே இந்தச்சரிந்ததைவிட்டுத் தேவசரிமம் பெற
வுக்கொண்டு சகலசம்பிரமத்துடனே சுவர்க்கத்திற்குப்போயிருந்து
இந்திரபோகத்தையாவினுமனுபவிக்கலாம் அசனாக்கினைக்கடவாமல்
பெண்சாதியினுடைய சொல்லைக்கடந்துபோவோமானால் புருஷத்தி
யாதேஷமும் நரகவாதனையு முண்டாகுமாதலால் அரசனுடைய ஆ
க்கினியைத்தள்ளி பெண்சாதியின் விருப்பத்தின்படிசெய்கிறதே உ
த்தமமென்று நினைத்து அந்தப்படியே அன்றிராத்திரியிருந்து அந்
தப் பிரபாவதியுடனே கூடி சராசல்லாப வினோதலீலைநீயனுபவி
த்து அவள்மனதை சந்தோஷப்பண்ணுவித்து மதுரான் விடியற்கா
லையில் எழுந்து ஸ்நானம்பண்ணி ஜபதபங்கனோமுடித்துக்கொண்டு
மசாந்திசெய்து சூரியபகவானுக்கு அர்ச்சிபங்கொடுத்து பிராமணர்
களுக்குத்தானங்கொடுத்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களைக் கைக்
கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனும் புறப்பட்டுசைக்கன தந்தேநோக்கிவரு
கையி லதற்கு முன்னமே யம்ரத்துஷமகாராசனானவன் தன்னுடைய
சேனைகளெல்லாம் வந்துசேர்ந்தபிறகு எண்ணிக்கைபார்க்கும்பொழு

தன்பின்னைகள் நால்வரில் மூன்றுபேர்மாத்திரம் வந்திருந்ததாகவும்
அதுவுமல்லாமல் எழுவதுபேர் சேருகிறபிறமும் ஒவ்வொரு சேனாதி
பதிக்கு எழுபத்தோராயிரம் பேர்களும் எழுபத்தோராயிரம் யானை
களும் லட்சங்குதிரைகளும் லட்சங்கால்களும் எழுபதுசேனா நாயகரு
மாக எண்ணிக்கைப்பார்த்துக்கொண்டு தன்னுடைய குமாரனாகிய சு
தர்மனைநிறுவினைக் காணாமல் கிந்தாக்கிரந்தனும் மந்திரிகளைப்பா
ர்த்து ஓ மந்திரிகளே ஓட்டமோ என்னுடைய ஆக்கினைப்படிக்கு
நம்முடைய பட்டினத்திலுண்டான ஜனங்களும்தான் குமாரர்களில்
மூன்றுபேரும் வந்திருக்கிறார்கள் இன்னொரு குமாரனாகிய சுதர்மன்
மாத்திரம் வரவில்லைபார்த்தீர்களோ நம்முடைய தகப்பன் நம்மையெ
ன்னசெய்யப்போகிறானென்று நினைந்து அந்தசுதர்மன் அசட்டையா
யிருந்துவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது அப்படியிருந்தால் நம்முடைய
ஆக்கினை தப்பிப்போமோ பூலோகத்தில் அரசாட்சிசெய்கின்றஅ
ரசர்களுக்கு உறவினனானதும் இனையகன்தும் பிள்ளைகளென்றும் ப
ட்சரபாதமுண்டோ அப்படியிருக்க அந்தப்பயித்தியக்காரனான சுதர்
மன் பேய்வேலை பண்ணிக்கொண்டான் ஆதலால் நீங்கள் இந்தகூழை
மே எங்குமாரான சுதர்மனைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் ச
ங்ஙிவிதிநீர்களைவசத்தில் ஒப்பிவித்து எண்ணிக்கொப்பரிசையில் தள்
ளியிட்டு வாருங்கென்று சொல்லியனுப்பினார்.

அதுகேட்டு அந்தமந்திரிகளும் அப்படியேகல்லவென்று போம்
பொழுது அவர்களுக்கு எதிராகத் தேசேறிக்கொண்டு வருகிறராசரு
மாரனைப்பார்த்து விசாரப்பட்டு ஓராசநந்தனாரீர்உமதுபிதாவிலுடை
யஆக்கினைபைக்கடந்து நடக்கலாமோ கேற்றையினம்ரீபன்வரவில்லை
கேற்றையினம்செய்தகாரியம் இன்றைக்குச்செய்யலாகாதோ சந்திய
ந்தவாறுதவரால் விஷனுப்ரிதியுடையவராய் புண்ணியபுருஷராய் விள
ங்கப்பட்டநீர் இப்படிப்பட்ட பேய்வேலைசெய்துவிட்டீர் ஆதலால் உ
ம்முடைய பிதாவாகிய அம்சத்துவமகாராசனானவர் எங்கனையனுப்பி
உம்மைக்கட்டிக்கொண்டுபோய் எண்ணெய்க்கொப்பரிசையிற் றள்ளி
விடுப்படிசட்டினையிட்டீர் அதற்கெப்படியென்று விசாரப்படுகிற மந்
திரிகளைப்பார்த்து சுதர்மனானவன் தேனைட்டிபிந்து ஓ புண்ணிய
வான்நளாகிய மந்திரிமார்களே நீங்கள் என்னைக்கொண்டுபோய் எண்
னைய்சொ ட்பரிசையில் தள்ளுகிறதற்குமுன் பிளையோனைபண்ண
வேண்டாம் இந்தச்சரிமோநியையாமையென்னும் பெயரையுடையதுஇ
துபிதாவிலுடையஆதினமாயிருக்கப்பட்டதுஆகையினால்இந்தசரிமத்
தை அவர் என்னசெய்யவேண்டுமென்றாலும் செய்துக்கொள்ளலாம்
இதுவுமல்லாமல் பராபரவஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்தாராயணமூர்த்திக்குச்ச
ரியாய் விளங்கப்பட்ட என்பிதாவிலுடைய ஆக்கினை தப்பிமோ அது
தப்பாது என்னுடைய சரிமம் விருதாவில்போகாமல் பிதாவுக்குப்பிரி
தியாய் போகிறது எனக்குமேத்தசந்தோஷம் அல்லாமலும் இந்தசரி

ரம் எத்தனை நாளைக்குந் தாலும் சுதந்தரமில்லாமல் இரவலாக்விட்டு
கின்றபடியினால் நீங்கள் என்னைக்கட்டிக்கொண்டு போய் இந்தச்சங்
லி கீதர்கள் வரத்திலே ஒப்பிவித்து எண்ணெய்க்கொப்பரிசையில் த
ள்ளிவிடச்செய்யுங் கோளென்று மகாதயிரியத்துடனே சொல்ல
அகேட்டிமந்திரிமார்களும் விசாரப்பட்டு பகவச்ச்சங்கத்தினால் இப்ப
ச்சப்பவைத்ததென்று அணிந்து குதிரைக்கயிற்றினால் சுதந்தரமளிப்ப
டித்துக்கட்டிக்கொண்டு பட்டணத்துக்கப்பரம் காய்த்துக்கொண்டிரு
க்கிற எண்ணெய்க்கொப்பரிசை யண்டைக்குக்கொண்டுபோய் அவி
த்தில் யமகிவிலியர்கள் போல பங்கரமாய்ச் சிறுக்கப்பட்ட சங்கிலித்
தளையின்கு பிராமணர்மன்னவத்தில் ஒப்புவித்து ஒ சங்கிலிதீர்க்க
இவன் ராசனாக்வினையைத் தள்ளிநடந்தபடியினால் இவனை எண்ண
ய்க்கொப்பரிசையில் தள்ளும்படி அம்சத்துவமகாராசனானவர்கட்டி
யிட்டார் ஆதலால் நீங்களிவனைப்பிடித்து தள்ளிவிடுங்கோளென்று
சொல்லிப்போனார்கள்

அதுகேட்டு அந்தச்சங்கிலி கீதர்களென்கிற இரண்டு பிராமணர்
னாமன் நாப்பப்பட்டு சுதந்தரமளிப்பார்த்து ஒ இராசகுமாரகா நீர் என்
னகாரணத்தினால் அரசாக்கினியைக் கடந்து நடந்தீர் ஸ்திரிசையோ
கம் பண்ணவேண்டுமென்கிறருப்பமிருந்தாலதற்குராலமில்லையோ
நம்முடைய தகப்பனார் தானே நம்மையென்னசெய்யபோகின்றானோ
எளிதாக நினைத்திரந்திரோஇப்படி நினைத்திருக்கலாமோஅது என்
னவென்றால்ராசாவின்முடைய கிரேகமும்நாகப்பாம்பினுடைய விஷம
ம்துர்ச்சனசாவகாரமும் பகையாளிகளுடைய விருத்தும் சச்சுனரு
டையதுவேஷமும் ஒருவேளைப்போ லிருக்கமாட்டாஅஆதலால்தே
வரீர் சகலநியாயங்களுந் தெரிந்திருந்தும் இப்படிச்செய்துகொண்
டால் நாங்கள் யென்னசெய்யப்போகிறோம் உபசாரவார்த்தைமாந்
திரம் சொன்னோமேயல்லாமல் உம்மை எண்ணிக்கொப்பணையில் தள்
ளாமலிருக்கக்கூடுமோ அப்படி நாங்கள் தள்ளாமலிருப்போமாவால்
உன்பிதாவானவர் எங்களைத்தள்ளிவிப்பார் ஆகையால் நங்கள் அரச
சனாக்வினை கடந்துநடக்கமாட்டோம் இதற்செய்யப்பென்றுசேட்டய
தற்குச் சுதந்தரமும் ஆலோசனைசெய்து சங்கிலிகீதர்களைப்பார்த்து
ஒ ஐயமாரோ நீங்கள் மிகவும்புண்ணியவான்கள் அது எப்படியென்றால்
எவாச்சனானாலும் ஒருகுற்றஞ்செய்தால் அவர்களுடைய குற்றத்தை
பரிகரித்து புண்ணிய லோகங்கொடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆதலால்நீங்க
ளிப்போது ஒரு ஆலோசனையுஞ்செய்யாமல் என்னை எண்ணக்கொ
ப்பணையில் தள்ளிநான்செய்த பாவத்தை போக்கிவித்து என்னைப்ப
ரிசுத்தனாகச் செய்யுங்கோளென்று வேண்டிக்கொண்டான் அதற்கு
அந்தச்சங்கிலிகீதர்கள் மனம்வராமல் ஆலையமாயி

அந்தச்சங்கிலிமனம் நானேகுதிக்கிறேனென்றுதுணிந்து அலையில்நி
த்திருக்கிற வஸ்திரத்தை நன்றாக வரிந்துக்கட்டிக்கொண்டுமீர்வசுத
யாபரமுர்த்தியாகிய (ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே) மனதிடமாகத்தியானஞ்
செய்துக்கொண்டு அந்தக்கொப்பரிசையை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்துகழக்குமுகமாககின்று உயரளமும்பி அக்கினிச்சுவாலையொயிர்
னுகொண்டிருக்கிறகொப்பரிசையில் குதித்தான்அந்தச்சமயத்தில்தே
வேந்திராதிதேவர்கள் ஆகாசமார்க்கத்தின்வந்துயின்அசுதம்மனுடைய
பந்திக்குமெச்சிக்கொண்டாடினார்கள் அந்தச்சங்கிலிமனம்எண்ணெயில்வி
ழுந்து வாடாமல் வதங்காமல் எவ்வளவுந் தர்பமில்லாமல் மகாதேவ
மாய் ஒருவிசாலமான தடாகத்தில் விசித்திருக்கிற செந்தாமரைப்புஷ
பம்போலவும் திருப்பாற்கடலிலும் உதயமான சந்திரனைப்போலவும்
பிரகாசித்து அந்த எண்ணெய்க்கொப்பரிசையில் ஆனந்தத்துடனே
நீங்கிவினையாடிக்கொண்டிருந்தான்.

அதுகண்டுஅந்தச்சங்கிலிகீதர்களுிருவரும் ஆச்சரியப்பட்டு இதே
து புதுமையாயிருக்கின்றது இதுவகையில் இந்த எண்ணெயில் எவர்
கள் விழுந்தாலும் அவர்கள் நீராய்ப்போவார்கள் அப்படியிருக்க இ
து ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது அல்லது இந்த என்னை நன்றியக்கார
விலையோ அதையுந்தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு தேவ
கையைக் கொண்டுவந்து அந்த எண்ணெயில்போட்டார்க ளதுவிழுந்
து உள்ளேபோய்ப்படவென்று வெடித்து திக்குவெறிந்து ஆகா
யத்திலெழும்பிப்போய்விட்டது அதுகண்டு அந்த சங்கிலிகீதர்க்குவிரு
வருஞ் சந்தோஷத்திராய் சுதந்தரமளிப்பார்த்து அரிபக்தியுள்ளவன்
பெரியோர்கள் சேவையுள்ளவன் பிதாவினுடையசொல்லைக் கடவாத
வனாகபா லின் இப்படிசுகமாயிருக்கிறான் மேலும் பூலோகத்தில்
சத்தியசந்தனர்களா யிருக்கப்பட்ட கல்லோர்களுக்கு எந்தகாலத்தி
லுங் கேடுவருகிறதில்லையென்று வேதஞ்சொல்லுகிறபடி இந்தராசகு
மாரன் ஸ்ரீமநாராயணமுர்த்தியினுடைய பரிபூரணகடாட்சத்தினால்
இப்படி நிர்ப்பயமாய் வினையாடிக்கொண்டிருக்கிறான் அதுவல்லாமல்
நம்முடையகையினால் இவனைப்பிடித்துத் தள்ளவில்லையென்று நம்பி
ருவவாயும் இந்த எண்ணெய்க்கொப்பரிசையில் தள்ளிவிப்பார் ஆகையா
ல் நாம் அதற்குமுன்னதாகவே விழுந்து அந்ததோஷத்தைப்பரிசு
ரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிகளைத்தியானி
த்துக்கொண்டு ஜோலென்றெழும்பிக்குதித்தார்கள் அங்ஙனங்குதித்
த அவர்களும் ஒரு வேதனையும்ல்லாமல் தண்ணீரில் நீங்குகிறதுபோ
லவினையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அதுகண்டு ஆகாயவானியுமெச்சிக்கொண்டாடினான் தேவேந்திர
ன் முதலானதேவர்களும் பரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்று அ
ந்தமூவர்பேரிடும் வருஷித்தார்கள் இப்படி சலசலவென்றுதுடனே

அந்த மூன்றுபேரும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதை மந்திரிகள்
ண்டு அச்சரிப்பட்டு ஓடிவந்து அந்த அநிசாமெல்லாம் அம்சத்துவ
மகாராசனிடத்திற்கொன்றார்கள் அதுகேட்டு அந்தராசனும் அநிசய
ப்பட்டு மகாசந்தோஷத்துடனே மந்திரிகளைப்பார்த்து ஓ மந்திரிக
ளே நீங்கள்போய் அந்த மூன்றுபேரையும் இவ்விடத்திற்கு அழைத்
துவாருங்கள் என்று உத்திரவுசெய்தார் அதுகேட்டு அவர்களும் என்
னெய்க்கொப்பிகையி னிடத்திற்குப்போய் அவர்களைப்பார்த்து உங்
கள்காராவானவர் அழைத்துவருமாடி கட்டளையிட்டாள் என்றுசொல்
ல் அதற்கு அந்தமூன்றுபேரும் நல்லதென்று வெளியேவந்து மங்க
ளநாளைப்பண்ணி ஜபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு திவ்வியமாயிய
வஸ்திராபரணங்களை தந்தித் துக்கொண்டோ தாருடர்களால் சகலசேனை
களும் புடைசூழ்ந்துவரும்படி சகலசம்பிரமத்துடன் அம்சத்துவமகா
ராசன் இருக்குமிடத்திற்குவந்து சேர்ந்தார்கள் அதுகண்டு அம்சத்
துவமகாராசனும் அந்தாங்கிலிதீர்களைன்ற பிராமணர்களிருவருந்
கும் நமஸ்காரம்பண்ணினார் அப்போது சுதர்மனும் தேவாவிட்டிழி
ந்து தன்மிதாவகரு மூன்றுநீர் பிரதட்சணம்செய்துசாஷ்டங்கத்தை
ண்டன் சமர்ப்பித்தான் அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராசனும் தன்கு
மாராசனும் சுதர்மனையெடுத்து மார்போட்டினைத்துக்கொண்டு உச்சி
யையும்கூறு முத்தமிட்டு அப்பாபுத்திரரத்தினமே உன்னால் எனக்கு
ச்சகல பிரதிஷ்டையும் தீர்த்தியுண்டாக்கது ஆனாலும் நீ நேற்றைய
தினம் வராமற்போனதென்னவென்றுகேட்க அதற்கு அந்தச்சுதர்ம
னும் இரத்திரியிருந்துவந்த சங்கதிகளைச்சொல்ல அதுகேட்டு அந்
த இராசனும் மகிட்டுக்கொண்டு அந்தட்சணமே கங்காதீர்த்தமுதலா
ன திவ்வியதீர்த்தங்களை அழைப்பித்து பிர்மமொருபமாக விளங்க
ப்பட்ட பிராமணர்களால் மந்திரபூர்வமாய் அந்தச்சுதர்மனுக்கு அபி
சேஷகம்பண்ணிவைத்து இந்தச்சண்பகாபுரத்திற்கு நீளே அரசனென்
று சகலசம்பிரமத்துடன் மகுடஞ்சூட்டிவந்தார் பிற்பாடு சுதர்ம
னும் பட்டாபிஷேகனும் சகலவோடிக்கையுட னிருந்துக்கொண்டு தன்
னைவந்து சேவித்துக்கொள்ளுகிற மகுடமண்டலிகருக்கெல்லாம் ஆத
ரணைசொல்லி மகா உச்சாகத்துடனே சேனாதிபதிகளைப்பார்த்து அர்
ச்சுனராசனிடைய அசுவமேதக்குதிரை எவ்விடத்திலிருக்கின்றது அ
தைபிடித்துக்கொண்டு வாருங்கோளென்று உத்திரவுசெய்து ஆயிரம்
ரதக்காரர்களைப்ப னுப்ப அவர்களுமப்படியே நல்லதென்றுபோய் அக்
தக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் அதுகண்டு சு
தர்மனும் அந்தக்குதிரையைப்பார்த்து இனிமேல் என்கையிலகப்பட்
ட குதிரையை அந்த அர்ச்சுனன்னிடத்தில்கொண்டுபோய் தருமரா
சானிடைய கையினால் யாகம்பண்ணுவிக்கப்போகிறானே அது அந்
தக் கிருஷ்ணபகவானுக்கே பிரசித்தமாகத்தெரியவரும் அதுவுமல்லா
மல் அர்ச்சுனனுக்கு பாத்தியப்பட்டு தேவேந்திராதி தேவர்களால்

லாகும் ஒருமுதமாகக்கூடிவந்து குறுக்கேநிழந்து குதிரையைப்பிடி
ப்பார்களானாலும் அவர்களுடைய என்னுடைய குருபாணங்களினால்
கண்டதுண்டம் பண்ணுகிறேனென்றுசொல்லி பிற்பாடு அந்தக்குதி
ரையைத் தன்தகப்பனுன அம்சத்துவமகாராசனையும் சேனைகளுந்
கும்மத்தியில் நிறுத்தி தன்னுடைய சேனைகளைல்லாம் பத்மவியுமகாக
நிறுத்தி தான்முதன்மையாக யுத்தசனனுத்தமயக்கமயமான ஒரு
திவ்வியரத்தத்திலேயிடுகொண்டு கோதண்டத்தைக் கையிலேபிடித்
துநின்று மகா உச்சாகத்துடனே ரணபேரிகை முதலானதுகளைமு
ழக்குவித்தான் இவ்விடத்தில் இப்படி நடந்துக்கொண்டிருக்க அவ்வி
டத்தில் அந்த அஸ்வமேதக்குதிரையைக்காத்துக்கொண்டு பின்னாலே
நடந்துவந்தசேவர்களைல்லாம் அந்த ஆயிரம் ரதக்காரர்களால் அ
டிபட்டுநொந்து ஓட்டமெடுத்து அர்ச்சுனனிடத்திற்குப்போய் சுவா
மி நம்முடைய குதிரையானது அம்சத்துவமகாராசனிடத்தில் அகப்
பட்டுக்கொண்டதென்று முறையிட்டார்கள் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனா
சனும் மகாரோஷத்துவேஷத்துடனே அந்த சேவர்களைப்பார்த்து
ஓ சேவர்களை நம்முடைய குதிரையைப்பிடிக்கிறவனும் இருக்கின்ற
னே அவ்லது பயமில்லாமல் எவ்விதமும் ஒருவன்பிடித்துக்கட்டுவா
னேயானில் அவனுக்குயமலோகமே தெரியென்பது இந்தப்முண்டை
த்தில் வவர்களுநியார்களோ ஆனாலும் ஆதட்டி இப்பொழுதே அ
வனுடைய கர்வத்தையுமடக்கிவைக்கிறேனென்று உக்கிராகாரத்துட
ன்சொல்லி அதன்பின்பு பெரியகாட்டைப்போல் விஸ்திரணமாய் நெ
ருங்கியிருக்கின்ற சதுரங்கபட்சேனைகளுடனும் விஸ்வகேதுமுதலா
ன துணைகளுடனும்புறப்பட்டுச் சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்கள் முழ
ங்கவும் எழுவரங்கள் கர்ச்சிக்கவும் ரதத்தொனிகள் படபடாசாரங்
களெய்யவும் நடக்கிற அதிர்ச்சியினால் பூமியுநிர்ந்து பத்தல்பத்தலா
ய்வெடிக்கவும் அஷ்டருபர்வதங்களும் அஷ்டதிக்குதரும் நடுநடுங்க
வும் அஷ்டகஜங்களுப் வீரிட்டோடவும் சேனைகளுடைய பாததூ
வியினால் சமுத்திரமுழுதும் சேராய்ப்போகவும் மகா
ஆரவாரத்துடனே அதிவேகமாய்நடந்து சுதர்மனுடைய சேனைகளி
ருக்குமிடத்திற்குச் சம்பமாகவந்து நின்று அர்ச்சுனராசனும் தண்டு
விட்டிறங்கி எதிராக விருக்கின்றசேனைகளையும் அந்தச்சேனைகளுக்கு
மத்தியிலிருக்கப்பட்ட அம்சத்துவமகாராசனையும் அஸ்வமேதக்குதி
ரையும் முதன்மந்திரியாருக்கின்ற சுதர்மனைப்பார்த்து எவ்வளவும்
முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் இந்தக்ஷணமே என்னுடைய பாணங்
கினியினால் பலவீகரப்படுத்துனிகிறேனென்றுசொல்லித் தன்னுடை
ய சேனையையும் பத்மவியுமகாகநிறுத்தி தன்னுடையரத்ததையுமுன்
னே நிறுத்தி தன்கையினிடமாகப் பிடித்திராகின்ற அக்கினிதேவன்
கொடுத்த காண்டபத்தைக் குணத்தொனிப்பண்ணி சாரதியையுமெச்சு

மித்து ரதத்தையும் வேகமாக நடத்தினான் அதுகண்டு ரத்தியும் ன்
ஞ்சிரித்து அச்சுனைப்பார்த்து ஓ ஐயா அச்சுனா தேவரீர் இந்தச்
கொஞ்சஞ்சேனைகளை ஒருபொருட்டாக நினைத்து யுத்தத்திற்குப்
போகவேண்டுமோ இப்படியாக தேவரீர் எதிர்த்துப்போகின்றன
யோகித்துப்பார்க்கும்படித்தில் மின்மினிப் புழுக்கள் பேரில் சூரியபக்
வான் எதிர்த்துப்போகின்றதுபோலிருக்கிறதுமல்லாமல் வேறல்ல
தலால் தேவரீருக்குத்தெரியும்படி எங்களுடைய சௌரியத்தையும்
பார்க்கிறமத்தையும் வில்வித்தையையுள்ள நைக்குகாண்பிக்கப்போ
கிறோம் எங்களுடைய வீரத்திப்பிரதாபமானது என்னைக்குப்பிரகா
மாகப்போகின்றது தேவரீர் சற்றேறிலும்தான்னுடைய வீரப்பிரதா
பத்தைப்பாரும் என்னுடைய சலுதிர் அஸ்திரங்களுக்கு இந்தரா
னையும் சேனைகளையும் இறையாங்கி வைக்கிறேனென்று ஆக்கிருந்
தச்சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் விராதிவிரனான் விஸ்வகேதுவும் அ
ந்த அச்சுனைப்பார்த்து ஓ ஐயா தேவரீர் இந்தச்சேனைகளை ஒரு
பொருளாய் நினைத்து சண்டைக்குப்போகவேண்டுமோ என்னுடைய
யைப் பிடிக்கிறப்போகிறதற்குப் பெரியகோடாலிதேடவேண்டுமோ
ஆகையினால் தேவரீர் போகவேண்டாம் சற்றுநேரம்மில்லாம் நான்
போய் அந்த ராசனையும் சேனைகளையும் என்னுடைய சலுதிர் அஸ்தி
ரங்களினால் என்னுடைய பண்ணுகிறேனென்று சொல்லி தன்னுடைய
ரதத்தை அழிவேகமாகத் தூண்டித் தன்கையிலிராபின்ற கோத
ண்டத்தில் அழிந்திச்சண்ணியமான அனேகமாயிரம்பாணங்களைத் தொ
டுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தார் அந்த பாணங்களானது இரச்சலிட்டு
க்கொண்டிவந்து சுதர்மனுடைய சேனைகள் பேரில் விழுந்து தைக்கிற
போது அந்தச்சேனைகளையுடைய தையங்களைல்லாம் நிறைந்த
டாகத்திலிருக்கின்ற தாமரைப் பூப்பங்களின் வாசனை நீங்குவதுபோ
லப்போய்விட்டது அதுகண்டு விஸ்வகேதுவும் அநேகமாயிரம் பாண
ங்களை மேன்மேலாகப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனுடைய சேனை
களையெல்லாம் பின்னிட்டுடாக்கிப்படியாகச் என்னுடைய படுத்தினான்
அதுகண்டு சுதர்மனும் ஓடிப்போகின்ற தன்னுடைய சேனைகளையெ
ல்லாம் நிறுத்தி அந்த விஸ்வகேதுக்கெதிரோ தன்னுடைய ரதத்தை
த் தூண்டி விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ ராசகுமாரகாரீ பதறவேண்
டாம் அந்த அச்சுனராசன் முன்னுதாகவந்தால் அவனை நியுத்தி
ட்டு நீ முதன்மையாகவந்து எதிர்த்தாயே நீ மகாவிரன்தான் உன்னு
டைய பலத்தை ஒரு கிமிஷத்தில்கிறேன் ஆனாலும் உன்னுடைய கு
லங்கோத்திரமதித்துக்கொள்ளாமல் உன்னோடு சண்டைபண்ணக்கூ
டாது ஆதலால் உன்பயனென்ன உன்பிதாவின்பெயனென்ன உனக்கு
ஆச்சாரியரெவர் உன்னுடைய வம்சமென்ன அதையெனக்குச் சற்றே
தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு விஸ்வகேது

வும் சுதர்மனைப்பார்த்து ஓ ராசநந்தனா என்னுடைய குலங்கோத்திர
ங் கோடகவேண்டுமோ ஆனால்கொல்லுகிறேன் கேளும் நான் சகலசீ
வரங்களுக்கும் ஆனந்தத்தையுண்டாக்குகிறவராய் ப்ரீமந்தாராயணமு
ர்த்திக்கு நேத்திரமாய் திருமூர்த்தி விஸ்வரூபமாய் தாமரைக்குச்சிக்
கிராய் சகலதேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் ஆதாரமானதெய்வ
மாய் விளங்கப்பட்ட சூரியபகவானுடைய பேரன் மகா தானவிரோ
தி யாகிய கர்ணம்காராசனுடைய குமாரன் என்பேரே வென்றால் சகல
விராதி வீரர்களை ரெமித்த விஸ்வகேது வென்றுகொல்லுவார்கள் அ
துவுமல்லாமல் பரமாத்மனாகிய ப்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியே எனக்கு ஆ
சாரியருந் தெய்வமாயிருக்கின்றவர் நான் அந்தபகவானுடைய அனு
க்கிரகத்தினாலே சகலசுதருக்களையும் தும்சப்படுத்துகின்றதென்று
சொல்லிப்பின்னையும் அந்த சுதர்மனைப்பார்த்து நான் என்னுடைய
விருத்தாரந்தமெல்லாம் விவரமாகச்சொன்னே எல்லவோ உன்னுடை
விருத்தாரந்தையும் எனக்கு தெரியும்படி சற்றே சொல்லென்றுகேட்க
அதுகேட்டு சுதர்மனும் விஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஓ விஸ்வகேதா
என்னுடைய குலங்கோத்திரம் சொல்லுகிறேன் கேளும் நான் பரவாச
தேவரான ப்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு அடிமையாய் இருக்கப்பட்ட அ
ம்சத்துவம்காராசனுடைய குமாரன் என்பேர் சுதர்மனென்று சொல்லு
வார்கள் இனிமேல் உன்னிடனே எதிர்த்துநின்று போராடுகிறதற்கு
எனக்குத் தரும் எதோபார்ப்போம் வாவென்று சொல்ல அதுகேட்டுவி
வகேதுவும் தன்னுடைய கோதண்டத்தினிடமாக கோடையிடி
குச்சமானமான குருடபாணங்களைத் தொடுத்து சுதர்மனுடைய சேனை
களையெல்லாம் தத்தளிச்சப்பண்ணி அவனுடைய ரதசாரதியும் குதி
களையும் நொக்கசெய்து கொடியையும்றுத்து வில்லையும் கண்டித்து
அவரையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து சரிமுழுதும் ரத்தம்
யமாக்கினான் அதற்கு அந்தச்சுதர்மனும் சற்றுநேரம் ஆயாசமாயிரு
ந்து உடனே மகா கோபித்தனாய் வேறொருவில்லையெடுத்து அனே
கமாயிரம் பாணங்களைத் தொடுத்து விஸ்வகேதுவின் பேரில் பிரயோ
கஞ்செய்தான் அதனால் விஸ்வகேதுவும் கொந்து ஆக்கிரமிக்கிரோத
ஞப் அதுசுக்கிரமாகத் தன்னுடைய வில்லிலே அழிந்திசுடிபயமானகோ
டாகோடிபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனு
டைய ரதத்தையும் சக்கை சக்கையாய்ப் பிளந்து சாரதியுங்குதியையு
ங் கொன்று அவன்கையிலிராபின்ற வில்லையுங்கண்டித்து
அவனுடைய மார்பையும் பத்தலாய்க்கிழித்து ரத்தமயமாக்கினான் அ
தனால் சுதர்மனும் ஆயாசமடைந்து மகாரோஷத்துடனே வேறொரு
வில்லையெடுத்து வளைத்து குணத்தொன்பண்ணி அந்தவிலிலிட
மாக சூரியகிரணம்போல அழிக தீர்ஷணியமான பாணங்களைத் தொடு
த்துப்பிரயோகஞ்செய்து விஸ்வகேதுவின்னுடைய சாரதியையும் அந்

ம் பண்ணிக்குகிறார்களாயுங் கண்டித்து அவனுடைய மார்பிலும் ஐந்து பாணங்கள் தைக்கும்படி செய்தான் அதனால் விவசகேதுவும் நிரவிக்ஷமாட்டாமல் மெத்தவும் ஆயாசப்பட்டு தேரின் பேரில் தொப்பென்று விழுந்து மாணத்திற்குச் சரியான மூர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டு பிரத்தியுமன்னனுக்கோபமிருந்து நெறநெறவென்று பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு நிரைப்படபடவென்று துடிக்கும்படி அதிகரோஷத்தினாலே தன்னுடைய ரதத்தைத் தூண்டி சாரதியுமெச்சரித்து வில்லுக்குணத்தொணிபண்ணி அனேகமாயிரம் அளவிரந்தபாணங்களைத் தொடுத்து பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனுடைய சேனைகளையெல்லாம் குழ்த்துக்கொண்டு தேர்சனையெல்லாங் குத்துக்கால்வேறு கொடியை வேறுக சக்கைச் சக்கையாகப்போர்த்தெறிந்து மகா ஆக்ரோஷத்தினாலே சிங்கநாதம்பண்ணினான் அதனால் சுதர்மனுடைய சுதாநம்பல சேனைகளும் நிரவிக்ஷுசெய்யமாட்டாமல் இறந்தவர்கள் போகமற்றவர்களெல்லாரும் பறங்கொண்டு ஓட்டமெடுக்கத்தொடங்கினார்கள் அங்கண்டிசுதர்மனும் மகாரோஷத்துவேஷத்தை யுடையவனாயுட்போகிவந்த தன்னுடைய சேனைகளைப்பார்த்து நீங்குளென்பயந்தொடுக்கிற கள் இத்தகைய பிரத்தியுமன்னனுடைய சேனையைத் தடுக்கிறதிலேகாரணமிக்கிறேன் நீங்கள் ஒர்ப்போகவேண்டாமென்று கையமர்த்தி எல்லாநாயும் நிறுத்தி தன்னுடைய ரதத்தை அதிகவேகமாகத்தூர்த்தி அந்த பிரத்தியுமன்னனைப்பார்த்து ஒமன்மதா நீ ஏன் தலேகீழாய் விழுபுறாய் ரதநேபொதுத்திரு உன்னுடைய பாணத்தையும் உன்னுடைய வில்லின் பிரத்தையும் உன்னுடைய செளவரியபராக்கிரம திடத்தை யும் நீனைத் தூப்பார்க்குமளவில் எனக்கு மிகவும் நகைப்புவருகிறது உன்னுடைய யுத்தத்தைப் பெண்டுகளேமெச்சவேண்டும் என்றமனோபெயிர்த்து நிரவிக்ஷமாட்டாய் முன்பு பாமசிவனுடைய நெற்றிக்கண்ணால் எரித்து சரம்பலானபொழுதே உன்னுடைய கர்வமெல்லா மடைய கிப்போச்சுதே இன்னமும் வெட்கமில்லாமல் ஆணைபிள்ளையாகவாய் என்றமனோபெயிர்த்து நிரவிக்ஷுமென்ன இப்பொழுது ஒரு கொடிக் குள்ளே என்னுடைய பாணக்கீழினிமிஷம் உன்னைப் பிடியப்படுத்திவிடுகிறேன் உன்னை ஒருபொருளாக எண்ணி நான் உன்னை உடைப்பென்று நினைக்கிறேன் உன் மிதாவாகிய கிருஷ்ணபகாவன் என்பிதாவாகிய அம்சத்துவமகாராசன் இருதயமடைந்தில் கடடிவைத்திருக்கிறார் அப்படியாகொத்தமகாலுபாவனுடைய புத்திரரூப என்னுடைய சவுரியபராக்கிரமத்தைக் காண்பிக்கிறேன் நீ சற்றுநேரம் நில்லென்று சொல்லித் தன்னுடைய ரதத்தையும் அந்த பிரத்தியுமன்னனுடைய ரதத்திற்கு நேருகத்துண்டிணை:

இப்படியாகச் சொன்னவானங்களை யெல்லாம் பிரத்தியுமன்னனே கேட்டு நன்றாயிருக்கின்றதென்று சிரித்து அந்தச் சுதர்மனைப்பார்த்து

து தர்மா நீ யென்னை சவுரியமில்லாதவனென்று சொன்னால் நான் இதுவகையில் ஒரு கரும்பு வில்லினால் ஐந்து புஷ்பபாணங்களினாலும் வண்டுகளையே நாணியாகக்கொண்டு நரோழபதினாலுலோகங்களையுஞ் செய்தேன் இப்போது வயிரமாகவிலும் எழுகுபாணமுண்டானால் எப்படியாகவேண்டும் அதையுஞ் சற்றுநேரத்தில் நீயே பார்க்கப்போகிறாய் யென்று சொல்லி பிரத்தியுமன்னனுடைய காலாக்கிரமிருத்திரனைப்போல எரித்துவிழுந்து தன்னுடைய வில்லின் டமரக வச்சிராயுதத்திற்கு சமானமான அனேகமாயிரம் பாணங்களை தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்மனுடைய தேனாயும் தும்சப்படுத்தி அவனுடைய தேர்ப்பாகளையும் குதிரைகளையும் கொன்று அவ்வேளையும் நோகவெய்தான் அதனால் சுதர்மனுடைய மெத்தவும் இளைப்படைந்து மகாரோஷத்துடனே மனோதாபியம் விடாமல் வேறொரு தேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொணிபண்ணி அந்த வில்லின் டமரக அனேகமாயிரம் திசுணியமான திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்து பிரத்தியுமன்னனே பேரில் பிரயோகஞ்செய்து அவனை நோக்கச் செய்தான் அதுகண்டு அந்த பிரத்தியுமன்னனும் பயப்படாமலின்று தன்னுடைய வில்லிலே காலகோடி விஷத்திற்குச் சமானமான திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்து சுதர்மனே பேரில் பிரயோகஞ்செய்து அவனுடைய ரதசாரதியையுங்கொன்று குதிரைகளையுங்கொண்டு விட்டையும் தும்சப்படுத்தி தேனாயுஞ்சக்கைசக்கையாய் பிளந்து அவனையுஞ்சுல்லடைக்கண்களாகத் தொலைத்து சரிசமுமுதும் ரத்தமயமாக்கினான் அதுகண்டு சுதர்மனுடைய தயிரியம் விடாமல் ஒருகத்தியும்கேடயமும் எடுத்துக்கொண்டு தேரைவிட்டு பூமிமீருதித்து வருகையில் அதை பிரத்தியுமன்னன்கண்டு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணத்தினால் அந்தகத்தியையும் கேடத்தையும் பொடிபொடியாக்கினான் அதற்கும் பின்விடாமல் மறுபடியும் ஒருகதாயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு வருகையில் அந்த பிரத்தியுமன்னன்பார்த்து தானும் ஒருகதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு தேரைவிட்டுப் பூமியில்குதித்து அந்தச் சுதர்மனுடைய சேனையெல்லாம் தீர்த்து போல எதிர்த்துவின்று இரண்டுபேரும் சமமாய் கதாயுதத்தினால் பராக்கிரமத்துடனே போராடினார்கள் அதனால் இரண்டுபேரையிலும் மிருத்த கதாயுதங்களும் பொடிபொடியாகிவிட்டது அதுகண்டு பிரத்தியுமன்னனும் சுதர்மனும் வேறொருகத்தியும்கேடயமும் எடுத்துக்கொண்டு இரண்டுவிதமாகிரமத்தைப்போல ஆக்கிரமித்துவின்று ஒருவர்வொருவர் செல்க்கவேண்டுமென்ற ஆசையினால் ஒருவனையொருவர்கட்டி பிரண்டும் வெட்டியும் குத்தியும் தள்ளியும் முட்டியும் இடித்தும் இழுத்தும் இந்தவிதமான வெகுநேரம் போராடிப் பின்பு ஒருவருடைய கத்திவெட்டு ஒருவரே பேரில் விழுந்து அந்த இரண்டுபேரும் மூர்ச்சையடைந்தார்கள்.

அதில் அந்த சுதர்மன்மாத் திரம் சற்றுநேரத்தில் மூர்ச்சைசேறி விந்தெழுந்திருந்து மகா அக்குரோஷேத்துடனே வேறொருதேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அர்ச்சுனராசனுடைய சேனைகள் பேரில் எதிர்த்தான் அதுகண்டு கிருதவர்மனும் எதிர்த்து சுதர்மனுடனே சற்றுநேரம்போராடி அவனுடைய பாணங்கிலுக்கு கிரீவாகஞ்செய்யமாட்டாமல் நொந்து தேனாவிட்டுக்குதித்து ஓடிப்போனான் அதுகண்டு சுதர்மனுஞ்சிறித்து தன்னுடைய ரதத்தைச் சக்விராகாரமாய்ச் சுற்றிக்கொண்டேவந்து அனுசாளுவனுடனே நெரம்போராடி அவனையும் மூர்ச்சிக்கப்பண்ணுவித்துப் பின்பு எவ்வாறு சுவனுடனே விலேநேரம்போராடி அவனோடு சற்றுநேரம்யுத்தம்பண்ணி அவனையும் மூர்ச்சையடைவித்து அப்புரம்நிலத்துவசமகாராசனுடனே எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்து அவனையும் மூர்ச்சைபண்ணுவித்தந்தச்சுதர்மனானவன் தாமரைதடாகத்திற்புருந்த ஆனையைப்போல ஆக்கிமீதுவங்கேபுர்த்தாலுஞ் சுதர்மனாகப்பிரகாசத்து மின்று ரதகேஜதரகபதாநிகளாகிய நாலவகைசேனைகளையுஞ் சின்னாபின்னமாய்க் கண்டதுண்டப்படுத்தி எந்தவிடத்திலும் பிணமடிகளாகக் குவித்து ரத்தவெள்ளமானது ஆரூயப்பெருகியோடும்படிச்செய்து பின்னையும் வில்லிப்பிடித்துவந்து தன்னை எதிர்த்தவர்களை யெல்லாம் அதம்பண்ணி மருந்துக்காகிலும் ஒருத்தனாவிடாமற்படிக்கு கொன்றுவிட்டு எங்கே பார்த்தாலும் யாதுவனுடைய வண்டகசாலை யைப்போலவும் வேடனானவன் மாமிசக்குப்பையப் போட்டுவைத்துபோலவும் அருச்சுனனுடைய சேனைகளையெல்லாம் மூலைக்குமூலை ஒதுக்கி கிங்கநாதம் சங்கநாதம் அட்டகாசம் முதலானவைகளைச்செய்து மகா உச்சாகத்தடனே தன்னுடைய ரதத்தைத் தூண்டி அர்ச்சுனராசனபேரில் எதிர்துநின்று தன்னுடைய வில்லினிடமாக அக்கினிச்சுவாலையினிச்சுவிட அனேகமாயிரம் பாணங்களை யெடுத்து இதுபத்து இதுதாறு இது ஆயிரம் இதுபதினாயிரம் இதுலட்சமென்று சுணக்கில்லாமற்றொடுத்தது பிரயோகஞ்செய்து இருநூறுபாணத்தினால் அர்ச்சுனராசனுடைய மார்பையும் பத்தலாகக்கிழித்து தூறுபாணத்தினால் அனுமககொடியையும் அறுத்து தூற்றைப்பதுபாணத்தினால் குதிரைகளையும் ரத்தமயமாக்கி தூறுபாணத்தினால் சாரதியையும் நோக்கப்பண்ணி அருச்சுனனுடைய ரதத்தைக்கிட்டவரவொட்டாமல் கிக்குபடுத்தியவாவென்று கிங்கநாதம்பண்ணினான் அதுமண்டு அர்ச்சுனராசனும் மகாகோபஜீப்தனாய் இரண்டுகள்களிலும் குரீல்குடிலென்று நெருப்புப்பொறிகள்பறக்கவும் பல்லுகளை நறநறவென்று கடித்துக்கொண்டு மிஸபடபடவென்று தாடிக்கவும் சரிமுழுதுமவெயர்க்கவும் பிரளயகால ருத்திரனைப்போல்கின்று அட்டகாசம்பண்ணி அந்தச்சுதர்மனை உலும்பிப்பாந்து தன்னையிற்பிடித்திராநின்ற காண்டபமென்கிற வில்லைவளைத்துக்குணத்தொனிபண்ணித் தனக்கு அஷ்டதிக்குப்பாலங்கள் கொ

டுத்திருக்கின்ற அதிதீக்ஷணரியமான அஸ்திரங்களானது கிருஷ்ணசர்ப்பம்போல் இறைச்சலிட்டுப் புகைகளுடனும் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துக்கொண்டேவந்து சுதர்மனுடைய கைவிலைக்கண்டித்து ரதசாரதியையும் குதிரைகளையும் சின்னாபின்னப்படுத்திக் குடையையும் கொடிச்சிலைகளையும் துண்டித்து அவனுடைய சரிமெல்லாஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து அவனை பிர்மீக்கும்படிச்செய்துவிட்டது அதனால் அந்தச்சுதர்மனானவன் மிகவும்நொந்து மகா ஆயாசப்பட்டு சற்றுநேரம் கொடிவதம்பத்தினபேரில் மூர்ச்சையாய்விழுந்து திரும்பவும் ஆயாசந்தீர்ந்து உக்கிராகாரனாய் வேறே ஒருரத்தத்திலேறிக்கொண்டு திருதிருவென்று எரிகிற அக்கினிக்குச்சமானமாய் தங்கக்கட்டுகளுடனே கூடியிருக்கின்ற ஒருவிலையெடுத்து அந்தவில்லினிடமாக அகோரமான பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனை நோக்கசெய்தான் அதனால் அருச்சுனராசன் மெத்தவும் நொந்து தைரியத்தைவிடாமல் காண்டபத்தில் ஒரு அக்கினியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து சுதர்மனபேரில் பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு சுதர்மனும் ஒருவருணாஸ்திரத்தையெடுத்து அபிமந்வித்துத்தன்னுடைய வில்லினிடமாகத்தொடுத்து அர்ச்சுனனபேரில் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்த அஸ்திரமானது மின்னிக்கொண்டேவந்து சப்தமேகங்களு மொளறுக்கக்கூடி ஏககாலத்தில் வருஷித்துதுபோலஜலத்தை வருஷித்து அந்த அக்கினியாஸ்திரத்தினுடைய சுவாலையெல்லாந்தனைத்தாழிபட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசன் திரும்பவும் அனேகமாக பிரம் திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்து பிரயோகஞ்செய்தான் அதுகண்டு சுதர்மனும் அந்தப்பாணங்களில் ஒன்றாழிபட்டு சண்டப்பிரசண்டரினிடத்திற்கு வரவொட்டாமல் கண்டித்துவிட்டு அஸ்திரங்களைச்சாந்தித்து ஏய் தன்னுடைய வில்லைவளைத்து அநேக அஸ்திரங்களைச்சாந்தித்து தேவர்கள் முதலானவர்களுக்குத் தேவியவொட்டாமல் மணலைவாழ்பினைத்ததுபோல அர்ச்சுனராசனபேரில் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனராசனைக் காண்டபத்தைப் பிடிக்கவொட்டாமலும் அஸ்திரங்களை எடுக்கவொட்டாமலும் கால் கைகள் அசைக்கவொட்டாமலும் செய்தான் அதனால் அர்ச்சுனராசன் மெத்தவுந்தாபமடைந்து சுதர்மனுடைய ஆண்மைக்கு மெச்சி தலையையசைந்து ஒலுராசகுமாரகா உன்னைமெச்சினேன் சுற்றிருக்கிற வில்லித்தையே வில்லித்தை உன்னுடைய சவுரியபராக்கிரமம் இந்தப்பூரோகத்தில் ஒருவர்க்காகிலுமுண்டோ வென்றுமெச்சினான் அதுகேட்டுச் சுதர்மனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒ அர்ச்சுன நியோ என்னைமெச்சுகிறவன் இனிமேல் உன்னைச்சாக அடிகிறபோது உன்னைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வருவார் அந்தப்பகவானல்லவோ என்னுடைய ஆண்மையைக்கண்டு மெச்சவேண்டும் அப்போதுல்லவோ எனக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும் ஆகையினால் அந்தப்பக

வானையும் இன்னஞ்சதனுநேரத்தில் வரப்பண்ணுகிறேன் நீயும் அனேகயுத்தத்தில் கைகண்டிருக்கிறாயல்லவா அந்த விஸ்வீதனையெல்லாம் என்முன்னே காண்பியென்றுசொல்லித் தன்னுடையவிலிலே சுழல்பாணமென்கிற திவ்வியாஸ்திரத்தை யெடுத்துத்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த அஸ்திரமானது நிவ்வுநிவ்வுமென்று சுழன்றுக்கொண்டு ஓடிவந்தது அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தின்பேரில் வீழ்ந்து அந்த அர்ச்சுனனுடைய ரதசாரதியும் தலையுடைந்துசெத்தாக அதுவுமல்லாமல் அந்த அஸ்திரமகிமையினால் அர்ச்சுனனுடைய ரதமானது சுரகாவென்று ஓசையுடனே குலாலனுடைய சக்கராஞ்சுழல்குடையபோல குதிகைகளோடு சுழலத்தலைப்பட்டது அந்தச் சுழலினால் அர்ச்சுனன் மகாபயங்கரமடைந்து தன்கையிலிராநின்ற காண்டீபத்தைத் தேரின்பேரில் வைத்துவிட்டு கொடிஸ்தம்பத்தைக் கெட்டியாகக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு ரதத்தைநிறுத்துகிறதற்குச் சக்தியில்லாமல் பிரயித்துவின்று தன்னுடைய இஷ்டதேய்வமான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே இருதயகமலத்தில் நினைத்து ஓதுவாரகாபுரிவாசா புண்ணியபுருஷா வாசுதேவகா தேவகிருந்தனு மாதவா வைகுந்தவா ஸ்ரீகிருஷ்ண வாரும் வாரும் நான் அஞ்சியாய் சகலசேனையையும் பறிகொடுத்துவிட்டு தனிபே ஒண்டியாய் அகப்பட்டு நிற்கிறேன் எனனுடைய சரீரத்தில் பிராணன் நிற்கவில்லை ஓ கோபாலமூர்த்தி நான்தேவரினாவிட்டுவந்த அன்றுமுதல் இதுபரியந்தமும்எந்தவிடத்திலும் ஒரு அநிசயங்கண்டதில்லை தேவரில்லாதபிழைப்பும் ஒருபிழைப்போ ஓகவாம் நீர் சீக்கிரமாகவந்து என்னைக்காப்பாற்றி மட்டையும் மட்டியுமென்று முறையிடுகிறபோது சகலபுலன சுரத்தாவாகியும் சர்வசேவையாபகனாகியும் விளங்கப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியே பாரதயுத்தநிகழ்தம் ஒருவடிவம்போல எழுந்தருளி ஸ்ரீகிருஷ்ண தேவசேனனுபெயர்வைத்துக்கொண்டு அஸ்திராபுரத்தில் தருமபுத்திரரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிற அந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய திவ்வியகரணத்தினிடமாக அருச்சுனராசனுடைய முறையானது கேட்டவளவில் அந்தபகவானும் திரித்திட்டுமூர்ந்திருந்து தருமபுத்திரருக்குத் தெரியவொட்டாமல் அவ்விடத்திலிருக்கிறதுபோலவே மாயானிதேதமாகப்பறப்பட்டு மனோவேகத்திலும் அதிவேகமாக நடந்து காதுகளில் அணிந்திருக்கிற நவரத்தினகுண்டலங்கள் தளதளவென்று நாலுதிக்குகளும் பிரகாசிக்கவும் தலைமுடியில் சொருகிக்கொண்டிருக்கிற மயிற்பீலிகள் அசைந்தாடவும் கழுத்தினிடமாகத் தரித்திருக்கின்ற முத்துமாலைகளும் வரத்தினமாலைகள் ஒன்றோடொன்று சிக்குப்படவும் புசங்களில் தரித்திருக்கின்ற வாகுவலயங்கள் தகத்தகாயமாய் பிரகாசிக்கவும் புஜத்தின்பேரில் போட்டுக்கொண்டிருக்கிற பீதாம்பரத்தொங்கலானது நறுவிநிலத்தில்விழவும் முகாபவந்தத்தில்முத்துகளைப்போல்குறுவோய்

ரகாசிக்கவும் அகாயிலும் திருவடிகளிலும் அணிந்திருக்கின்ற மணிகள் தண்டைகள் சதங்கைகள் கணீல் கணீலென்று சப்திக்கவும் வருகின்றவேகத்தினால் பூமிநிகிடுகென்று நடுங்கவும் இப்படி அனந்தகோலாகலமாகவந்து சேர்ந்து சக்கரம்போல சுழலுகின்ற அர்ச்சுனராசனுடைய ரதத்தின்பேரியின்றுகொண்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீயப்ப்படாதே இதோநான்வந்திருக்கிறேன் நீ தேவர்கள் ராட்சதர்கள் முதலானவர்களுக்கும் பயப்படாத விராதிவீரனுச்சுதே அப்படிப்பட்ட சுத்தநீரானை நீ இன்றையதினம் இந்தச் சர்மனில் கிக்குப்பட்டு பிரயித்து நின்றாயோ நல்லது நீ பயப்படவேண்டாமென்று அபயாஸ்தங்கொடுத்து அந்தபகவானானவர் அர்ச்சுனனுடைய ரதத்தை சுழலவொட்டாமல் துதித்து பூமியின்பேரில் வித்தி அர்ச்சுனராசனிடத்திற்குவந்து அவனைமார்போடுதழுவிக்கொண்டு அவனுடைய சரீரமுழுதும் தமது திவ்வியாஸ்திரங்களினால் உன்னுடைய சேனைகளெல்லாமடிந்து போய்விட்டதோவென்றுசொன்னார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் ஓ ஐயா கிருஷ்ண தேவரீரிருந்தால் எனக்கு ஒரு ஆபத்தும்வராது தேவரீரில்லாமற்போனபடியால் இப்படிப்பட்ட ஆபத்துநேரிட்டது இனிமேல் என்னுடைய சவுரிய பராக்ரமத்தைப்பாரும் அந்தசுதர்மனையும் அவன்சேனைகளையும் ஒருகொடிக்குள்ளே கண்டதுண்டம் பண்ணிவிடுகிறேன் என்றுசொல்லித் தன்னுடைய காண்டீபத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ரதத்தின்பேரில் உச்சாகத்துடனே நிற்க அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுந் தேனாவீட்டிழிந்து குதிக்காவிடத்திற்குவந்து அந்தக்குதிக்காவின்பேரில் தைத்திருக்கின்ற அஸ்திரங்களைபெல்லாம் பிடுங்கியெறிந்துசரீரமுழுதும் தடவிக்கொடுத்து அதுகளின் ஆயாசத்தைத்தீர்த்து எப்போதும்போல குதிகைகளைரதத்திற்பூட்டி தம்முடையவலறுகையிற் சவுக்கைப்பிடித்துக்கொண்டு ரதத்தின்பேரிலே சாரத்தியருசெய்யும்படி உட்கார்ந்தருளினார் அப்போழுது அர்ச்சுனனும் தியருசெய்யும்படி உட்கார்ந்தருளினார் அப்போழுது அர்ச்சுனனும் தன்னுடைய காண்டீபத்தைக்குணத்தொனிப்பண்ணி தேவதந்தமென்கிற சங்கத்தையும் வாயினிடமாகவைத்து பம்பம்பென்று பூரித்தார் அதிலே அந்தரதத்திற் சாரதியாயெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் தம்முடைய பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கததைந்நாமனையொத்த வாயினிடமாகவைத்து அண்டகடாகங்களு மதிரும்படி முழங்கியருளினார் அவசமாகிவிளங்குகின்ற அனுமாதும் ஆகாவென்று அட்டகாசம்பண்ணினார் ரதத்திற்பூட்டியிருக்கின்ற குதிக்கானம் அனுமானித்ததுகள் இந்தப்படியாக அர்ச்சுனராசன் மகாசந்தோஷ உச்சாகத்துடனே சுதர்மன்பேரில் எதிர்த்துநின்றான்.

அதுகண்டு சுதர்மனுஞ்சிறிந்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து தலையை யசைத்து ஓ அர்ச்சுனா நீபதறவேண்டாம் நீமகாவிராதிவீரன் முப்ப

த்துழக்கோடி. தேவர்களையும் தேவேந்திரனையும் கெலித்தவன் கால
கேயநிவாத கவசாளேனென்ற ஒன்பதுகோடி ராஜஸூயர்களுையுங்கொ
ன்று செய்யப்பெற்றவன் ஸ்ரீ கயிலாசபதியாகிய பரமசிவனோடும் போ
ராடி அவனைச் செய்து அவரிடத்தில் பாசுபதாஸ்திரம்பெற்றவன்
விஷ்ணுமாரிபார் துரோணசாரியார் முதலானவர்களோடும் போராடி
செயம்பண்ணினவன் இப்படி அனேகயுத்தத்தில்கைகண்ட ரூப
பல்லவோ அதுவல்லாமலுன்னிடத்தி லக்கினிதேவன்கொடுத்த அ
க்ஷயதூணிரதர்ருக்கின்றது அந்தவலிமையினால் என்பேரில் அனே
கபாணங்களைப்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதுகளை யெல்லாம் நான்கு
டித்துவிட்டேன் ஆனால் ஒருபிரயோசனமில்லை இனிமேல் இத்தனை
பாணத்தினால் என்றிரைகைக் கண்டுகிறேனென்று பிரதிக்கினைபண்
னென்று சொல்லிவிட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓ புண்டரீ
காஜாமகா னுபாவாதேவரீர்த் இந்த அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயமாய்வந்த
தினாலே இவன் என்னதனவான் அதுவல்லாமல் தேவரீர் இந்த அர்
ச்சுனனுடைய ரதத்தின்பேரிலிருக்கிறீர் என்னுடைய இருதயகமலத்
திலுமிருக்கிறீர் ஆனபடியினால் ஓசுவாமி பூத்தவச்சலா பரமதயாளோ
நான் இந்த அர்ச்சுனைச் சபிக்கமாட்டுவேனோ சொல்லுமையாவென்
று நமஸ்காரம்பண்ணினான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் சுதர்ம
னைப்பார்த்து ஓ சுதர்மநீயேசயிக்கப்போகிறாய் பயப்படவேண்டா
மென்று சொன்னார் அந்தவார்த்தையை அர்ச்சுனராசன்கேட்டு டெங்
தவுங்கிலேசப்பட்டு ஐயாகிருஷ்ண தேவரீர் என்னுடைய பட்சமாயிரு
ந்து என்பகையாளியைப்பார்த்து நீயே செய்க்கப்போகிறபென் னு
ப்படிச்சொல்லுகிறீர் அப்போது எனக்கு அபசயமோ இப்படிப்பட்ட
நடைக்கைகளுக்கோ நானும் மையழப்பித்துச் சொல்லுமையாவென்
றுகேட்க அதற்கு கிருஷ்ணபகவான்கிரித்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து
ஓகிரிடி நான் படிசொன்னேனென்று நீ சந்தேகப்படவேண்டாம் நீ
யும் செய்க்கப்போகிறாய் நானிருக்கும்பொழுது உனக்கு ஒருகுறைவு
வருமோ கிருஷ்ண அர்ச்சுனர்களிருவரும் ஒருதேரின்பேரிலிருந்தா
ல் அவர்களுக்குமுன்னே எதிர்த்துநின்று எவர்களும் நிர்வகிக்கமாட்
டா என்பது பிரமாததேவர்களுக்குந்தெரியாதோ அதை நீயறியமா
ட்டாயோ ஆதலால் உனக்கு அபசயம்வருகிறதில்லையென்று சொல்ல
அந்தவசனங்களை அர்ச்சுனராசன்கேட்டு மகாசந்தோஷித்ததனால் உ
ச்சாகத்துடனினு அந்தச்சுதர்மனைப்பார்த்து அர்ச்சுனராசன்கொ
ல்லுகின்றான்.

ஓ ராசகுமாரகா என்னுடையவார்த்தையைக்கேளும் அஃதென்ன
வென்றால் பிரமாததேவர்களுனக்குச்சகாயமாய்வந்தபோதிலும் அவர்
களை யெல்லாம் அதம்பண்ணினுடையகிரசையும் முனறுபாணத்தி
னால் ஒருஷணப்பொழுதில் கண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படிச்செய்

யாவிட்டால் நான் இதுவகையில் செய்த புண்ணியங்களை தீதும் அச
ராதிசுளுடைய பங்காக்கி என்னுடைய கீர்த்திகளெல்லாம் பூமியின்ப
ங்காக்கி நானும் என்சனத்திலிலுள்ளவர்களுங்கெங்கா தீர்த்தத்தில்
காராம்பசுவைக்கொன்றவர்கள் போகின்ற கதியிலும் போகக்கடவோ
மென்று மகத்தாகிய சப்தம்பண்ணினான் அதுகேட்டு சுதர்மனுஞ் சிரி
த்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீ பிரயோகஞ்செய்கிறமுன்
றுபாணத்தையும் நான்கண்டித்துவிடுகிறேன் அப்படி கண்டிக்காவி
ட்டால் நான் செய்த புண்ணியங்களை எல்லாம் அசுராதிசுளுடைய பங்கா
க்கி நானும் என்னுடைய சந்ததியினுண்டான பிதிரீர்களும் கொடிதா
கிய நாகத்திலிழுக்கடவோமென்று சப்தம்பண்ணினான் அப்பொழு
து ஆகாசமார்க்கத்தில் இயக்கர்முதலான முப்பத்துமுககோடி தேவ
ர் ஆகாசமார்க்கத்தில் வந்திருந்து அர்ச்சுனராசன் செய்த பிரதி
க் களும் தேவேந்திரனும் வந்திருந்து அர்ச்சுனராசனையும் சுத
வர் ஒருவரைப்பார்த்து ஓ தேவர்களே இந்த அர்ச்சுனராசனும் சுத
ர்மனுஞ்செய்துசெய்தபிரதிக்களையும் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஒரு
கிளையும் சுதர்மன்செய்தபிரதிக்களையும் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு ஒரு
வழல்லாமல் அர்ச்சுனருடைய ரதத்திலும் கிருஷ்ணதேவர் எழுந்த
ருளியிருக்கிறார் இந்தச்சுதர்மனுடைய மனோரதத்திலும் அந்தப்பக
வானே எழுந்தருளியிருக்கிறார் ஆதலால் இவர்களிருவரும் பத்தர்களா
வாபடியினாலே இவர்களில் எவனாகக்கொல்லப்பாரோ அதுதெரியவில்
லை எல்லாரு சற்றுநேரத்தில் தெரியவருகிற தென்புபேசிக்கொண்
டிருந்தார்கள்.

அப்போது சுதர்மனும் கோபஜிப்தனய் ஆக்கெறித்து தன்னு
டைய வில்லினிடமாக காலகூட்டி விஷத்திற்குச்சமாளமான ஆயிரந்தி
வ்ய பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தபாணங்
களானது அதிதீக்ஷணமாய் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்துகொண்டு
வந்து கிருஷ்ணபகவானுடைய இரண்டுபுஜத்திலும் இரண்டுபாணங்
தைத்து பின்புறத்தில் உருவிப்போய்விட்டது மற்றபாணங்களெல்
லாம் அர்ச்சுனராசனுடைய ரதத்தைச்சூழ்ந்துக்கொண்டு அந்தரதத்
தை நாதாறுவீரர்கடைப்பிரமாணத்தில் கொண்டிப்போய்விட்டுவிட்ட
து அதுகண்டு யர்ச்சுனராசனும் மகா ஆக்ரோத்துடனே கிருஷ்ணப
கவானைப்பார்த்து ஐயர் கிருஷ்ணமூர்த்தி இப்பொழுது நம்முடைய
ரதத்தைப் பின்புறக்குப்போகவொட்டாமல் முன்னுக்குத்தள்ளிச் செ
வ்வையாகிறித்துமென்று சொன்னான் அதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி
யும் யர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓ யர்ச்சுனா பிரதிக்கினைபண்ணுகிறதற்கு
ய் பேச்சுக்கள் பேசுகிறதற்கும் துறைத்தனஞ்செய்கிறதற்கும் காரி
யம் கொண்டுபோகிறதற்கும் நீயே எச்சமானாய் யிருக்குறாய் நடந்துசா
கிறதற்கும் தெப்பைப்படுகிறதற்கும் காரியங்களைச் செவ்வைப்படுத்துகிற
தும் என்னை ஏற்படுத்துகிறார் பளாபளா இதுகன்றாயிருக்கின்றதென்
து மனவருத்தங்கொண்டவர்போல சொல்லியருளினார் அந்தவார்த்

தைகளைக்கேட்டு யர்ச்சுனமகாராசனும் சிரித்து கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பார்த்து ஐயா எங்கள் குலதெய்வமே தேவரீருடைய திருமேனியில் பாணம்பட்டதோ யதனால் தேவரீருடைய சரீரம் வலிக்கின்றதோ நல்லது ஆகட்டும் பக்தஜனங்களை ரட்சிக்கிறது இன்னங்கொஞ்சத்திலிருக்கிறதோ யல்லாமலும் தங்களுக்கு எத்தனை ஆபத்துவந்துசம்பவித்தாலும் யதைப்பாராமல்தம்மை நம்பினபேர்களுக்கு ஒரு ஆபத்து வரவொட்டாமல் பாதுகாத்து ரட்சித்தருளுவது பெரியோர்களுடைய சடமையாகுமென்று மெத்தவும் இரக்கமாகச்சொன்னான்.

அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து யர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓயர்ச்சுனரீ இப்போது சற்றும் யோசித்துப்பாராமல் பதட்டமாகப் பிரதிக்ஷினைசெய்துவிட்டாயே யப்படிமுடிக்காவிட்டால் உங்கசந்ததியிலுண்டான மிதிர்க்களெல்லாரும் யதோடுகையில்விழுவார்களே யதற்கு என்னசெய்யலாம் யல்லாமலும் யந்தசுதர்மனுடைய சிரசை முன்னுபாணத்தினால் கண்டித்துவிடுகிறேனென்று சப்தம் பண்ணிக் கொண்டாயே அப்படிக்கண்டிக்கமாட்டுவாயோ அல்லது அலினைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க மாட்டுவாயோ யன்னமகா வீராதிரன் சத்தியசந்தனன்தருமசோமரூபன் எகபத்தினிவிரதஞ்சுதே அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷனை ரீ எப்படிக்கொல்லுவாய் அதுவுமல்லாமல் ஸ்ரீ கயிலாசபதியாகியபரமசிவனுனவர் தம்முடைய பக்தனென்றுநினைத்தே உனக்குச்சகாயமாய் சகலபூதகணங்களுடனே எழுந்தருளிவந்தாலும் யல்லது தேவேந்திரகுனவன் தன்னுடைய புத்திரனென்றுநினைத்து உனக்குச்சகாயமாய் சகலதேவகணங்களுடனே புறப்பட்டுவந்தாலும் யல்லது நம்முடைய மச்சுனனாச்சுதே யென்று உனக்குச்சகாயமாய் என்னுடைய பலத்தையெல்லாங்கொடுத்தாலும் ரீ யந்த சுதர்மனுையை சிரசைகண்டிக்கமாட்டாய் இப்படியிருக்க ரீயும் யோசனைபண்ணாமல் என்னோடுஞ் சொல்லாமல் விருதாவாகப்பதரி பிரதிக்ஷினைசெய்துக்கொண்டாயென்றுசொல்லியருளுநர் அதுகேட்டு யர்ச்சுனராசனும்சிந்தாகிரந்தனும்விசாரப்பட்டு தன் கையிலிருந்த காண்டபத்தையே தேரின்மேலில் போட்டுவிட்டு இரண்டுகைகளையும் யச்சலியாக கூப்பினின்றுயந்த தேவனைப்பார்த்து ஒருஷ்ண துவாரகபுரிவாரா தேவநிந்தனது வசுதேவகுமாரகா வாசுதேவசம்மாரகைலாசபதியித்திராகௌரிசகோதராஹரிமுருந்தா கோபாலகோவிந்தா ருக்மணிமீனோகரா வனமாலிகாபரண சங்குசக்ராயுதா தாமோதரா கேசவா என்னை ரட்சியும் ரட்சியும் நான்நியாயில் சப்தம்பண்ணிவிட்டேனாதலால் அந்த சப்தத்தைமுடித்துஎன்னை ரட்சிக்கவேண்டும் பக்தவச்சலாவென்று தோத்திரஞ்செய்து அந்தக் கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிக்கமலங்களில் அடியற்றமரம்போல் விழுந்து எனக்கு அபயஸ்தம்நரவேண்டும்சுவானுள்ளதுவேகுநேரம்

வேண்டிக்கொண்டான்அதுகண்டுஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் திருவுளமீரங்கிச்சந்தோஷகரமாய்அந்தஅர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனரீயே செய்க்கமாட்டுவாய் நீயப்படவேண்டாம் நான்வந்து குறுக்கேவிழும்மட்டும் அந்தகாரியம் நின்றவேறாமற்போனால் உலகத்திலுள்ளன்கு அபகித்தியல்லவோ ஆதலால் நானேமுன்னின்று உன்னுடையபிரதிக்ஷினை முடித்துவைக்கிறேன் எழுந்திருந்து காண்டபத்தையெடுத்து பாணத்தைப்பிரயோகம்பண்ணென்று உறுதிவார்த்தையாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் சந்தோஷகரமாய் எழுந்துநின்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓ சுவாமி ஜனார்த்தனா இப்பொழுது அடியேன்செய்தபிரதிக்ஷினை தேவரிசெய்த பிரதிக்ஷினையல்லவாமேலும் அடியேன்செய்கின்ற ஜயாஜயங்கள் தேவரீருடைய ஜயாஜயங்களே யல்லாமல் வேறல்லவேயென்று பிரதிவசனமாகச்சொல்லி அந்தபகவானுடைய அனுமதியின்பேரில் உச்சாகத்துடனே முகாபிந்தமானதுசந்திரபிரம்ம்போல் பிரகாசிக்கத்தக்கதாகரின்று தன்னுடைய தூணிரத்தத்திலிருக்கின்ற அநிதேக்ஷணியமானஒரு திவ்வியபாணத்தையெடுத்து அக்கினிதேவன் கெழுந்தருளிய காண்டபத்திவிட்டமாகவைத்து அபிமந்திரித்து சுதர்மனுடைய கழுத்துக்குநேராகக்குரிகவைத்துப் பிடித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தி இதோபாணந்தொடுக்கிறேன் பாருமென்றுசொல்ல அதுகண்டு கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனரீ இந்தபாணம்வெட்டுண்டுபோம் இதற்குப்பலன்போதாது நான் இதற்குப் பலனுண்டாகச்செய்கிறேன் அச்சிதப்படியென்றால் முன்புதேவேந்திரனுனவன் கோபாலம்பேரில் கோபித்துக்கொண்டு எழுநாள் பரியந்தம் இரவுப்பகலும் கல்மழம்பெய்ந்ததான் அப்பொழுது அந்தகோபாலர்களெல்லாரும் அதற்குச்சிக்கமாட்டாமல் பசுக்கள் கன்றுகள் பிள்ளைகளுடனும் தத்தளித்து மகாபிரயாசமடைந்து என்னைக்குறித்துவேண்டிக்கொண்டார்கள் அந்தச்சமயத்தில் அவர்களுக்குச்சகாயமாகிடுத்து கோவரத்தகிரியை ஒருநீரலிலெடுத்துக்குடையாசுப்பிடித்து அவர்களையெல்லாங்காத்துரட்சித்தேன் அந்தப்புண்ணியத்தையெல்லாம் இந்தப்பாணத்துக்குக்கொடுத்தேன் ஆதலால் இப்போது சந்தேகப்படாமல் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் அப்படியேநல்லதென்று அந்தபாணத்தை அநிதேவதாபிரதி தேவதாமந்திரங்களுடனே அபிமந்திரித்து பிரயோகம்பண்ணினான் அந்தபாணமானது காளகூடவிலும் பேரம் மகா உகிராகாரத்துடனே பார்க்கப்பயங்கரமாய் கரகாவென்றுமுன்று இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு சுதர்மனுடைய கழுத்திற்கு நேராகவருகையில் அதுகண்டு சுதர்மனும்கைகொட்டிச்சிரித்து இந்தபாணமானது மகாமகிமையுடனே வருகிறதென்றுசொல்லித் தன்

அய

அசுவமேதபர்வம்.

அசுவமேதபர்வம்.

அக

ஊடைய தூணிதத்திலிருந்த யதிதீக்ஷணணியமான ஒரு திவ்யபாணத்தை யெடுத்து தன் கையிற் பிடித்திராநின்ற வில்லினிடமாகத்தொடுத்து ஒரே மனதாயிருந்துக்கொண்டு நானிந்த சரீரமெடுத்தநாள்முதல் இதுப்ரியந்தம் சத்தியந்தவராமலும் பிதாவாகியங்கடவாமலும் இருந்ததுமெய்யானால் இந்த பாணமானது அந்த அர்ச்சுனன் பிரயோகஞ்செய்த பாணத்தைக்கண்டித்துவிடக் கடவதென்று சொல்லி பிரயோகஞ்செய்தான் அதுவும் மகாவேகத்துடனே திருதிருவென்று எரிந்துக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனன்விட்டபாணத்தை இரண்டுதுண்டமாய் கடித்துவிட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் கிந்தாகிரந்தனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயா தேவகிரந்தனாதேவரீருடைய அனுமதியின்பேரில் நான்லட்சியம்வைத்துப் பிரயோகஞ்செய்த பாணமானது விருதாவாக வெட்டுண்டுபோச்சுதெயென்று மனஸ்தாபமாகச் சொல்லியதுகேட்டுகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ கிரிடி உனக்குபாணம்போய்விட்டதென்றிற் விசாரமாயிருக்கின்றது எனக்குப் புண்ணியம்போய்விட்டதென்றிற் விசாரமிருக்கின்றது இதற்கு நாமென்னசெய்யலாம் ஆனாலுமாகட்டும் இன்னமும் ஒருபாணத்தையெடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லியருளினான் அதுகேட்டு அர்ச்சுனராசனும் மகா ரோஷத்துடனே வேறே ஒருகொடேமான அஸ்திரத்தையெடுத்துக் புண்ணியத்தினிடமாகத்தொடுக்கிறபோது கிருஷ்ணபகவான்பார்த்து சற்றுநேரம் பேர்ச்சுனன் பண்ணி அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா இந்த அஸ்திரமும்வெட்டிண்டு விழுந்துபோம் ஆயினும் நான் இதற்குப்பலனுண்டாக்கி வைக்கிறேன் அஸ்திரமடியென்றால் பூர்வத்தில் நான் பாசுராமயவதாரம் கெடுத்து பஞ்சாசதகோடி பூமண்டலத்தையும் என்னுடையவசமாக்கிக்கொண்டு பின்பு யந்த பூமண்டலத்தைக்கூறியப் பிரம்மாவதகுத்தா லாவார்த்துக்கொடுத்தேன் அந்தப்புண்ணியத்தை இந்தபாணத்துக்குத் தத்தஞ்செய்துவிட்டேன் இப்பொழுது நீசந்தேகப்படாமல்பிரயோகம் பண்ணென்று சொல்லியருளினார்.

அதுகேட்டு யப்படியே நல்லதென்று யர்ச்சுனராசனுஞ் சந்தோஷகரமாய் யந்தபாணத்தை யபிமந்திரித்து பிரயோகம்பண்ணினான் யந்தபாணமானது காலாக்கினியைப்போல் திருதிருவென்றெறிந்துக்கொண்டு நெருப்புப்பொறிகள்பறக்கும்படி அதிசுவேகமாய்பிரைச்சலிட்டு வருஷையில் யதுகண்டு சுதர்மனும் ஒரு திக்ஷணயமாகபாணத்தை யெடுத்துத்தன்னுடைய கோதண்டத்தினிடமாகக் கொடுத்து நான் என்னுடைய பிதாவதெய்வமென்றுசொன்னதில் நினைத்திருப்பதும் யகிலாண்டகோடிபிரமாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியைச் சதாகாலமும் என்மனதில் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதும் உண்மையானால் இந்தபாணமானது யர்ச்சுனராசன் பிரயோகஞ்செய்த பாணத்தைக் கண்டித்து விடக்கடவதென்று பிரயோகம்

பண்ணினான் அதுவும் மகா உக்கிரத்துடனே இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு வந்து அர்ச்சுனராசனுள்ளிப்பெட்ட பாணத்தை இரண்டுதுண்டமாகக் கண்டித்துவிட்டு அதினோடும்போகாமல் கிருஷ்ணபகவானுடையவலதுபலத்திலுதைத்துப்பிறகேயுருவிப் பூமியிலுருவிப்போய்விட்டது அர்ச்சுனராசன் அக்காக்கிரந்தனும் மெத்தவும்விசாரப்பட்டு கிருஷ்ணதேவனாப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தி கானபிரயோகஞ்செய்த பாணமல்லாம் விருதாவாய்ப்போய்விட்டதே அதுவுமல்லாமல் பிரதிக்கினை பண்ணிக்கொண்ட மூன்றுபாணத்தில் இரண்டுபாணம்போய்விட்டவ இன்னம் ஒருபாணமிருக்கின்றது அதினாலாகிலும் சுதர்மனுடைய சிரசை கண்டிக்கும்படி செய்யவேண்டும் சுவாமியென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டுக் கிருஷ்ணதேவரும் அருச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அருச்சுனா உனக்குப்பாணம்யன்போய்விட்டதென்றும் பிரதிக்கினை நிறைவேற்றவில்லைபென்றும் விசாரமாயிருக்கின்றது எனக்குச் சரீரமுழுவதும் நோகின்றதென்றும் புண்ணியமெல்லாம் நெருதாவிற்போய்விட்டதென்றும் விசாரமாயிருக்கின்றது ஆனாலுமாகட்டும் இன்னமும் ஒருபாணத்தையெடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணென்று சொல்லி யருளினார் அதுகேட்டு அருச்சுனராசனும் அப்படியே நல்லதென்று பர்வதமுதலானதுகளையுந் துளைக்கப்பட்டதாயும் தத்தஞ்செய்யாமாய் மிகுந்த கூர்மையுள்ளதாயுமிருக்கப்பட்ட மெத்தவும் மகிமையுள்ள ஒரு திவ்யபாணத்தையெடுத்துக்காண்மபத்திற்கெடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குக் காண்பித்தான் அதுகண்டு அந்தபாவானும் சுதர்மனைக்கொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அருச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அருச்சுனா முன்பு ஸ்ரீராமவதாரமெடுத்தபோது ஏகபத்தினிவிரதனாயிருந்து ராவணசம்மாரம்பண்ணி தேவர்களுக்குச் சகாயம்பண்ணினேன் அந்தப்புண்ணியமெல்லாம் இந்தபாணத்திற்குத் தத்தஞ்செய்தேன் அதுவுமல்லாமல் அப்பொழுது பதினோராயிரவருஷம் ராச்சியபரிபாலனம்பண்ணி கோதானம் பூதானம் கன்னிகாதானமுதலான மகாதானம்பண்ணின புண்ணியங்களையும் இந்தபாணத்திற்குத் தத்தஞ்செய்தேனென்று சொல்லிப் பின்னையும் தேவர்களையும் இந்திரமுதலான அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களையும் அந்தபாணத்தைப்பாதுகாக்கும்படி ஆவாகனம்பண்ணி மத்தியில் தன்னுடைய சத்தியையிறுத்தி அடியில் ருத்திரமூர்த்தியை ஆவாகனம்பண்ணி வெகுமகிமைபுண்டாக்கு ஓ அருச்சுனா நீ சந்தேகப்படாமல் பிரயோகஞ்செய்வாயாவில் இந்தபாணமானது சம்சயமில்லாமல் சுதர்மனுடைய சிரசைக்கண்டித்துவிடும்பென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதுகேட்டு அருச்சுனனுஞ் சரீரமுழுவதும் மகாசந்தோஷமடைந்து அந்தபாணத்தை அதிதேவதாபிரதிதேவதாமந்திரங்களுடனே அபிமந்திரித்து சுதர்மனுடைய சிரசுக்குச்சரியப்பிடி

த்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவுங்காண்மபத்திலிருந்து விடுபட்டு பூமியாசாமெங்கும் நிறைந்து அனேகமாயிரம் இடங்களுடனும் பிள்ளைகளுடனும் பளிச்சுபளிச்செனும் மகாதளதளப்புடனே பிர்மாண்டகடாகங்களும் பிளக்கத்தக்கதாக எரிந்துபுகைந்து ஜடஜலென்கிற ஜோனியுடனே நெருப்புப்பொறிகளை வாரியிறைத்துக்கொண்டு நாராயணஸ்வரத்திற்கும் பிர்மாஸ்வரத்திற்கும் சக்ராயுதத்திற்கும் சூலாயுதத்திற்கும் பாசுபதாஸ்வரத்திற்கு மிஞ்சினதாய் மிகுந்த உச்சிராகாரத்துடன் சுதர்மனுடைய சிரசு என்கேயென்று சமீபித்துவருகையில் ஆகாசவாகிகளாகிய தேவேந்திராதிதேவர்களெல்லாரும் பயந்துவின்றார்கள் அப்போது சுதர்மனும் அந்தபாணத்தைக்கண்டு கிரித்து இந்தபாணம் அனேகமகிமைபுடனே அதிகஞ்ஞரமாய்வருகின்றது அப்படிவந்தாலு மென்னவென்றுசொல்லித் தன்னுடையவீல்லினிடமாக ஒருபாணத்தைத்தொடுத்து அபிமந்திரித்து நான்குசீரமெடுத்ததுமுதல் இதுபரியந்தமும் ஏகபத்தினிவிரதஞ் சிறப்பது என்னுடைய ஸ்திரீயைத்தவிர மற்றஸ்திரீகளையெல்லாம் கிருஷ்ணபகவானுடைய பிராணனுபவியாக குக்மணிகேவியைப்போலக் காண்பதும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய உபயபாதங்களை என்னேரமும் இடைவிடாமல் தியாவர்த்திக்கொண்டிருப்பதும் கிரேகருக்கு வஞ்சனைதுரோகஞ் செய்யாமலிருப்பதும் அந்தக்கிருஷ்ணபகவானுடைய பக்தசனங்களுக்கு தொண்டசெய்வதுண்மையானது லிந்தபாணமானது அதோவருகிறபாணத்தைக் கண்டிக்கக்கடவதெனதுசொல்லிப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும்புறப்பட்டு அதிலேகமாய் மகாருருரத்துடனேவந்து அர்ச்சுனராசன் பிரயோகம்பண்ணின பாணத்தை இரண்டுதுண்டமாகக் கண்டித்துத் தள்ளினிட்டு பின்னையும் அந்தபாணமாவது அதிலேகமாகவந்து சுதர்மனிருக்கிறதற்கு ஸ்தானமுண்டாகக் கிணைத்ததென்று சொல்லும்படியாக கிருஷ்ணபகவானுடைய மார்பைபுறத்துகைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டது அதுகண்டு அர்ச்சுனராசனும் சிந்தாக்கிரந்தனும் மெத்தவும்சிரலாபித்தான் அப்பொழுது கிருஷ்ணதேவரும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுனா நீ பயப்படவேண்டாம் சுதர்மனுடைய சிரசை அந்தபாணமே கண்டிக்கிறது நீ சற்றுநேரம்பார்த்திருவென்று சொல்லியருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனுந்துக்கத்தீர்த்துசந்தோஷமாயிருந்தான் அந்தச்சமயத்தில் முன்புசுதர்மனுடையபாணத்தினால் வெண்ணெய்க்குழிமூன்றுபோன அர்ச்சுனனுடையபாணத்தினடித்துணிக்கையானதுருடனேப்போலவழம்பிவிளவும்வென்று அதிதிட்சண்ணியமாகவந்துமகரகுண்டலங்களும்மாணிக்கக்கிடமும் விளங்கத்தக்கதாக சந்திரவிம்பம்போற்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற சுதர்மனுடையசிரசைக்கண்டித்துப்போய்விட்டது அப்பொழுது அந்தச்சிரசானது அதிலேகமாய் ஆகாசமார்ந்தத்திலேமு

ம்மி கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து அகிகரி கோவிர்தா அர்ச்சுதாபரந்தாமா விஸ்வரூபா விருஷிகேசா அகிலாண்டகோடி பிர்மமாண்டநாயகா அநாதரசுதகா அப்பிரமேயா பக்தஜனபரிபாலகா பரமபுருஷா கோபிகவல்லபா குஞ்சரரசுதகா ருக்மணிமனோகரா ஓ ஸ்வாமி ரட்சியுமையாமென்று முறையீட்டுக்கொண்டுவந்து அந்தபகவானுடைய ஸ்ரீ பாதாவிந்தங்களில் விழுந்து அப்படிச்சுதர்மனுடைய சிரசானது ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவடிக்கமங்களில் வந்துசேர்ந்தபின்பு அவனதுசீரத்திலிருந்து சுயம்பிரகாசமாகிய ஒரு ஜோதியானது வெளிப்பட்டுவந்து கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திவ்வியசீரத்திற்குபுகுந்து அவரது திருமேனியில் அபின்னமாகக்கலந்துவிட்டது

அதுகண்டு தேவேந்திராதி தேவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு கிருஷ்ணபகவான்பேரில் பாரிசாதபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்றுவநுஷித்தார்கள் தேவதுந்தாயும் திம்திம்மென்று முழங்கிற்று அப்பொழுது கிருஷ்ண மூர்த்தியும் தம்முடைய திருப்பாதகமலங்களில் நட்சுதர்மனுடைய சிரசைத்தமது திவ்வியாஸதங்களினால் எடுப்ப அம்முதலாகவந்ததை பீதாம்பரத்தினுற்றுடைத்து சுதர்மனுடைய பத்தினிகவாசத்திற்கு அனேக விதமாய்க்கொண்டாடி அந்தச்சிரசை அர்ச்சுனராசனுடைய கையிலேகொடுத்தருளினார் அர்ச்சுனராசனும் அந்தச்சிரசைப்பார்த்து மெத்தவும் துக்காக்கிரந்தனும் தாபந்திரியப்பட்டு திரும்பவும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திவ்வியாஸதத்திற்கொடுத்தான் அந்தபகவானும் அதைக்கையினால் லாங்கி அம்சத்துவமகாராசனுடைய தேரின்பேரில்போட்டருளினார் அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராசனும் சிந்தாக்கிரந்தனும் சுதர்மனுடையசிரசைகையிலேகொடுத்துக்கொண்டு ஒருமுதலாக சத்தியசந்தனா நீ அர்ச்சுனனுடைய பாணத்தினால் வெட்டுண்டு ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவினுடைய திருவடிக்கமலங்களில் அபிக்கமாகிப்போய்விட்டாயோ யென்றுவிசாரப்பட்டு திரும்பவும் அந்தச்சிரசை கிருஷ்ணபகவானுடைய ரதத்தின்பேரில் போட்டுவிட்டு மகா துக்காக்கிரந்தனாயிருந்தான் அதுகண்டு அந்தபகவானும் அந்தச்சிரசைத்தம்முடைய திவ்வியஸ்தங்களினாலேடுத்து அதைப்பார்த்து இந்தச்சிரசானது சூரியார்ப்புதமாகக்கடவதென்று ஆகாசத்தில் விட்டெறிந்தார் அப்பொழுது அந்தச்சிரசானது கிருஷ்ணபகவானுடைய திருவுள்ளப்பிரகாரம் அதிலேகமாய்ப்போய் சூரியமண்டலத்திற்குபுகுந்து சூரியபகவானுடனே கலந்துபோய்விட்டது கேட்டரோ ஜனமேயேமகாராசாவே அந்தச்சுதர்மனுடைய பாக்கியமே பாக்கியம் எப்படிப்பட்ட தபோதனர்களுக்கும் அந்தபகவானுடைய திருவடிக்கமலங்களைக்கண்டு தரிசிப்பது அருமையாயிருக்கும் அப்படியிருக்கச் சுதர்மனுவன் அந்தபகவானுடைய

திருமேனியின் அபின்ன ததுவமாகக்கலந்துபோனான் அலனுடைய பாக்கியத்தை நாம் எப்படி அளவுபடுத்திச் சொல்லப்போகிறோமென்று சொல்லி செயமுனிந்திரரானவர் அப்பால் நடந்தசரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

கேளுமையாசெனமேசெய பூபாலகா இந்தவிதமாகச் சுதர்மன் விழுந்ததைப்பார்த்து அம்சத்துவமகாராசனானவன் மிகவும் பிரலாபித்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான் அதுகண்டு இரண்டாவதுபுத்திரசனாகிய சுதர்த்தனென்றவன் தன்னுடையபிதாவாகிய அம்சத்துவமகாராசனிடத்திற்கு வந்து விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்டு மூன்று நின்று ஓய்ந்து தேவரீர் இப்படிவிசாரப்பட்டலாமோ என்ற மயனான சுதர்மன் வீராவிரதம் ரணங்களத்தில் நின்று யுத்தஞ்செல்து தேவேந்திராதிதேவர்களுள்வாருமெச்சம்படி தான் பண்ணின பிரதிக்கிரமைய நிறைவேற்றி அகண்டித வீரபராக்ரமனாய் இருஷணபகவான்செய்த புண்ணியங்களுள்ளாம் விபர்த்தமாகிய அவ்ருடைய மகிமையினால் வெட்டுண்டு விழுந்து அவரது திருமேனியற்கலந்து போனான் அந்தச்சரசும் சூரியார்ப்புதமாய் சூரியபகவானுடன் அயிச்சமாய்விட்டது அப்படிப்பட்டமகானுபாவனாகிய எந்தமயனைக்குறித்து நீவிசாரப்படுவேண்டாம் தேவரீர் இப்பொழுது எனக்குச்செல்லு கொடுத்தனுப்பும் நான்மோய் அந்த இருஷணர்ச்சனார் இருவர்களை யுஞ் செயித்துவருகிறேனென்று அனேகவிதமாய் வேண்டிக்கொண்டான் அதுகண்டு அம்சத்துவமகாராசனும் சிறுமனந்தெளிந்து தன்குமாரனாகிய சுதர்த்தனையனைத்து மாப்போடுதருவிகொண்டு அப்பா புத்திரரத்தினமே உன்னுடைய மனோபிஷ்டப்பேரகாரம் ரணங்க ளத்திற்போய் யுத்தம்பண்ணென்று செல்லுகொடுத்தனுப்பினான் அதுகேட்டு சுதர்த்தனும் நல்லதென்று பிதாவினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தனாய் புறப்பட்டு நவரத்தனமயமான ஒரு திவ்ய ரதத்திலேறிக்கொண்டு காலாக்கிவிருத்திரனைப்போல சண்டப்பிரசண்டனாய் வந்து விழுந்து அட்டகாசம்பண்ணி குழருமுனென்று வில்லைக்குணத்தொலையென்று அந்தவில்லிண்டமாக பர்வதமுந லானதுகளையும் துனைக்கத்தக்கதாய்ப் அனேகமாயிரம் திவ்யபாணங் களைப் பிரயோகம்பண்ணி அர்ச்சனராசனுடைய சேனைகளுள்ளாம் கின்னாபின்னமாய் கண்டதுண்டங்களாய் பொடிப்பொடியாய் குப்பல் குப்பலாய் தூள் தூளாகச்செய்து ரதகசதுரகபதாதினை யெல்லாம் கால்மாடுதலைமாடாய் சாய்த்துக்கொண்டு எங்கேபார்த்தாலுஞ் சுதர்த்தனாய்திரிந்து சக்ராகாரமாய்ச்சுழன்று மகா ஆக்குஷத்துடனே வருகிறதை இருஷணமூர்த்தியானவர் கண்டு தலையையசைத்து அர்ச்

னனைப்பார்த்து ஓ விஜயகாண்டபதரனாகிய அர்ச்சனராசனடாயோ இதோவருகிறவன்வீராவிரதம்சுதர்மனைப்பார்க்கிலும் மகாவுரியப ராக்ரமத்திலும்வில்லித்தையிலும் அதிகவல்லபத்தையுடையவன் அதுவுல்லாமல்விஷ்ணுபக்தியுடையவன் துச்சனபரிபாலகன் துச்சனகன் டிதன் மகாதனவினேறி இப்படிப்பட்ட குணநிசயங்களை யுடைய இவனைசெயிக்கிறதற்குநீர்க்கிலோசபதியாகிய சாம்பவமூர்த்தியிலுமுடியாது இப்படிப்பட்டவிராவிரதன் முன்னேநின்றித்து நின்று எத்த னைமுயற்சிபண்ணினாலும்நிறைவேறமாட்டாது அவன்வருகிற உகா காரத்தைப்பயர்த்தால்உன்னையும் என்னையும்நல்லபூசைபுரிவான்போ லத்தோற்றுக்கொண்டுவந்தால் இந்தவேளையில் இவன்முன்னேநில்லாம ல்நம்முடையரதத்தைத் திரும்பிக்கொண்டு அப்புறம் துரத்திற்கு போம்பறைந்தால்இரண்டிபேரும் பிழைக்கலாம் நாம்இவனோடேயி போம்பறைந்தால்இரண்டிபேரும் யுடையலாமென்றுசொல்ல அந் டைத்திருந்தால்அநேககுருகங்களை யுடையலாமென்றுசொல்ல அந் தவார்த்தைகளைக் கேட்டுஅர்ச்சனனும் சம்மதப்படாமல் இருஷண தவரீர்இப்படிச் சொல்லுவானே என்னுடையபாணங்க்கிளியினால் இ ந்தராசகுமாரனைப் பஸ்காப்படுத்தி விடுகிறேன்என் இப்படிப் பட்டயோசனை பண்ணுகிறீர்இதோசந்துநேரத்தில் என்வில்லித்தை யைக்காண்பிக்கிறேன் நீரேபார்த்து பெச்சப்போகிறீர்கையினால்நின் னுக்குத்திருப்பவேண்டாம்ரதத்தைமுன்னுக்கு நடத்துமென்றுசொ ல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சனராசனைப்பார்த்து நீகிருஷணமூர்த்தியிரு கிறித்துஅர்ச்சனரீபயத்தியங்கொண்டுபேசுகிறாய் நான்சொல்லுகிற வார்த்தை உனக்குஎன்றைக்கும் பரிசாக்மாயிருக்கின்றதுஅப்படியோ சனைப்பண்ணவேண்டாம் இந்தஉகர்த்திற்குத்தப்பிப்பிழைத்துக் கொ ண்டெறிப்பாடு அவனுடனேஎதிர்த்துப்போராடலாம்இப்போதவ்வு டைய குரூரநிஷ்டிக்கு ஹரிப்பிரமாதிகளுநின்று கடுசெய்யார்கள் சூ டையினால் ரதத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு போகிறேனென்றுகூற அதற்கு அர்ச்சனராசனும் சம்மதப்பட்டு இருஷணபகவானைப் பார்த்து ஓபரம்புருஷா உம்முடையவார்த்தைக்கு எதிர்க்கின்றதோ உமது திருவுள்ளப்படியே ரதத்தைத் திருப்புகிறதாகக் காண்டியாமல் நின் னுக்குத்தானே ஒடிப்போகிறசேனைகளைமட்டுகொண்டுபோல ரதத் தைக்கொண்டுபோனென்றுசொல்ல அதுகேட்டுஇருஷணநேரமும்அ ர்ச்சனராசனுடையரதத்தைத் திருப்பி முன்னுயோசனை துரத்திற்கொ ண்டிப்போய்நின்று திவைத்துக்கொண்டிருந்தா ரந்தவேளையில் சுதர்த் தனும் தனக்கொண்டமட்டும்பாணங்களைப்பிரயோகம்பண்ணி அர்ச் சனனுடைய சேனைகளை யெல்லாம்உருவத்தெரியாமட்டாமர்செய்துபூ தப்பிரோத பசாசுதனங்களுக்கும் டாகினி சாகினிகளுக்கும் நாய் நா டினி கழுக்குந்ருக்கும் உதிரமாய்ச்சுக்கினால் திருப்பதியுடையப்பண

துமின்று அநேகமாயிரம்பாணங்களை யெடுத்து தன்னுடைய காண்டபத்
தினிடமாகத்தொடுத்தாச்சுதர்த்தனபேரில்பிரயோகம்பண்ணினான்
கண்டிசுதத்தனும் மகாகோபதீப்தனும் எரிந்துவிழுந்து அர்ச்சுனராச
ன் பிரயோகஞ்செய்தபாணங்களை யெல்லாம்நிப்போ திபில்கண்டித்துவி
ட்டு நிருஷ்ணர்ச்சுன னிரண்டுபேரையும் உட்கொண்டா
மும் ரதத்தை நடத்தவொட்டாமலும் பிர்மக்கப்பண்ணினான் அதன
ல் நிருஷ்ணபர்வானும் மெத்தவும் ஆயாசமடைந்து அர்ச்சுனனைப்பா
ர்த்து ஐ அருச்சுன லீஅசக்கடையா யிருக்கவேண்டாம் சாக்கிரதையா
யிருந்துபோராடி இந்தத்துள்ளமர்க்களைக் கொல்லென்று சொல்லிய
ருளினார் அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் உக்கிராகாரனாய் பற்களை நெற
ொறுவென்றுகடித்து மீசாபட்டவேன்று அடிக்கும்படித் தன்னு
டைய காண்டபத்தைக் குணத்தொனிப்பண்ணி குரியபாணங்களைப்
போல அதிதீக்ஷணியமாய் விளங்குகின்ற குருபாணங்களைத்தொடு
த்துப் பிரயோகஞ்செய்து சுதர்த்தனுடைய ரதசாரதியையும் குதினை
களையும்நோகப்பண்ணி சுதர்த்தனை சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்
து ரத்தமயமாக்கினான் அதனால் சுதர்த்தனும் மிருந்தபிரயாசமடை
ந்து பூமியில் நிற்கமாட்டாமல் தன்னுடைய ரதத்தைச் சாரதிக்குதினை
களுடனே ஆகாசமார்க்கத்தில் கொண்டுபோய்விழுத்தி அவ்விடத்தி
லிருந்து தன்னுடையயில்லினிடமாக அநேகமாயிரம் பாணங்களைத்
தொடுத்து நில்வுறில்வென்று நிருஷ்ணர்ச்சுனர்களேபேரில் பிரயோக
ம்பண்ணுகையில் அர்ச்சுனனும் மகா ஆக்குரோஷத்துடனே எதிர்
த்து நின்று சுதர்த்தனுடைய பாணங்களை யெல்லாம் துமரப்படுத்தி
அவன்பேரிலும் அநேகமாயிரம்பாணங்களை பிரயோகஞ்செய்தான் அ
துகளையெல்லாஞ் சட்டைபண்ணுமல் மஞ்சினவனுப் ராமலட்சுமணர்
சுன்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்த மேருதனைப்போலவும் சுத
ர்த்தனென்கிற மேகமானது விடுபட்டு சரவருஷமாய் வருஷிக்கிறது
போலவும் நிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவர்பேரிலும் பாணவருஷங்களைவ
ருஷித்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் மகாரோஷத்துவேஷத்துட
னே சுதர்த்தனுடைய பாணங்களை யெல்லாம் கண்டித்துவிட்டு பின்
னாயும் அநேகமாயிரம் பாணங்களைச்சண்டோப்பிராண்டமாய்ப் பிர
யோகஞ்செய்கிறபோது சுதர்த்தனும் பயப்படாமல் எதிர்த்துநின்று
மகாகோபதீப்தனும் எரிந்துவிழுந்து தன்னுடைய கோதண்டத்தி
னிடமாக ஒரு திவ்வியபாணத்தைத்தொடுத்தது பிரயோகம் பண்ணி
னான் அதுவும் வடவாமுகாக்கினிபோல திசுதிருவென்று எரிந்துகொ
ண்டு அந்த அர்ச்சுனனுடைய மார்பிலேதைத்து முதுகிலிருகிப்போ
ய்விட்டது அதனால் அர்ச்சுனன்மெத்தவும் ஆயாசமடைந்தான் அப்
போது சுதர்த்தன் பின்னையும் தன்னுடைய யில்லினிடமாக பிர்மக்க

எச்சரிக்கைபண்ணி சுதர்த்தன்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்யும்படி உத்தரவுசெய்தருளினார் அதுவேட்டி அர்ச்சுனனும் நான் சென்றுநான் னுடைய காண்டிபத்தைக்குணைதொலிபண்ணி அழித்தெண்ணியமா பாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து ஆசாஸீதியினிடமாகிறதிற சுதர்த்தனுடையாதத்தைச் சாரதிருதினாகளுடனே பொடிப் பொடியாகத் தும்சப்படுத்திவிட்டு அல்லையும் கோசச்செய்தான் அதற்குச் சுதர்த்தனும் பயப்படாமல் பூயிழிந்துகிந்த வேறே ஒரு தேரி வேரிக்கொண்டி அர்ச்சுனராசனுடனே - திர்த்தான் அநாகண்டி அர்ச்சுனராசனும் தன்னுடைய காண்டிபத்தைக் குமுருமுடுவென்று குணைத் தொலிபண்ணி அதனிடமாக ஒரு திவ்யபாணத்தைவெடுத்துப் பிரயோகஞ் செய்யும்பொழுது அந்த அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன உன்னிடத்தி லக்கினிதேவன்கொடுத்த அஷயநாணி ரத நிருத்திற்ற தென்று நீனைத்து ஏன் கிருதாவாக பாணங்களைபெல்லாம் பிரயோக ம்பண்ணுகிறாய் அப்படிசெய்யாமல் இனியாகிலும் இந்தனைபாணத்தினால் என்னுடைய சிறைசைக் கண்டிக்கிறேனென்று பிரதிக்கினைபண்ணென்றுசொல்ல அதுகேட்டுஅர்ச்சுனனும் அத்தப்பிரயோகம் ஆலோசனைசெய்து சுதர்த்தனைப்பார்த்து ஓ சுதர்த்தா கீசொன்னபடியேஅகிலாண்டகோடி பீர்மமாண்டகாயகராவிய நிருஷணதேவருடைய நிருவடிசாட்சியாக இந்த ஒருபாணத்தினால் உன்னுடைய சிறைக்கண்டிக்கிறேனென்று மகத்தாவிய சபதம்பண்ணினான் அதுகேட்டி சுதர்த்தனும் அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சுன நான் சாரிமெடுத்துத்தனிவுண்டான அதமுதல் இதபரியகந்தமும் எவ்வணவமத சித்தார்த்தப்பிரயோகம் ஆசாரகிருத்தியத்தடன் நடந்துவருகின்றது உண்மையானால் உன்னுடைய அஸ்தத்திபிடித்திருக்கிற காண்டிபத்தினுடைய நாணிவாயும்றுத்து உங்கையபிடியையும் விடப்பண்ணுகிறேனென்றுசொன்னான் அதுகேட்டி அர்ச்சுனனும் மத்தபாணத்தை யதிதேவதா பிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே யபிமந்திரித்துச் சுதர்த்தனுடைய சிரசுக்குநேராக லட்சியமவைத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அந்த பிரயோகிபாணங்களும் அதிககோரமாய்ப் பிரளயகாலாக்கினியைப்போலச் சீறிவந்திற்று ஒருசமயம் வாய் இரண்டு சிங்கங்காப்போலவும் இரண்டு சர்ப்பங்கள்காப்போலவும் இரண்டு கிரியாக்கிரமங்கள்காப்போலவும் இரண்டு குரியாக்காப்போலவும் இரண்டு காலாக்கினிகள்காப்போலவும் பிரயோகிகாலகூடகிஷ்காண்காப்போலவும் இரண்டு குலாயுதங்கள்காப்போலவும் இரண்டு வச்சிராயுதங்கள்காப்போலவும் இரண்டு யமகண்டங்கள்காப்போலவும் இரண்டு சக்கராயுதங்கள்காப்போலவும் ஒன்றுக்கொன்றுவந்துதாக்கி கோஷத்துவேஷங்களுடனே நெருப்புப்பொறினை வாரியிறைத்துக்கொண்டு ஒன்றிலேயொன்று முட்டியும் தட்டியும் இரத்தம் இப்படி நாணாதிமமாக இரண்டிபாணங்களும் வெருளோம்போராடிக் கடைசியில் ஒன்றுக்கொன்று வந்தினைதப்பி மிகுந்திற்று அதில் சுதர்த்தனுடைய பாணமானது

அந்நேகமாகவந்து அர்ச்சனை கையிலிராநின்ற காண்டபத்திரி
டைய நாணியைப்பயிலென்று அறுத்துவிட்டது அப்படிநாணியைத்
தவடல் காண்டபமானது நிகளமாகிண்டு அர்ச்சனைகையிற்பிடித்தி
ருந்த விசையோடு தேரின் பேரில் விழுந்துவிட்டது அதனுலர்ச்சனை
ங்கைசோர்ந்து மெய்சோர்ந்து மெத்தவும் ஆபாசத்தைபடைந்தான் அ
ப்படியிருக்க அர்ச்சனையுடைய பாணமானது கரகாவென்று சுழன்று
க்கொண்டுவந்து சுதர்த்தனுடைய சிரசைக்கண்டித்துத் தள்ளியிட்ட
து அந்தச்சிரசுக் குப்பென்று ஆகாசமார்க்கத்திலெழும்பி சிங்கநாதம்
அட்டகச்சத்துடன் முன்றயிட்டுக்கொண்டுவந்து அர்ச்சனையுடையசிர
சிலிப்பேரில் தொப்பென்றுவிழுந்து மறுபடியும் எழும்பி கிருஷ்ணபக
வானுடைய சிரசின் பேரில்விழுந்து அங்கேயிருந்து மறுபடியும் எழும்
பி அந்தபகவானுடைய பாதாவிந்தங்களி னிடமுங்கவிழ்ந்தது அதுக
ண்டு கிருஷ்ணபகவானுட்கிரித்து சுதர்த்தனுடையசிரசைக்கண்டி
வ்வியாஸ்தத்தினினுற் பிடித்துக்கொண்டி அர்ச்சனைக்கொண்டு உ
த்செவுபெட்டு ஆபாசமுடைந்து கிருஷ்ணதேவனாப்பார்த்து ஓ ஐயா
தேவாதிதேவா எனக்கு மெத்தவும் இளைப்பாறுக்கின்றதென்றுசொ
ல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும் தமதுபாதத்தில் விழுந்துகிடக்கிறசு
தர்த்தனுடையசிரசைக் கையிலெடுத்தி தமது பீதாபபாதத்தொங்கல்
னுல் முடித்ததைத்துடைத்து அவனுடையபத்திரையும் சவுரியபாக்கிர
மந்தையும் அர்ச்சனையுடைய வர்ணித்து அந்தச்சிரசை அர்ச்சனையு
டைய கையிற்கொடுத்தருளினார் அர்ச்சனையுமந்தசிரசை வாக்விப்பார்
த்து அநேகவிதமாகக் கொண்டாடி திரும்பவும் கிருஷ்ணபகவானு
டைய கையிற்கொடுத்தவிட்டான் அந்தபகவானும் சுதர்த்தனுடைய
சிரசைக் கையிலேவாங்கிக்கொண்டு இதைநாம் எங்கேபோடுகிறது இ
வன் மகாபுண்ணியபுருஷன் சத்தியசத்தானுச்சுத்தெயன்று கிருஷ்
ஞ்செய்து கருடனைநீத தருளினவளவில் அதுதெரிந்து கருடபகவர்
னும் டீசரசமுத்திரக்கவைவிட்டு ஓடிவந்து கிருஷ்ணபகவானுடைய
பாதத்தில்கீழ்ந்து நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்தபின்று ஒழிமன்றா
யனு தேவாதிதேவா இப்பொழுது தேவரீர் அடியேனைநீததகாரிய
ம் என்னவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி
யும் சுதர்த்தனுடையசிரசைக் கருடனுடைய கையிற்கொடுத்து இந்தச்
சிரசைப் பிரயாகைதீர்த்தத்திற்கொண்டுபோய் விட்டுவிடென்று கட்ட
ளையிட்டு அனுப்பினார்.

அப்படியேநல்லதென்று கருடபகவானும் கிருஷ்ணமூர்த்தியினி
டத்திற் செலவுபெற்றுக்கொண்டு ஆகாசவீதியிலெழும்பி அதிலேகமா
ய்ப்போகும்போது ஐந்துமுகங்களையும் திரினைத்திரங்களைபு முடைய
வராகியும் சிரசினிடத்திற் கங்காதேவியையும் நெற்றியில் அர்த்தசந்தி
ரனையும் வைத்திருக்கின்றவராகிய மிடனுபாகத்தில் பார்வதாதேவி
யையுடையவராகியும் வலக்கரத்திற்குலத்தையும் இடக்கரத்தில்கொண்
யும் மேற்கிடுகின்றவராகியும் அனாயில் புவிக்கோலையுடையதித்திருத்

கின்றவராகியும் சரீரமுழுதும் விபூதியை உத்துளித்துக்கொண்டு உ
ருத்திராசனாவலிகையுஞ் சிரமாலிகையும் அணிந்திருக்கின்றவராகியு
ம் காதகளிலும் கைகளிலும் நாகப்பாம்புகளைப் பூஷணமாகப்பூண்டி
ருக்கின்றவராகியும் பின்னையும் சரீரமுழுதும் வாகுகிமுதலானசர்ப்ப
ங்களை ஆபரணமாக அலங்கரித்திருக்கின்றவராகியும் விளங்கப்பட்
ட பரமசிவனுனவர் கேளிலிலாசமாக கைலாசத்தைவிட்டு ரிஷபவாக்
னருடராய் எழுந்தருளி விராயகர் வீரபத்திரர் சண்டேஸ்வரர்சுப்பி
ரமணியர் பிரிக்விநாயகர் முதலான சிவசணங்கள் புடைசூழ்ந்துவரவும்
பிரம்மாதிதேவர்கள் சேவித்திருந்தவரும் நாரதர் முனிஸ்வரர் தோத்தி
ரம்பண்ணவும் ஊர்வசி அரம்பைமுதலான தேவஸ்கிரிகளும் உருத்
திரகண்ணிகையர்களும் பாதாட்டியம்செய்யவும் இதுமுதலானசகலச
ம்பிரம்மத்துடைய கருடபகவானுக்கெதிர்ப்பட்டு அந்த கருடனைகயி
லெடுத்துக்கொண்டுபோகிற சுதர்த்தனுடையசிரசைப்பார்த்துதம்மோ
டுகட்டவருகின்ற பிருக்கிரிஷ்ணியைஅழைத்த ஓ பிருக்கி அதோ சுதர்க்
தென்கின்ற பக்தனுடையசிரசைக் கருடனெடுத்துக்கொண்டுபோகிற
ன் கீபோயதை வாங்கிக்கொண்டு வாவென்றுகட்டளையிட்டருளினார் அ
துகேட்டு பிரிக்விநாயகரும் அப்படியேநல்லதென்று அதிசீரமாகக்
ருடனைக்கண்டி ஓ கருடா கீபோகவேண்டாம் நீகொண்டுபோகின்றசிர
சை என்கையிற் கொடுத்தவிட்டுப் போவென்றுசொல்ல அந்த வார்த்
தைகளைக்கேட்டு கருடபகவானும் திரும்பிப்பார்த்து புன்சிரிப்பாகச்
சிரித்து நாம் இந்தச்சிரசை இந்த கட்டிவனுக்குக் கொடுக்கப்போகின்
றோமோவென்று தன்னுடைய சட்டைகளினால்விசிறினார் அதிலுண்
டான காற்றினால்பிடித்து வேசாறி பிருக்கிரிஷ்ணியும் பூமியில்விழுந்துமூ
ர்ச்சையடைந்து சற்றுநேரத்தில் தெளிந்தெழுந்திருந்துவந்து சாம்ப
கிவமூர்த்திக்குத் தெண்டகிட்டு ஓ தேவாதிதேவா நான் அந்தக்கருட
னுடைய செட்டையினால்பிடிப்பிட்டு நொந்து தப்பிப்பிழைத்து வந்தே
னென்றுசொன்னார் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு பார்வதாதேவியும் பு
ன்னைக்கொண்டு சாம்பவமூர்த்தியைப் பார்த்து ஓ பிராணவல்லபாஜி
ந்தபிருக்கியை எம்மாதிரிஞ் சேவகனென்றுகளைத்தீர் ஒருபட்சிகை
யிலுலாபட்டுநொந்து அதனுடனே எதிர்த்தப் போராடமுடியாமல்
வேசாறி ஓடிவந்துவிட்டான் பார்த்தீரோ ஆகையினால் துனாக்கு எம்
மாதிரிஞ்சேவகமுண்டோ சேவகர்களுக்கும் அம்மாதிரிஞ்சேவக
முண்டி அகெப்படியென்றால் தேவரீருக்கு ஆபரணங்களோ சர்ப்பங்
கள் மாலையோ எழும்புகள் சிரசில்தரித்திருப்பதோ திரிலோகங்க
ளிலும் பிரவேசித்தின்றதிகள் அனாயிலுநிக்கின்றவன்நிரமோபுவித்
தோல் புஜத்தின் பேரில் அணிவின்ற பச்சைவடமோ யானைத்தோல்சரீ
ரமுழுதும் பூசுகின்றசுகந்தமோ விபூதியுடையதம் எங்கேமும் உட்கொ
ள்ளுகிறதோ கஞ்சாபஸ்பம் ஏறுகின்றவாகவமோ எருது எப்போது
ம்இருக்கின்றவனாகவமோ சர்வருவ்யமானபூரி பக்கத்திற் சேவித்திரு
க்கின்றவர்களோ பூசப்பிரேத பசுக்களையுள் சாப்பிடுகின்றதோ

ஆலகாலவிலும் இப்படிப்பட்டவைவந்தையுடைய உமக்குச் சேவக
வீரியமுண்டோவென்று பரிசுசுவார்த்தையாகச்சொன்னான் அந்தவச
னங்களைமெல்லாக்கேட்டு சாம்பவமூர்த்தியும் புன்கிறிப்பாகச்சித்தி
தம்முடையகுமாரனாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை யகழ்த்து ஓ குமார
கா அடிசேக்கிரந்திரபாய் அந்த கருடவெடுத்திக்கொண்டிபோகின்ற
சிரசை வாங்கிக்கொண்டுவாடென்று கட்டியோட்டினப்பினர் அதுகே
ட்டு சுப்பிரமணியரும் நல்லதென்று மயில்வாகனருடைய எழுந்தரு
ளி வேலாயுதத்தைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு மகா உக்கிராகரத்
டென்னத்துபோய் கருடனைக்கண்டு ஓ கருடா நீ அந்தச்சிரசைக் கொ
ண்டுபோகவேண்டாம் நில்லுநிலென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கருடப
கவானுந் திரும்பிப்பார்த்து நாம் நமது ஆண்டவனுடையகட்டளைபை
த்தளனி இந்தச்சிரசை இயனிடத்திற் கொடுத்தேயுமென்று மொ
ன்று அநிசேக்கிரமாகக்கவனாகண்டு சுப்பிரமணியக்கடவுளும் மகா
ஆக்ருஷ்த்துடன்கியாவென்று அட்டகாச்சம்பண்ணினார் அந்தஅநிர்
ச்சியினால் கருடபகவானுந் திகிலடைந்து திசைதமிழி பிரயாகதீர்த
தத்திற்குச் செல்லுகின்றவழிகப்பி வெகுதூரந்திரிந்து வேசாநி பிர
யானகாவியைக்காணாமல் அகந்து அந்தச்சுதர்த்தங்கசெய்த புண்ணிய
பலத்தினால் பிரயாகையைக்கண்டு கருடபகவான் சந்தோஷித்து சீக்கி
ரத்தில் அந்தநதியினிடமாக சுதர்த்தனுடையசிரசை எறிந்துவிட்டு அ
திவேகமாகத் தன்னிருப்பிடத்திற்குப் போய்விட்டார் அதுகண்டு சுப்
பிரமணியக்கடவுளும் தண்ணீரில்விழப்போயிற அந்தச்சிரசைக் கெட்
டியாகப்பிடித்து எடுத்துக்கொண்டிவந்து சாம்பவமூர்த்தியேனிடத்தில்
ஒப்பிவித்தார் சாம்பவமூர்த்தியும் அந்தச்சிரசைத் தமது திவ்வியாஸ்
தத்திலேந்திக்கொண்டு பார்வதாதேவியைப்பார்த்து ஓ பிராணகாயக
இந்தச் சிரசைப்பார்த்தாயோ இந்தச்சுதர்த்தன் முய்சென்மத்தில்கம
க்குப் பயபத்திசெவாகசத்துடன் அன்புசெய்தவன் அதுவுமல்லாமல்
இவன் விஷ்ணுவிறுடையபக்தன் வீராதிரான் சத்திபசுந்தனன் இவ
னுடையசேவனை துரீகிருஷ்ணதேவருடன்கலந்திப்பாய்விட்டது ஆ
லால் நான் இந்தச்சிரசைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறேனென்று தமதுமா
ர்பினிடமாகத் தரித்திருக்கின்ற சிரமாலிகையில் நடுநாயகமாகத்தரித்
து மகாசுந்தேஷத்துடனே சகலபுத்தகணங்களுடனும் நிகழ்கணங்களு
டனும் கயிலாசபர்வதத்திற் கெழுந்தருளினார்.

இவ்விடத்தில் கிருஷ்ணாச்சுவர்களிருவர்பேரிலும் தேவேந்திர
தேவர்கள் பாரிசுரபுஷ்பங்களைச் சலசலவென்று வருஷித்தார்கள்
அப்பொழுது கிருஷ்ணாச்சுவர்களிருவரும் தேவதத்தகமென்னுஞ் சூ
கத்தையும் பாஞ்சசன்னியத்தையும் பம்பம்மென்று முழக்கஞ்செய்தா
ர்கள் துவசமாகி விளங்குகின்ற அனுமாரும் அட்டகாச்சம்பண்ணினார்
ரதத்திழ்ந்தியிருக்கின்ற குதிரையும் ஏழாநவங்களைச் செய்தது
ந்தவேளையில் அம்சத்துவமகாராசனும் நல்லனுடைய புத்திரர்களாக

சுதர்மனும் சுதர்த்தனும் ரணக்களத்தில்மடிந்துபோனதைக்கண்டு
க்காத்திரந்தலய விசாரப்பட்டுச் சுந்துநேரத்தில் மனந்தெளிந்து தை
ரியம்விடாமல் நம்முடையகுமாரர்கள் மேகதபத்தைப் பெற்றார்கள்
புத்திரர்களுக்குறித்து நாம் விசாரப்பட்டுவேண்டியகாரணமென்னவிருக்கி
ன்றதென் மெண்ணிக்கொண்டு கிருஷ்ணாச்சுவர்கள்பேரில் எரிந்துவி
ழுந்து மகாகோபதித்தனா என்பகையாளியான அந்த அர்ச்சனைக்
கண்டித்து இன்மனேனுக்கத்தை விவர்த்திசெய்துக் கொள்ளுகிறேனெ
ன்று கிருதேநிலேரித்தெண்டு புத்தகன் னுத்தனாய்ப் புறப்பட்டு ரண
க்களத்தை நோக்கிவருகையில் அதுகண்டு கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்
சனனுடனேகூட சீக்கிரமாகத் தேனாவிட்டழிந்து அம்சத்துவமகாரா
சனுக்கு எதிர்கொண்டுவந்தார் அதுகண்டு அந்தராசனும் கோபத்தை
விட்டுச் சந்தேஷத்துடனே தன்னுடைய ரதத்தைவிட்டழிந்து எதிரோ
வந்தான் அப்பொழுது கிருஷ்ணபகவானும் அம்சத்துவமகாராசனோ
டனேத்து மாப்போய்தழுவிக்கொண்டு ஐயா உம்முடைய புத்திரர்களி
ருவரும் விருதாவாகபுத்தகளத்தில் மடிந்துபோனார்களையென்னுமா
மவிசாரப்பட்டு பிற்பாய் பரீயுந்நாராயணமூர்த்தியினுடனே கலந்து
போனவர்களுக்குறித்து கீர் விசாரப்பட்டுவேண்டாமென்று அந்தராச
னுடையதுக்கத்தையும் விவர்த்திசெய்து சந்தேஷப்படுத்திவைத்தார்
அதுகண்டு அர்ச்சனைனும் அந்தராசனேத்தழுவிக்கொண்டு கிணைகம்ப
ண்ணிக்கொண்டான் அப்பொழுது அம்சத்துவமகாராசனும் சந்தோ
ஷகரமாய்த் தன்னுடைய பட்டணத்திலிருந்து அநேககாணிக்கைப்ப
ண்ணுகளும் அஸ்வமேதக்குதினாயும் அழைப்பித்து கிருஷ்ணபகவா
னுடைய பாதத்தில்விழந்து நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்தின்று அந்தப
கவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ணமூர்த்தி அடியேன் தேவரீருடையபா
ததரிசனையைப் பிரத்தியஷ்டமாகக் கண்டுகளிப்பதற்கு ஏதுவில்லாமல்
நெயிராளாய் எப்பொழுது கிடைக்குமென்ற தாபந்திரிபத்துடன் சதா
காலமும் தேவரீருடைய பாதத்தையே நியாமித்துக்கொண்டிருந்தே
ன் அன்னமிருக்க இந்த அஸ்வமேதக்குதினாயானது விடுபட்டுவந்த
தென்கிற சேகிதெரிந்தவனவில் இதைநாம் பிடித்துக்கட்டி அர்ச்சனை
னையும் கோகப்பண்ணினால் அவனமித்தமாய் கிருஷ்ணபகவான் எழு
ந்தருளிவருவார் அதுமுன்னிலையில் அவனாக்கண்டு தரிசனம் பண்ணி
நம்முடையகோபிக்ககலைச் சுடேற்றிக்கொள்ளாமென்று தீர்க்கையோ
சத்தேஷ்யது இத்தக்குதினையைப்பிடித்துக் கட்டினாத்தேன் இப்பொ
ழுது தேவரீருடைய பாததரிசனையைத் கண்டமாத்திரத்தில் என்ன
னு அநேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணினான் அந்தவார்த்தைகளை
மெல்லாம் தோத்திரப்பிரளயாகி கிருஷ்ணபகவானும்சந்தோஷமாக
க்கேட்டுக் கிருபைகூர்ந்து அம்சத்துவமகாராசனைப்பார்த்து ஓ ராசே
ந்திரா நான் அஸ்திபுரத்திற்குப் போகவேண்டும் நீ உம்முடையபே

ஞசமுத்திரங்களுடனேகூட அர்ச்சனைக்குச் சகாயமாயிருந்து அஸ்வமேதக்குதியையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று கிருவாய்மலர்ந்தருளிஞர் அதுகேட்டு அம்சத்துவமகாராஜனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஓ சுவாமி அடியேன் தேவரூடையுடைய பழைய அஸ்வமேதக்குதியையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டுவந்து தருமபுத்திரருடைய யாகத்தை நிறைவேற்றிவைக்கிறேனென்று சொல்லிப் பின்னையும் ஒருவர்க்கொருவர் சமாதானமாக அனேகவிதங்களாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் முன்பு யுத்தங்களில் மூர்ச்சையடைந்திருந்த வீஸ்வகேதுபிரத்தியுமனை நீலத்துவசன் எவ்வற்றணுகவர்வான் மேகவர்ணன் கிருதவர்மன் முதலானவர்களுக்கும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்பண்ணிச் சந்தோஷகரமாயிருந்தார்கள் பின்னையும் ரதகஜதாரகபதாளிகளாகிய சதுரங்கசேனையும் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்ததுகள் அப்பொழுது அம்சத்துவமகாராசனானவன் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவரையும் சகல தூதராகவேனையும் சகலசேனையோடும் சண்பகாபுரத்தில் சகல சம்பிரமத்துடன் அழைத்துக்கொண்டபோய் ஸ்ரீராமப்பண்ணுவரித்து போசனமுதலான உபசரணைகள்செய்வித்து அஞ்சுநாளம்மட்டுக்கும் தன்னுடைய அரண்மனையில் மகாபிரியத்துடன் உபசரித்துக்கொண்டிருந்தார் அதின்பிறகு கிருஷ்ணபகவான் அம்சத்துவமகாராசனிடத்திலும் அர்ச்சனைபுத்திலும் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தாரகனைநினைத்து ரதத்தைக்காணியிலும்படிசொல்லி அந்தரத்தின்பேரிலெழுந்தருளி அஸ்திநுபுரத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்து தருமபுத்திரரைக்கண்டு தெண்டிட்டு அவரும் நீலவகேயிருந்திடுவதுகேட்ட நாம் யெங்கும்போகவில்லைய முனாதித்தத்துக்கு விசாலமாகப்போயிருந்தோமென்று சொல்லிவிட்டு அவரிடத்தில் தானேயிருந்தருளிஞர் இவ்விடத்தில் அர்ச்சனராசன் மறுபடியுமிரண்டுகாளம்மட்டுக்கும் அம்சத்துவமகாராசனுடையபட்டணத்தில் சகலசேனையோடும் மகாவைபவத்துடனேயிருந்து சீதபயி மறுநாள் யுத்தசன்னுத்தனய் ரதாருடனாய்ப் பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு அஸ்வமேதக்குதியையைவிட்டு அந்தக்குதியைவிடிறகே அம்சத்துவமகாராசன்முதலான சகலதூதர்களுடனும் நடந்தான் கேட்டிரோ ஜெனமேஜெயபூபாலனா இவ்விதமாய்ச் சுதர்மனும் சுதர்த்தனும் கிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் கலந்துபோன நிலையசரித்திரத்தை எவர்களாலும் பயபத்தி விசுவாசத்துடனேயிருந்து எந்தெந்தகோயிக்குகையெவிரும்பிக் கேட்கிரார்களோ அவர்களுக்கு அந்தக் கோரிக்கைகளைக்கொடுத்திருக்கிறபகவான் ரட்சித்தருளுவானென்று ஜெயமுனீந்திராவவர் திருவாய்மலர்ந்தருளி அப்பால்நடக்க சரித்திரத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சேனையார ஜெனமேஜெயமகாராஜாவே இந்தப்பிரகாரம் அருச்சுனமகாராசன் சர்வாடம்பரத்துடனே சண்பகாபுரத்தைவிட்டு புறப்பட்டு அப்பால்நடக்கும்பொழுது அஸ்வமேதக்குதியையானது நட

ந்து வளங்கள் வளந்திருக்கக் காடுகள் செடிகள் மலைகள் குன்றுகள்முதலானதுகையுந்தாண்டி அப்புறம் கௌரிகேவி வளத்திற்குப்போய் அவ்விடத்தில் ஒருதடாகத்தைக்கண்டு அதிலிறங்கி தண்ணீர்புடிக்கவானில் ஆண்குதியையாயிருந்த அஸ்வமேதக்குதியையும் பெண்குதியாயிடுகின்றது அதுகண்டு அர்ச்சனராசனும் இது என்னவிபரீதமென்றுகினைத்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தக்குதியையானது மறுபடியும் வேரொருதடாகத்திலிறங்கி தண்ணீர்புடித்து வேங்கைப்புலியாகிவின்று சேனைகள்பேரில் சீறிவந்தது அதுகண்டு அர்ச்சனராசனும் திகிலடைந்து விசாரப்பட்டு இதுஎன்ன ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது நாம் கழிவில் பட்டபாட்டைப்பார்க்கிவிட்டு மறுமெத்தவும் சங்கடமாய் வந்துகேரிட்டது நாயிந்த வேங்கைப்புலியின்பேரில் பாணப்பிரயோகஞ்செய்வோமாகில் அஸ்வமேதக்குதியையாகிய இந்தப் புலியுமிறந்துபோகுமே இதற்கு என்னசெய்கிறதென்று மெத்தவும் தாபந்தரியப்பட்டு கிருஷ்ணதேவனைநினைத்து ஓ துவாரகாபுரிவாசா தேவகீரந்தனா கோபிகாரமனா ஓ சுவாமி இந்தபுலியை முன்னிருந்ததுபோல அஸ்வமேதக்குதியையாக்கி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று அனேகவிதமாகத்தேடிப்பிரம்பண்ணினான் அப்படி தேடித்திரம்பண்ணுகிற அர்ச்சனனுடையவாழ்த்தையை அஸ்திநுபுரத்திலிருக்கின்ற கிருஷ்ணபகவான்கேட்டு சிரித்து பத்தனுகிய அர்ச்சனை நனைத்தபிரகாரம் ஆகக்கூடவதென்று ஆசிரவாதம்செய்தருளிஞர் அதனுல்தப்புவியும் எப்பொழுதும்போல ஆண்குதியையாச்சுதென்று செயமுனீந்திரர்சொல்ல அதுகேட்டு ஜெனமேஜெய மகாராசாவும் ஆச்சரியப்பட்டு ஜெயமுனீந்திரரைப்பார்த்து ஓ முனிநாதா அந்த இரண்டிடமாகத்திலும் என்னவினோயிருந்தது அதைச்சற்றே தெரியச்சொல்லவேண்டிமென்று கேட்டவசையில் செயமுனீந்திரர் திருவுள்ளப்பற்றியருளுகின்றார்.

சேனமைபா ஜெனமேஜெயமகாராசாவே அந்தவளத்தில் பார்வதாரேவியாரும் சாம்பவமூர்த்திபைத் தனக்குப் புருஷனாகவேண்டுமென்றுகினைத்து தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தில் உக்கிரசேனனென்கிற ஒருராகுதன்வந்து பார்வதாரேவியினைய சவுந்தரியத்தைப்பார்த்து உலகமாதாவென்று கிளையாமல் ஒரு பெண்ணாகினைத்து மோகந்தகாரனாய் துர்ச்செய்கையைக்கருதினான் அதுதெரிந்த பார்வதாரேவியாரும் மகாகோபங்கொண்டு அந்த துன்மர்க்குகையிராகுதனைப் பெண்வடிவாகப் பண்ணிவிட்டு பின்னையும் யின்றமுதல் இங்கவளத்திலுள்ளதடாகத்தில் எண்பத்துநான்குசூழ் சிவராசிகளின்பிறந்துள்ள ஆண்கிளவர்கள்வந்து தண்ணீர்புடித்தால்பெண்கிளவர்களாகிப் போகக்கூடவதென்று சாபமிட்டருளிஞர் அந்தசாபத்திஷ்ட அர்ச்சனைவிட்டு அஸ்வமேதக்குதியையானதுவந்து தண்ணீர்புடித்தவுடன் பெண்குதியாகிவிட்டது அப்பால் அந்தக் குதியை

யானது மறுபடியும் வேங்கைப்புலியான சரிந்திரத்தையும்சேனும் ஆ
 லெகப்படிபென்றால் அவர்க்கெனென்கிற பிராமணன் ஒருவன் தீர்த்த
 யாத்திரைசெய்யும்படி நினைத்துப்பிரவேசித்து அங்கேயுண்டானபுண்
 ணரிபுதித்தவர்களுடைய முழுக்கொண்டெவ்வாறு அந்தகவுரிதேவி வன
 த்திலும் ஒரு கணையக்கண்டு அந்தக்கணையில் ஸ்வானம்பண்ணலே
 ண்டெவ்வாறு நினைத்து அதிலிருந்து ஸ்வானம்பண்ணலுக்கையில் அதிலிரு
 ந்து கொடுமையானமுடையவன் அந்தப்பிராமணனைப் பிடித்துக்கொண்
 டி மகாகஸ்திப்படுத்தி அந்தஸ்தப்பிராமணன்மெத்தவம்பிரயாசைய
 டைந்து சரிமநொந்து வேசாதி அவனதுநல்லினையினால் அந்த முத
 லையின்பிடியை மௌனதப்பித்துக்கொண்டு கையிலெடுத்து மகாஆந்
 ருஷத்துடனே இன்றுமுதல் எவர்களாகிலு மிந்தக்கணையிலிருந்து
 லும் தண்ணீர்க்குடித்தாலும் புலியாகக்கூடவதென்று சாபமிட்டான் அ
 தனால் அஸ்வமேதக்குதியானது அந்தக்கணையினிடத்தில் தண்ணீர்
 குடித்து வேங்கைப்புலியாகிப் பின்பு வருஷணபகவானுடைய கிருபா
 கபாஷத்தினால் எப்போதும்போல ஆண்குதியாய்க்குது கேட்டமரோ
 செனமேஜெயமகாராசாவே அப்பால் அந்தக்கணையின் அவிவிடத்திலி
 ருந்து குதியாயவிட்டு தானும் கலசேனாசமுத்திரங்களுடனேபுறப்
 பட்டு ரதாருடைய நடக்கும்பொழுது அந்தத்திசையிலுள்ளமலிந்தக்
 களில் மிருகசாதிகளைப்போல் ஒருவருக்கும் தெரியாதபாஷைகளைப்பே
 சிக்கொண்டு நான்குசிரசும் மூன்றுசிரசும் நான்குபாதமும் மூன்றுபா
 தமும்உள்ளவர்களாய் விசித்திரரூபமாய்ச் சிறிதபேரிருக்க அவர்களை
 க்கண்டு ஆச்சரிப்பட்டுக்கொண்டு அப்பால்நடக்கையில் அவர்கேசரி
 துமீர்கள் பிர்ம்மாண்டமான ஒரு பெரியஆசாசிருஷத்தின்பேரிலி
 ருந்து சமசாரம்பண்ணிக்கொண்டு மிருகசாதிகளுக்குபயந்து பூமியி
 லிறங்காமலிருப்பதையும் கண்டு அதிசயித்து அப்பால் அனேகதூர்
 மகத்து பெண்மலையாளத்திற்குச் சமீபமாகப்போகும்பொழுது அஸ்
 வமேதக்குதியானது விடுபட்டு அந்தப் பட்டணத்திற்குள்ளேபோ
 ய்நுழைந்து அதுசேதியை வேவுகாஸ்கிரீகன்கெரிந்து ஓடிவந்து ரா
 சநீதிமூலாமலும் ஒரு ஆண்பிள்ளைகளில்லாமலும் மதமமஞ்சரியெ
 ன்கிற சேனாதிபதியுடனே சிங்காசனத்திலு ட்கார்த்த இருபதினாயிரம்
 ரதங்களும் ஐம்பதினாயிரம் யானைகளும் லட்சங்குதிரைகளும் அநேக
 மாயிரப் பெண்களையும் புடைசூழத்தக்கதாகிருந்து அந்தப்பெ
 ண்மலையாளத்தை அரசாட்சிசெய்துக்கொண்டேவருகின்றபிரலாவதியெ
 ன்றும் பெயலாயுடைய பெண்ணரசியைக்கண்டு தண்டிட்டு ஓ அம்
 மா இன்றையதினமும்முடையபட்டணத்திற்குள் அந்தக்கணையான
 விட்ட அசுவமேதக்குதியானது வந்துதுழைத்துஅதைப்பிடித்துக்
 கட்டுகிறதோவிட்டிலுக்கிறதோவென்றுகேட்டார்கள் அதுகேட்டுஅந்த
 ப்பிரலாவதியும் தன்னுடையசேனாதிபதியாகியமதம மஞ்சரியுடனே ஆ
 லோசனைசெய்து அவர்களைப்பார்த்து அந்தக்கணையானதுசமார்த்தி

யின்மமாத்திரைஅந்தமக்குத்தெரிந்தேசிறுக்கிறதற்குள் போய்அந்த
 க்குநொயைப்பிடித்துக்கட்டிவிட்டுநடமுடைய சேனாக்களையெல்லாம்பு
 தந்தெய்வதற்கு ஆயுத்தப்படுத்தி பறைபறைவீயுக்கொண்டு
 செலவுகொடுத்தனுப்பினான்.

பிரலாவதியுத்தம்.

அதுகேட்டு அப்படியேநல்லதென்று அந்தவேவுகாரர்ஸ்கிரீகளு
 ம்அதிசீகிரமாகவந்துஅசுவமேதக் குதியைப்பிடித்துப்பட்டணத்தி
 ற்கட்டிவைத்துபிற்பாடுசகலசேனையும் ஆயுதங்களுடனே தின்னறய
 தினம்புத்தத்திற்குஆயுத்தமாகப் புறப்பட்டுவரவேண்டியென்று பறை
 யறைவித்தார்கள் அதுசேதியைக்கேட்டு நாமராசனாகிப்படியே நடக்க
 வேண்டுமென்று அந்தப்பட்டணத்திலுள்ள ரதசதுராகபதாதிக்கள்மு
 தையானதுகளுடனே சகலபெண்களேகேயும் புத்தசன்னத்தராய்ப்ப
 ட்டணத்தினிடமிடப் புறப்பட்டுவெளியேவந்து தண்ணீரில் ஓங்கினோ
 ர்கள்பிரலாவதியென்கிற பெண்ணையானவன்மதமமஞ்சரியென்கிறசே
 னாதிபதிமுதலான சகலபெண்களேசேனாசமுத் தினையும் அனேகசாஸ்திர அ
 ஸ்திரவர்களைப்பெரிபுத்ததுக்கொண்டெயுத்தப்பிரமூகியாய் ரதாருடையப்
 புறப்பட்டுவெளியேவந்து தண்டிடனேசேர்ந்து ரணபேரிகையெய்தலித்
 தள்ளிப்படியிருக்க அவ்விடத்தில் அந்தக்கணையானதுகொடுக்கப்பட்டுப்
 போனசேனையக்கேட்டு மகாகோபத்துடனே சகலசேனையென்கிறப
 திசீகிரமாகவந்து அந்தப்பெண் சேனாக்களையிந்ததற்குள் அதுகேதமாயி
 ரம்பாணைகளைப்பிரயோகஞ்செய்துஅந்தக்கணையையெல்லாம்நககா
 லாடவொட்டாமல்கிள்ளுபின்னப்படுத்தி அதுகண்டு அந்தப்பெண்சே
 னையுடனும் தங்கள்சங்களுடைய பில்லுகளைவந்து அளவிறந்தபாண
 களைகொடுத்திப்பிரயோகஞ்செய்துஅந்தக்கணையானதுகேதமாயி
 மெல்லாம்சின்னுபின்னமாகக் காண்டது நோகப்பண்ணினார்கள் அதில்
 சிறிதுபெண்களானுரண்டியோசனை மூன்றையோசனைநிகலம் யுள்ளவர்கி
 ருக்கின்றதங்களுடைய ஸ்தனங்களில்சுத்தகளைஅவிழ்த்துவிட்டு பச்ச
 க்கூடங்கள்போல்வலைக்காரன்வலைகிறதோல அந்தக்கணையேசேன
 களைசிறி அடித்துஓய்லொருஅடிக்குஆயிரம் இரண்டாயிரமசேனைய
 களைப்பொடியாக்கித்தள்ளினார்கள்இப்படியானுநீதமகஅந்தக்கணையைய
 சேனையுடனே அந்தப்பெண்சேனையுடனும் சூழ்ந்துக்கொண்டு தூரத்தியடித்
 துஆலைக்குமுனை ஒதுக்குகிறதைக்கண்டஅம்சத்துவமகாராசன்முதலா
 னவிராதிபிரதமெல்லாமெட்டப்பட்டுதலைசாய்த்துக்கொண்டார்கள்
 அப்படி அந்தக்கணையையேசேனையென்கிறதது தின்னுயுத்தஞ்செய்து கிரீ
 வகிங்கமாட்டாமல் பின்னுக்குதிடைந்துபோகிறதைக்கண்டு பெண்சே
 னையெல்லாருக்கொட்டிச்சிரித்துகொண்டதங்கள் அட்டகாசங்களப
 ண்ணிக்கொண்டு மிஞ் சிவந்துஅந்தக்கணையையேபிரி வெதிர்த்தார்கள்து
 கண்டுஅந்தக்கணையேஆச்சரியப்பட்டு இதுயென்னவிபரீதம்நாம்பிப்படி
 யாக

ப்பட்டயுத்தத்தை யொருகூறாகண்ட அமில்கேட்ட அமில்கேட்ட இது
 ளுயேயுக்கையாபிடுக்கிறதா நாம் பெண்ணே பேசின பாவப்பிரயாகஞ்
 செய்கின்ற தெப்படி நல்லதுமே பியல்வாச்சே நியுந்தெய்துகொ
 ள்ளலாமென்றே லோகித்த சன்னையை ரதத்தைப் பிரலாவதிபேர்
 அநிவேகமாகத்தாத்தி உவ்வையார்த்தி ஓ, பெண்ணரசி நீள்களுட
 னேளதீர்த்துச்சண்டைபண்ணமாட்டுவா? யே தேவேந்திர! தீர்த்தவர்
 ம்முதலானபேர்மனம் எக்களமுன்வேளதீர்த்து நிர்வாகம்மாட்டார்
 ளேநீயோநிர்விறவளாதலால் நீசண்டைபண்ணவேண்டாம் சமாதா
 னம் யக்குதிகையையக்கொண்டுவந்துஒப்பிவித்துக்கமையுள்ளுடையப
 ட்டணத்திற்குப்போவென்முகொன்னுன் அதுகூட்டு அந்தப்பிரலாவதி
 யும்புன்கிரிப்பாகச்சிறித்தா அச்சுடையுடையசவுரியபராக்ரீம சென்த்
 தரியத்தையுந்கண்டுமேகித்துஒருநீர்நல்லவார்த்தை சொன்னீர்நீ
 க்களஉந்களமுன்னேயெதிர்த்துநிற்கமாட்டோமென்றுகொண்டீர்நீரா
 னைவிட்டுவிடும் உம்மைப்பார்த்தால் எனக்குச் சண்டைபண்ணுவத
 ற்குமனமில்லையெனயால் நான் இரண்டிலாவத்தையாகச் சொல்லுகிறே
 ன்கேளும்இப்பொழுதுசர்வாடம்பாதுடனே என்னைக்கலியாணம்ப
 ண்ணிக்கொண்டிஎன் னுடனேகூடிச் சகலபாகங்களையுமனுபவித்திரு
 ந்துபிறகுஎன்னுடைய சேனைகளையும்சீரமைப்பிகளையும் பண்டபண்
 டாரங்களையும் உம்முடையவாம்பண்ணிக்கொண்டு பிறகுஅஸ்வமேச
 க்குநிறையையும்நடத்திப்பூமிப்பிரகசுண்ணஞ்செய்வித்து சந்தோஷமா
 ய்தருமபுத்திரர்செய்கின்றபாகத்தையெறவேற்றிவையு ம் அப்படிச்ச
 யம்மனமில்லாவிட்டால் என்னுடனேளதீர்த்துப் போராடிஎன்னைச்செ
 யித்தாக்குநிறையையிவித்துக்கொண்டுபோமென்றுகொன்னுன் அது
 கேட்டுஅர்ச்சுனனுஞ்சிறித்து பிரலாவதியைப்பார்த்து ஓ, பிரலாவதிநீ
 ல்லவார்த்தைகொன்னாய் காவந்தகாரியமென்ன அஸ்திரபுரத்தில்
 எந்தையனாராயி தருமபுத்திரர்யாகத்திசையைக்கைக்கொண்டிருந்த
 அந்தநீயையால் நானிவ்விடத்தில்உன்னைக்கலியாணம் பண்ணிக்கொ
 ண்டுஉன்னோடுகூடிச் சகலபாகங்களையு மனுபவித்துக்கொ
 ண்டுநம்புதம்நீர்மேலே அதுகூடாதுநீருகிளையென்றவந்துஒப்பித்
 தாலா? கூறு இல்லாவிட்டால்சண்டைக்குவாவென்றுகொல்ல அதுகே
 ட்டிரேயுவதியுக்கொபித்து தன்னுடையவில்லிவிடமாச்செறிதுபாண
 ன்களைப்பொடுத்து அர்ச்சுனனேபேர்பிரயோகம்பண்ணினான் அர்ச்சுனனு
 ன்கேட்க்கொண்டிதன் னுடையகாண்டபத்திற் அனேகபாணங்களைப்பி
 ரயேவித்து அந்தபாணங்களையெல்லாம்பிடித்திற்சென்றித்துத்தள்ளி
 பிள்ளையும் மூன்றுதில்வியபாணங்களைத் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செ
 ய்துபிரலாவதியினுடையமார்பிலைதக்கும்படிசெய்தான் அதனால் அ
 வனும்கொந்தமகாரோஷத்துடனேபூபாணங்களைத் தொடுத்துப்பிர
 யோகித்துஅர்ச்சுனனுடையமார்பில்லைக்கும்படிசெய்து அட்டகாசம்

பண்ணினான் தில்விதமாகவெருநேரம்அர்ச்சுனராசனும் பிரலாவதியும்
 ஒருவர்க்கொருவர்தோர்வையையையாமல்கிங்கமும்சிங்கமும்எதிர்த்தது
 பேரெதிர்த்தடபோராடுகிறபோதுஅர்ச்சுனராசனும் ஒருமேகாகுண்
 திரத்தைஎடுத்துக்கொடுக்க அதுசண்டையிலும் ஒரு தில்வியபாணத்
 தைத்தொடுத்துப்பிரயோகித்து அர்ச்சுனனுடையகாண்டபத்திற் ரெ
 ட்த்த அந்தஅஸ்திரத்தை இரண்டுதுண்டமாகக்கண் , ததுவிட்டாளதை
 க்கண்ட அர்ச்சுனராசனும் அவளுடையசாமர்த்தியத்திற்குமெச்சிப்பிள்
 னையுமகாரோஷத்துடனேஅநேகமாயிரம்குரூபாணங்களையெடுத்துத்
 தொடுத்துப்போகையில் ஆகாசவானியுக்களையெல்லா நலகத்து
 அர்ச்சுனனைப்பார்த்து, அர்ச்சுனனார் தில்விராஜீஇவனுடனேளத்தனை
 ள்போராடினும் இவளையெல்லிசிறவளவல்ல நீயிருநரவாகப்போராடு
 கின்றாய்இவள்மெத்தவல்லபையுள்ளவாம்பந்தி கந்திரங்கலில்மிஞ்சின
 வள ஆவகயினுலரீதுவனுடனேசினேகூடபண்ணி தில்விராஜீயாணம்ப
 ண்ணிக்கொண்டு இவள்மனதைச் சந்தோஷப்படுத்திவைத்து உன்னு
 டையகுதிகையைமெள்ளவெறித்துக்கொண்டு போயென்றுகொல்லஅ
 ந்தவார்த்தையைக்கேட்டுத்தனக்குத்தானேஆவிராஜீசெய்ததுஇதுமெ
 ய்தாரென்றுவினைத்துதன்னைகயிற்பிடித்திருந்த காண்டபத்திரத்தி
 ன்பேரிலைவத்தவிட்டு அந்தபிரலாவதியைப்பார்த்து ஓ, பெண்ணரசி
 உமக்கும்கூடும்அவேஷம்வேண்டாம்நீநீரேமன்னுடையயில்வித்
 தையெத்தெரியவேண்டிப் போராடினேன் அல்லாமல்வேறல்ல ஆதலா
 லீந்தமட்டுக்குஞ் சண்டையெறித்துநிச்சமாதானாய் உன்னுடையம
 னேஇஷ்டப்படியேஉன்னைக்கலியாணஞ்செய்துநிச்செரியில் உன்மன
 தைச்சந்தோஷப்படுத்திவைக்கிறேனென்றுகொல்ல அதைக்கேட்டுஅ
 வனுஞ்சந்தோஷமடைந்து உன்னுடையசேனைகளையெல்லாம் அனுப்பி
 வைத்துப்பட்டணமுழுதும் நன்றபலக்கரிக்கும்படி திட்டம்பண்ணினு
 ள்அவர்களுமப்படியே போய் சகலசம்பிரமத்துடன் பட்டணமுழுதும்
 குபேரனுடையஅளகாபுரியைப்போல நவரத்தமயமா யவங்கரித்துப்
 பிண்டிவெகையேளவாத்தியங்களுந்முழங்கத்தக்ககாசர்வாடம்
 கூடனே பிரலாவதியினுடைய கலியாணபேரிகையறைவித்தா ள்ப்
 பொழுதுபிரலாவதியும் மதனமஞ்சரிபென்றிசைபெறியும் மம்சக
 லசேனைகளுடனும்மகாவைபவத்துடனே அர்ச்சுனராசன் மசத்தவ
 ராசன்முதலானராகசகூட்டங்ளையும்சேனாபுரத்தில்களையும் பட்டண
 திற்குள்ளே அடங்குத்துக்கொண்டபோய் அவாவர்களுக்குத் திருந்தவி
 டுகளை விடுவித்ததுப்போசனமுதலானசர்வபுசாரங்களுமநபுரித்தா
 ர்கள்பிற்பாடுபிரலாவதியும்நல்லகபமுகூர்த்தலக்கினத்தில் அர்ச்சுனரா
 சனைக்கலியாணஞ்செய்துக்கொண்டிஅன்றையதினம்சகலசம்பிரமத்து
 டம்மனப்பாராஞ் தின்னபேரில் அர்ச்சுனராசனோடுகூடிமகாலீலாயினு
 தமாகச்சகலரவுகியங்களையுமனுபவித்திருந்துபொழுதுவிடிந்தபின்பு

பிரலாபதியும்சந்தோஷித்து அர்ச்சுனராசனுக்குவெகுமானம் உன்னதமான ஆடையாபரணங்களுள் நவரத்தினங்களுக்குக்கொடுத்து அஸ்வமேகக் குதிரையையும் சிறிது ஸ்திரீ ஜனங்களையும் கூட்டியனுப்பிக் கொள்ளும் தர்ம புத்திரர் செய்தியாகத்தீம குலருகிறோமென்று சொல்ல அது கேட்டு அர்ச்சுனராசனுள் பிரலாபதியைப்பார்த்தது பெண்ணே நீயு முன்னுடைய சேனைகளும் யாதத்தீம குலத்து சேரவேண்டுமென்று உபசாரமாக சொல்லி அவளிடத்திலே செல்ல விரும்புகிறார்களென்று அந்தப் பெண்மலையாளத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுக் குதிரையை விட்டு அதின்பிறகே அர்ச்சுனமகாராஜனுடைய ரதாருடனுபச்சகலராசகூட்டங்களும் ரதகஜதரகப்பதாதிசளாபிசகூடரக்கபலசேனைகளுடனும் நடந்தான்.

பீஷணன்யுத்தம்.

அப்பாலந்தக்குதியோயானது வடக்குமுகமாகத்திருமபி மேற்கு
சமுத்திரக்கரையோரமாகவருந்து மகாசூரனபிள்ளையான பிஷணனு
டைபயப்பட்டனத்தஞ்சுச்சுமீபாங்கவந்தது. அதுகண்டு அங்ககிருந்தரா
ஷ்டதர்க்களந்தக் குகினையைப்பிடித்தக்கொண்டுபோய்த் தங்களராசனு
டையிஷணனிடத்தில் ஒப்பிவித்தார்களைப்பொழுது அந்தபிஷணனும்கு
கினையினுடையலாடத்தில்விருகாவெனியாகக்கட்டிபிடுக்கின்றப்பட்ட
லகவாசித்துப்பார்த்ததற்க்கோஷப்பட்டு இந்தக்குகினையின்பின்னேவ
ருமிருவள்ளன்பகையாளியாகியவீமசேனனுடையதம்பியல்லவா ஆகை
யினால் நான்வனுடனே போராடினெயிக்கிறேனென்று ஆக்குஷததா
னே அடிதெக்கிரமாக எழுந்திருத்ததன்னுடைய ரதகஜதாக்கபதாநிகளா
ளராகூசசேனாகளோடும் ராகூசஸந்திரிகளோடும்சண்டைக்கு ஆயுத்த
மாகப்புறப்பட்டுப்பட்டனத்தின்லெவியியவந்துதலன்னெயிக்குறங்கனா
வ்விடத்தில் அர்ச்சுனராசனும்இந்தச்சங்கதிகளெல்லாம் குகினையின்பி
றகேவந்தகோள்களால்கேள்விப்பட்டு அம்மத்தவாசனலைத்தவாசனஅ
னுசாளுவனவ்வுவ்வுவ்வுகவன்னவின்லபகேது பிரத்தியுசவன் அனிருத்திர
வ்ஸாததகிரித்தவம்மம் மேதவள்ளன்மூதலான ராசவர்க்கங்கருடனே
கலசேனா முந்திரவ்ருடனா மந்திரகையாகவந்து ரணபேரிகையறை
யிற்றாசுசைக்கட்டங்கருடனே எதிர்த்துப்போராடிமகாரோஷத்து
டனே ஹவிதபாணங்கலினுடும் பலவகை ஆயுதங்களினு லயிரண்டிலே
கூழ்மரக சசேனகையுந்தமசப்பெத்திடப்பொழுது அதுகண்டிராகு
சஸந்திரமமிஞ்சிடலக்கைகளைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டிராஜகட்ட
ங்கள்நிலிவிறுத்து ரதங்கனையெல்லாம்பொடியாக்கி ஆனைகளைபெல்
லாந்து னுடத்துண்டமாகயிருந்திரகளைபெல்லாய்சின்னவசின்னமாக்கி
க்காலாத்திராமெல்லாம்-கால்வேறு-று-வேறு-தலைவேறுக்கக்காடித்து
இந்தப்பித்திரம்-அர்ச்சுனனுடைய நால்லகைச்சேனகையையும்அதம்ப
ண்ணிளங்கேபார்த்தாலும் ராகூசஸந்திரிகன்மயமாய்சமுன்று நிரிந்து
அமசப்பெத்துத்தபொது அர்ச்சுனனுடையசேனகளைல்லாம் அங்க

[illegible]

தென் னுடைய காண்டிபத்தை வளைத்து ஒரு கத்தர் வாள் திரைகையிற்
கம்பண்ணினான் அது புறப்பட்டு கிழியென்று காண்டி
வந்து முப்பது முக்கோடி மாய தேவர்களையும் திக்குப் பாலகர்களையு
ம் மேலே திரையையும் தூரத்திற் படுத்தி அந்த மாய வளவர்களை வெல்ல
முதுகூண்டு கோர்த்தல் அகம்பண்ணி விட்டது அது கண்டெண்மையான
மேலே நிர்வாகி தேவர்களும் மனக்களங்கித் தமமைப்போலவர வெளிச்
சூழ்ப்பாஸ மாய தேவர்களைக் கண்டதது அஸ்திரமான் துதங்கள் பேரி
லும் எதிர்த்து எவ்வேகருகின்றதோ வென்று மகாபயவகாமடைந்து
மேகமண்டலத்திலும் மறைந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அந்தச் சம
யத்திலுஞ் சூரியபகவானும் நமசித நந்தகர்களை விரும்பியது ஒளித்
துக்கொண்டார்கள் இனிமேல் காமி நந்தால் அந்த அஸ்வதிரமானது
நம்முடைய பேரிலும் எதிர்த்து எவ்வேகருகின்றதோ வென்று பயந்து
ஒளித்துக்கொண்டது போல மேற்குத் திரையில் அந்த மானமகினார்,
அப்பொழுதுதான் யந் யாதிரி மூடர்களாகிய அஞ்ஞானிகள்
ருகயம்போல பூகதிருளானது உலகமுழுதும் மூடிக்கொண்டது அந்த
இருட்டுவேளையில் பிஷணனும் கோ ஆக்ரஷத்தடன் அந்த சாரவாக
தொடுத்திக்கொண்டு அந்தரகியில்கின்றது தன்னுடைய மாயகையினு
லே புனிகள்காடிகள ஒன்று உடம்புகளமுதலான பிரகாரத்தினையுஞ்
சிறுஷ்டத்தது அர்ச்சுனரரசனுடைய சேனைகள் பேரில் எரிந்து அதுகளை
யெல்லாம் அக்கனராஜனுடைய கைத்துண்டு பிஷணனைக்கானும் மலி
ய்மித்துத்தன்னுடைய காண்டிபத்தினிடமாக நாராயணஸ்திரத்தைக்
கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்த மாதிரி மேகவண்ணமும் அது
தெரிந்து அர்ச்சுனரரசனைப்பார்த்து ஐயாகி ஐ-சேகரர் இந்நதர்மர்
க்கனுக்காக நாராயணஸ்திரத்தை எந்தது தெருக்க வேண்டாம் சின்
னமுனைகைய்க்கிள்ளிப்போகிறதற்கு பெரிபேகா டாலி வெண்டியா ஆ
தலால் எனக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பு நாராயண அந்தக் துன்ம
ர்க்களைக்கொன்றுவருகிறேனென்று சொல்ல அது கேட்டு அர்ச்சுனரா
ஜனும் அப்படியே நல்லதென்று செலவுகொடுத்தனுப்ப அந்த மேகவர்
ணனும் தினகராஸ்திரத்தை கொடுத்து மிகாத அடத்தகங்கையில
டுத்துக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கத்திலெழுப்பி பிஷணன் தொடுத்துக்
கொண்டிருக்கிற அந்தகாரகவசத்தைப்போக்காதது அவனுடனே எ
திர்த்து திரண்டுபெரும்போராகிறபோது பிஷணனுடைய தெப்ப
யினுல்கொண்டு மேகவண்ணமும் பூமியிலெழுந்து மூர்ச்சையடைந்து ச
ற்றுநோரத்தில் தெளிந்துயழுத்திருந்த ஆகாசத்திலெழுப்பி மறுபடி
யும் அந்த பிஷணனுடனே எதிர்த்து இரண்டவீரரும் சையினுலே போர
டி அங்கேயிருந்து பூமியில்வந்து ஒருவர்க்கொருவர் சமமாகக் குத்தியும்
வெட்டியும் சலிப்படைந்து இருபேரும் மூர்ச்சையாகியிருந்தார்கள் அ
தில் பிஷணனுஞ் சற்றுநேரத்தில் மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்திருந்ததாத
ருடனாய் அர்ச்சுனனிடத்திற் போய் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சு

னங்கள் போல் பிரபோகப் பண்ணிவருத்தினார்கள் என்று அர்ச்சுனரா
சனாதன் னுடைய சாண்டிபத்தைக் குணகதொலி பண்ணி அதிதிகூண்
யமான அஸ்விகளையெல்லாம் பன்மீரப்படுத்தி அவர்களையும் சின்ன
பின்னமாகக் கண்டித்து காலமேகைமாய்கால்வெறுகவேறு உடல்
வேறுபுறம்பு வேறுசுதவிலே குப்பண்ணி ஒருவகையாகி லும் தப்பிப்
போகவாட்டாமலும் சப்பித்தி விட்டிகைய வென்று கெடாத மபண்
ணினுன தகண்டு பிஷணனுக்கு உடைய தத்தை அர்ச்சுனராசன் பேரி
ல்தாரத்தி அனே கமாயிர மஞ்ஞர பாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சு
னனுடைய மார்பையுட்பத்தலாக்கி நித்திரைசாரதி குதிக்கையும்கோ
கப்பண்ணினகொடைய அது பாயும் பத்தலாக்கியும் சத்துவசன
டைய மார்பையுக்கிழித்து நீர்த்தகையையும் பிமிக்கப்பண்ணி எவ்வ
ர்ணவனையும் காவை ஆடவாட்டாமல் செய்து அது சாளுவனையுஞ்
சல்லடைக் கண்களாகத்துனைத்து விஸ்வகேதுவையும் ரத்தமயமாக்கி
பிரத்தியுன்னுடைய தலையையுமுடைத்து சாத்தகியினுடைய புசங்க
ளையுக்கிழித்து கிரீதவர்மமனையும் பதாதேசீபரியத்தம் துனைத்து மேக
வண்ணையும் குப்பிசென்று ரத்தக்கக்கப்பண்ணி இரத்தமிகையிஷணனு
வவன் அதிரோஷத்துடனே அர்ச்சுனன் முதலான தார னவர்களை யு
ஞ்சிக்குப்படுத்தகையில் அர்ச்சுனரரசனும் ஆக்கிரவியாக்கிரமிக்கிரோ
தனாகத்தோபங்கொண்டு மகா உக்ரகாரனாய் ந்தன்னுடைய காண்டிபத்
தினிடமாக அனேகபாணங்களைத் தொடுத்து பிஷணனுடைய சாரதிருகி
வர்களை யுக்கொன்று ரத்தமையுஞ் சகசைசக்கையாகப் பேர்த்தெறித்து
அந்த ராசுத்தனையுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துனைத்து விட்டானதற்கு
மவன் எவ்வளவு மயப்பபட்டாமல் ஆகாயத்திலெழும்பி மேகமண்டலத்
திலும் மறைந்து நிறுநோரத்திற்குள்ளே அவனுடைய மாயகையினு லே முப்
பத்து முக்கோடி தேவர்களையுமுண்டாக்கி அக்கிளிபகவான் முதலான
நிக்குப்பாலகர்களையு முண்டாக்கி அந்தப் பிஷணனுக்கு மேலே திரைப்
போலவெள்ளையாயின்பேரிலேறிக்கொண்டு செகல்தேவர்களுந் தன்னை
ச்சேவித்து வரத்தக்காக வசிராயுதத்தை கையிலே பிடித்துக்கொண்
டு அர்ச்சுனரரசன் முதலான பிரமுகர்களுக்கு முன்பாக நின்று அவர்களைப்
பார்த்து, மானிடர்களே களத்தேவர்களை களத்தும் ராசுசர்களுந் கா
யதிகளையால் எங்களுக்கு ஒருவர்க்கொருவர்போராட்டியிருந்தபோ
திலும் அன்னியருக்கு மாதிரியும் இடங்கொடுக்கிறதி-லை கீங்கள் எங்களுக்கு
டையதாய் தினைக்கொன்று விட்ட படியினால் எங்கள் அவர்களுக்குப் ப
டைத்துணையாயிருந்து உங்களைக் கண்டுகிறதற்கு வந்தோம் இதோ சற்
றுநோரத்திலே பருங்களை என்று சொல்லி அந்த மாய தேவர்கள் ஸ்திரை
ஸ் திரைகளையும் தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தார்கள் அதுகண்டு அர்ச்சு
னரரசனும் கிடுக்கிட்டுச் சற்றுநேரம் ஆலோசனைசெய்து இது ராசுதகாய்
கையல்லாமல் உண்மைபான தேவர்களால் வென்று விச்சயித்துக்கொண்

சக்தி உந்தமயன்வியசென்னவயிற்றுச்சொத்துக்காக எந்தகப்பனைக் கொன்றான்லலையோ என்னுப்போது உன்னக்கொண்டு அந்தபழியை தந்தித்துக்கொள்ளுகிறேன் நீசாக்ரதையாசின் தபோராடென்று சொல்ல அந்தவார்த்தைகளைக் கேட்டு அர்ச்சுனராசனும் கோபித்து அந்த ராட்சசனைப்பாத்து ஒழித்தனா உந்தகப்பனை எந்தமயன் கொன்றான் லலையோ அந்தமுறைமைகப்பாமல் உன்னகாண்கொல்லவேண்டும் ஆதலால் நியேச்சர்க்கையாசிருந்து போராடென்று சொல்ல அந்தச்சமயத்திலொருமாயாசர்ப்பாசியாக அர்ச்சுனனைப்பாத்து அழிவாதம்பண்ணினான் இதுகண்டு அர்ச்சுனராசனுமயதர்ச்சசர்ச்சியாசியென்று நினைத்து இரண்டுகைகளையுத்கப்பிட்டு கண்டஞ்சுவாயிடுவன்று கமங்கர மஞ்சையதான் அதுகண்டு அந்தமாயாசர்ப்பாசியும் அர்ச்சுனனைப்பாத்து அழிவுச்சுனை என்னதண்டம்போட்டார் நீ பரித்ரியக்காரவேலை செயதுவிட்டாய் உலகதன்வையென்றுகேட்பாயாகில் நீகுதிரைகளைப் பிடுகுவதுவிட்டாயல்லவோ நடனேகிருஷ்ணமூர்த்தியும் சுதர்த்தனமசண்டைபண்ணினவிடத்திற்றலத்துவிட்டாயல்லவோ அந்தசமயம் நின்று துர்க்யோதனையென்கொண்டிருந்தார்ப்பாசியும் அந்தினைப்பாத்துப்போய் தருமராசனையும் திரௌபதியையும்பெய்துத்துக்கொண்டு எங்கேபோயோய்விட்டார்கள் அதுகேட்கியபுத்திரகுருஷதேவன் கேட்டிப்பட்டுவந்து அவர்களைத்தேடிக்கொண்டுபரிசுறார் அப்படியிருக்கும்போது என்னயாகும் என்னகுதிரை என்னசண்டைகேடும் இந்தராட்சசன்மகதுதமர்க்கன் இவனுடையென்னபோராட்டம்இத்தன்னைடையவிட்டுவிடு உந்தமயனையும் திரௌபதியையும் தீதட்பாயவென்று சொல்ல அர்ச்சுனராசனும் அந்தமாயாசர்ப்பாசியினுடைய வார்த்தையைத்தேட்டுக் கலீவென்றுகொண்டிராட்சசமாய்கையென்று நினைத்துஅந்தமாயாசர்ப்பாசியை இரண்டுதண்டமாக்கப்பட்டதுவிட்டுஅப்பால்அத்திஷ்ணனுடனே எதிர்த்துச் சமதுகேரம்போராடகூடகியிடுவதுஅவனுடையசாரதியையும் குறியாகையுங்கூடகித்து சதத்தைகையும் பொடியாக்கிப் பின்புஒருநிம்மியபாணத்தினால் பிஷ்ணனுடையசிரமையும் கண்டித்துத்தள்ளிப் பிழம்புகேதவசத்தையெடுத்த வாழிலிட மாநனைத்துப் பம்-பம்-பென்று அடித்திசைகருந்துவென்கிடம்படி யுதினான் அதுகண்டித்தராசாக்களைவரும் அவர்களுகடபசுக்கங்க னையெடுத்தானதினாங்கள் அப்பொழுதுஅடிக்கேட்பியிருந்தாராட்சசனைகளைல்லாரும் பங்குஒழிப்போய்விட்டார்கள் அதுகண்டித்து அர்ச்சுனராசனும் அம்சத்துவசன்முதலான பிரமுகாளுடனையும் சதாக்க பலசேனாருடனையும் அந்தப்பட்டனாநிதாபிரவேசித்தாராட்சசர்களுடைய அரண்மனைகளைல்லாஞ்சேனைகளுக்கும் கொள்ளைகொடுத்திஷ்ணனுடைய அரண்மனையிலிருந்து அபரிமிதமான திரவியங்க ளையெல்லாம்எக்ப்படுத்திப்பொதிபொதியக்கூட்டிஎழுதாமையனைகள் பேரினும் பநினுயிரங்குதினாபேரினும் அஸ்திநாபுத்திற்று அனுப்

வினவத்தப்பிற் பாயி அல்லமே மதக்குறினாயவகிட்டி அநின்பிறகே அர்ச்ச
வாரசன் ரதாருடனாய்ச்சகலசேனாசமுத்திரங்கொண்டான் புனாடருந் துருடக்
கும்போது அச்சத்துகையானது டாண்டியர் பிங்குதசைப் பித்திரிக்குக்கி
மணிபுரமென்னும் பட்டணத்துக்கோட்டைவாசற் படியோரத்தில் பச்சி
ன்ற புல்லைக்கண்டு மேய்ந்துகொண்டிருந்தது கேட்டபிச்சா செவ்வேமெயை
காரசாயே அச்சமணிபுரமானது ஏற்படப்பட்டதென்றால் இச்சிவசீவா
தினத்தினால் கலவையென்கி தங்கததிலுள்ளேயுசெய்தி அரமணிகள் ஆள்
தாண்டிய மெத்தைகள்மேண்டுகள் கட்டினினைப்பட்டது குகாண்டியி
ன்ற விக்கிணங்காசத்தின மயமாகவும் கண்ணமயமாகவும் சகலவேதக்கை
கருடனோடும் விளங்கப்பட்டது அகலமாமலும் கோபுரங்களுடைய உயர்
ச்சியைக்கொண்டு சூரியபகவானும் பச்சமாகையிற் தபாவார் அவ்வரைப்
பட்டவிதித்திரயங்களுடைய விளங்குகின்றமணிபுரத்தை அர்ச்சவாரசன்
ண்டு அம்சத்துவாரசனைப்பார்த்தான் ஓரேசேந்திர இத்தனைசம்போமத்தா
னே பிரகடிக்கின்ற இச்சப்பட்டணத்திற்கு அரகண்டியன் அவன் பேரொ
கையுள்ளவனான சாமர்த்தியமுள்ளவன் அதுவரைக்குதென்கிறிருந்த
ல்லவோ சந்திரசொல்லுமென்றதோடே அதுகேட்டி அர்ச்சத்துவாரசன்
ச்சனைப்பார்த்த ஓசேந்திர இக்கப்பட்டணம்மணிபுரமென்றும்மணிபு
ரையது இச்சக்குஅரகண்டியனின் பப்பிரவாசன் அவன்மகாநாயகிய
பரக்கிரமமுள்ளவன் அவன்உம்முடைய குமாரன் தான் அருகெப்படிய
ன்றால் கீர் தீர்த்தவாசதினாவந்தபொருது பண்டியாரான் குமாரத்திய
ன சித்திராங்கதையினிடத்தில் உமக்குப்பிறந்தவன் மகாஉமக்குண்ட
ஆகையால் கீம்முடையகுதினாயானது அவனுடையபட்டணத்திற்குப்பிர
காமற்போனவாசனது அல்லமல்லமே மதகுதினாயவன் கையிலகப்பட்டுகொ
ண்டால் அப்புறம்நீக்கிலாசபதியாகிய பாமலிவன் வந்தபோதிலும் குதி
னாயை விநிவிக்கக்கூடாதெய்துசொல்லிக் கொண்டுக்கேட்கையில் இவர்கு
ளனே அவ்விடத்தில்பப்பிரவாகன் சேனாதிபதியானசமுத்தி மென்கிறவன்
சாரிமார்க்கமர்ப்கோட்டைவாசல் ஓரமாய்மருகிறபோது அவ்வேமதக்குதி
னாயைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு அதைப் பிடித்துக்கொண்டு கோட்டைக்கு
ள்ளேகொண்டிபோய் கைததினாசகிதமராமாண்டபத்தில் சகலராகுட
ப்களுடைய கொலையுருக்கின்ற பப்பிரவாசனைக் கண்டு தெண்டளியி
ருவாராசனே இங்குதினாயானது மதுகோட்டைவாசலில் ஓரத்தில்
வந்து புல்லின்மேய்த்துக்கொண்டிருந்தது அனைக்கண்ணிதான்பிடித்துக்கி
டென்றவனானது அதுகேட்டி பப்பிரவாசனும் சிற்றாசனத்தையிட்ட
முற்றிருந்தவனது குதினாயாகிய பல்லடத்திந்தியிருக்கின்றவிருகா
கொலையவாகித்துப்பார்த்துநிலையானசுதாப் புல்லிப்பாசக் கிரிந்து
சேனாதிபதியைப் பட்டி குகமுத்திஇது ஆருடையகுதினாயென் திருக்

ஐய் என்னுடைய பெரிபதகப்பனாசிரிய தருமபுத்திராராகப் பங்குண்டு
யயறினது அவர்விட்டருதினாய்க்குறித்திருத்தினாயின்பிறகேஅவன்
மத வீரபரக்கிரமசாலியன் எந்தகப்பனாசிரியஅர்ச்சுனமகாராசன்வரு
கிறார் நானும்அவரைப்பார்க்கவேண்டுமென்று கொண்டுபோய்க் கோரிக்கொ
ண்டிருந்தேன் அந்தக்கோறிக்கையின்றையத்தினம் ஈடேறியதென்று சந்
தோஷகரமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க அநிலேமேற்குத்தினையில் குரி
யபகவான் அஸ்தமாமனாகினும் அப்பொழுதுபாப்பிரவாகனும்தன்னுடை
யசேனாதிபதியைப்பார்த்து ஒருசமுத்திரிப்பொழுது அஸ்தமாமனாகிவிட்
டதே ஆசலாராத்நிரிப்பொழுதுக்கு இத்தக்குதியையப்பத்திரமாத நம்
முடையகுதியாலையதில கட்டிகைபொழுதுவிடுத்தின்பு எந்தகப்பனி
டத்தில் குதியையக்காணிக்கையாகக் கொண்டுபோய்வைத்து அவரைச்
கதேர்ஷப்படுத்தி அழைத்துக்கொண்டுவந்துஇத்தமணிபுரத்தை அவருக்
கேபட்டக்கட்டிவைத்து நான் அவரைசேவித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்
ஆதலால்அதிதிராக்கிரமையாய் காணிக்கையாகக்கொண்டுபோகிறதற்கோ
அநேகமாயிரத்தக்கத் தகட்டிகளில்பட்டுபட்டவாகினும் நவரத்தொபாண
ங்களும் மாணிக்கப்பதங்களும் முத்தததாழ்வடங்களும் கத்தபுஷ்ப பரிம
ளமால்களும் காப்பூரதம்பூலமும் கல்லருசிகரமானபழவகைகளும்தேன்
காய்களும் பால்சயிர்க்கொண்டும்பணியாரவகைகளும் இன்னமுண்டாக்க
ச்சிதவஸ்துக்களும் முஸ்நிதுபண்ணிதுதாஸலாமல் பதினெட்டுவிதமேள
வாத்தியங்களையும் கட்டியப்பெண்களையும் சதஜதாசு பதாதினாமாகிய
நால்வகைச்சேனைகளையும் ராத்திரிகருததானே எச்சரிக்கையாய் ஆயுத்தப்
படுத்திவைப்பென்று உத்தரவுபண்ணியனுப்பினேன்.

அதுகேட்டசமுத்திரியும் அப்படியேநல்லதென்று போய்ச்சகலவஸ்து
க்களையும் சேனைகளையும்முஸ்நிதுபண்ணிவைத்தான் பின்புமதுநான் கால
மேப்பிரவாகன மெழந்திருந்து வித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு
சர்வாலகிருதனுயசகலசேனைகளுடனும் சகலவஸ்து வாகனுகளுடனும்
அஸ்தமேதக்குதியையுடனும் முஸ்நிதாகப்பிறப்பட்டு மணிபுரத்தை விட்
டுவெளியேவந்து பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்களும் தாமதாமென்று
முழங்கத்தக்கதாச சர்வாடம்பாந்துடனேவந்து இத்தசமுதானமேகுதியா
ப்பிரிப்பட்டுப்போச்சுதென்று சேதிக்கேட்டு மகாகோபங்கொண்டு புத்தத்தி
றகு ஆயுத்தமாயிருக்கின்ற அர்ச்சுனமகாராசனைக்கண்டு அவருக்குத்தான்
கொண்டுவந்த குதியாமுதலாச சகலவஸ்துக்களையும் காணிக்கையாகவை
த்து சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்ததெண்டனிடம் இரன்பொருதங்கலையும் கெட்
டியாகப்பிடித்துக்கொண்டு ஒஹா, சவுரியபரக்கிரமமான தேவரீருடைய
குதியாவென்றிறாமற் பிடித்துக்கொண்டுவிட்பு விருதாவெளிபை வசி
த்துப்பார்த்துத் தெரியவந்ததனால் உம்முடையபாதத்திற்கொண்டுவந்து

புவித்தேன் அந்தப்புதழவைத் தேவரீர்மன்னித்தருளவேண்டும்அல்லா
மலும் பிள்ளையாவவந்தகப்பனுக்கு எத்தனையுதையசெய்காலும்பொறுத்
தருளவேண்டியதல்லாமல் கோபிக்கக்கூடாதல்லவர் அந்நுல்தேவரீர் புத்
திரானாகிய என்வேரில்சுதையையாமல் கிருபாதிருஷ்டிவைத்து எவ்வொ
ண்டுவந்த வஸ்துக்களையும்கைகொண்டு உன்னையும் என்னுடைய சிமைசூ
பிகளையும் உம்முடையஆதியப்படுத்திக்கொண்டு என்வேரில் துவேஷி
ல்லாமல் ரட்சித்தருளவேண்டுமென்று அநேகவிதமாகத்தோத்திரம் பண்
னுமிறபோது அம்சத்துவமகாராசனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்துஅர்ச்சுன
புத்திரான்வேரில்சுதையேவலும்வேண்டாம் தயவுசெய்துரட்சியுமென்றுவெகுபி
ரியவசனமாகச்சொல்லவும் பின்னையும்விண்வகேது பிரத்தியுமனன் அன
சாநுவன்எவ்வற்றணுவன் கீதத்துவசன் முதலானாராசர்களும்அர்ச்சுனனை
ப்பார்த்துப் பப்பிரவாகன்பேரில் கோபம்வேண்டாம்சினேகமாயின்றதேநல்
லதென்று அநேகவிதமாகச்சொல்லவும் அவர்கள் சொல்லையும் கேளாமல்
தேவர்களானாலும் விதிமுதையைத்தள்ளக்கூடாதபடியினால் அர்ச்சுனரா
சாராசனும் ஆக்குஷத்துடனே பப்பிரவாகனைக்காலினால்உதைத்துத்தள்ளி
விட்டு அவனைப்பார்த்துஅடாப்பப்பிரவாக நீ ஒருசுஷத்திரியனே குதியா
யைப்பதட்டமாகப்பிடித்துக்கொண்டு பின்பு அநேகஞ்சேனைகளையுதிருக்
ததைக்கண்டபயத்து சரணமடையவந்தாயோ கீஒருசேனைகளை நீ எனக்குப்
பிறந்தவனல்லஉன்னுடையதாயார் உன்னையாகியனுக்குப்பெற்றிருக்கவே
ண்டும் அப்படியில்லாமல் நீ எனக்குப் பிறந்திருந்தால் உனக்குச் சவுரியப
ராக்நிரமமுண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னான் அந்த வசனங்களைவெ
ல்லாம் பப்பிரவாகன்கேட்டு மகாகோபதித்தனும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து
யாருத்திரந்தன தேவரீர் எத்தனையானாலும்பிடிப்படிப்பட்ட வசனங்களைச்
சொல்லலாகுமோ சற்றுகிலும்எண்ணிப்பாராமல் எந்தாயாவாயுத்துஷிக்
கலாகுமோ ஆனாலாவ்வையனுக்குப்பிறந்தனம் சுதந்திரியனுக்குப் பிற
ந்ததும் இன்னுஞ்சற்றுநேரத்தில் தெரியவருகின்றதுஆகலால்உம்முடைய
யசேனைகளைவெல்லாம் சண்டைக்குமுனிது பண்ணிக்கொள்ளுமென்று
சொல்லி அஸ்வமேதக்குதியையையும் காணிக்கை கப்பத்களையும் மணிபு
ரத்துக்கு அனுப்பிவிட்டித்தன்னுடையசேனாதிபதியானசமுத்தியையழை
த்து ஒருசமுத்திரிபோய் உம்முடையசேனைகளைவெல்லாம் புத்தத்திற்குஆ
யுத்தப்படுத்திவைப்பென்று கட்டியிட்டனுப்பிவிட்டுப்பின்பு பப்பிரவாக
னும்தேரின்மேலேறிக்கொண்டு மதுராயுரிக்குப் போய்த் தனதுயிஷ்டமே
வதையான சொக்கநாதருடையகோயிலுக்குப்புத்தா அந்தஸ்யாமிக்கு பி
ரத்தசனாக ஸ்ரீராமபண்ணி பூசைசெய்துஇரண்டுகையுஞ்சிரிப்பேரில்
அஞ்சலியாகவைத்துக்கொண்டு அந்தசொக்கலிங்கத்தைப்பார்த்துஅநேக
விதமாகத்தோத்திரம்பண்ணி அப்பல்லலாமாதாவானிதுட்சியம்மன்போ
யிலுக்குப்போப் பிரத்தசனாமஸ்காரப்பண்ணி பூசை வைத்தியங்கள்

வ்ஒடிப்போகின்றவர்களுக்கும் ஓடொட்டாமல் மடக்கி மடக்கிக்கொண்டு
கையில்பயிரவாகனம்மூர்ச்சைசெனின்செழுநிறுத்துமாகோபதிபனய்
எறிந்துவிட்டோடுவேறே ஒருதேரிலேரிக்கொண்டு வல்லோருணத்தோளி ப
ண்ணிஒடிப்போகின்றதன் னுடையசேனையெல்லாம் பயந்துபோகாதி
கொண்டுகையமர்ந்திடுகின்ற பிரததியுமனனுடனே எதிர்த்துப்போராடி
தன் னுடையபாணுக்கினியிலும் அவனைகொல்லச்செய்து அவனதுரத்ததை
யும்பொடிபொடியாகச்செய்துவிட்டான் அதுகண்டுபிரத்தியுமனன்வேறே
ஒருதேரிலேறிக்கொள்ள அதனையும்பொடியாக்கிவிட்டான் அதனால்பிரத்
தியுமனனுக்கோபதித்தனையுமேறே ஒருதேரிலேரி வில்லையென்தனக்குண
த்தொண்பண்ணிஅதிசிகதன்யமாய்பானங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து ப
ப்பிரவாகனுடைய கையில்லக்கொண்டித்து அவனதுரத்ததையும்பொடியா
க்கிவிட்டான் அவன்மதப்படியும் ஒருதேரிலேரினுதலையும்பொடியாக்கி
விட்டான்அப்படிதான் தீதர்மட்டுபொடியாய்வெட்டிண்டு மகமேருவைப்
போலகுப்பல்குப்பலாகச்சுவிய அதுகண்டு கடைசியில்ஒருதேரிலேரி வில்
லுக்குணத்தொலிபண்ணி அந்தவிலிலினிடமாக அளவிதந்தபாணங்களை
மெய்கித்துப்பிரயோகஞ்செய்து பிரததியுமனனுடைய சீரமுழுதும் ச
தைசுதையாகப் பேர்த்தெறித்துஅவன்ரத்ததையும் தூளாக்கி விட்டான்
பொழுதுபிரத்தியுமனனுக்கோபதிக்கொண்டு பாந்தராயாய் ஒருகதாயுதத்
தைகளித்து க்கொண்டுக்கொண்டு பேருமஎதிர்த்து மகரோஷத்துடனே
பொடியுபின்னையும்கத்திருக்கும் சக்கரம் கட்டம்தோமரமுதலான ஆயுதங்
கைகளினுடையவெருகோம் பொடியுகடைசியில் ஒருவாக்கொருவர் சுட்டி
கனினுடையருக்கிவிட்டபடியும் இடித்தும் அடித்தும்அடித்தும் உதைத்தும்ச
தைத்தும்இப்படியாகவாழிதமாகப்போராடி இரண்டுபேருமமூர்ச்சையடை
ந்தார்கள்அதிலேபப்பிரவாகன் மூர்ச்சைசெனின்செழுநிறுத்துமாகோ
பதிபனய்ஒருதேரிலேரிக்கொண்டு உக்கிரனாய்தன்னுடைய வில்லைக்குணத்தொளிப்
ண்ணிஅர்ச்சுனனுடையசேனையெல்லாம் விடுத்துபாணங்களைப்பிரயோ
கித்துசேனையெல்லாம் காலமாயிதனைமாடாகச்செய்யும்போது அம்சம்
துவமகரரஜனுக்கணிபுநீதிருவிணமூர்தியானவர் அர்ச்சுனரஜனேற
மிடத்திலுப்புவித்துப்போயிருக்காம் இப்படியார்த்துக்கொண்டிருக்கித்
துதருமல்லவென்று தன்னுடையசேனாத்தண்டிப்பப் பிரவாகன்பேரில்
நேகபாணங்களைப் பிரயோகம்பண்ணி அவனதுசாரதியைக் கண்டித்தான்
சாரதியிறந்துபோகவே ரத்ததைக்குதினாதன் இழுத்துக்கொண்டு ஒடிப்
போய்விட்டது அதுகண்டுஅம்சத்தனையும்பிரவாகன்சேனையெல்லாம்
விலிமுத்துரத்தங்களைப்போன்றும் குடைகளையடுத்து கொடிக்கம் பங்களை
வெட்டியும்விலிவாகைக்கண்டித்து குடைகளைக்கொண்டும் ரத்தக்கரர்க
ளைஅசர்ப்பண்ணியும் ஆனைகளைக்கொண்டும்மாடுகையர்களைத்தளவியும்
ரவுக்கர்களைத்தட்டியும்கால்களைக் கண்டித்துண்டஞ்செய்தும் கலசங்களை

த்திழித்துக்கொண்டுவெட்டியுடையத்தும்கண்டித்துமிப்படி சின்னபின்னப்பதித்
திளங்கோபார்த்தா னும்ரத்தப்பிரவாகமாய்ப் பூதனேகரானகண்டித்து
ருப்பிசெய்வித்துஒருகொடிக்குள்ஒருஅக்கோணிசேனையெடுத்துமச்சப்பதித்
திவிட்டான் அதிலேபப்பிரவாகனுமேறே ஒருசாரதியை அமர்த்திக்கொ
ண்டியுத்தசன்னுத்தனயுமகரோஷத்துடனேகந்துஅம்சத்துவா னுடனே
எதிர்த்துஅநேகத்திவ்வியபாணங்களைப்பிரயோகித்துவிலிவாகனவிலிபுந்
கண்டித்துசாரதியையுத்துண்டித்துகுதினையுமஅதம்பண்ணித்தேரை
லாகப்பிளந்து அம்சத்துகனுடைய மார்பினும் ஒட்டித்துருசுபாணங்களை
யும்பத்தத்தைக்கஅதனுலவன்மெத்தகொன்றது மேன்மேலில் விழுந்துமு
ர்ச்சையடைந்தான் அதுகண்டிதவர்களுக்கொன்ற மாரமுதியாகவெது வென்
திறகன் மகரோஷத்துடனேகந்துப்பிரவாகனுடனே எதிர்த்துப்பாணப்
பிரயோகப்பண்ணுதலிற் அதுகண்டுப்பிரவாகனுக்கோபங்கொண்டு த
ன்னுடையவிலிவே அதிசிகதன்யமாய்பாணங்களைத்தொழித்துப் பிர
யோகித்துகவெத்துடையதேரையும் சாரதியையும்குதினையும்தம்சம்
பண்ணி அவன்கைவிலிவாகனத்துப்பின்னையும் ஒருதிவ்வியபாணத்தி
னுலகவெதுடையசிரசையுக்கண்டித்துவிட்டான்அதுகண்டிவ்வர்களுக்
கனும் தன்னுமாய்க்கொண்டு விட்டானேயென்று ஆக்கிவித்து தன்னு
டைபரத்ததைத்தூண்டிசிறிது பாணங்களைப்பிரவாகன்பேரில் பிரயோ
கம்பண்ணினுதுஅநேகபெல்லாம் பப்பிரவாகன்கண்டித்து ரோஷத்துவெது
னய்த்தன்னுடையவிலிலே பயக்கரமான பாணங்களைச்சந்தித்து எவ்வா
றுகவனைவிபர்த்தனாக்கி நேகப்பண்ணி அவனைமூர்ச்சையாய் விழக்கள
னிஅப்பால்லீலத்துவசனுடனேபொராடி அவனைமூர்ச்சையாய் விழத்
தன்னிப்பின்னையும்கிருகவரமன் சாத்திஅனிந்துவன்மேககண்ணன்முத
லானதுகளைகையெல்லாமரத்தமயமாகி மூர்ச்சையாய் விழத்தன்னிப்பின்
னையும்காலந்தகளைப்போலச்சிதறிவிழுந்து அர்ச்சுனனுடையசேனையெ
ல்லாம்மாய்க்கொண்டயாய் விழக்களனி அர்ச்சுனன்பேரினுடனேஎதிர்த்து
ருகையிலுதெறித்து அர்ச்சுனனும்கிந்தக்கொன்றுப்பிசாரப்பட்டுஒருமா
ராகவிஸ்ககேதர இத்தப்பப்பிரவாகனுடையசாரியபாங்கொத்ததைப்பாரத்
தாரேய நாயிரண்டிபேர்மரத்திரம் தப்பிவிருக்கிறோம்மற்றன்கொல்லாம்
விழுந்துவிட்டார்கள்நாமும் மறந்துபோகிறோமெனவந்துசம்பவித்தது தரு
மபுத்திரர்செய்கிறயாகமும் நிகழ்கிறோம்விலிவினமாய்ப்போகின்றதே இ
துகனாவில் சமுத்திரமெல்லாக் தாண்டிஇப்போது சிறியகல்லாவிலிடத்
தில்முழுநகராக்கதே இதுக்கொண்டெய்யலாம் ஒருமாரகரீதருமபுத்திர
ர்க்குப்பிரியருமாளுகையால் நீசண்டைபண்ணவேண்டாம்மீ அஸ்தபுர
த்தித்துப்போய்தருமராசானையும் ஸ்ரீதிருவண்ணமூர்தியையுஞ்சே வித்து
கொண்டுருகால்இவனுடனேபொராடி இவனைச்சுவித்துகுதினையைக் கொ

ன்மெய்துசேற்குறேன் இல்லாவிட்டால் ரணக்களத்தில்மடிந்தாலும் வீர
சொற்கத்தையடைகிறேன் இகல்லாமல்தருமபுத்திரருடையபாசீகிப்பாள்
படியிருக்கின்றதோ அவருக்குஅதிஷ்டமில்லையோலத்தோற்றுமிதது ஒவி
ஸ்வகேதாநான் என்னசெய்யவேண்டு என்று அர்ச்சனை விசர்மமாகச்சொல்ல
அதுகேட்டுவிஸ்வகேதாவும் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஒஹ்யாகீர் இப்படியோ
சிக்கவேண்டாம்கூனிருக்கும்போது உமகருள்வருகையிருக்கின்றதுநீர்
இப்பொழுதுஎனக்குச்செலவுகொடுத்தனப்பும் நான்போய்ஒருமிஷத்தி
ற்குள் அந்ததுன்மார்க்களைக்கண்டித்து வருகிறேன்பாருமென்று சொல்லி
விஸ்வகேதாவும் அர்ச்சனைபார்த்து செலவுபெற்று க்கொண்டபுத்தசன்
னுத்தனும்த்தேறின்பேரிலேவி விஸ்வகேதனத்தொனி பண்ணிப்பப்பிர வ
னுடனேஎதிர்த்துஆகரோஷத்துடனேதிவ்வியபாணங்களினுலவனேகோக
கவெய்தான்அதற்குஅவன்வல்லவனும் பயப்படாமல் கோபத்தினால் தன்
னுடையதேகைச் சமீபமாகத்தான்அதன்னுடையவில்லிலேகோடையிடிக்க
ருச்சமாமையானபாணங்களைப்பிரயோகித்து விஸ்வகேதவினுடைய சரீர
முழுதும்ரத்தமயமாக்கிசரையையும் குதிரைகளையும்நோகப்பண்ணி அ
வன்வகையில்லையுங்கொடித்துகியாவென்று சிங்ககாதம்பண்ணினான்விஸ்வ
கேதாவும்வேறே ஒருவில்லை எடுத்தக்குணத்தொனிபண்ணி கோபத்துட
னேதன்னுடையவில் வினிடமாகவிஷங்களைக்கூறுகின்ற அதிதிஷ்டண்ணி
யமானபாணங்களை அநேகமாகத்தொடுத்தப் பப்பிரவ கனுடையபாத
கிகேசபாயத்தொல்லடைக்கண்கள்களைத்து ரத்தமயமாக்கிதுடையுமா
த்துசாரதியையும் குதிரைகளையும்கொன்று ரத்ததையுஞ்சக்கைக்கையா
ப்பேர்த்தெரித்து ஆக்கிரவியாக்கிரமிகரோகனுப் காலாகுகிறிருக்கிர
கோப்போல ஆக்கிரகித்து சிங்கனுதம்பண்ணினான் அதுஒலப்பிரவாகன்
மெத்தவும்கொந்துகையிபத்தை விடாமல் வேறேஒருதேறிலேவி இரண்டு
கண்களிலும்ஒருபுறப்பொறிகள் பறக்கத்தக்கதாக ஆற்றுவதுதன்நு
டையவில்லிலேவாய்வாதுரத்தை எடுத்தத்தொடுத்தப்பிரயோகம் பண்
ணிணுதுவும், அதிவேகமாகவந்து விசுவகேத வினுடையரத்ததைக்குப்
பென்றஆசையத்திர் கிளப்பிவிட்டது அப்போதுதேவர்களெல்லாம் விசுவ
கேதசெதகைஎன்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்பொழுது விசுவகேதவி
னுடையரதமும் ஆசையத்திலச்சக்கரமேலச்சுழன்று பூமியில்விழுந்தசா
ரதிருதிரைகளுடனே பொடியாகிப்பிரயாவுட்டது அதுதெரிந்த விசுவ
கேதாவும் தனையில்லேயாகத்திதுதுமாக உக்கிரகாரனுபவேறே ஒரு
தேறிலேவி விஸ்வகேத எடுத்த குலத்தொனி பண்ணி அந்த விஸ்வ
விடமாக ஒருமுதல் பாணத்தைக் கொடுத்தப்பிரயோகம்
ண்ணிஎன் அதவும்காள் கூடவிஷம் போல அக்கினி சுவாஸைய
வீ சிக்கொண்டு வந்ததுபப் பிரவாகனுடையதேகை ஆ

வாயத்திந்திளப்பிவிட்டதுஅந்தரதமும்சூரியபகவானைக்கண்டேஉம்முடைய
போனுகிய விஸ்வகேதாவும்பப்பிரவாகன் கையினுலிந்த போகிறுனென்
ன் யோகட்சேமங்களைச் சொல்லப்போனதுபோல சூரிய மண்டலத்தைச்
சொரப்போய் அந்தஅவனினுலப்பக்கென்று ஏறிந்தசாம்பலாய் விழுந்துவி
ட்டது பப்பிரவாகனனும்பூமியில் விழுந்து ரத்தங்களைக் குபிலகுபிலென்
துகக்கிக்கொண்டு முர்ச்சையையடைந்து சந்தரேத்தில் மீதுட்சியம்மை
யாருடைய ஆசிரவாதத்தினால் தப்பிப்பிழைத்தமூர்ச்சைதெனிர்த்தொழந்தி
ருந்து கோபத்தினால்வேறே ஒருதேறிலேவி விஸ்வகேதனத்தொனி பண்
ணி அந்தவில்லிவிடமாக திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்தப் பிரயோகம்
பண்ணி வெதிர்க்கு ஒருவர்க்கொருவர் செலிக்கவேண்டும் யென்கிறஅபே
ட்சையினால் பின்வாங்காமல் ஐந்துகள் ரத்திரியமபகனும்போராடினா
ள் அதிலப்பிரவாகனம் அஞ்சி விஸ்வகேதவினுடைய ரதம் சரீரி கு
திரைகளுடனே பொடியப்பொடியாக்கி கவசத்தையுமபரதலாகக் கிழித்து
சரீரமுழுதும் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துவிட்டி விசுவகேதவைப்பா
ர்ந்து ஒ அண்ணாவிசுவகேதா நீமகாவீரதி வீரனாகையால் என்னுடனே
ஐந்துகள்மட்டுக்கும் போராடினாய்இப்போதுகான் உன்னைக்கண்டிக்கிறே
ன் நீ உன்னுடையஇஷ்டதெய்வமான கிருஷ்ணபகவானைத்தியானம்பண்
ணிக்கொண்டு உன்ரதப்பனுராகிய கர்மகாரகளை என்ரதப்புகிய அர்
ச்சனைகள் கபடமாய்ரத்ததை எடுக்காட்டிமென்றுசொல்லும்பொழுதேஅதை
க்கேளாமல் கொன்றுவிட்டான்அப்படிநான் அனியாயம்பண்ணுகிறதில்லை
இன்னமும் உனகருவேண்டிய சஸ்திரஅஸ்திரங்களைக்கொடுக்கிறேன் அ
துகளைநீயாங்கிக்கொண்டு சண்டைபண்ணென்றுசொல்ல அதுகேட்டுவிச
ுவகேதாவும் ஆக்கிரகித்துதோமாம்-கத்தி-சூலம்-கெதை - இதுகளையெடுத்
துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகளையெல்லாம் பப்பிரவாகன் கண்டித்து
விட்டு மகாகோபத்துடனே தன்னுடைய வில்லிலே ரவுத்திராஸ்திரத்தை
யெடுத்தத்தொடுத்தி அதிதேவபிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே அபிமந்
யெடுத்தத்தொடுத்தி அதிதேவபிரதிதேவதா மந்திரங்களுடனே அபிமந்
கொண்டு தேவர்களெல்லாம்யப்பப்பிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க அதிலே
கமகவந்து கிரீடமகாருண்டலக்களுடனேவினங்குகின்றவிசுவகேதவினு
டைய சிரசைக்கண்டித்துப்போய்விட்டது அப்போதநரச்சிரசானதுஆகா
சமார்க்கத்திலெழும்பி ஸ்ரீஅரீ-அரீ-கோவிந்தா கிருஷ்ணகேசவா வாதா ப
க்தவச்சலா பரமபுருஷாவென்று முறைபிட்டுக்கொண்டுபோகிறதைக்கண்
டு அர்ச்சனனும் சாவுக்குச்சரியான முர்ச்சையடைந்தெழுந்த மகாவிசா
த்துடனே அந்தசிரசைப்பார்த்து ஆ குமாரகாவீரதிவீர ஆ சவுரியப்பி
ரதாபா ஆ அகண்டதவீரபார்க்கிமா ஆ தைரியபுருஷ ஆபுத்திரசிகாம
ணி நீ எங்கேயொளித்துப்போனாய் என்னேஒருவனாக அனாதையைப்பேர்

விட்டுப்போனாலே நான் உன்னைப்பிரிந்திருந்து எப்படிநிர்வகிப்பேன் நான் எந்தமுக்கொண்டு அன்றிஞாபுத்திற்குப்போவேன் தருமபுத்திரரானவர் விகவகேதுஎன்கேயென்று கேட்டால் நான் என்ன சொல்லுவேன் என்ன தாயகிய குந்திதேவியாரும் தன்குமாரனான கள்ளன் இறந்துபோனதற்கு விசாரமடைந்து தன்குமாரனுக்குக் குமாரனான விகவகேது இருக்கிறானென்று அந்நித்தங்கத்தையிட்டு கள்ளனைப்போல உன்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாளே அவளுக்கு நான் என்ன சொல்லுவேன் ஆவிராதிவிரா வீரப் பிரதாபா அஸ்வமேதக் குதிரையினியிந்தம் எவ்வந்நாசுவனுடனேபோரா முகேஸித்து குதிரையைக்கொண்டுவந்து ஒப்பித்தா என்மறிகே இத்தனை நான்வகைக்கும் குதிரையைக்காப்பாற்றிக்கொண்டுவந்த மகாஜாபாலகுதிரையோனைக்களத்திலுள் சந்திரவீணைடையகையினால் வெட்டுண்டு விழுந்தாலே இனிதான் என்னவென்று நிர்வாகப்பண்ணப் போகிறேன் ஆபுத்திராவென்று அர்ச்சுனனும் வெகுறாய்பிரிவித்து அமுசிதபோது அதுகண்டு பப்பிரவாகங்கிரித்து தன்னுடைய தந்தைசமீபமாகக்கொண்டுவந்து நிறுத்தி அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஐயாகுந்திநத்தனுப்பொழுது கையியல் பிள்ளைப்பண்ணின் சவுரியத்தையப்பார்த்தீர்களே நானின்னமும் இரகசங்கங்களுடைய கிரீடங்கையுடைத்து அந்நாத்தனங்கையெல்லாம் விஸ்வகேதுவின்னுடையசிரசில்போட்டுக்கொண்டு விக்ரமயம்பண்ணுமிதேனினிதேவரீ ஒருத்தருயிருக்கிறீர் எங்கள் தாயர்சித்திராங்கைதபை கேசியென்றும் தாசின என்றும் தாழித்தபடியினால் அந்தஜாஷமே உமக்கு இப்படிப்பட்ட ஆபத்துவந்துசம்பவித்தது இனிமென்னயோசனைபண்ணுகிரீதருமபுத்திரர்செய்கிறயாகமும் நிறைவேறப்போகுமே இன்னமுதலீர் குதிரையைநிவித்துக்கொண்டு போகிறிருக்கிறீர் சொவென்று பரிதாசமாகச் சொல்ல அந்தச் சொல்லெல்லாம் அர்ச்சுனனுடையசெவியினிடமாக நாராசம் காய்ச்சிவிட்டதுபோல்துழைந்து மகாசோபதிப்பதுபி விஸ்வகேதுவின்னுடையதலையை ரத்தநின்பேரில் வைத்துவிட்டுக்காண்டபத்தைக்குணைத்தொனி பண்ணி உக்கிராகாரனாய்ப் பப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடர்பயலேதான்மார்க்கா என்னடா தலையோய்விழுந்திருக்கையிலாகாதசிலகைக்கொன்றோமென்று கர்வத்திருக்கிறாய் அந்நகர்வத்தையிப்போது வெளிப்படுத்தி வைக்கிறேன் சந்திரோத்திலபாரடாவென்று தன்னுடையகாண்டபத்திலேனெக நிவ்விவாஸ் திரங்களைத் தொடுத்தப்பிரயோகஞ்செய்து பப்பிரவாகனுடைய ரத்ததைக்கண்ணுக்குத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்து அவனது சேனைகளை யெல்லாங்கண்டதுண்டங்களைக் கி எக்கபார்த்தாலும் பிணமலைகளாகக் குவித்தான் அதுகண்டு பப்பிரவாகனுய் ஆக்கிரவியாக்கிரம நிக்ரோதனாய்த்தன்னுடைய வில்லைக்குணைத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அந்தசக்திரபாணங்களையும் அக்கினியாஸ்திரங்களையும் ஏராளமாகத் தொடுத்து பப்பிரயோகித்து அர்ச்சுனனிடமிட பாணங்களை யெல்லாங்கொடியினை

டித்துவிட்டு அப்பனதுசாரதி குதிரைகளையும் ரத்தமயமாக்கி அனுமாதையும்கொள்வதற்கு அர்ச்சுனனது சரீரமுழுவதஞ்சல்லடைக்காளாகத்தனைத்து உகிரமயமாக்கி வங்ககாதம்பண்ணினுனப்பொழுது அர்ச்சுனனும் துயாசம்டைத்துக்கொடுவிடினுடையசாபம்சமீபத்திருக்கிறபடியால் மிகுத்தபயத்தானே காண்டபத்தைக்கைசோலிட்டு முன்பின் தோற்றமல்கம் மாயிருந்துநான்மப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையும் வெலித்தேனப்போதித்தனை ஆயாசமும்பயமுமில்லையேனுப்போது இவ்வகையிலே ஒன்றியாய் அனாநியைப்போல கிக்குக்கொண்டு மடியவுங்காலம்கேரிட்டதே இதற்கு யென்னசெய்கிறதென்றுநினைத்தமறுபடியும்மனதைதரியம்விடாமல்ரோஷத்துடனேகாண்டபத்தை எடுத்துக்குணைத்தொனிபண்ணி எப்படியும்என்பகையாளியைக்கொல்லுகிறேனென்று அந்தகாண்டபத்தினிடமாக அக்கினியாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து அத்தருவாய்வு மந்திரத்தைச்செய்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும்கிருகாவாய்ப்பிரவாகனுடைய பாணத்தினால்வெட்டுண்டுபோனதுபின்னையும் ஒருஅந்தகாரமான அஸ்திரத்தையெடுத்துத்தொடுத்து அதற்குஞ்சூரியமந்திரத்தை புச்சரித்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுவும்கிரயத்தகரக அங்கனைவெட்டுண்டுபோய்விட்டது இப்படி அர்ச்சுனனும் அநேகநிவ்விவாஸ்திரங்களையெடுத்துத் தொடுத்துவிருகாவாய் அஸ்திரபாணங்களை யெல்லாம் போக்கடித்து, வெறிக்கொண்டவனபோலக்கங்காதேவிசாபத்தினால், மெய்மறந்துமுன்பின் தோற்றமல் பிரமைகொண்டிரத்தநின்பேரில் காண்டபத்தைநழுவவிட்டுச் சும்மாயிருந்தான் அப்போதுரத்த மறைபொழிந்தது, எலும்புகள்விழுந்தது ஆந்தைகள் கூகாவென்றுகூப்பிட்டது, சுழல்காற்றடித்தது சூரியனும்மழக்கினதுபோலத்தோன்றியதுகைத்திரங்களுநிர்த்தது இப்படி அநேகமான அவசரான களை யெல்லாங்கண்டு அர்ச்சுனன்மெத்தவுத்திலடைந்துகிறஞ்னை தேவனைநினைத்துதுக்கப்பட்டான் அதுதெரிந்துப்பிரவாகனும் அர்ச்சுனைப்பார்த்துஐயா துந்திரபுத்திரரீர் என்சும்மாயிருக்கிரீர் பாணத்தொடும் உம்முடையவல்லபத்தையறிநிறைவீர் என்பதாய்நாதுவித்தபடியால் உம்முடையபேரில்எனக்குத் தயவுண்டாகவில்லை ஆகலால்நான் இப்போது உம்மைக்கண்டுகிறேன் பாருமென்றுசொல்லி உக்கிரத்துடனேதன்னுடைய வில்லைக்குணைத்தொனிபண்ணிபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகித்து அர்ச்சுனனுடையசாரதியையும் இரண்டுதுண்டமாக்கி எட்டுக்குதிரைகளையும்கண்டித்து அனுமாரனுடையமார்பையும்கொண்டு ரத்ததைபுது சங்கைசங்கையாகப்பேர்த்தொறித்துதேற்பாடுதன்னுடையதுணிரத்தில் கவாலாஎன்பிற அஸ்திரத்தைகொடுத்துதொடுத்து அந்நிதேவதா பிரகிதேவதாய்திரிக்குடனே அபிமேகிரித்து அர்ச்சுனனுடைய சிரசுக்குச்சரியாய் லகழிப்பணைத்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகேகமாய்கொம்புப்பொறிகளைக்கக்கி கொண்டு உட்கொண்டிருந்ததொனியுடனும் எரிந்துகொண்டு அண்டகட

கங்களெல்லாம் அநிதத்தக்கதா வரும்பொழுது தேவர்களெல்லாம் நடுங்க மடைந்து, கிருஷ்ண, துவாகாபுரிவாச, தேவகிந்தனு உண்பத்தன அர்ச்சனைக்காப்பாற்றி ரட்சியுமென்று முறையிட்டார்கள் தேவேந்திர னும் துக்காக்கிரந்தனும் அர்ச்சனைப்பார்த்த ஆகாண்டபராணி ஆகிரீடி ஹிதனஞ்சயா, ஆ புத்திராவென்றுவாய் விட்டலரினும் அப்பொழுது பப் பிரவாகனுடையசேனைகளெல்லாம் சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்கள்செய்தா ர்கள் இப்படிப்பட்ட உக்கிரத்துடனே அந்த அஸ்திரமானதுவந்து கிரீடமக ரகுண்டலங்களுடனே கூடிச் சந்திரபிம்பம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அர்ச்சன ாசனுடைய சிரசைக்கண்டித்துப்போய்விட்டது அப்போது அந்த சிரசான து ஆகாசத்திலுக்குப்பென்று எழும்புகிற அகிரி கிருஷ்ணகோபகாரமனாகோ விந்தசகபாலமர்தனது தேவேந்திரவந்திராயமஸசம்மார காளிக்கிர்த்தன ருக்கமணிமனோகராகவாயிமென்று முறையிட்டிக்கொண்டு பூமியிலவந்துவி ழுந்தது அதுகண்டுப்பிரவாகனும்மகா சந்தோஷத்துடனே சரீரம்புளகி க்கத்தக்கதா கவெறிச்சுக்கத்தைவாயினிடமாகவைத்துப் பம்பம்மென்று பூ ரித்து உச்சாகத்துடனே செயபேரிகையறைவித்துச்சகல சேனைகளும் குழ ன்தவரும்படிபிரயாணப்பட்டுப்படுவனெட்டுவகை மேளவத்தியங்களுமுழ ங்கத்தக்கதா கதாநாடனாய்சகல வேடிக்கைகளுடனே தன்னுடையமணிபு ரமென்னுமப்பட்டணத்திற்குவந்துசேர்ந்தான்சேனைகளெல்லோரும்சந்தோ ஷகரமாய் அடங்களுடைய அரண்மனைக்குப்போய்சேர்ந்தார்கள் அத்தகுமு ன்னமேசித்திராங்கதையும் அவன்சக்களத்தியாகிபுலவகியும் மனமகிழ்ச் சிவையடைந்தவர்களாய்மதுபுத்திரானுகிப்பப்பிரவாகன் தகப்பனா ரகியஅ ர்ச்சனனிடத்துக்குப்போயிருக்கிறானே இனி அவனாச்சந்தோஷமாயழை த்துக்கொண்டு வருவான்நாம் அலனாக் கூடிச்சகலசவுக்கியங்கலையும் அனு பவிக்கலாமென்றுநினைத்து இருவர்களும்மகா அபேட்சையாய் தீவ்விவ வஸ்திராபாணங்களை யலங்கரித்துக்கத்தபுஷ்பபரிமளங்களை அணிந்துக்கொ ண்டு அர்ச்சனாசனனுடைய வரவுபார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் இடிவிழு ந்ததுபோல் அர்ச்சனனிறந்தானென்று கேட்டவனவிஸ்வரூபனென்பெருமழ ர்ச்சித்து விழும்பூமியிற் புரண்டழுது சகல ஆபாணங்களை யும் கழட்டின ரிந்த புஷ்பமாலையெல்லாம்வாங்கியெரிந்து தலைமயினைவிசித்துத் தக் கசாகரத்தில் முழுவிவர்களாய் கண்ணீராராய்ப்பெருகியோடக் கோவென் னு அழுதபோது அந்தப்புரத்து ஸ்திரீக ளெல்லாரும் கூடவந்து இழவு கொண்டாடினார்கள்.

அதுகேட்டுப்பப்பிரவாகனும் தன்னுடைய அரண்மனையைவிட்டு அ ந்தப்புரத்திற்குப்போய்க் காயணாக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி ஓ அம்மா பாகியவதி நீ அழுதுகிற காரியமென்ன நான் ஜெயத்துடனே வந்தபொ டு உனக்கென்ன குறையிருக்கிறது நீ சந்தோஷமாகவே யிருக்கவேமு

ண்டாமோதாயேமென்று சொல்ல அதுகேட்டுச்சித்திராங்கதையும் கண்ணீ ராராய்ப்பெருகும்படியாச உக்கிரத்துடனே புத்திரனைப்பார்த்த அடாபா தகா நீ ஒருசந்தோஷமா அவதாயோ தகப்பனைக்கொன்ற பிசுத்தரோடு எ ன்னவேலைப்பண்ணு தகப்பனைக்கொல்லவே லிவ்வித்தைக்கற்றுக்கொண் டாய் ஒருவனுடைய திணுள புங்கிற் புத்தருக்தைக்குத்தானே ஒன்றி டொன்று இழைத்து நீராய்ப்போகிறது போல உன் உடம்பனை யுகொன்று நீயும்நீரா கப்போகச்செய்தாய் ஆ, தரோடு நீ இப்போது என்னை என்புரு ஷ்ணிடத்தில்கொண்டுபோய்விட்டீர்களா து உக்கிரப்பிரவேசம்பண்ணி அவருடனேசேர்ந்து போகிறேனென்று சொன்னான் அதுகேட்டுநாகன்னி யாகியஉலா சிபும் சித்திராங்கதையைப்பார்த்து ஓ, அச்சுபாகியவதி நான் இரண்டிரண்டுக்குமுன்னே ஒருகனவுகண்டேன் அஃகெதன்னவென்றால் நான் சிங்காரவனத்திற்குப்போய் புஷ்பமாலையைக்கழுத்திப்போட்டுக்கொ ண்டு உல்லாசமாகுகிறபோது அந்தபுஷ்பமாலே அதுவழிவழித்து போலக்கனவுகண்டுதிடுக்கென்றெழுந்திருந்து பார்க்கையில் எனதுமாங்க லயகுஸ்திரமதுத்துவிழும்பூ அப்போதே இதுவென்ன விபரீதார்த்தமெ ன்றுபுனைத்திருந்தேன் அதுமெய்யாச்சுது இனிமேல்லாம்கணிப்பிரவேசம் பண்ணுகிறதேரிச்சயமென்று சொல்லிப்பப்பிரவாகனைப் பார்த்துஅடா துன்மார்த்தபிதாவைக்கொல்லப்பிறந்த தரோடுபுருஷனில்லாதபெண்சா திக்குவஸ்திராபாணங்கள் என்னத்திற்கு நீபிறந்தாய்மாமா அமங்கலிக ளாகச்செய்தாய் என்களைஎங்காபு புஷ்ணிடத்தில் கொண்டுபோய்விட்டுவி டென்றுச்சொல்லி உலா சிபுஞ்சித்திராங்கதையும் வெகுதுக்கத்துடனே அழுதுக்கொண்டுகண்ணீராராய்ப்பெருகத்தலைமயினைவிசித்துமார்பிலறை த்துக்கொண்டுமணிபுரத்தைவிட்டுரணக்களத்திற்குப்போனார்கள்

அப்போது பப்பிரவாகனும் துக்காக்கிரந்தனும் கண்ணீராராய்ப்பே ருகஅழுது கொண்டுகொண்டுப்படிவருமென்றுகொஞ்சம்கிளும் எண்ணிப் பாசாமல்பிதாவைக்கொன்று விட்டேனே இத்தற்குள்ளென்னசெய்தென்று பிரலாபித்துக்கொண்டிரணக்களத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்தாஷ் அத்தற்குமுன் னமே ரூரியபகவான் புத்திரானுகிப அர்ச்சனன் இறந்து போனதைக்குறி த்துள்ளமப்பண்ணுகிறதற்குப் போனதுபோலமேற்குத்திசையில் அந்த மானமாகிநா அப்பொழுதுகாடாந்தகாரமான இருள்முடிக்கொண்டது அ ந்ததுருட்டுவேளைபில் சித்திராங்கதையும் உலாசியும் அழுதுக்கொண்டா ணக்களத்திற்குவந்து அர்ச்சனனுடைய சரீரத்தைபுஞ் சிரசையுங்களும ஸ்தேடிவெகுநேரம் அலைச்சல்பட்டுசிபு புத்திரையைக்கண்டுகையில் மீது உக்கொண்டு சரீரத்தைப்பார்த்த மேலேவிழும்புரண்டி மூர்ச்சையாய்வி ழுந்துதிரும்பவம் எழுந்திருந்துமார்புடனே அனைத்தக்கட்டிப் புரண்டி மூட்டிக்கொண்டுபோனாரும் அந்தசிரசைமார்புடனேசேர்ந்து முகங்கா தத்துடைத்து ஆ, பிராணநாயக ஆபுண்ணியபுருஷ ஆ, பிராணவல்லபா

நீர்எங்கேஒளித்தீர் ஆ அகண்டதவிரபாக்கிரமா உன்சவுரியமென்ன உன்
பிரதாபமென்ன உன்விலித்தையென்ன இதுகளை யெல்லாம்எங்கே அட
கவிட்டவர்சாலையிலே தகவசாநென்ற ஒன்பதுகோடி ராஜதர்க்கையு
ம்இரணியபுரவாசிகளான அதுபதகாறு கீடிராக்ஷதர்க்கையும் ஜெயித்த
அஸ்திரங்களைல்லாமைக்கே ஒளித்துப்போய்விட்டது விஷ்ணுரோண
ர்கிருபர் அகவத்தாமர்-கர்ணன்-சல்யபன் இப்படிப்பட்ட பிரமுகாளுடனே
எதிர்த்துப்போராடின விலகித்தையைஎங்கேமறந்துபோய்விட்டாள்என்ன
காரியம்பண்ணினீர் ஒருபாலன்சையில் ஒண்டியாய்அனுகூலப்போலச்சி
க்கிக்கொண்டேபுழுதில்விழுந்து புரளுகிறீர்இதுஉமக்குத்தருமமோ எங்க
ளாசையைத்தீர்க் கவொண்ணாதோதாமகள் நீர்வருகிறீர்என்று விருப்பங்
கொண்டிருந்தோஷகாமாயிருந்தோமே அப்படியிருக்கஎங்களை ஒண்டியாக
விட்டுவிட்டாத்திரம் தனித்துப்போகலாமோ ஆகலாய்ணருணசம்பன்னாஆ
தன்னுசெயாஆகிரீடிரீப்பத்துதிக்கிலுஞ்செயம்பெற்றதிவியபுருஷராக்
கேஅப்படிப்பட்ட நீர்எங்களை இப்படி அழுதுக்கொண்டிருக்க உயர்ந்து ஒ
ண்டியாய்போகலாமோவென்று புலம்பிடுகின்றையும் விஸ்வகேதுவினுடை
யசுமசைக்கணி ஆ, துமாரகாமடிந்தாயோவென்று கெருவாய்ப்பிரலாபித்
துகங்கள்மனதைத் தாக்களேதேற்றிக்கொண்டேயினி ஆலஸ்பமென்ன அ
க்கினிப்பிரயேசம்பண்ணுகிறேகாரியமென்று துணிந்துப்பிரவாகனைப்
பார்த்து அடாபிரதார்த்தரோகிடன்மனமானது பெற்றதகப்பனைக்கொல்லுகி
தாற்குரப்படித்துணிந்தது உன்முகத்தைப்பார்க்கலாமோவென்று தூஷி
க்கஅவர்களைப்பார்த்து பப்பிரசாசனம் ஒஅம்மாநான் தகப்பனென்றுதெ
ரிந்துஅஸ்வமேதககுடிகையுங்காணிக்கைகப்பங்களுக்கொண்டு போய்வை
த்தேன்பாத்தரிசனம்பண்ணி அடைக்கலம் ஐயாளன்னகாபாற்றி இரட்சி
யுமென்றுவெகுவாய்வேண்டிக்கொண்டேன் அதற் ளன்னையதைத்துகள்
ளிலிட்டார்அதுகண்டுபிடிக்கையும் வெகுநேரம்வேண்டிக்கொண்டேன் அ
ந்தையும்பாராமல் அங்கிருந்தராஜாக்களெல்லாஞ்சொன்னசொல்லையுங்கே
ளாமல்ஆக்ருஷ்டமாயன்னைப்பார்த்து அடாபயலேனைக்குப் பிறந்தவன
ல்லஉன்னைஉனதாயர் கையசியனுக்குப்பெற்றானென்றுவிபரிதமாகச்சொன்
னார் அதுநுள்ளனக்குகோபம்பிறந்துசண்டையெதெனென்றுஅழுதுகொ
ணக்கொல்லஅதுகேட்டு உலுசெயுமிசித்திராங்கதையும்விசாரப்பட்டு கு
மாரனைப்பார்த்து அப்பாஉனக்குஇன்னம் அழகையாசல்லது எங்களுக்கு
அக்கினியளர்த்தினாயென்று சொன்னார்கள் அப்படியேபப் பிரவாகனம்
மத்திரிகளுக்குஉத்திரவுபண்ணி அந்நிகட்டைகளும் சந்தனைக்கட்டைகளு
மவண்டிமகில் அழைப்பித்து துறிகுவிசாஸ்பாப்பிகப்பூரக்கட்டைகளு
ம்சம்பிரரணிக்கட்டைகளும் பொறிபொதியாகப்போட்டு வெய்க்குடக்க
ருமஎண்ணெய்க்குடக்களும் விஸ்தாசமாக அழைப்பித்து அக்கினியை

முட்டிபிர்மாண்டபரியங்கல் கொழுந்தவிட்டுதிருவென்றுபுகைந்துளியு
ம்போதுஅதுகண்ணிப்பிரவாகனம் ஆலோசனைசெய்துதகப்பனையுத்தாய்
மாவாய்கொன்றமகாபாதகருதிய நான் இருக்கலாகாது ஆலோசனாநெரு
தன்மையாகவிழுவிற்றெனென்று அக்கினியைமறந்துதாம்பிரதகதனம் ப
ண்ணியவாஎழுமபிசுதிக்கபோகின்ற சமயத்திலேஉலுசெய்யுவிசாரப்பட்
டுகித்திராங்கதையைப்பார்த்து அதுயக்காபக்கமதகமம் புருஷனையுமிழ
ந்துகடைசியிலேயினைவையுமிழந்து போலோச்சகதே ஆனகயாவனது புரு
ஷனைஎப்படியாவிலும்பிழைக்கப்பண்ணித் கொன்னுக்கொடுக்க அசொல்லிப்
ப்பிரவாகனைப்பார்த்து நீ அக்கினியில்விழிவனென்றும் உன் தகப்பனாவன்
பிழைக்கப்பண்ணுகிறேன்என்றுச் சொன்னதுகேட்டுப்பிரவாகனமாமா
தாவினுடையசொல்லைக்கடவாமல் வந்தாதுவிசையப்பார்த்துதாயே என்
னையேன்அக்கினிப்பிரவேசமாகவேண்டாமென்று சொன்னவையாகேட்
கஉலுசெயுமிழந்திரானைப்பார்த்து ஒருமாரகாகனம் புருஷனையிழந்தது
மல்லாமல்உன்வையுமிழந்து எப்படியிழைக்கப்பெயிடுமாம் நீ, ஒன்றுக்கு
ம்பயப்படவேண்டாம் நான்என்னுடையதகப்பனுக்குச்சொல்லியனுப்பிவி
ருகசஞ்சீவிரத்தினம் அமுர்த்தசலாழம் அழைப்பித்து உன் தகப்பனைப்பி
ழைக்கப்பண்ணுகிறேன் நீசந்தேசிக்கவேண்டாமென்றுசொல்ல அதுகே
ட்டுப்பப்பிரவாகனம் ஆலந்தச்சமுத்திரத்தில் முழுவிளையுச்சு சந்தோ
ஷமடைந்திருந்தான் அப்பொழுதுஉலுசெய்யும் நாகருபாராணபுண்டரீக
னென்றதன்சேவகனையழகுது தன்காதிசனனிர்திரானிப் நடுவென்றோ
லையையழற்றி அடையாளமாகக்கொடுத்து மாங்கையழந்திராத்தையுக்கொ
டுததுஒ, புண்டரீகரீபா தாளலோகத்திற்கு அதிசித்திரமாய்ப்போயஎன்பி
தாவியஆதிசேஷனைக்கண்டு இவ்விடத்தில்கடந்தசூரியன்காரமெல்லாஞ்
சொல்லிஅர்ச்சனாராசனைப்பிழைக்கப்பண்ணுகிற தற்குஅயிர்தசஞ்சீ
விரத்தினமும்அயிர்தகலமும் வாக்விசாச்சொன்னுஎன்னவென்கொல்லி ரீக்பிர
த்தில்காங்கிக்கொண்டிராவென்றுசொல்ல அதுஅம் அப்படியேவல்லதுஅம்
மாவென்றுசொல்லிப்பின்னையும் உலுசெய்யப்பார்த்து ஒ, அம்மா அர்ச்ச
னனுடையவிரசையுஞ்சீரந்தையுங்காந்து க்கொண்டிருந்தது உன்சுரு
டையாடமைசஞ்சீவிகொண்டி வகுநிறுஎன்னுடையகடமையென்றுசொ
ல்லிவிட்டுமேனுவேகத்திலும் அதிகவேகமாகப்பாப்பட்டு பூரிபையகண்டி
அதலனிதலிதலசாதா தாரதலபாதனமென்கின்ற சந்தலோகங்கனையும்
கடந்து அப்பாலேநெமாயிரம் நாகருபாரங்களுடனும்வாக்விதகதகன் கார்
க்கோடகன்-நார்க்கவென்றுதாராட்டிரன் முதலானகாமத்திரிகளுடனும்மாத்
னகதிதமானகிதாசனத்திலெழுந்திருநி ஆரிரபணமுடிகளும் பிரகாசிக்க
த்தக்தாககொலுவாயிருக்கிற ஆதிசேஷனைக்கண்டிசாஷ் ாகமாகதெண்
டனிட்டெழுந்துவின்று ஐயாமாணபர்வாககேத்திராதேவரீருடையகுமா

ரத்தியன் டையிலிருந்து வந்தேன் இதோ அந்த அம்மாள் கொடுத்த பொன்
ஒலையுமா? கல்வாரு ஸ்தோமஸ்பார்த்தி. எனவென்று கொடுத்து பின்னையும்
அந்த நாகராசனைப் பார்த்து ஐயுறா நாகாதிபாது ஸ்தோமஸ்பார்த்தி தரு
மபுத்திரரானவர் அல்லமேதயாகம்பண்ண நினைத்துக் குதினாய விட்டு அ
ந்தக் குதினாயின்பிறந்த அர்ச்சுனனையனுப்பினார் அந்தக் குதினாயானது ம
ணிபுரத்திற்குச் சமீபமாக வந்தது கண்டு பப்பிரவாகனம் அந்தக் குதினாயை
ப்பிடித்துக் கொண்டு அர்ச்சுனராசனுடனே எதிர்த்துச் சண்டை பண்ணினான்
க்களத்திலே புத்திரபவுத்திரர் என்றும் அந்த அர்ச்சுனராஜனைக் கண்டதது வி
ட்டான் ஆகையினால்தான் அது துக்கப்பட்டுப் பொன்னே லையை அடையா
ளமாகக் காண்பித்து அது விழுந்த போன மாகல்ய சூன் திரத்தை எப்
போதும் போல் அணிபுத்தக்கதாக அனுக்கிரகம்பெற்றுக் கொண்டு அமிருத
சஞ்சீவிரத்தினமும் அமுந்தகலசமும் வாங்கி வாச்சொன்னான் என்று சொல்
ல அது கேட்டு ஆதிசேஷனும் ஆச்சரியப்பட்டு புண்டரிகனைப் பார்த்து, பு
ண்டரிகாச்சொல்லுகிற சேதிச் சேதமாயிருக்கிறது அர்ச்சுனனானவனே அ
வன் பிள்ளை பப்பிரவாகன கையிலே மடிவதே தான் அவன் விசுவாமித்ரன் பக்கத்
தன் பூதசைலாசபதியாகிய பாமசிவனே யோராடி பாசுபதாஸ்திரம் பெற்றவ
ன் அப்படிப்பட்ட ணரங்களுடைய பிள்ளைகள் கொன்றான் என்றால் என
க்கு உண்மையாகத்தேற்றவில்லையென்று சொல்ல அது கேட்டு புண்டரிக
னும் ஐயுறா சேஷாதிபாதேவரீர் சொன்னபடியே அர்ச்சுனன் விசுவாமித்ரன் தா
ன் அவன் எதினாலே இருந்த போனானென்றால் கனாகதேவிராய்சமீகித்த
படியால் இப்படி முடிந்ததென்று சொல்ல அது கேட்டு ஆதிசேஷனும் அப்ப
டியாலும் மெய்தான் என்று சம்மதித்து நமது குமாரத்திக்கு மகல்யம் உண
டாகச்சொடுக்கிறதே மக்கு தருகிறான் என்று சொல்லி அமிருதசஞ்சீவிரத்தின
மும் அமிந்தகலசமும் கொடுத்ததனுப்பும் படிச்சம்மதித்தான் அது தெரிந்து
திரிதராஷ்டனென்கிற நாகமந்திரியும் ஆதிசேஷனைப் பார்த்து ஐயுறா சேஷா
திபாநீர் என்ன வேலை செய்ய நினைக்கிறீர் நீர் செய்யிற வேலை எனக்குச் சம்மத
மில்லை அங்கே திருவென்றால் துத்தபுண்டரிகன் சொல்லக் கேட்டு அமிருத
சஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமிந்தகலசத்தையும் கொடுத்துப் பூலோகத்திற்
கு உணுப்பவரோ அல்லவென்றனுப்பினால் அது கனம் மடபடியும் நமது லோ
கத்திற்கு வருவதோ அல்லாமலும் நமக்குக் குருடனாய் மன்றிருக்கத்தக்க
தாக பிரமதேவர் டிபமித்துக்கொடுத்த ஸ்ருப்பதாஸ்திரம் ஒரு நகத்தருக்குக் கொ
டுக்கலமோ இதுகள் இருக்கின்றதல்லவோ நமது லோகத்திற்குக் குருட
ன் வராமலிருக்கின்றான் இதுகளை நீர் கொடுத்து விட்டாயிருந்தால்
கேள் விப்பட்டுவந்து நம்மெல்லநாயுந் கொல்லுவான் அப்போ
து நாம் எல்லாரும் நீர்ப்பரம் புரேபால் விழுந்து கிடக்க வேண்டும் நம்
மைக் கண்டவர் களைச் சொல்லுந் து யெய்தது அடித்துக் கொல்லு

வர்கள் எல்லாம் அர்ச்சுனனைப் பிழைக்கப்பண்ணுகிறதற்கு இதுபோகவே
ண்டிமோ கபடநாடகஞ் சிவகாரியான ப்ரிதருஷணபகவானிருக்கின்
றார் அவராலே ஆகாதாரியமென்னமிருக்கின்றதோ பூர்வம் திரிதரத்தே
வரானவர் பங்கையும்கூட அதுகூட கோபால்களுடைய பிள்ளைகளைப்
புகொண்டு போய் ஒருவருஷம் ஒளித்து வந்து திரிதரன், அது தெரிந்து அ
வர்கள் வீடுகளை நோதும் பகக்களாகவும், கன்றுகளாகவும், பிள்ளைகளாகவு
மிருந்து ஒருவருக்குத் தெரியவொட்டாமல் லாவினோதும் பண்ணின மகா
புருஷன் அந்த வீடுக்குத் தம்பொழுது அர்ச்சுனனுக்கு ஒருநாளுங்குறைவு
வருகிறதில்லை ஆகலால் என்ன சொல்வதென்பது இங்கு புண்டரிகனைச் சம்மதமோ
கச்சொல்லுமென்ற சொல்ல அது கேட்டு ஆதிசேஷனுமெய்தான் என்று ச
ந்திராஷ்டப்பட்டு புண்டரிகனுக்குச் சொல்லியனுப்ப புண்டரிகனும் நல்லதெ
ன்று பூலோகத்திற்கு வந்து உலுவசியையும் பப்பிரவாகனையும் கண்டு அ
ந்தேகநாத்தசவிந்தரமெல்லாஞ்சொல்ல அது கேட்டுப் பப்பிரவாகனன்
கோபங்கொண்டு ஆதிசேஷனுனைவந்தான் பூமியைச் சமீகிரேமென்று
காங்கித்திருக்கிறவன் எல்லா அவன் பூமியைச் சமீகரி மற்போனும்
போகட்டும் அந்நாடையார்வத்தாச்சுற்ற நோதில் அடக்கிவை
க்கிறேன் என்னுடைய பாணத்தினால் நாகங்களைப் பெல்லாஞ் சம்மதமாகி
விடுகிறேன் பூதசைலாசபதியாகிய பாமசிவன் ஒருவேளை என்னுடைய ஆ
ப்ரணங்களைக் கண்டுகிறாயென்று சண்டைக்கு வந்தாலும் என்னுடைய
புதுபலத்தினால் அந்த உருத்திரமூர்த்தியை வரப் பூசை பண்ணி அவரது ஆ
பரணங்களை எல்லாஞ் சிவனின் பின்பு பித்துகிறேனென்று பப்பிரவாக
னும் ஆத்திரியாகி மாநிக்கிராதலும் நாகத்தின்க்கிதமான ஒருநேரின்
பேரினே பிச்சொண்டி யுத்தசம்மதம் நாய்ப்புறப்பட்டு ரதசதுர்த்தாதி
களைக் கட்டி கொண்டு புண்டரிகனைப் பாராது லோகத்திற்கு விரிகாட்டு
க அதுகூட முன்னதாக நடத்திக் கொண்டு போய் சேர்ந்து அவ்விடத்தில் த
னாவுகிட்டிறக்கிண்பேரினை முதலானதாகி மூழ்க்கி வித்துவெற்றிச் சங்க
ததைப் பெற்றது பரம்பரமென்று பூரித்தான்.

ஆதிசேஷன் யுத்தம்.

அந்தச் சத்தகத்தைக் கேட்டு ஆதிசேஷனுத்திடுவதை மனங்கலங்கி
ச்சண்டைக்கு ஆயுதப்பட்டு பப்பிரவாகன் வந்து விட்டானே அவன் இனி
நம்மைக் கொல்லாமல் விட்டான் அதற்கு நமென்ன செய்யப் போகிறோ
மென்று விசாரப்பட்டு இத்திருதராட்டிரன் குருநாகம் மியாய் நாம்கொடு
க்கப்போகிற மிருதசஞ்சீவிரத்தினத்தையும் அமிந்தகலசத்தையும்கொடு
க்கவேண்டாமென்று தடுத்ததினாலல்லவோ இத்தனை விபரீதம் வந்துகேரி
ட்டதென்று கிளைத்த மந்திரினைப் பார்த்து ஒமந்திரிகளை நீங்கள் சண்டை
க்குப் போக்கென்று கோபமாகச் சொல்ல அது கேட்டு துஷ்கன்-கார்க்கோ
டகன்-திருதராஷ்டிரன் முதலான நாகமந்திரிகளை எல்லாருமாகடி அந்தப்

பிரவாகன்எம்மாத்திரம் அவனோம்முடையவிஷாக்கினியில் தகித்தவிடலா
மென்று ஒருவர்க்கொருவர்வண்மையாகப்பேசிக்கொண்டு அவர்கள்சேனை
களுடனே புறப்பட்டு யுததசன்னுதர்களாய்வுந்து பப்பிரவாகனுடனே
எதிர்த்தார்கள் அதுகண்டு பப்பிரவாகனுடைய சேனைகளெல்லாம்மகாஆ
க்ருஷத்துடனேஎதிர்த்து நாகசேனையோடெல்லாம் துண்டமாப்பின்ன பி
ன்னப்படுத்திகையில் நாகருமாரர்கள் பின்னிடாமல் ரோஷத்துவேஷங்க
ளுடனேதங்களுடையவிஷாக்கினியினால் ரதங்கனையும் சாரதிகளையும்பஸ்
மீகரப்படுத்தி ஆனேகளையும் ஆனப்பாக்களையும் அதம்பண்ணி குறிநாக
னேசாம்பலாக்கி சவுத்திரர்களைக்கொன்று காலால்களையெல்லாமொடியா
க்கி இத்தவிதமாக நாகருமாரர்கள் மிஞ்சிப் பப்பிரவாகனுடையசேனை கடு
ல்லாநதமசப்படுத்திம்பொழுது சேனைகளெல்லாம் பின்வாக்கியோடத்த
லைப்பட்டார்கள் அதுகண்டுபப்பிரவாகனு ரோஷதாம்பிரகதையை விஸ்
லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக அறிஞ்சேஷண்ணியமான
பாணங்களையெடுத்துப்பிரயோகித்து நாகங்களுடைய பணமுடிகளை பிறி
மாணிக்கங்களை யுதிர்த்தவாய்களைக்கிழித்து விஷங்களையடக்கிதுண்டத்து
ண்டமாகக்கண்டித்து நாகசேனைகளை யெல்லாம் அதமாக்கிவிட்டான். அ
துகண்டுதிருதராட்டிரன் முதலானமந்திரிகளெல்லாம் ஒடிப்போயிற நாக
சேனைகளையெல்லாம் ஒடவேண்டாமென்று நிறுத்திமறுபடியும் அவர்க
ளைச்சண்டைக்கணுப்பி தாங்கனும்ஆக்துஷத்துடனேவந்துபப்பிரவாகனு
டையசேனைகளுடனே எதிர்த்து நின்றார்கள்அதில் திருதராட்டிரனும்பப்
பிரவாகனுப்பாத்த ஒ, ராஜகுமாரகாரீ உன்தகப்பனைக்கொன்று விட்டுதி
ருபுவும்அவனேபிழைக்கப்பண்ணலாமென்று நினைத்துவந்தாயோ அதுஎ
னக்கு சம்மதமல்ல உன்தகப்பனைக்கொன்றுவிட்டேளனக்குமெந்தவரும்
சந்தோஷமாயிக்கின்றது நீதிரும்பவும் எழுப்பலாகது அஃதெதினுவென்
றால் நீஉங்கள் குலத்திலேமுன்பின்நடந்த வழக்கப்படிசெய்தாய் நீநாதன
மாகஒன்றுஞ்செய்யவில்லை அஃதெப்படியென்றால் உன்தகப்பனாகிய அர்
ச்சுனனுனவன்பாரசயுத்தத்தில் சண்டைசெய்து வஞ்சனையினால் பிதாவு
க்குச்சரியான கர்னமகாஜனைக்கொன்றான் அல்லாமலும் பிஷ்மர்-துரோ
ணர் முதலானவர்களையும்பெரியோர்களைன்று சற்றுகிலும் எண்ணிப்பா
ராமல்கொன்றுவிட்டான் ஆகையால் உன்தகப்பன்செய்தபிரகாரம் நீ யு
ஞ்செய்தாய் இதுஎல்லாகாரியத்தான் அதுவுமல்லாமல் பூலோகத்தில் தன்
பிதாவானவன் எர்த்தப்படி கீர்த்திவதித்துக்கொண்டானே அந்தப்படியேபு
த்திரானவன்உடக்கவேண்டுமென்று தர்மசாஸ்திரங்களுஞ்சொல்லுகின்
றதுஆகலால்நீயும்அந்தப்படியுடந்துக்கொண்டாய் அனைக்குறித்து உனக்
கும்விசாரம்வேண்டாம் நீசுகமாய்ப்போம் அஸ்தினுபுரத்திற்கு பட்டாபி
ஷேகனாய் சதோஷாமாய் ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிரு

வென்றுசொன்னான் அதுகேட்டுப்பிரவாகனும் புச்சிறிப்பாகச் சிரித்த
திருதராட்டிரனைப்பார்த்து ஒ, நாகமந்திரியே நீர்சொன்னவார்த்தைமெய்
யேயாந்தகப்பன்செய்தபடியினைசெய்யவேண்டுமென்றுசொன்னதுஉன்
மைவசனத்தான் அஃதென்னவென்றால் பூலோகத்தில் எங்கள்நாயாதிபா
கியதிருதராட்டிரானவன் எங்களுக்கு உரிமையாகியபாதிராச்சியத்தைக்
கொடமல் அட்டிசெய்தபடியினால் எந்தகப்பனாகிய அர்ச்சுனராசன் தன்
னுடைய பாணக்கினியினால் அவனுடைய வம்சத்தைபெல்லாம் வேரறுத்
து அஸ்தினுபுரத்தையுக்கொள்ளுகொண்டான் அந்தமுறைமையினால்நா
னும்உம்முடைய வம்சத்தைபெல்லாம் என்னுடைய பாணக்கினியினால்
வேரறுத்து மிருதசஞ்சீவி ரத்தினத்தையும்அயிர்கலசத்தையும் ஆகிசே
ஷனிடத்தில்வாங்கிக்கொண்டுபோயிறேன் சற்றேபார்த்துக்கொண்டிருவெ
ன்றுசொல்லி தன்வில்லினிடமாக அனந்தமாயிரம் பாணங்களைப்பிரயோ
கம்பண்ணி அந்ததிருதராட்டிரன் முதலான நாகமந்திரிகளெல்லானாயும்
உதிராமயமாக்கிமெத்தவும் வேரெப்பண்ணினால் அதற்கு அந்நாகமந்திரிக
ளும் பின்வாங்காமல் தங்கச்சேனைகளோடுஞ்சேர்ந்து விஷங்களைக்கக்கிக்
கொண்டு அந்த விஷாக்கினியால் பப்பிரவாகனுடையசேனைகளையெல்லா
ங்கொல்லுகையில் அதுகண்டு பப்பிரவாகனும் ஆக்கிரமரிக்குரோதனும்
மீசையுட படவென்றுதடிக்கும்படி பற்களைநற நற வென்றுதடித்துக்கொ
ண்டுஒருநாகாஸ்திரத்தையெடுத்தித்தொடுத்த பப்பிரவாகனுப்பண்ணினான்
அந்த அஸ்திரத்திலேநகமாயிரங்கலைமங்களிறந்த அந்தசர்ப்பங்களை
யெல்லாங்கண்டதுண்டஞ்செய்தும் மிதித்துமகிழித்ததும் அடித்தம்கடித்
தும்கொல்லுகிறபோது அந்தசர்ப்பங்களைஎல்லாம்பயந்து பாதாளத்திற்
மல் உயரளமும்பிரந்தலைப்பட்டது அதுகண்டுபப்பிரவாகனுக்குதிரு
தாஸ்திரத்தை எடுத்துத்தொடுத்தபப்பிரவாகனுப்பண்ணினான் அந்தஅனந்த
திரத்தில் கோடானுகோடி பருந்துகள் கூளிகள் டேளககள் பிறந்து உயா
ளமும்பி வருகிறதாற்பங்களையெல்லாம் உரித்து வர்ழம்போல விழங்கத்த
லைப்பட்டது அதுகண்டு அந்தசர்ப்பங்களைஎல்லாம் காமஎங்கேபோய்வொ
ளிப்போமென்று மனோதுக்கத்தடனே புதுதுகளிலும் பொந்துகளிலும்
துழைத்துக்கொள்ள அநிகெரித்து பப்பிரவாகனும் ஒருநீலக்கடாஸ்திர
த்தை எடுத்துத்தொடுத்தபப்பிரவாகனுப்பண்ணினான் அந்தஅஸ்திரத்தில்
அனேகமாயிரம் மயில்கள்பிறந்து நாகசர்ப்பங்களையெல்லாம் விழங்கத்த
லைப்பட்டது அதுதெரிந்து அந்தசர்ப்பங்கள் திரும்பவும்வெளிகளிலும்நவ
யின்னிலுள்ளும் துழைத்துக்கொள்ள அப்பொழுது பப்பிரவாகனும்ந
யின்னிலுள்ள வில்லினிடமாக முடிநாஸ்திரத்தை பிரயோகம் பண்ணினான்
அதில்அவ்விந்ததிப்பின்னைகள்பிறந்து சந்துகளிலும்பொந்துகளிலும்
போய் ஒர் கீவிந்தசர்ப்பங்களைபெல்லாம் துண்டத்துண்டமாகக்கொடித்த
வைப்பட்டது அதற்குவிஷக்கொட்டாமல்சர்ப்பங்களைஎல்லாய்கவலைப்பட்ட

நாம்பூயியுலிருந்தாலும்கனம் வகளுடைய உபத்திரவம் பொறுத்த முடியவில்லை அல்லவென்று புதுமுகத்தில் பொந்துகளில் துழைந்துக்கொண்டாலும்கிப்பிள்ளைகள் இழுத்துக்கொல்லுகின்ற இனிகளும் எந்தவிடத்திற் போயிருப்போமென்று ஆலோசித்த வளைகளிலும் புழுத்துக்கொண்டிருந்தன அதுகண்டுப்பிரவாகனுஞ்சிறித்தன் னுடைய வில்லிலே மதி வாஸ்திரத்தை எடுத்துத்தொடுத்த விட்டான் அதின்மேகங்கள் பிறந்து ஒருசாமபரியந்தம் ஆனதும் பிசுக்கையிலிருந்து ஜலம் விழுவதுபோலதேன் மழையப்பொழிந்தது பின்னையும் பப்பிரவாகன் பிபிலியாஸ்திரத்தை எடுத்துத்தொடுத்துவிட்டானில் அளந்தமாயிரம் சிற்றெறும்புகள் கட்டெறும்புகள் பிறந்து அந்தத்தேனுடன் கலந்துசர்ப்பங்களைக் குழித்துக்கொண்டுசாம்பலாகளித்துவிட்டது அதனால் நந்துபோகா நின்றசர்ப்பங்களை ல்லாம்பயந்துஒடிவந்து ஆதிசேஷனைக்கண்டு தெண்டனிட்டுஐயா அனந்தபுருஷ எங்களைக்காப்பாற்றிராகுபியும் இப்பொழுது பப்பிரவாகனுடைய பாணமானது எங்களை எந்தவிடத்திலும் நிற்கவொட்டாமல் தூத்திக்கொண்டுவருகின்றது நான்கள் பெங்கேபோயிருப்போம் என்னசெய்யப்போகிறோம் அந்த துன்மார்க்கனை நிருதராட்டிரன் சொன்னவார்த்தைக்குத் தேவரீர்செவிகொடுக்கப்படியால் எங்களுக்கு இத்தனை ஆபத்துவந்துசம்பவித்ததுகாசேனைகளெல்லாம்மடிந்து போய்விட்டது தேவரீர் இப்போதாதி லும்களையும் பிபிலியுடையபிரவாகனுக்குக் கொண்டு போய்கொடுத்து எங்களைக்கா பாற்றிராகுபியுமையென்றுவேண்டிக்கொள்ள அந்தவார்த்தைகளையெல்லாம் ஆதிசேஷன்கேட்டு திரிஸுடைந்து நிருதராட்டிரன் போயில்எரிந்துவிழுந்துகாமமுன்னேதானே புண்டரீகங்கையிற் கொடுத்தனுப்பாமற்போனபடியினால் இத்தனை அவமானம்வந்ததென்று அதிசிக்கிரமாகவழிநிறுத் துமிருக்கஞ்சி வீரத்தினமும் அபிரதஸ்சுறும் எடுத்துக்கொண்ட அதுவுமல்லாமல் பப்பிரவாகனுக்கு வெருமானமாய்மாணிக்கநீட்டமும் ரத்தினபாணங்களும் மாணிக்கப்பதக்கங்களுமளித்துக்கொண்டுவந்து பப்பிரவாகனைக்கண்டுதான்கொண்டுவந்தவஸ்துக்களையெல்லாம் அவனுக்கு முன்காணிக்கையாகவைத்து மாட்போடத்தழுவக்கொண்டேஐயா பப்பிரவாகனாங்கள் உன்னுடையபாக்கிரமத்தையறியாமல் எங்களுடைய அஞ்ஞானத்தினால்பசாரம் பண்ணினோம் அந்தப்பிழையைப் பொறுத்து எங்களைக் காக்கவேண்டு மென்றுவேண்டிக்கொள்ள பப்பிரவாகனுஞ்சிறித்த ஆதிசேஷனைப்பார்த்து ஐயா பாட்டா அடிமேலடியடித்தால் அம்மியு நகருமென்று உலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்லுகின்றவார்த்தையானது இப் போது உங்களிடத்தில் நிகழ்ச்சாகச்சன்று, பரிகாசமாகச் சொல்லப்பின் னையும் ஆதிசேஷனுக்கு, மனக்காரம்பண்ணி அவனுடைய ஆசீர்வாதமு

ங்கைகொண்டு சகலசேனாசேமேதனும் அந்த ஆதிசேஷன்முதலான நாகசேனைகளுடனும் புறப்பட்டுபாதாளலோகத்தைவிட்டு பூலாகத்திற்குப்போகையில் துதிரிந்து நிரதராட்டிரனைக்கிற நாகமந்திரியானவன் முன்னே நினைத்த குரூரமவிடாம லதிசிக்கிரமாகத் தன்னுடையவளவிற்கு வந்துதன் குமாரர்களைய னறப்புத்தி எந்தவனையும் தற்பாவ நென்கிறவனையும் அழைத்த ஒரு குமாரர்களே நீங்களிருவரும் என்னையா தந்தையா அதுதான்மீடம் அநிவேகமாய்ப்பூலோகத்திற்குப்போய் இரண்களத்தில் விழுந்துகிடக்கிற அர்ச்சுனராஜனுடையசிரசை எடுத்துக்கொண்டுகருடன் வராத இடமாகப்பார்த்து ஒளித்துவைத்திருக்கோள் நீங்களப்படியேசெய் வீர்களானால் அர்ச்சுனராஜன் பிழைக்கமாட்டான் அந்த அர்ச்சுனன் பிழையாதவனைக்கே என்னாலாகிய சந்திரபுத்திக ளளேகமாகச்செய்தேன் அது களெல்லாம் வீணாகிப்போய்விட்டது அதோபார்த்தீர்களே ஆதிசேஷன் முதலானநாகசேனைகளெல்லாம் பப்பிரவாகனுடனே சமாதானமாய்ச்சேர்ந்துக்கொண்டு பூலோகத்திற்குப்போகிறார்களானும் அவர்களோடுசேர்ந்து போகவேண்டும ஆதலால்தற்கு முன்னமே நீங்கள்போய் உங்களுக்குச் சொன்னபடியெய்யுங்களைவந்து சொல்லிவிட்டு நிருதராட்டிரனும் சிக்கிரமாய் ஆதிசேஷனுடனேகூடிக்கொண்டுநடந்தான் அந்தத்தர்ப்புத்திதர்ப் பிராவென்கிற இரண்டிபேரும் பிதாவின்சொற்ப்படி பூலோகத்திற்கு வரவேகமாகவந்து தங்களுடையமாய்க்கையால் ஒருவருக்குப்பெரியவொட்டாமல் அர்ச்சுனனுடையசிரசைபெடுத்துக்கொண்டு கருடன்வரக்கூடாத இடமாகப்பார்த்து சத்தசமுத்திரத்திற்கு அப்புரத்தில்பகதஸ்பிரிய முனிநிருதருடைய ஆசீர்மத்திற்கொண்டுபோய் ஒளித்துவைத்திருந்தார்கள்.

அர்ச்சுனனிந்ததலையைக்காண ப்ரீதிருஷ்ணதேவர் எழுந்தருளியது

இவ்விடத்திலிப்படியிருக்க அங்கே அஸ்தினுபுரத்தில் குந்திதேவியானவள் ஒருகனவுகண்டெழுந்திருந்து மகாதுக்காக்கிரந்தியாய்ப்ரீதிருஷ்ண பகவான்சயனித்திருக்கிற பள்ளியறைக்குப்போய் அந்த பகவானைத் தட்டி யெழுப்பி ஒதிருஷ்ண நான் இவ்ஹையதின்ம் என்றுகூறுத்பொல்லாதக ண்வுகண்டேன் அதுதென்னவென்றால் உன்மைத்துனனாகிய அர்ச்சுனனானவன் தலையிலேயெண்ணையிட்டுக்கொண்டு சரிமுழுதுமசாணியைப்பூசிக் கொண்டு சிகப்பு வஸ்திரமும் சிகப்புசந்தனமும் தரித்துக்கொண்டுகழுதை யின்பேரிலேறிக்கொண்டு தெற்குமுகமாய்ப் போகிறது போலக்கண்டேன் ஒரு சுவாயி அருச்சுனனுக்கு யேதோ ஒரு பூபத்தநெரிட்டது போலிருக்கிற து எனக்கொன்றும்தோற்றவில்லை என்ஜயிற்றைகலக்குகின்றது மனந்தி கிலாயிருக்கின்றது ஆபத்தபர்த்தவா அநாதாட்சகாவென்று சொல்லுந்தவார் த்தைக்கொண்டெல்லாம் கபடஞயாசுஸ்திரவ தாரியான ப்ரீதிருஷ்ணபகவா

ஊக்கேட்டுத் தம்முடைய ஞானநிருஷ்டியினால் பார்த்து ஆ ஆ அருச்சுன னாகருமோசம் வந்ததென்று தெரிந்து அர்ச்சுனனுடைய சங்கதியை சீக்கிர த்திற் போய் அரிபயேண்டுமென்று கருடமுறவான யழைப்பித்து அந்தக் குடமுறவால் பேரில் தாமுர்விமசேனனின் குந்தியும் அசோதையும் தேவமி தேவியாரும் க எரிக்கொண்டு அதிகவேகமாக ஒருகொழக்குள்ளே மணிபு ரத்திற்குச் சமீபமாக வந்த கருடமுறவான விட்டிழிந்து கிருஷ்ண மூர்த்தி யானவர் விமசேனன் குந்தி தேவி தேவகி தேவி அசோதையுடனே புறப்பட்ட இரணக்களமுழுதுஞ் சுற்றிப்பாற்றும் பொழுது விமசேனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பார்த்து ஐயர் கிருஷ்ண இதுவென்ன காரணம் எ னக்குஷ்ணம் சொல்ல அது கேட்டி ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானும் விமசேனனைப் பார்த்து ஒ விமசேன இதுபுத்தகனம் அதோ மணிபுரமிருக்கின்றது அந்த பட்டணத்தை யாசாட்சிசெய்கின்ற பப்பிரவாகந்தான் கம்முடைய குதி கையைப் பிடித்துக் கலசேனனையும் அதம்பண்ணினது மில்லாமல் விஷக் கேதுவையும் அர்ச்சுனனையும் கொன்றுவிட்டான் அதோ பார்த்தாயோ நீர த்தியுமன்னமுதலான தனாகளெல்லாரும் மூர்ச்சையாய்விழுந்து கிடக்கு றார்களென்று பின்னையமந்தபகவான் இரணக்களமுழுதுஞ் சோதித்துக் கொண்டுவரு வகையில் அது தெரிந்து சித்திராங்கதையும் உலுவலையும் கண் ணீராய்ப்பெருகும்படி கோலேவ்ந்தசத்தமாய்முதுக்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய பாதத்தில் விழுந்து மல்காரம்பண்ணி வந்த முகர்கள் அ துக்கண்டு அவர்களும்கோவென்று முறையிட்ட முகர்கள் அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் விமசேனனும் அர்ச்சுனனுடைய சீர்த்தைக்கண்டு மூர்ச்சையாய்விழுந்து சற்றேரத்தில் தெளிந்து அதில் ஸ்ரீகிருஷ்ணதே வரானவர் அர்ச்சுனனைப் பார்த்து விசுவாமிதா ஆ விசுவாமிதா ஆ தோ முர் ஆ அர்ச்சுன, நீ எங்கேயடங்கிளுப் எங்கேயோயொளிந்தாய் நீ என்னு டனே பேசப்போகுகோ இதுவல்லவென்று ஒருகாலும் இப்படிப்பட்ட ஆபத் யடைத்ததில்லையே நீ இல்லாமலிருக்கிறது சூரியனில்லாத பசற்போலவும் சந்திரனில்லாத இராதிரிபோலவும் தாமனாயில்லாத தடகம்போலவும் அரசனில்லாத பட்டணம்போலவும் பாழடைத் திருக்கின்றதே நீ விசுட் கயியுடனே போகித் துக்கொண்டிருக்கிறாயே இது உனக்கு குரையிருக்கீந் ததோ சுபத்தியாயுடனும் திரௌபதையுடனும் போய்க் கலாகாதோ உன் னுடைய தாயாரும் உன்னுடைய ஸ்திரீகளும் உன்னைக் கன்னம் எட்டு ரும் அழுதின்றார்களேயென்று இவர்களுடைய துக்கத்தை விவரத்திரைய மட்டையோ உனக்கு அந்தப் பாவியானகங்க தேவியினுடைய சர்பம் எப்ப டிவந்துகேட்டது உன்னைவித்ததை எங்கே யடங்கிவிட்டது ஒமைத்தது வென்று அனேகவிதமாகச் சொல்லி இரண்டின்கண்களைய தாமனாகளிட ம் ஜலமானது தானாதானாயெழுதும்படி அழுதிருந்துண்டு விமசேன னும் மனோதைரியம் விடாமல் கிருஷ்ண மூர்த்தியைப் பார்த்து திருட்டுக்கி ருஷ்ண நீர் கோகடவடிக்கின்றீர் நீற்று அழுதிருந்தைப் பார்த்தால் என

குமெத்தவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது அர்ச்சுனன் பிழைக்கவேண்டுமென் றென்னம் உமக்கிருக்குமானால் அர்ச்சுனனின் உருதரம் அழைப்பீ ராகில் அர்ச்சுனனும் நித்திரைசெய்தவன் போல் எழுந்தவருவான் அதற் றுள்வளவுஞ்சக்கேயில்லை நீர்பிடித்தகாரியம் முடியாமற்போகுமோ நீ வேண்டுமென்றால் மலையைத் துரும்பாக குவிர் துரும்பை மலையாக் துவீர உ மமுடைய மகிளையைத் தேவேந்திராதி தேவர்களாலு மறியக்கூடாதென் றால் என்னுடையக்கூடுமோ இதுவுமல்லாமல் மூன்று சந்திபென்கிறபி ராமணப்பிள்ளையை அழைத்துக்கொடுத்த உமக்கு இந்த அர்ச்சுனனை அழை ப்பிக்கிறது அருமை யாகையினால் இந்தலோக நடனத்தைவிட்டு உமது பக்கது அர்ச்சுனனை எழுப்பிவிடுங்கவாயென்று விமசேனன் சொல்ல அந்தவார்த்தைகளை யெல்லாக்கேட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவாரும்புல்கிரிப்பாகச் சிரித்து விமசேனனைப் பார்த்து ஒ விமசேன உன்னுடைய எண்ணம் அப்ப டிக்கிருந்தால் படியே நடக்குமென் றசொல்லி அப்பால் விஷக்கேதுவினு டைய கிரசையும் சாரத்தையும் பார்த்து முட்டிக்கொண்டு அழுதின்ற குந்தி தேவி முதலான ஸ்திரீசனங்களுடைய துக்கத்தைத் தணித்துப் பிற்பாடு அ ன்கிருக்கின்ற சேனர்களால் அவ்விடத்தில்தேவிக்கொண்டெயல்லாஞ்சுவில் தாரமாகக்கேட்டுத் தெரிந்துக்கொண்டு இருட்டுவேளையானபடியினால் அ ர்ச்சுனனுடைய கிரசைத் தேடித் காண்கிறதற்குக் கூடாமல் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது தேவேந்திரானவன் தன்புத்திரானவிய அர்ச்சு னன் தலையைக் கண்டெடுத்தவந்து உதயகிரியின்மேல் வைத்தானேவென் று சொல்லும்படியாகச் சூரியனும் உதயமாகிற்று.

அந்தசமயத்தில் பப்பிரவாகனும் ஆதிசேஷன் முதலான காகசேனைக் குடனே மேளவாதியங்களும்தாமதாமென்று முழங்கத்தக்கதாக மகா வைபவத்துடனேவந்து ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் முகலானவர்களைக்கண்காந் தோலித்து மகாபயபத்தி விசுவாசத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தியின்பா தத்தில் விழுந்து கோவென்றமுதுபிள்ளையும் அந்தப்பகவானைப் பார்த்து ஒ கோபாலகுடாமணி தேவரீருடைய சந்திரதானத்திற்கு முன்பிதாத்தரோகி யாகிய கான்வந்துகிறேன் ஆதலால் தேவரீருடைய திவ்யியாஷத்தினி டமாக வினங்குகின்ற சக்கிராயுத்தினால் என் கிரசைக்கண்டித்து இரட்சியு மையாவென்று தாபத்திரியத்துடனே சொல்ல அந்தவார்த்தைகளை யெல் லாம் கிருஷ்ண பகவான் கேட்டு மனமிரங்கி பப்பிரவாகனை வெடுத்த மார் போட்டனைத்துக்கொண்டு ஒப்பிரவாகனை விசாரப்படவேண்டாம் உன்பே ரில்யாதொருகுற்றமுமில்லை அந்தநங்கதேவியினுடைய சர்பத்தினால் படி வந்துகேரிட்டதென்று சொல்லி ஆரனைசெய்தருளினார் பின்பு பப்பிர வாகனும் விமசேனனுடைய பாதத்தில் விழுந்து மல்காரஞ்செய்து ஐயா புண்ணியபுருஷ தகப்பனைக்கொன்றபாதினாகிய என்னுடைய தலையை உ

ம்முடையகாரமுத்தினால் உடையுமென்று விபரித்தமர்ச்சொல்லு அதுகே
ட்டி விமசேனனுப்பவராகையெடுத்து மாப்போடனைத்துக் கொண்டு
முதலாக உடையுடைய ஒருத்திரார்பேய் விசாரப்படுகிறாய் உன்னால் ஒரு
வாரியமும் உட்கவில்கையென்று பிரியமசனமாகச்சொல்லி துக்கத்தை
நீதிச்சால் அப்பொழுது ஆதிசேனனாகத்தான் புகிறுஷண முர்த்தியைக் க
வையேமர்ச்சாரம்பண்ணி ஒவிராமணபுருஷா வேபிராமண அச்சநாவை
யுடைய சகஸ்திரநாமசனா லும் அனைகவிதமாகத்தேவதிராஞ்செய்து தான்
கொண்டிருந்தபிறகு தசஞ்சிவரத்தினத்தையும் யமித்தகஸ்சத்தையும்கூட பச
வானுக்கெதிரில்வைத்து ஒருபுருஷோத்தமா இவதட்சணமே அச்சனனையும்
யிவைக்கெழுமுதலான வேனைகளையும் எழுப்பி இரட்டியும் ஐயாவென்று
ண்ணப்படுச்செய்தான் அதுகேட்டவர்களுடைய அப்படியே நல்லதென்று
சம்மதித்து அச்சனனுடைய சிசைத்தேமக் கானாமல் இரணக்களமுழு
துஞ் சேதித்துப்படுத்த இல்லையென்று நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்ட ரச்ச
னனுடைய தலையெங்கே போய்விட்டதோ எவர்களைத்துக்கொண்டு போ
ருக்கோ எவ்வகாரணமோதமர் இவர அச்சனனைக் காணப் போகிறோ
மோ வென்றுதாபத்திரியமாகச்சொல்லுகிற புகிறுஷணபகவானுடையவா
ர்த்தத்தை ஆதிசேனனும் விமசேனனும் கேட்டி கிருஷண முர்த்தியைப்
பார்த்து ஐயா ஐயாத்தனத்தேவரின் என்னையோசனை செய்கிறீர் அந்த தலை
வகேசிருத்தபோதிலும் உம்முடைய நிகமையினால் அழைப்பிக்கவேண்டு
மென்று சொல்ல அதைக்கேட்டி அச்சபகவானும் அப்படியே நல்லதென்று
அவருக்கு நிகமையேசனைகளும் அழைப்பிக்கதான் அவர்களைப்பார்த்து நான்
நிந்தியபிரமசாரியாகிருப்பது உமையுமாயினால் அச்சனனுடைய தலையான
து எங்கேயிருத்தபோதிலும் இவ்வேவரக்கூடவென்று பிரதிக்கினைச் செய்
வானில் சந்தசமுத்திரவகளுக்கு மப்புறத்திலிருந்த அச்சனனுடைய த
லையும் கிருஷ்ணவென்று ஆகாயமார்க்கத்திலெழும்பி ஒகிருஷண வாகதே
வாகேசவா பரமாத்ம பரத்தமா அப்பிரமேயா அசிமுகுந்தா அடைக்க
லம் அடைக்கலமென்று முறையிட்டிக்கொண்டு கிருஷண பகவானுடைய
பாதத்தில் வந்துவிழுந்து அங்ஙிதத்தில் அந்த சிசைவெய்தித்துக் கொண்டு
போய் ஒளிர்வானை நிறுத்த காரகாரர்க்கிருகருடைய தலையும் ஆயிரஞ்
சுக்கலுக்கலாக வெற்றது இவ்விதத்தில் புகிறுஷணபகவானும் தம்மு
டைய பாதத்திலவந்துவிழுந்த அச்சனனுடைய சிசை கையில்பெடுத்து
க்கொண்டு தமதுபிதார்பாதத்தினால் முகத்தைத்துடைத்து சிசையைமுடி
த்து சிசைவயத்திருத்தி கீட்டத்தையும் நன்றாய்மத்தி பிற்பாடு அந்தச்சி
சை அச்சனனுடைய சரீரத்திற் பொருத்தத்துக்கதாபப் பொருத்திவைத்
து அந்தச்சரீரத்தின்பேரில் அயிரத்ததைத்தடவி அயிருகசஞ்சிவி இரத்
தினத்தினால் வொருசரம்முடைத்தமாதிரத்தில் அச்சன இராசனானவ
ன் ஆயசமகமுர்ச்சிபிறகுந்த உயமுத்திருத்தம் போலவே மெழந்தி

ருந்தான் பின்பு விஸ்வகேதுவினுடைய சிசையும் அவன் சரீரத்திற்
பொருத்திவைத்து மிருதசஞ்சிவி இரத்தினத்தினால் துடைத்தமாதிர
த்தில் விஸ்வகேதுவுமெழுந்திருந்தான் அப்பொழுது புகிறுஷணபகவா
னும் அந்தமிருதசஞ்சிவி இரத்தினத்தைத்தமது திவ்விய அஸ்தத்தின
த்பிடித்துக் காண்பித்தமாதிரத்தில் இரணக்களத்தில் அடிப்பட்டு
நொந்து முர்ச்சையாய்விழுந்துகிடக்கின்ற பிரத்தியுமனன்-அவசானு
யன்-எவ்வாறுகவான்-நிலத்தவசன்-அம்மத்தவசன்-சாத்தி-கிருதவர்
மன்-மேகவர்மன்-சுவாகன் முதலான துணைகளெல்லாரும் எழுந்தார்கள்
இரதஜநாபநாதிகளெல்லாம் எழுந்திருந்தார்கள் அப்போது தேவர்க
ளெல்லாம் புஷ்பவருஷம் பொழிந்தார்கள் தேவதூதுதியும் திம் திம்
மென்று முழங்கியது அந்தவேளையில் விஸ்வகேதுவும் விஸ்வையெடுத்து
க்குணத்தொனிப்பண்ணி பற்களைப்படபடவென்று கடித்துக்கொண்டு
அதிககோபத்துடன் பப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடா உன்னையான்கொல்
லாமல்லவெனவே எனதுடையபாணத்தினியினால் உன்னப்பஸ்மிகரப்
படுத்திக் கொன்றுசொல்லி முனையும்பொழுது புகிறுஷணபகவான்
கண்டு சிரித்துவிஸ்வகேதுவைப்பார்த்து ஒ-விஸ்வகேதுவேசனடைய
நிறுத்து இக்கப்பப்பிரவாகன் அன்னியனோ அவனும் உன்னப்போல
அச்சனனுடைய குமாரனல்லவா நிதிவழிஒருவராலும் தள்ளிநடக்கக்
கூடாமையினால் இப்படிக்குவந்துகொட்டி இனிமேல் சண்டையன்
னவேண்டாம் சமாதானமாய்த்திருமபென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு
விஸ்வகேதுவும் மதங்கொண்டாயினையானது அங்குசத்தினால் உயிரிற்
பறப்போலக் குரோதத்தைத்தணித்து அடங்கிநின்றான் அப்பொழுது அர்
ச்சனனும் விஸ்வகேதுவும் எழுந்திருந்தபயபத்தி விசுவாசத்துடனே
புகிறுஷணபகவானுக்கும் விமசேனனுக்கும் பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்
செய்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைக்கொண்டு பிற்பாடு கிருத்திதேவி
பையும் தேவகித்தவியையும் அசோதையையுங்கண்டுநெண்டனிட்டார்
கள் அவர்களுயிவர்களை எடுத்து மாப்போடுதழுவிக்கொண்டு ஆசீர்வா
தஞ்செய்தார்கள் பிரத்தியுமனன் அவருத்திரன் முதலான இராசகுமார
ர்களெல்லாரும்வந்து மகாபயபத்தினியைத்துடனே கிருஷணபகவான்-
விமசேனன்-ருத்திகேவி-தேவகிகேவி-அசோகன் இவர்களுக்குநமஸ்
காரம்பண்ணி இவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தைக்கொண்டார்கள்.

அப்பொழுது புகிறுஷணமுர்த்தியாருடைய அனுமதியின்பேரில்
மாயபேரிகையறைவித்துப்படுதெனவெனவெனவாதவாதங்களும் தாம்
தமென்றுமுதற்கத்தக்கதான் இரதஜநாபநாதிகளாகிய நால்வகைச்
சேனைகளுடனும் அம்சத்துவசன்-நிலத்துவசன் முதலான இராசவர்க்க
ங்களுடனும் ஆதிசேனன் முதலான சாசேனைகளுடனும் கிருஷ்ணர்ச்
சுவர்களுடனும் பப்பிரவாகனுவன் ரதாருடனும் இரணக்களத்தை
விட்டுப்பறப்பட்டு மணிபுத்திற்ருவந்த சேர்ந்து சகலசமயிமத்துட

னே அவரவர்களுக்குத்தகுந்தவிடுதிகள் விடுவித்துத் தூரா துரைகளுக்கெல்லாம் வெவ்வேறுவிதத்தொடர்விறிகள் விடுவித்து அதின்பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்-அர்ச்சுனன்-வீமசேனன்-ஆதிசேஷன்-இவர்களுநால்வரையுங்கொலுமண்டபத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்தினபீடங்கள் போட்டு உட்காரவைத்துத் தான்கிழையுட்கார்ந்திருந்தானப்போது ஆதிசேஷனுனவன் அர்ச்சுனன் தலையிறங்கிகொண்டிருக்கிறதைக்கண்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ, அர்ச்சுனனே! நீயேன் விசாரப்படுகிறாய் உன்குமாரந்தானே யுள்ளோடு தீர்த்தயுதம் பண்ணினவன் அவ்விதமல்லவே கைவிரல்கண்ணில்பட்டால் விரலேத்தரித்துப் போடுவார்களென்றோ உன்குமாரனும் நீர்பேசவில்லையென்று துசகாக்ஷிரதைய இமோதம்பர்வதத்திற்குப்போய்ப் பிராணத்தியாகம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறேனென்று ஆலோசனையாயிருக்கிறான் பூலோகத்திலுள்ளையானவன் தகப்பனுக்கு ஒருமுற்றஞ்செய்தால் அதைப்பொறுத்து ரட்சிக்கிறது பிதாவினுடைய கடமையல்லவோ ஆதலால் நீர் கோபத்தைத் தணித்து உம்முடைய குமாரனை ரட்சிப்பென்று சொல்ல அது கேட்டு அர்ச்சுனனும் நம்முடைய இன்னையினால் நமக்கு இத்தனை அவமான வந்ததேயென்று வெட்கத்துடனே இருக்க அது தெரிந்துபின்னையும் ஆதிசேடனுனவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாசனார்ந்தனா-அர்ச்சுனா-வரதா - புருஷோத்தமா தேவரீர்ப்படிக்கு உட்கொண்டாயிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்பது தருமமாயிருக்கிறதோ வேண்டாம் அர்ச்சுனனையும் பப்பிரவாகனையும் உறவுபண்ணிவையுமென்று சொல்ல அது கேட்டு அந்தப்பகவானும் நகைத்து ஆதிசேடனைப்பார்த்து ஓ, அனந்தநாமம் ஒருவார்த்தை சொன்னால் யாருங்கேட்கமாட்டார்கள் இதோ எல்லாருக்கும் பெரியவர் வீமசேனன் இருக்கின்றான் அவனாயல்லாமல் ஒருகாரியமும் நடக்கமாட்டாது அவரோகாரணகர்த்தர் நமக்கொன்றுக்கெரியவராது ஆகையால் சகலநன்மைநீமைகளும் அவருக்கேயல்லாமல் நமக்குவந்ததென்னவென்று சொல்லியருளினார் அந்தவார்த்தைகளைல்லாம் வீமசேனன்கேட்டுச் சிரித்துக் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாதேவகிரந்தனா நீர் என்னைப்பிரகாசம்பண்ணவோவந்தீர் உம்மாலாகாதகாரியம் ஒன்றுண்டோ ஓ, சபடநாடகஞ் சீராவதாரி நீர் அப்படி சொல்லாமல் அர்ச்சுனனுடைய கோபத்தைத் தீர்த்துப் பப்பிரவாகனைச் சித்தருளுமென்று சொன்னான் இந்நவார்த்தையெல்லாம் பப்பிரவாகன்கேட்டு மகாதுக்காக்ஷிரதையைப் பிதாத்துரோகியாகிய நாம் பூமியிலேருக்கலாகாது நமக்குாகத் தாகியபாதகம் வந்துசம்பவித்தது ஆதலால் இந்தச்சுரீரதையைவததிறுக்கப்படாது இதகாரியத்திற்கு இமோதம்பர்வதம் மட்டுக்கும் போகவேண்டுமோ இவ்விடத்தில்தானே வினைவிட்டுவிடுகிறது யத்யமென்று தீர்மானித்து அவ்விடத்தில் தானே சர்ப்பாசனம் பரப்பி அதன்பேரில் உட்கார்ந்துகொண்டு பிராணத்தியாகம் பண்ணிக்கொள்ளப்போம்போ

முது அது தெரிந்து ஆதிசேஷனும்-கிருஷ்ணபகவானும்-வீமசேனனும் திடுக்கென்றெழுந்து ஓடிவந்து பப்பிரவாகனைப்பிடித்துக்கொண்டு அவனுடையதுக்கத்தை தீர்த்து அவனையழைத்துக்கொண்டுபோய் அர்ச்சுனனுடைய பாதத்திற்போட்டுக் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அர்ச்சுனனைப் பார்த்து ஓ, அர்ச்சுனா உன்கோபத்தைவிட்டு உன்குமாரனை ஆதானை பண்ணென்று சொல்ல அது கேட்டு அர்ச்சுனனுனவன் தனக்குள்ளிருந்த கோபத்தையும் வெட்கத்தையும் விட்டுச் சந்தோஷகரமாய்ப் பப்பிரவாகனைப்பிடித்து மாற்போடுதழுவிக்கொண்டு ஓ, குமாரபப்பிரவாகனா இத்தனைவிபரீதமும் கஷ்டங்களைச் சாபத்தினால் வந்தசெயல்லாமல் வேறல்ல இன்னொன்றைக்குக்கீர்த்தியே கீ தினைக்குறித்து விசாரப்படவேண்டாம் சந்தோஷமா யிருவென்று சீரியவசனமாகச் சொல்ல அது கேட்டுப்பப்பிரவாகனும் சந்தோஷத்தில் முழுகினவனுய்ப் பிதாவினுடைய அனுமதியின்பேரில் கிருஷ்ணபகவான் முதலானவர்களுக்கெல்லாம் போசனமுதலான சர்வஉபசாரங்களும் நடப்பித்துப் பிற்பாடு நாட்டியபெண்களையும் பதினெட்டுவகைமேளவாத்தியங்கனையும் மழைப்பித்துச் சகலமானபேருக்கும் பொழுதுபோக்கிக் கொண்டிருக்கும்படி திட்டம்பண்ணினான் இந்தப்பிரகாரம் கிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனரானுடனே மணிபுரத்தில் ஐந்துநாளிருந்து ஆறாநாள்காலமே யந்தப்பகவானுனவருச்சுனைப்பார்த்து ஓ, அர்ச்சுனா நான்ஸ்திஷுரத்திற்குப்போகவேண்டுமெனக் குச்செலவுகொடுத்தனுப்பவென்று கேட்டருளினான் அதே கேட்டு அர்ச்சுனனும் அந்தப்பகவானைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணநாவினீமேல் ஒருநிமிஷமாகிலும் தேவரினாவிட்டுப் பிரியமாட்டேன் தேவரினன்னிடத்தில் தானேயிருக்கவேண்டும் எந்தனையனாகிய வீமசேனமகாராசனை அஸ்திஷுபுரத்திற்கு அனுப்பிவையுமென்று சொல்ல அது கேட்டு அந்தப்பகவானும் வீமசேனனையழைத்து ஓ, வீமசேனனே! அஸ்திஷுபுரத்திற்குப்போய்த் தருமபுத்திரர் அண்டையில் பத்திரமாய்க்காத்துக் கொண்டிருவென்று சொல்லிப்போய் வீமசேனனும் சம்மதித்துத் தேவகிதேவி-ருந்திதேவி-அசோதை-உலுஸி-சித்திராங்கதை இவர்களைல்லாமையும் ரதத்திலேற்றிக்கொண்டு தருமபுத்திரருக்குக்காணிக்கையாக இரண்டாயிரம் ஒட்டகத்தின்பேரில் நவரத்தினங்களை யெடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ணருச்சுனர்களிடத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு அஸ்திஷுபுரத்திற்குப்போன பிற்பாடு ஆதிசேஷனும் கிருஷ்ணரீசுனர்களிடத்தில் செலவுவாங்கிக் கொண்டு நாகசேனைகளுடனே பாதாளலோகத்திற்குப்போக அப்போது அர்ச்சுனமகாராஜனுனவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுடைய அனுமதியின்பேரில் பப்பிரவாகன்-வீமசேன-அம்சத்துவசன் முதலான துரைகளு

ஊம், ரதக்ருதரகபதாதிக்களாகிய சதுரங்கபலகைகளையும் பிரயாணப்படுத்தி அந்தமணிபுரத்தையும் மந்திரிகள் வசத்திலுட்பிவித்து அஸ்வமேதக்ருதிரையையும் வீதிமார்க்கமாகப் பூசைபண்ணிமுன்னதாக நடத்தித்தானும் கிருஷ்ணபகவானுடனே யுத்தசன்னுததனாய்ப்புறப்பட்டுப் பதினெண்வகைமேளவாததயுகளும் தாபதாமென்முழக்க மகாவுச்சாகத்துடனே நடந்தான். கேட்டமேரோஜனமேஜயமகாராசாலே அப்பால் அந்தக்ருதிரையான் துதன்னிசசையாகநந்து காடுகள் செடிகள் வனங்கள் வனந்திரகதங்கடந்து வடதிசையைநோக்கி ரத்தினபுரமென்ற பட்டணத்திற்குச்சம்பமாகவந்து அவ்விடத்தில் அந்தப்பட்டணத்தைப் பிரிபாலனம் பண்ணுகிறவன் மயூரத்துவசமகாராசனென்னும் பெயரையுடையவன் மகாவிபரதிவீரன் வீரப்பிரதாபன் சத்தியசந்தனன் அரிபக்திமவநவன் துஷ்டநிச்சிரகசிஷ்டபரிபாலன் ஆஷ்டஸ்வரியங்களும்கிறைந்துள்ளவன் சோடசமகாதாள் கெம்பிரன் அப்படிப்பட்ட ராசாநிராசனுவன் அசுவமேதயாகஞ்செய்ய நினைத்துத் தான்யாகதிசையைக்கைக்கொண்டு குதிரையைப்பூசைபண்ணிவிட்டு அக்குதினாயின்பிறகே வீராதிராண புத்திரன் தாமரைத்துவசனையனுப்பிச் சிக்கிரத்தில் பூமிப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துத்துக்கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டனுப்ப அந்தப்படியே தாமரைத்துவசனுவன் நகுலத்துவசனென்கிற சேனாபதியுடனும் ரதக்ருதரகபதாதிக்களாகிய ராஜகைசசேனைகளுடனும், ரணரங்கருதாய்ப்புறப்பட்டு, அந்தக்ருதிரையின்பிறகேகடந்து அங்கங்கேயந்த அஸ்வமேதக்ருதிரையைப்பிடித்தெதிர்த்தவர்களோடெல்லாம் போராடிகொலித்துக் காணிக்கைக்கப்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பூமிமுழுதும் பிரதக்ஷணம்பண்ணிதன் னுடைய ரத்தினபுரத்திற்குச்சம்பமாகவந்து தண்டிவிட்டிறக்கினான் அந்த அசுவமேதக்ருதிரையும் ரத்தினபுரத்துக்கோட்டைவாசலி னோரமாய்ப்பச்சென்ற புல்லைக்கண்டு மேய்ந்துகொண்டிருந்தது அப்போது அர்ச்சுனனுடையகுதிரையும் தாமரைத்துவசனனுடையகுதிரையும் சேரவந்துமுகத்துடனே முகம் வைத்து முகத்துக்கொண்டு ஏழாரவங்களைசெய்தது அதுகண்டு தாமரைத்துவசனும் நகுலத்துவசனைப்பார்த்து இந்நது அசுவமேதக்ருதிரை இதுயெங்கேயிருந்துவந்ததென்றுசொல்ல அதுகேட்டு நகுலத்துவசனும் அந்தக்ருதிரையின் சம்பமாகப்போய்க்ருதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து தாமரைத்துவசனிடத்தில் ஒப்புவித்தான் அப்போது தாமரைத்துவசனும் அதினுடையலலாடத்திற் கட்டியிருக்கின்ற விருதாவொனியைவாசித்துப்பார்த்துப் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து உதலையையசைத்துச்சேனாதிபதியைப்பார்த்து ஓ, சேனாதிபதியே இந்த அநிசயத்தைக்கேட்டாயே அஸ்திபுரத்தையரசாட்சிசெய்கின்ற தருமராசனுவன் பயித்தியம்பிடித்துத்தானே வீராதிராணென்று காலித்து அசுவமேதயாகஞ்செய்யுமுடிக்கவினைத்துக் குதினாயி விட்டிருக்கின்ற ரத்திராசன் இனிமேமேலயாகம்பண்ணிமுடிக்கிறது செய்வதற்கே தெரியும் அல்லாமலும் இந்தக்ருதிரையின்பிறகே யத்தன்னுத்தனாய் வருகிறவன்மேட்டான மேட்டியாகிய அருச்சுனனும் அவன்நமது குருகவாமியாகிய கிருஷ்ண

மூர்த்திக்குமத்துளும் ஆகையால்நாம் அருச்சுனனைமடக்கிக்கொண்டுசாக அடித்து நோதப்பண்ணினால் அவனுக்குச்சகாயம் ஸூகிருஷ்ணபகவான் வந்தருளுவாரநாமவரைப்பிடித்துக் கொள்ளலாம் இன்றையதினமல்லவோ நம்முடைய எண்ணம்கிறவையையதல்லாமலும் இந்தத்தண்டிடனே அர்ச்சுனன்மகனுடைப்பிரவாகனும் வருவான் அவனைப்பலசாலியென் றுசிலர் சொல்லுவார்கள் ஆனலாகட்டும் இந்தக்ருதிரையைக்கொண்டுபோய் நம்முடைய தண்டிடனே கட்டிவையென் றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தச்சேனாதிபதியும் தாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஐயாராசந்தன அந்தவருச்சுனன் எம்மாதிரும் அவனைசட்டைப்பண்ணித்தேவரீரவனுடனே சண்டைப்பண்ணவேண்டுமோ அப்படி நீயோசிக்கவேண்டியதில்லை அவன் இவ்விடத்திற்குவருவானாகில் அவனையும்வன்சேனைகளையுமெனுடைய பாணாக்களிய ல்தாமனை கண்டித்துவிட்கிறான் அந்தப்பிரவாகனைமகாபலசாலியென் றுமதித்திருக்கிறோர் அவன்நம்முடைய நாடகசாலைப்பெண்களில் புட்பாஞ்சுல்லென்பவனுக்கு வருஷத்திற்கொருதாம் ரத்தினங்கொண்டுவந்து கொடுக்கிறவன்ல்லவோ அவன் எம்மாதிரிமென்றுசொல்ல அதுகேட்டுத்தாமரைத்துவசனும் சந்தோஷித்துத்தன் து சேனாதிபதியைப்பார்த்து ஓ, நகுலத்துவசாநமக்கே ஜெயகாலமிருக்கின்றது நீசீக்கிரத்தில் குதிரையைக்கொண்டுபோய்ப்பத்திரப்படுத்திவிட்டு நமதுசேனைகளைப்பெல்லாம் யத்தஞ்செய்வதற்கு முஸ்திது பண்ணிவையென்று கட்டளையிட்டனுப்பிப்போனார்.

தாமரைத்துவசனயுத்தம்.

அதுகேட்டு நகுலத்துவசனும் அப்படியே நல்லதென்று குதிரையைக்கொண்டுபோய்க் கட்டிவைத்துதங்களுடையசேனைகளையெல்லா ரொச்சரிக்கைப்பண்ணி ரணபேரிகையையறைவித்துச் சண்டைக்குமுஸ்திதாமிருந்தானக்கே அர்ச்சுனராசனும் குதினாபிடிப்பிப்போனைதக்கேட்டுக்கிருஷ்ணபகவானுடனே சொல்ல அவரும் ஆலோசனைசெய்து அருச்சுனனைப்பார்த்து ஓ, அர்ச்சுன இப்போது நமதுகுதிரையைப்பிடித்துக்கொண்ட தாமரைத்துவசனோமேததவும் பலவந்தன் அவன் தருமசோருபன் சத்தியசந்தனன் விஷ்ணுபந்தன் வீராதிராண அவனைசெயிக்க முடியாது ஆகையால் அவனுடனே எவ்விதத்திலாவிலுந் சிகேகம்பண்ணிக்குதிரையை மீட்டுக்கொள்ளவேண்டுமேயல்லாமல் சண்டைமீதுலு குதிரையை மீட்டுக்கொள்ளக்கூடாதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அந்தபகவானைப்பார்த்து ஐயா கிருஷ்ணமூர்த்தி அப்படியானால் நாமேபோய்ங்கள் குதிரையைவிட்டுவிட்டு உபிரியவசனஞ் சொல்லுகிறது வீரத்தன்மையோ சுவாமியென், தடுத்துச்சொல்ல அதுகேட்டுக்கிருஷ்ணமேவரும் ஓ அருச்சுன அப்படிப்பகையானிக்குப்பிரியவசனஞ்சொல்லவேண்டியதில்லை நாமும் பிடிவிடாமல் சண்டைப்பண்ணலாம் நீயும் ஹரிபக்தியுள்ளவ னல்லவோ நீயும் கெலிக்கிறாயென்று சொல்

வி விஸ்வகேதுவையழைத்து ஒ, விஸ்வகேதுவேநீமதுசேனைகளை யெல்
லாஞ்சண்டைக்கு முந்திதாகவியுக்காட்டி நியுததென்று கட்டினையிட
டருளினாதுகேட்டு விஸ்வகேதுவும் அந்தப்படியே சேனைகளைக் கூட்டி
நியுததிவைத்து ரணபேரினைவெண்கலபேரினைமுதலாகியதுகளை சகல
லோகங்களும்நடுங்கத்தக்கதாக முழக்குவித்தான் அப்பொழுது கிருஷ்
ணபகவானும் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஒ, அர்ச்சுனனானுக்குச் சாரதியா
கவிருக்கவோ ரதிகளுகயிருக்கவோ சொல்லென்று கேட்க அதற்குயர்ச்
னனுமந்தப்பகவானைப்பார்த்து ஐயா, தேவரீர்ரதிகளையத்தானேயிருமெ
ன்று சொல்லு அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும் தாரகனைநினைத்தருளினா
ரதுதெரிந்து அக்கணமே தாரகனுஞ்சகலமுஸ்திதுகளுடனே வைகுண்
டரதத்தைக்கொண்டுவந்து நியுத்தினுனதுகண்டு அந்தப்பகவானும்
அந்தரத்தக்கிலேறிக்கொண்டு தமது பாஞ்சசன்னியத்தையெடுத்து ஊநி
யருளினார்தச்சத்தத்துடன் அர்ச்சுனனும் தளதுதேவத்தத்தையெடுத்
து அண்டகடாகமதிரும்படி முழக்கஞ்செய்தான் அந்நவோனசகளினு
ல் அர்ச்சுனனுடையசேனைகளெல்லாஞ் சந்தோஷகரமாய் மகாஉச்சாக
த்தைப்பொருந்தினார்கள் தாமரைத்துவசனுடைய சேனைகளெல்லா முச்
சாகமடங்கித்திகிலடைந்தார்கள் அப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் மகா
சந்தோஷத்துடனே சாரங்கமென்கிற வில்லையெடுத்துத்தமது திவ்விய
அஸ்தத்தினும்பிடித்துக்குணத்தொனிபண்ணித்தமது ரதத்தைச்சகலசே
னைகளுக்குமுன்னதாய்த் தாமரைத்துவசன்பேரில் நடத்தியருளினாது
கண்டு தாமரைத்துவசனுஞ்சிரித்து அந்ததேவனுக்கு மனோபூசையாய்
அர்க்கியபாக்கியபாத்தியமுதலான சகலவுபாரக்களுஞ்செய்துதன்னு
டைய ரதத்தைச்சமீபமாகத்துரத்தி யந்தப்பகவானைப்பார்த்து ஐயா ருக்
மணிமனோகரா சத்தியபாமைவல்லபா கோபிகாரமனா தேவநந்தனா
பரமபுருஷா ஓ சுவாமி நில்லும்நில்லும்என் இத்தனைநரிதமாய்நருகிறீர்
நீரொன்னையறிவீரோ அறியமாட்டீரோ இப்பொழுது என்னையுபாஸா
க்கினியென்கிற அளகியினால் உம்மையப்பூசைபண்ணுகிறேன் சமது
நோம்பதருமநிலில்லும் அந்தஅர்ச்சுனனெப்படிப்போகிறோ நீரொப்ப
டிப்போகிறீரோபார்ப்போம் உம்முடையபாணமான தென்னையென்ன
செய்யக்கடும் அதைநான்சற்றே யறிகிறேனென்று சொல்லிக்கொண்டி
ருக்கையில் அர்ச்சுனனுடையசேனைகளெல்லாமனோஉச்சாக சந்தோஷ
கெம்பிரத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்குமுன்னதாகப்போய்த் தாம
ரைத்துவசனுடைய சேனைகளிப்பிரிவில்விழுந்து அநிககோரமாயுத்தம்
பண்ணுக்களதுகண்டு தாமரைத்துவசனும் தன்னுடையகோதண்டத்தை
க்கையிலெடுத்துக்குமுருமுருவெனக்குணத்தொனிபண்ணி யந்தவிலிவினி
டமாக அனேகமாயிரம் பாணங்களைச் சந்தித்துப் பிரயோகஞ்செய்து
அருச்சுனனிடேனைகளெல்லாஞ் சின்னபிணமமாகும்படிக்கொடித்து

ரதப்பிரவாகமாகித்திரத்திவிட்டானதுகண்டு அம்சத்துவசனும்ரோ
ஷதாம்பிராஷணத்திதன்னுடைய ரதத்தைத்தாமரைத் துவசனபேரில்
தூரத்தி அனேகமாயிரம் பாணங்களைப் பிரயோகம்பண்ணினார் அதற்கு
த்தாமரைத் துவசனுடைய தன்னுடைய வில்லிவிடமாக அனேகநாரச
பாணங்களைத்தொடுத்து அவர்களவிட்ட பாணங்களை யெல்லாம் தும்சப்
படுத்தி அவர்களுடையசரீரமுழுதுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து
ஞ்சதைசதைகளாகப்பேர்த்தெரிந்தான் அதனால் அவர்கள்மெத்தவுங்கல்
திப்பட்டிரதத்தின்பேரில்விழுந்து முர்ச்சையடைந்தார்கள் அதுகண்டு
அனசாளுவனும்கோபத்தினுய்ளரிந்துவழுந்து தாமரைத்துவசனைப்பார்
த்து ஒ, இராசகுமாராநல்லுநிலென்று சொல்லித் தல்லிடரத்ததைத்
தூரத்தி அனேகமாயிரப்பாணங்களைப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகண்டுதா
மரைத்துவசனும் தன்பேரில்வந்து விழுந்தபாணங்களை யெல்லாம் கண்டித்
துத்தள்ளியிடனே ஆயிரம்பாணங்களைப் பிரயோகப்பண்ணி அனுசாளுவ
னிடசரீரமுழுதும் வசக்கும்படிசெய்ததற்கவன் நிர்வாகம்பண்ணமாட்
டாமல்கேளைவிட்டுப்பூயிழிற் குதித்தோடிப்போனான் அதுதெரிந்துசா
த்தகி-கிருதவர்மன்-மேகவர்ணன்-இவர்கள்முன் றுபேருமவந்து சண்டப்
பிரசண்டர்களாய் ஆக்கிரகித்துத்தங்களுடைய மேரைத்துண்டி வில்லை
வளைத்துப் பாணங்களைப்பிரயோகித்துத்தங்களுடையதுணிரத்தில்பாண
நில்லாமற் போகத்தக்கதாக எங்கேபார்த்தீர் என்றும் பாணமாகிரப்பினார்க
ள் அந்தப்பாணங்களதிவேகமாய்லந்து தாமரைத்துவசனிடசாரதிருதினா
கள்பேரிமறைத்து ரத்தமயமாக்கிவிட்டது அதனால் தாமரைத்துவசன்
மெத்தவும்நொந்து காலாக்கிருத்திரனைப்போலச்சீறிவிழுந்து அனேகபா
ணங்களை யெடுத்துப்பிரயோகம்பண்ணி அந்தமுன் றுபேருடைய ரதங்க
ளையும்பொடியாக்கி அவர்களுடைய கைவிலையுங்கண்டித்துப்பின்னையு
ம் அவர்களுடையமார்பினிடமாகத்தைக்கும்படி பத்துநாரசங்களை யெடு
த்துப்பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகளும் முன்றுபேருடைய மார்பிலும்
பட்டுமுதுகிலுருகிப்போய்விட்டது அவளுலவர்கள் மெத்தவும்நொந்து
ஒடிப்போய்விட்டார்கள் அனதகண்டுபிரத்தியுமநதம் அநிருத்திரமகா
கோபதிப்பார்களாய் இரண்டுகண்களிலும் நெருப்புப்பொரிசின் பறக்கும்
படியாக ஆக்குஷத்துடனேவந்து தாமரைத்துவசனைப்பார்த்து ஒ, இரா
சகுமாராநீயஞ்சவேண்டாம் நில்லுநிலு உன்னையின்னஞ் சமதுநேத்
தில் இந்தப்பூயிக்குப்பலியிடுகிறே மென்மசொல்லிவில்லை வளைத்து அ
னேகமாயிரம்பாணங்களைப் பிரயோகித்தாத் தாமரைத்துவசனுடைய ர
தத்தைக்கண்ணுக்குத்தெரியவொட்டாமற் சரக்கூடங்கட்டினதுபோல
மறைத்து அட்டகாசஞ்செய்துநின்றார்களதுகண்டு தாமரைத்துவசனும்
காலாக்கினிருத்திரனைப்போலச் சீறிவிழுந்து சூரியகிரணங்களைப்போல

அதிதீக்ஷணம்மாய்விளங்குகின்ற பானங்களைப்பிரயோகம்பண்ணி அந்த இரண்டுபேருடைய கைவிலையும் ஓர்த்து அவர்கள்சரிமுழுதும் சல்லடைக்கண்களாகத்தனைத்து மார்பையும் பத்தலாகக்கிழித்தது அதனால் மெத்தவும்நொந்து அந்தபிரண்டிபேரும்வாயினுதும்நாசியினுதும் ரத்தங்களைசகிக்கொண்டு தேரின் பேரிலெழுர்ச்சையாய் விழுந்துவிட்டார்கள். இவர்களைப்பிரவாகனுமிகுந்த கோபந்தகாரனாகி ஆக்கிரேத்துப்பறகளைநிறைவென்று கடித்துக்கொண்டு தன்னிடரத்ததைத்தாமரத்துவசன்பேரிலுதிவேகமாகத்திராந்தமகா உக்கிராகாரனாய் அடாதாமனாத்துவசர் ஏண்டாதலைமீறிய விழுதுறையென்று சொல்லி வில்லைவளைத்து குணத்தொனிபண்ணி அதிதீக்ஷணமமான அநேகபாணங்களைத்தொழித்துப் பிரயோகம்பண்ணி தாமரைத்துவசனிடதேவைச் சாரதிருதினாகளுடனே பொடிபொடியாக்கி அவன் கையிலிராநின்ற வில்லைக்கண்டித்துக்கவசந்தையுங்கிழித்துமாந்நெய்யும்பந்தலாக்கினான். அதனால் தாமரைத்துவசனும் ஆயாசமடைந்தெவ்வளவும் பின்னிடையல்லேற்றொரு தேரிலேறிக்கொண்டு மற்ருருவில்லையெடுத்து குணத்தொனிபண்ணி யநேகபாயிரம்பாணங்களைத்தொழித்துப் பிரயோகஞ்செய்து புப்பிரலாகனிடசாரதியையுங்குதினாகளையும்கொன்று அவன் கைவிலையங்கண்டித்துக் கவசத்தையுங்கிழித்துப்பிண்ணையும் அந்தப்பிரவாகனைப்பார்த்து அடாபப்பிரவாகர் நானிந்தக்ஷணமே உன்னைக்கொன்றுவிடுவேன் அப்படிக்கல்லாமல்விட்டுவிட்டது எதிர்காலென்று லெங்குட்டைய நாடசாலைப்பெண்களில் புட்பாஞ்சலியென்றபெண்ணுக்கு வருஷத்திற்கொருதாம் ரத்தினங்கொண்டு வந்துகொடுக்கிறவநாடையால் மன்னித்துவிட்டேனென்று சொல்லிசரி ரமெல்லாஞ் சதைசதையாகப்பேர்த்தெறித்து அவனைபிரமிக்கப்பண்ணி நான் அதநாற்பப்பிரவாகனும் மிகுந்த ஆயாசத்தையடைந்துமகாவெட்கத்துடனேகைகால்களையுதறிக்கொண்டுநிர்வாகம்பண்ணமாட்டாமலோடிப்போனான் அதுகண்டுதாமரைத்துவசனும் அர்ச்சுனைப்பேரில்புனைந்துநடக்கையில் அதுதெரிந்து கன்னகுமாரநான விஸ்வகேதுவும் ஆக்கிரகித்துத்தன்னிடரத்ததைக்குறுக்கேதுரத்தி அந்தவிரனைப்பார்த்து அடாதாமரைத்துவசரின்மேகேபோகிறாய்சற்றெல்லென்றதட்டித்தன்னிடவில்லிலேகோடையிடிக்குச்சமானபாண அநேகபாணங்களைத்தொடுத்தது அதிவேகமாகப்பிரயோகம்பண்ணித்தாமரைத்துவசனிடரத்ததைச்சாரதிருதினாகளுடனே அதம்பண்ணியவன் துக்கைவிலையுங்கண்டித்துமாந்நெய்யும் பத்தலாகக்கிழித்துவிட்டான் அதுகண்டுதாமரைத்துவசன் உடனேரத்ததிலேறிநான் அதையும்விஸ்வகேதுகண்டித்துவிட்டான் பின்னையொருரத்ததிகே லறிநான் அதையுங்கண்டித்துவிட்டானிப்படி நூறுரத்தபட்டுக்குவிஸ்வகேதுகண்டிக்க அதனால் தாமரைத்துவசன்மெத்தவும் வருத்தமடைந்துவேறேதிவ்விபரதததின் பேரிலேறிக்கொண்டு வில்லைக் குணத்தொனிபண்ணி அக்கிவிப்பொறிகளைக்கக் குகின்றபாணங்களை அபரிமிதமாகத்தொ

டுத்து விஸ்வகேதுவினிடமார்பிலே சைத்தது மூதுகிணருகும்படிப் பிரயோகித்து அவன் ஏறியிருக்கின்ற ரத்தங்களைப்பொடியாக்கி அவன் கைவிலையும் மொடித்துக் கவசத்தையும் மறுத்தானதனால் விஸ்வகேது மெத்தவும்நொந்து அடியற்றமரம்போல ரத்தததின் பேரிலெழுந்து முர்ச்சையடைந்தான் அப்போது தாமரைத்துவசன் மகா உக்கிராகாரனாய் தன் து வில்லினிடமாக அக்கிவிக்குச்சமானபாண பானங்களைத்தொடுத்தது என்கேபார்த்து வுஞ் சரவருஷம் பொழிந்ததுபோலப் பிரயோகஞ் செய் அக்ஷணந்தச் சதுர்க்கபலசேனைகளெல்லாம் பயந்துஓடிப்போய் அர்ச்சுனைவிடத்திற் சரணமடைந்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஐயா கிரீடினங்களைக்காப்பாற்றி ரட்சியும் ரட்சியும் ஐயாவென்று முறைபிட்டார்கள். அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் அவர்களுக்கு அபயர்ஸ்தங்கொடுத்துப் பிற்பாடு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனே கூடவந்துதாமரைத்துவசன்பேரில் எதிர்த்துக்காணம்பத்தைக்குணத்தொனிபண்ணி அதனிடமாகத்தேவே நகராதிதேவர்கள் கொடுத்த தீவ்யபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகையெல்லாந் தாமரைத்துவசனுன் வன்மிகுவிவரலொட்டாமல் நெபாதியில்பஸ்மீகரப் பதித்திவிட்டுப்பின்னையும் தன்னுடைய அஸ்திரங்களினால் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்களிருவருடைய சரிரத்தையும் வசந்தகாலத்தில் மலர்ந்துபூத்த முருக்கம் விருஷம்போலச்செய்து மெத்தவும் கோகப்பண்ணினான் அதனு லவ்வினாடுபெரும் மிகுந்தபிரயாசையடைந்து காற்றூறியுங்குடினதுபோல மகா உக்கிராகாரமாய்த்தக்களுடைய அஸ்திரங்களினால் தாமரைத்துவசனுடைய சரிமுழுதும் ரத்தமயமாகினார்கள் இப்படி அர்ச்சுனனும் தாமரத்துவசனும் ஏழுநாள் இரத்ததிரியும்பகலும்போராடினார்கள் அப்படிபோராடிகிறபோது அர்ச்சுனனுந் தாமரைத்துவசனுடைய ரத்ததைப்பொடியாக்கினான் அவன் பின்னையும் ஒருதேரின்மேலேறினான் அதையுமர்ச்சுனை பொடியாக்கிவிட்டானதுகண்டு தாமரைத்துவசனு மகாதோபங்கொண்டு அர்ச்சுனைப்பார்த்து இ அர்ச்சுன பனாபனா நீமெத்தவுங்கெட்டிக்காரன் நானுன்னைமேச்சினேனென்று சொல்லி அதிசீக்கிரத்தில் வேறேபொருதேரிலேறிக் கொண்டு வில்லைக்குணத்தொனிபண்ணி அந்தவில்லினிடமாக இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணத்தைத் தொடுத்துப் பிரயோகம்பண்ணி அர்ச்சுனனுடைய காணம்பத்தினும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய சாரங்கத்தினும் கட்டியிருக்கின்ற நானியையறுத்தெறிந்தான் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் ஒருவர்முகத்தையொருவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் தாமரைத்துவசனும் தேரைவிட்டுப் பூமியிற்குக்கீழ்த் துடிவந்துகொழிந்துசைப்பருந்தவற்றுநொண்டுபொகிந்துபோல அர்ச்சுனைத்தேரோடே ஊக்கிக்கொண்டு ஆகாயவிழிநிற்போயநின்று கிடந்து

வென்று அந்தரத்ததைச்சக்கிரகாரமாய்ச் சுற்றிப்பூமியில் விட்டெறிந்தா னதுவுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு வரும்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுண்டு தி ளிலடைந்து ஆ, ஆ, மோசம்வந்ததெயென்று கொப்பெனவெழுந்திருந் து அந்தத்தெருக்குநோய கின்முகம்முடைய நிவ்யஸ்தத்தை நீட்டிப் பூமியில் விழப்போகின்ற தோபபிடித்து வப்போதும்போல நிறுத்தி யருளிஞாதுகண்டு தாமரைத்துவசனுஞ்சிரித்து அந்தப்பகவானைப்பாரி த்து ஓ, திருட்டுக்கிருஷ்ண நீர் இப்படிசெய்யலாமோ இப்படிப்பட்டப ட்சபாதம்பண்ணலாமோ ரணக்களத்தில் என்னையில் அர்ச்சனன் விழு கிறான் நான் அன்னையிலிழுக்கிறேனென்று நீர்க்குமாயிராமல் அர்ச் சனனுக்குச்சகாயம்பண்ணினீர் இது உமக்கு சியாயமோபூர்வகாலத்தில் வேதங்களைக் கிருபுக்கொண்டிபோன சோமுகாருரணிமித்தமஒருமீனாக ப்பிறந்து அவனைக்கொன்றவர் நீர்ல்லவோ அதுவுமல்லாமல் தேவர்களும் இராக்ஷசர்களுக்கடிப் பால்சமுத்திரத்தில் ஆமிர்தங்கடையும்போது மந்தரநிரியானது சமுத்திரத்தில் முழுகிபோகவொட்டாமல் ஆமையா கப்பிறந்து மலையைச்சுமந்தவர் நீர்ல்லவோ இரணியாக்ஷதனுனவன்பூமி யைப்பர்யாகச்சுட்டடிப் பகத்திலிட்டக்கொண்டு பாதாளிலோகத்திற் குப்போய ஒளிகுதுவைத்துக் கொழுந்தபோது ஒரு பன்றியாகப்பிறந்து அவனைக்கொன்று பூலோகத்தை யெப்பொழுதும்போல நீலேந்துத்தி வைத்தவர் நீர்ல்லவோ இரணியனுன்வன் ஹிரிகமோஸ்துளன்று எவர் களையுஞ் சொல்லவொட்டாமல் அடக்கி இரணிய நமோஸ்துவென்று எ லர்களையுஞ்சொல்லும்படி பாயமுதுதனைவத்துக்கொண்டு மகாசர்வத்து டலேன யிருக்குங்காலத்தில் அவன்கிள்ளையாகியபிரகலாத ஆழ்லானாயும் அப்படியே சொல்லென்று சொல்ல அந்தமகானபாவன் அப்படிசொல்லா மல் ஹிரிகமோஸ்துவென்று நீட்டித்தபாகச்சொல்ல அதுகேட்டுமெ ந்தவங்கிப்பங்கொண்டு நீசொல்லுகிறஹிரியெந்தவிடத்திலிருக்கிறுனெ ன்று இரணியன்கேட்கத் துணிதுந்துரும்பினு மந்துமுள்ள எந்தவிடங் களிலும் பிரமாமுதல் பிபிவிநாபரியந்தமுள்ள சகல சிவர்களிடத்திலும் சர்வவிப்பகனாய்ச் சர்வாந்தரியாபியாய்ப்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற டென்று பிரகலாதன்சொல்ல அப்படிச்சொல்லவாயானவிரித்ததுணிலும் இருப்பானேவென்று இரணியனுனவன் தன்னுடையகையினால் ஒக்கி யன்றந்தமாத்திரத்தில் அந்தபாகவந சிகாமணியாகிய பிரகலாத ஆழ்லா னியித்தும் அந்தத்துணிவிடத்தில் நரநிகமகாகப்பிறந்து இரணியனைச் சங்கதித்துப்பிரகலாத ஆழ்லானிரட் சித்தருளினவர் நீர்ல்லவோ அதுவு மல்லாமல் திரிலோகத்தையும் ஒருகுடை கிழலிள்கீழ் அரசாட்சிசெய்த் மாபவிச்சக்கிதவர்த்தி லிடத்திற்குப் பிரமசாரியாகப்போய் மூன்றடி நிலம் தாண்டுகக்கேட்டுவாகநி அவன்ருடியைக்கேடுத்தவர்நீர்ல்லவோ இன்ன முங்கார்த்திகை விரியார்ச்சுனலியித்தம் பாகாமனாகப் பிறந்து

பூமியெல்லாம் சீர்முலம்பண்ணினவர் நீர் அல்லவோ இதுவுமல்லாமல் ஸ்ரீராமனாகப்பிறந்து குரங்குகளைச் சேனையாகக்கட்டிக்கொண்டு ராவ னாதிராக்ஷசர்களைமெல்லாம் வேரறுத்தவநீர்ல்லவோகடைசியில் கேச பாலகிருஷ்ணனுப்பிறந்து இடைசகிதன் விடுத்தோயும் பாலதயிர்வெண் ணெய்களைத்திருடியுண்டு இன்னம் அம்மானுதியகஞ்சகன்முதலான அ னேகராக்ஷசர்களைக்கொன்று மகாநீர்த்திப்பிரகாசத்தையடைந்து அக் கீர்த்தியையெல்லாம் இப்போது இந்த அர்ச்சனனுக்குச்சாரத்தியம்பண் ணிப்போக்கடித்துக்கொண்டோ யம்முடையதிருட்டுத்தருளும் எப்போ தும்போகிறதில்லையே நல்லது உம்மைநான் கொஞ்சத்திலே விடுகிறதி லையென்று சொல்ல அந்தவார்த்தைகளைமெல்லாம்ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானு னவர்தோத்திரமாகக்கொண்டு திருவுளமகிழ்ந்து பிறபாடுகேர்ப்பவகொ ண்டவர்போலத் தமதுதிருப்பாதத்திலே தாமரைத்துவரணையுதைத்துக் கையிற்பிடித்தியூரின்ற கையினால் அவன்தலையின்பேரிலடித்தார் அந்த அடியினால் தாமரைத்துவசனும் பூமியில்விழுந்து முர்ச்சையடைந்துசுற றுநேரத்தில் தெளிந்தெழுந்திருந்துவேறே ஒருகாரத்திலேவிகொண்டுவில் லைக்குணத்தொனிபண்ணி அர்ச்சனரரசனுடனே யெதிர்த்துநின்றான் அப்போது அர்ச்சனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன்வானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ் ணாதேவரீர் சகிகனாகியிருப்பதைவிடவி எனக்குச்சாரதியாயிருந்து குதி னாகனையோட்டுவீரானால் நானிந்தத்துன்மாரக்களை யவசியங்கண்டி க்கி மேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபசுவானும் அப்படியே சம்மதி த்துத்தமது வைகுண்டரத்ததைக் கொண்டுபோம்படித் தாரகனுக்குச் சொல்லிவிட்டுமுடிசொலைக்கையிற்பிடித்துக்கொண்டு பார்த்தனுடையா தத்திலேறி அந்தாதத்திலிருக்கின்றசாரதியைப்போகச்சொல்லித்தாம் உ ட்காரந்துகொண்டு சவுக்கினால்சூதுகளையசட்டி அந்தரத்ததைநடத் தியருளினார் அப்போது இர்ச்சனனுத்தன்னுடைய காண்டபத்தைக்குண த்தொனிபண்ணியதிலே யனேகமாயிரந் திவ்யபாணங்களைத்தொடுத்தப பிரயோகித்துத் தாமரைத்துவசனை மெந்தவசல்களிப்படுத்தி ஒருபாண பிரயோகித்துத் தாமரைத்துவசனை மெந்தவசல்களிப்படுத்தி பததுப்பாணத்தி த்தினால் அவன்காரதியினுடைய பிரசைக்கண்டித்துப் பததுப்பாணத்தி னால் அவனரத்தத்தையும் பொடியாக்கினுனதெண்டு தாமரைத்துவசன னால் மகாகோபதிப்பனயளிந்து விழுந்த பளரபளர கன்னுயிருத்ததென்று கறுவிக் கொண்டு வேறே யொருதேரிலேவிவிலைக்குணத்தொனிபண்ணி யந்தனில்லிலே சூரியகிரணங்களைப்போல அதிசகனையாரணபாணங்க ளைத்தொடுத்தப பிரயோகித்துக் கிருஷ்ணாச்சுனர்க்கிருவருடையரீர த்தையுஞ்சுதைசதையாகப் பேர்த்தெறிந்து எங்கேபார்த்தாலும் ரத்தவே ள்ளமோடுமெப்படிசெய்துவிட்டான் அதனால் அந்தபவானுடைய திருமே னிமெத்தவும் இளைப்படைந்து இனி அர்ச்சனனுடையகையினால் இவ னைக்கொளிக்க முடியாது நாமேகொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்துத்தமம்

முடைய சக்கராயுதத்தை நினைத்தருவினார் அப்படி நினைத்தமாதிரிதான்
கோடிருய்யப்பிரகாசமாய் விளங்குகின்ற அந்தச் சக்கராயுதமானது
ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய கையிலிளங்கிவந்து அதுதெரிந்து ஸ்ரீ
கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அந்தச்சந்தரத்தைத் தமதுவலங்காத்திவந்து
கிக்கொண்டு இவனைகொல்லுகிறேனென்று மனையவிட்டுக்குதித்தோ
டிவருகின்ற ஒருசிக்கம்போலத் தேவைவிட்டுக் குதித்தோடிவருகிறவே
கதவினால் வயிறுநிலடங்கியிருக்கின்ற பிரமாண்ட சுடாகங்களுள்ளவ
ருளாகிவந்து பூமியெல்லாங்கொடுக்கென்று நடுங்கிவந்து இந்தப்படி
யோடிவருகின்ற கோலாகலத்தைக்கண்டு தாமரைத்துவசன் சிரித்துத்தா
னுந்தேவைவிட்டுக்குதித்து அந்தப்பகவானுக்கெதிரொடந்து வந்தவனா
ப்பார்த்து ஓ, பரந்தாராவாரும்வாரும் எதோ உம்மிடசுறுக்கைப்பார்ப்
போமென்று சொல்லித்தாமரைத்துவசனுனைஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை
யசையவொட்டாமல் நெட்டியாசப்பிடித்துக்கொண்டானது தெரிந்துஅ
ர்க்களனும் மகாகோபத்துடனே தனது காண்டபத்திரொருபாணத்தைத்
தொடுத்து ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய திருமேனியிற்படவொட்டாம
ல் தாமரைத்துவசன்பேரில் பிரயோகம்பண்ணினான் அதுகண்டுதாமரத்
துவசனும்மகாகோபத்துடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைவலறுப்பக்கத்கில
டைக்கிக்கொண்டுஓடிவந்து அச்சுனைத்துக்கிடையாகக்கூடுகிடுகிடு
கொண்டு ஆகாசமாகக்கத்தில் எழும்பி இரண்டிக்கக்கத்தையும் மறைக்கும்
பொழுது அந்தனால் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர்பெத்தவும்வருத்தமடை
ந்து இவரிடமால் இவனை செவிககமுடியாது வருவாய்த்தப்பித்துக்கொ
ள்ளவேண்டுமென்று இரண்டிக்கையையு முடிக்கொண்டு கைகாலசக்
காமல் ஓங்கிப்பிரதவையப்போலிருந்தார் அதுதெரிந்து அச்சுனை
மப்படியெயிருந்தான் அதுகண்டுதாமரைத்துவசன் அந்த இரண்டுபேரை
டிப்பார்த்து இவர்களிறந்துபோனார்கள் இனிமேல் இவர்களால்சாரமில்
லையென்று பூமிபிளவெலெய்துவிட்டு இரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரையை
யும்பிடித்துக்கொண்டு நகுலத்துவசனுடனே கலந்து ரத்தினபுரத்தைச்
சென்றது தன்னைடையசுதாவாசியா மயூரத்துவசமகாராஜ னைண்டைகுப்
போனானு கேட்டிரோ செந்மே செயமகாராசாவே அப்போது ரூபியபக்
வானும் தாமரைத்துவசனுடைய சவுரியபராக்ரமத்துக்குப்பயந்து ஒளி
த்துக்கொண்டதுபீபால மேற்குத்திசையில் அஸ்தமானமாகினார் அப்பால்
அச்சுனைச் சேனைகளுடைய முகவிலாசமொடுக்கிவந்துபோலதாமரை
னெல்லாமுடிக்கொண்டது எட்டுகொபர்த்தாலும் காடாந்தகாரமான இரு
ள்கிறைந்துகம்மிக்கொண்டது அந்தவேளையில் தாமரைத்துவசன்போய்
த்தின்னுடைய பிதாவைக்கண்டு அவருக்குப் பிரதக்ஷணமஸ்காரம்பண்
ணி எழுந்தின்று கைகளைக்கட்டிவாய்பொத்திக்கொண்டு அவரைப்பா
ந்து ஓ, ஐயா பாம்புருஷா தேவரீருடைய அஸ்வமேதக்குதிரையைவிட்டு

பெ பூமிப்பிரதக்ஷணத்து செய்துகொண்டெருகையில் அஸ்வபுரத்தையா
ருகின்ற தருமபுத்திரர் விட்ட அஸ்வமேதக்குதிரைவந்தது அதைக்கண்
டு நான் பிடித்துக்கட்டிவைத்தேன் அதையலிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனர்
களிருவரும் சகலசௌகுமேதர்களாய் என் பேரில் எதிர்த்துவந்து இது
வனையிலும்போராடினார்கள் நான் அவர்களுடைய சேனாதிபதியெயல்
லாம்தம்சப்பித்திவிட்டு அந்தகிருஷ்ணர்ச்சுனர்களுடனேபோராடிஅ
வர்களிருவரையும் பிடித்துக்கொண்டு தேவரீரிடத்திற்குக்கொண்டெவ
ரினைத்துவருகையில் அவர்களிறந்துபோனார்கள் அதுதெரிந்து நான் அ
வர்களைரணங்களுக்கிலெரிந்துவிட்டுக் குதினாமாத்திரம்பிடித்துக்கொண்
டு நமதுசேனைகளுடனே வந்தேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தரா
சனுனைவன்புத்திரன்மேல் கோபத்துக்கொண்டு அடாபயித்தியக்காரா
நீ என்னவேலைசெய்துலந்தாய் விருதாவானகாரியவஞ்செய்து வந்தாயே
ஒருகொப்பரிக்கையுடனே திரவியம் துடிப்பட்டால்அந்ததிரவியத்தை இ
றைத்துவிட்டுக் கொப்பரிக்கையையாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு வந்தது
போலவும் அமிரத்தத்தைவிட்டு விஷத்தைக் கொண்டுவந்ததுபோலவும்
அந்த அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகிராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை
விட்டுவிட்டு இந்தக்குதிரையை ஏதப்பிடித்துக்கொண்டெவந்தாயென்றுந்
துபிப்பின்னையும் தன்குமாரனைப்பார்த்து ஓ, குமாரகா நீபோய்அந்தப்
பகவானைப்பொழுதுவிடத்தயின்பாவது இவ்விடத்திற்கு அழைத்துக்
கொண்டெவா நான் அவரைப்பூசைபண்ணுகிறதற்கு வேண்டிய பூசாதிர
வியங்களும் காணிக்கைக்கப்பங்கனும் நவரத்தினமுதலான சகலவஸ்து
க்களும் முஸ்திபுபண்ணிவையென்றுசொல்லித்திட்டம் பண்ணியனுப்பி
விட்டுப்பிற்பாடி அந்தமயூரத்துவசம்காராசனும் எப்போ பொழுதுவி
டிப்பப் போகின்றதென்று யாகசாலையிலிருந்து வழிபார்த்துக்கொண்டிரு
ந்தான் அங்கேதாமரைத்துவசன் கையிலுடையபட்டி மூர்ச்சையாய் வி
ழுந்துவிடந்த கிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள் இருவரும் மூர்ச்சைசென்றதுமென்
ளக்கண்களைத்திறந்து தாமரைத்துவசன்போனானு இவ்வேளையென்று
தலையைபெடுத்துப்பார்த்தவளையில் அவனையும்அவன் சேனைகடையும் கா
ணாகபடியினால் குதிரையைப்பிடித்துக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப்போ
யவிட்டானென்று நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்திருந்து ஒருவர்க்
கொருவர் சரீரத்தைத்தடவித்துடைத்துக்கொண்டபின்பு அச்சுனை
னவன் தன்சேனைகள் மடித்துபோனதையும் தனக்குசம்பலித்த ஆபத்
தையும் அஸ்வமேதக்குதிரையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோனதையும்பி
னோந்து விசாரப்பட்டுக் கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்ததையாஜாந்தரூபார்
த்திரோ தேவரீரிருந்தும்எனக்குவந்தஆபத்துகளோமட்டுமிதமில்லை
னுடையசேனைகளெல்லாம் மடிந்துபோய்விட்டதே குதிரையும்பிடிபட்
டிப்போச்சுதே தருமபுத்திரர் செய்கின்றயாகமும் கிறைவேறாமற்போய்

விட்டதே எனக்கொவென்றால் மிகுந்த ஆயாசமாயிருக்கின்றதே நா
ன் என்னசெய்வேன் சுலபமியென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு அந்தத்
வனம் அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ, அர்ச்சுனுடன்குருகுதினாபோச்சு
தென்று சரீரமெல்லாம் காயமாசுதென் டும்என்றுடனே சொல்லவிசா
ரப்படுகிறாயே நான் என்னுடையவிசுவாதலத ஆகுடனே சொல்லியாற்றி
கொள்ளப்போகிறேன் நான் இதுவளையிலும் அந்நகரத்திற்குப்போ
டி யனந்தமாயிரம் சஸ்திர அஸ்திரங்களினாலும் கொந்திருக்கிறேன் இப்
படிப்பட்ட பிரயாசையடைந்ததில்லை முன்பு பாரதபுத்தந்திலே உனக்கு
ச்சாரத்தியம் பண்ணினபோது விஷம் துரோணர்முதலான பிரமுகர்
ளுடைய பாணங்களினாலும் கொந்திருக்கிறேன் அப்பொழுதும் இவ்வள
வு வந்ததங்கண்டதில்லை இப்பொழுதுசரிமுழுதுங்காயமாசுதது மனஞ்
செறிப்பேய்விட்டதே எழுந்திருந்து நடக்கிறதற்கே வேனில்லை என்று
எடப்பிசைந்ததே என்ன சொல்லப்போகிறேன் விஜயாவென்று சொ
ல்ல அதைக்கேட்டு அர்ச்சுனனும் மகாஉக்கிராகாரனும் அந்தபகவானைப்
பார்த்து ஓ அனாதாசகர தேவரீருடையதீருமேனியை இத்தனைஉபத்
திரவம்பண்ணின அந்ததுர்மாககனை இககணமேமொன்று அஸ்வமேதக்
குதினாவையும் விடுவித்துக்கொள்ளுகிறேன் சந்தேயவனுடையப் பட்ட
ணத்தாக்காண்பியும் ரதத்தையுடத்துமென்று ஆக்குஷமாகசொல்ல அதை
க்கேட்டுக்கிருஷ்ணமூர்த்தியும் புன்சிரிப்பாகச்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பா
ர்த்து ஓ, அர்ச்சுனு அந்ததாமரைத்துவசனைப்பாரசிவனாலும் பிரமனாலு
ம் அக்கினிதேவனாலும்வாய்புகவானாலும் செய்க்கமுடியாது அப்படி
ப்பட்டசாமர்த்திய புருஷனை உன்னாலசெய்க்கமுடியுமோ அவனைடை
ய பலகதை இன்னமறியவில்லைபோ அவன் தருமசொருபன் சந்திரசூத்
ரன் அரிநிருபையுள்ளவன் அயன்யதிராவெவென்றால் அவனைப்பார்க
கிலும் பரமோத்தமன் தருமக்கியானி அரிபூகாதாரந்தான் அவனுடைய
பட்டணமோவென்றால் ஸ்ரீவைகுந்தம்போல சித்தியகல்பணமாய் ஸ்ரீ
ஹரியினுடைய பிரதாபத்தானே விளங்கப்பட்டது அப்படிப்பட்டவர்
கனையெதிர்த்து சீர்கிறதற்கு என்னுமாகாது அவனுடைய மகிமைவைய
உனக்கு அறிப்பபண்ணுகிறேன் வாவென்றுசொல்லித் தாம் ஒருசன்னி
யாசிபேரலே கோபிசுந்தனத்தினால்நெற்றியில் ஊர்ததுவபுண்டரம் தரி
த்துதலையிலே சகலாத்துக்குல்லாபோட்டுக்கொண்டு அதன்பேரில்காவி
லன்றிற் கட்டிக்கொண்டு அனாயில் நார்மடிக் கட்டிக்கொண்டு தோளி
ன்மேல் ஒரு உத்தரியத்துவதப்போட்டுக்கொண்டு கழுத்திலேதுளகிமலை
வையத் தாழுவடமாகத் தரித்துக்கொண்டு கக்கத்திலே மஞ்சாறுகப்படுத்த
நா இங்கிக்கொண்டு கையிலேதாண்டிக்கொல்லிடித்துக்கொண்டு பொசுத்
தினேபாதக்குறந்தரித்துக்கொண்டு தொண்ணூற்றொன்பது வயதுள்ள

பெரியசன்னியாசியாகிய அர்ச்சுனனையும் பிரமசாரியாகி அவனிடத்தி
றபுனைப்பெட்டியையும் மடிசஞ்செய்யும் அன்னவஸ்திரத்தையுங்கொ
டுத்து அவனையுஞ்சேறாக அழைத் துக்கொண்டு அப்பகவானுன்வர்பொ
ழுதுபொன் ஒருசாமத்தின்பிறகு ரத்தினபுரத்திற்குள்ளேபோய்க்கடை
வீதியில்லின்று வேடிக்கைபார்க்கும்பொழுது அங்கேபுட்பமாலையிற்
ஒருபெண்ணுன்வள் நல்லபுட்பமாலையைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டு
ச்சு அதைக்கண்டு ஒருபுஷன்வந்து அப்பெண்ணைப்பார்த்து ஓ, அம்மா
பாக்கியவதி உன் கையிலிருக்கின்ற புட்பமாலையைப்பார்த்தவுடனே லட்
தமி தடாசுமுண்டானபுஷன் எப்படி சந்தோஷமடைவானோ அப்ப
டிப்பட்டசந்தோஷம் எனக்குண்டாயிருக்கிறதே இந்தப்புட்பமாலையிட
சுமிதாசுஷம்போலவேயிருக்கிறதென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு அர்த்தப்
பாக்கியவதியும் அப்புருஷனைப்பார்த்து ஓயா இப்புட்பமாலையும் உம்மு
டைய மாபுக்குச் சரியாயிருக்கின்றபடியால் உம்மைப்பார்த்தால் வசந்
திவனமாவிகாபரணாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்போல இருக்கின்றதென்று
சொன்னான் அந்தவர்த்ததைக்கேட்டு கிருஷ்ணபகவானுன்வர் அர்ச்
சுனனைப்பார்த்து ஓ, அர்ச்சுனு இத்தஸ்கிரீ புருஷான்பேசுவவார்த்தைக
ளைக்கேட்டாயோ எத்தனை ஆனந்தமாயிருக்கின்றது கொள்ளல்விறல்
முதலான இடவசனிலும் இப்படியிறீநாம்ஸ்மரணையே பிரகாசிக்குமா
னால் மத்த இடங்களில் எப்படியிருக்குமென்றுசொல்லி- அப்புறம் சில
தூரம்போகையில் அங்கேஒரு உப்பரிக்கையின்பேரில் ஒருஸ்திரீபுருஷா
ன் சந்தேமபாடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்தப்புருஷனுன்வன்
நிரியைப்பார்த்து ஓ நாகேரீபாடுகிற ஸ்திரீராகத்திற்கு மலையானாலும் உ
ருகிப்போகுமென்கொண்டிருக்கும்மகா இன்பமாயிருக்கின்றதென்றுசொ
ல்ல அதற்குஅந்தஸ்திரீயும் நாயகனைப்பார்த்துஓநாயகா உன்னுடைய
இருதயத்திற் சதாகாலமும்பகவானையிருந்துவிளங்குகிறபடியினால்நான்
பார்க்கின்ற ஸ்திரீராகமும் உமக்குப்பிரீதியாயிருக்கிறதென்றுசொன்னா
ன் அந்தவசனங்கனையும் கிருஷ்ணபகவான்கேட்டு அர்ச்சுனனைப்பார்த்
து ஓ, அர்ச்சுனு இவர்கள்பேசுகின்றதைபுகுக்கேட்டாயோ வென்றுசொல்
லியப்புறம்புருஷாண்டயதூரம் நடந்துபோகையில் அங்கேயொருமேஸ்ட
யின்பேரில் ஒருஸ்திரீயும் புருஷனாகேளிலிலாசமாய்ச்சம்போகசவுகதி
யங்க ளனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதுபுருஷனுன்வன்நாயகியை
ப்பார்த்து ஓ, பெண்ணே உன்னுடைய ஷ்ரீதணியத்தினுனியில் கமத்தி
ருக்கின்றபடியினால் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் உன்னுடையஸ்தன்வரிய
த்தினுனியில்விளங்குகின்ற பாவனை போலிருக்கிறதல்லாமலும் உன்னு
டையதலைமையிலும் யந்தப்பகவான் விளங்குகின்றதைப்போ லிருக்கிற
தென்றுசொல்ல அதற்கு அப்பெண்ணுன்வள் புருஷனுடைய இரண்டு

கைகளையும் பிடித்துக்கொண்டு ஒருநாடா உம்முடைய யஸதத்தில் பது
மகைகை சங்ககைகளிருக்கின்றபடியால் நேரனக்குமகாவிஷ்ணுவைக்
குச் சரியென்றுசொன்னான் அவ்வார்த்தைகளையும் கிருஷ்ணபகவான்
கேட்டு சந்தோஷித்து அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓ. அர்ச்சனாம்போகவே
னையிலும் அரியைமறவாம னிருக்கிறார்களோ மற்றவேனையிலெப்படி யிரு
ப்பார்களோ அதைநீயேயறிந்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி அப்பால்சிலநா
ரம்நடந்துபோகையில் அந்நபகவானுனவர் அர்ச்சனைப்பார்த்து ஓ. தி
ரீடி. ஸ்ரீவைகுந்தத்திற்குச்சரியான இப்பட்டணத்திலுள்ள பிரசைகளே
இப்படியிருப்பார்களானால் இதையரசாட்சியெய்கின்ற அரசனைப்படியி
ருக்கவேண்டும் இந்தப்பட்டணத்தில் மகாலட்சுமி சமேதமாக அந்தவி
ஷ்ணுவைகுடியிருக்கின்றார் இப்படிப்பட்ட மகிமையுள்ள இராசனையும்
எப்படிசெய்க்கப்போகின்றோம் என்று சொல்லிக்கொண்டந்த ராத்திரி
முழுதும் அந்தப்பட்டணம் எல்லாஞ்சுற்றியும் அங்கங்கேயுண்டான வி
தேகவிசித்திரங்களைக்கண்டு சந்தோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் சூரிய
பகவானும் கிழக்குத்திசையிலும் உதயமாகிவர அந்ததேவிரந்து கிருஷ்
ணாச்சுனர்களுவரும் பட்டணத்திற்குவெளியே நடுமதா தீரத்திற்கு
வந்து வல்லோசிதகர்மானுட்பின் சபநபங்களை முடித்துக்கொண்டு எப்
போதும்போல கிருஷ்ணபகவான் பிராமணசன்னியாசியாகவும் அர்ச்ச
னைபிரமசாரியாகவும் வேஷங்கொண்டுபுறப்பட்டுவந்து அந்த நடுமதா
நதிக்கையில் யாகசாலையேற்படுத்தித் திடமாகவிருந்து யாகதீசையைவ
கித்து ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை மனதிடமாகவிடத்தி இரண்டெண்ணை
யுமுடித்தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற மயூரத்துவசம்காராசனே
யும் அவன்குமாரனாகிய தாமரைத்துவசனையுங்கண்டு அவர்களுக்குச்
சரீரமாகப்போய் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுனவர் தமது அஸதத்தைநீட்டி
த்திரக்காயஸைவது வச்சரீரஸைவது விஜயாமஸைவென்று ஆசீர்வாத
ஞ்செய்தருளிஞர் அதுகேட்டு அந்தராஜனும் எண்ணெவிழித்துப் பார்த்
து அந்தப்பகவானுக்கு நவரத்தினப்பிடம்போடுவித்து அதன் பேரில்
அவ்வாபெழுந்தருள் பண்ணித்தான் கீழேயின்றுகொண்டு அந்ததே
வனைப்பார்த்து ஓ, சுவாமி இது நியாயமோ நான்நமஸ்காரஞ்செய்யபிற
கு நீர் ஆசீர்வாதம்பண்ணவேண்டும்மல்லாமல் இப்படிச் செய்யலாமோ ச
ுவாமியென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அந்ததேவனும் மயூரத்துவனைப்
பார்த்து ஓராஜேந்திரா, நாம் ஒருகாரியமாய்வந்து உமக்கு ஆசீர்வாதம்
பண்ணினோம் அதனால் தோஷமில்லை யென்று சொல்ல அதுகேட்டுஅந்
தராஜனும்வளைப் பிரதக்ஷணாபண்ணி பத்திவிதயத்துடனே அர்க்கியபா
த்யையமுதலான உபசாரங்களிநாற்பூசித்து அஷ்டாபியஸதநாயகின்று அ
ந்ததேவனைப்பார்த்து நீர் எந்தவூர், உம்முடைய நாமமென்ன நீ, என்ன
வாரியமாய் என்னைக்குறித்துவந்தீர் அதைச்சொல்ல நான்நந்தாரிய

த்தை ஆகப்பண்ணுகிறேன் சுவாமியென்றுகேட்ட அதுகேட்டுகபடநா
டகளுஸ்திராவதாரியான பிராமணசன்னியாசியும் அந்த ராஜனைப்பார்த்
து ஓராஜேந்திரா தர்மபாபுரமென்றெபட்டணம் நம்முடையபெயர்கிரு
ஷ்ணுவென்றுசொல்லுவார்கள், நமக்கு இந்தச்சீஷ்ணும் ஒருபிள்ளையு
முண்டு அந்தப்பிள்ளைக்கு உம்முடைய புரோகிதரான ஹரிவாசுதேவ
சாஸ்கிரியாருடைய குமாரத்தியைக்கேட்கும்படி அந்தப்பிள்ளையை
வைத்துக்கொண்டு இந்தச்சீஷ்ணுடனேகூட உம்முடையபட்டணத்தைய
நோக்கிக்காட்டுவழியாக வருகையில் ஒருசிக்கமானது ஒடிவந்துவந்த
ருவனாயுமிவிட்டு விட்டு என் பிள்ளையைமாதிரம் பிடித்துக்கொண்டு நி
ஷணப்போச்சது அதுகண்டு நான்பயந்து அந்தசிக்கத்தைப்பார்த்து ஓ
டுவ்ராசாவே என் பிள்ளையை விட்டுவிட்டு உனக்குவெதே இவர்கொடுச்
கிறேன் எனக்குப்புத்திரரானம்கொடுத்து ரட்சியென்றுஅனேகவிதமா
க வேண்டிக்கொள்ளுகையில் அதற்குதயவுவந்து நம்மைப்பார்த்து ஓ, ப்
ராமனோத்தமா உனக்கு ஒரேபிள்ளையென்றும் அதற்குப்பதில் இவர
கொடுக்கிறேனென்றும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறாயல்லவோ நல்லதுஇத
ச்சிறுபிள்ளையைத்தின்னால்தான் ஊனக்குலாபமென்ன என்பதிற்குமித
தேகாரியம் அதல்லவேறொருவர் முயிசம்வேண்டாம் இந்தரத்தினபுர
த்தையாளுகின்ற மயூரத்துவச மநிராசனைய பாதிசரீரத்தைஅறுத்
துகொண்டுவிந்து கொடுத்தாய்நான்நான் பிள்ளைபைவிட்டுவிடுகிறே
னென்றுசொல்ல அதற்குநான் படியே கொண்டுவந்து தருகிறேனென்
றுசொல்லிவிட்டு உம்மிடத்திற்குவந்து ஆசீர்வாதம்பண்ணினேன் நீருவ
கேட்டதைத்தருகிறேனென்று சொன்னிராதலாலுமீர் சத்தியசந்தன
னாகலாலும் நான்கோரிவந்ததைக்கொடுத்து என் பிள்ளையைவிடுவித்து
என்னைச்சந்தோஷப்படுத்துமென் டுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தராஜனும்
பிராமணசன்னியாசியைப்பார்த்து ஓ, சுவாமிதேவரிருடைய குமாரனைட்
டிகிரிநித்தம் என்சரீரத்தைப்பகவானுக்குப்பிரித்தெய்கிறேனென்று
சொல்லி அப்பொழுதேஅந்த இரத்தினபுரத்தை தாமரைத்துவசனுக்கு
ப்பட்டாபிஷேகம்பண்ணுவதுதான் பரிசுத்தகயாகாரமென்பத
தில் வந்து கிழக்குமுதமாய் உட்கார்ந்துக்கொண்டு அனேகமாயிரம் ப்
ராமணர்களுக்கு தானதருமங்கள்செயவித்து ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை இரு
தயகமலத்தில் தியானித்துக்கொண்டு அதிகசந்தோஷத்துடனேஅந்தப்
பிராமணசன்னியாசியைப்பார்த்து என்சரீரத்தைமப்பதிலறுத்துக்கொ
ண்டு போமென்றுசொல்ல அநிலைஅந்தராசனையமனைவியாகுமு
த்துவதேவியார்வந்து அந்தசன்னியாசியைப்பார்த்து ஐயா பிராமனோத்த
மா தேவரீர் என்புருஷனுடைய சரீரத்திற் பாதிசரீரமல்லவோசேட்டீர்
அப்படியென்பதாம் என்னைக்கொண்டுபோய் அந்தசிக்கராசனுக்குஇவர
யாகக்கொடுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானும்குமுத்துவதி

பைப்பார்த்து ஒ, அம்மா அந்தசிக்கராசன்சொன்னது புருஷருடைய
சீரத்திலும் இடப்புறம் பெண்பாகமாயிருக்கும் அனாதைட்டுவலப்புற
தைக்கொண்டுவாவென்று சொல்லியிருக்க பிரத்தியட்சமாய் ஸ்திரீயை
கொண்டுபோவேனானால் அதுசம்மதிக்குமாவென்று சொல்ல அதுகேட்டு
தாமனாத்துவசனும் அவரைப்பார்த்து ஒ, சுவாமிகதப்பனுக்கு ஆப
த்துவந்தபோது பிள்ளையானவன் காப்பாற்றவேண்டுமாதலால் என்னை
கொண்டுபோய் அந்தசிக்கத்திற்குக் கொடுமென்று சொல்ல அதுகேட்டு
அந்தப்பகவானும் தாமனாத்துவசனைப்பார்த்து ஒ, அந்தநு நீங்கள் அந்
தசிக்கராசன்சொன்னவார்த்தையைச் செவ்வையாகக்கேளுங்கள் அப்பெ
ண்ணவென்றால் அந்தராசாவான்வன் பிள்ளையை ஒருபுத்திலும் பெண்
சாதியை ஒருபுத்திலும் உட்காலைத்துக்கொண்டு அவர்களுஞ்சூழ்வு
ப்படாமல் தானுஞ்சூழ்வுப்படாமல் சந்தோஷசித்தர்களாய் ஒருமன்
தாயிருந்து பாதிசீரத்தைப் பகுத்துக்கொடுக்க அதைவிளங்கிக்கொண்டு
வந்தால்தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் இல்லாவிட்டால் எனக்குவேண்
டாமென்று சொல்லிய தென்முகுசொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு பழு
ரத்துவசனும் பிராமணேந்தமனாப்பார்த்து ஒ, சுவாமிகேவரிர்கருத்தின்
படியே நடப்பிக்கிறேன் நீங்கள் அவர்கள்வார்த்தையைக்கொளாமல் தய
வுபண்ணுவாறு இங்கமாகச்சொல்லிப்பின்பு பெண்சாதியையும் பிள்
லையையும்பார்த்து நீங்கள் ஒன்றுக்குமேயாசனைபண்ணுபவ்ளன்பாதிசீ
ரத்தை அமுத்துக்கொடுக்கமென்று சொல்ல அதுகேட்டவர்களுமீ சம
மதித்து ஏகமனதாய் பகவானைத்தியானித்துக்கொண்டு பிரமதி தேவர்
களெல்லாரும் ஆகாசவீதியிலின்று இகென்ன ஆச்சரியமென்றுபார்த்
துக்கொண்டிருக்க குமுத்துவதியாரும் தாமனாத்துவசனும் திரண்டுபக்
கத்திலிருந்து ரம்பத்தைசொடுத்து ராசனுடையசொசின் பேரில்வைத்து
ஹிகோவிந்தா உனக்கே அற்புதமென்று சொல்லி இன்னிபெருமார்ப
த்தைப்பிடித்து கமகமவென்று நெற்றிமட்டுக்கும் அமுத்தார்தன் அப்போ
து துடது கண்ணிலிருந்து சலமானதானாதானாயொழுகியது அது
கண்டு பிராமணர்கோபித்து இந்த பாஷியிவிடத்திற்கு நம்வாக்குகிற
ற்கு என்னை அழைத்துக்கொண்டு வந்தாய் போதும்போதுமென்றுதன்
வனல் அக்கேயிருக்கிறவர்கள் பேரில் விசிறிபடுசாங்கத்ததைத்துவிட்
டுமகாகோபத்துடனே எழுந்துபோகும்போது குமுத்துவதியார்தாமனா
த்துவசனங்கண்டு அமுக்கின்றதை நினைத்தபிராமணேந்தமர் கோபித்து
க்கொண்டுபோகிற காரியமென்னவென்று ராசனுடையசொல்ல அந்த
ராசனுக்கண்ணிலிழித்துப்பார்த்து மந்திரிகளுடனே சொல்லியனுப்பி
ப்பிராமணையழைப்பித்து ஒ, சுவாமிகேவரிர்கோபித்துக்கொண்டுபோ
கிறகாரியம் என்னவென்றுகேட்க இதைக்கு அந்தப்பகவானும் ராசனைப்பா

த்து ஒ, ராசனே நீ அழுதுகொண்டு தானங்கொடுத்த ல்ளானக்குவேண்டி
யதில்லை உனக்குப்பண்பாது பிள்ளைகள் பால் ஆனையிருந்தால் மு
ண்ணமே இல்லையென்று சொல்ல வாதோவென்று சொல்ல அந்நிமந்த
ராசனும் ஒன்றுமில்லாதுக்கப்பட்டால் திரண்டுகண்களிலும் சலம்வடி
யாதோ ல்ளானகளைப்பாரும் இடதுகண்ணில் மத்திரம்வடிவின்றது
அந்தேவென்றால் வலதுபுறம்திரும் பகவதபிரீதியாகின்றதேநமக்கு
அந்தப்பகவியம் கிடைக்கவல்லவென்று இடதுபுறத்துக்கப்படுகின்ற
தென்முகுசொல்லிப்பிள்ளையும் அந்தத்தலைப்பார்த்து ஒ, சுவாமி எப்
படியாகிலும் தயவுபண்ணினன்னுடைய தானத்தைக்கொண்டு இரட்சியு
வையாவென்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்ற பரமபாதவதிரோஷ்டனாகியுந்
சத்திபசுத்தனானாயும் தமதுகொருபவாகியும் விளங்குகின்ற அந்தராச
னுடைய பக்திக்குமெச்சி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சனைப்பார்த்து
ஒ, பத்தா இவனுடையபக்தவிரும்பத்தைக் கண்டாயோவென்றுசொசரித்து
ரம்பத்தைவாகி விற்பனைக்குமது நிவ்வியாஸத்ததிலுல அந்தராச
னுடைய கிரகசசேர்த்துப்பிடித்தமாதிரித்தில் அந்தகிரக எப்போது
மபோலொட்டிக்கொண்டது அப்பாதைப்பகவானும் நிவ்வியமங்கள்கி
க்கிரகமாய் கோடியூரியப்பிரகாசத்துடனே சங்குசக்கிராயுதபீணியாய்
சுறுப்புப்புச்சுக்கும் வலரத்தின்மாவிகையுக் கவுஸ்தவாபரணமுடிகா
கிக்கும்படி பிரசன்னமாய் விளங்கிபருகினார் அவர்பக்கத்தில் அர்ச்சனை
ன்சிறகஅதுகண்டு அந்தராசனும் பெண்சாதிபிள்ளையுடனே அதிர்ச்ச
தோஷகமாய் திரண்டுகண்களிலும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழியத்தக்கதாக
ப் புளகாங்கிதனாய் அந்ததேவனுக்குப் பிரதக்ஷணம்பண்ணி சாஷ்டாங்
கதண்டன்சமர்பித்து வேதவாக்விதங்களிலுல அனைகவிதமாகத்தோ
த்திரம்பண்ணி அவரது ஸ்ரீபாதாவிந்தங்களை கந்தபுஷ்பதாபதிபகைவே
த்திய முதுலான உபசாரங்களாற் பூசைபண்ணி அந்தத்தீர்த்தத்தை தன்
வனுடையகிரகிலே புரோட்சித்துக்கொண்டு அப்பால் அர்ச்சனையும ஆ
வங்கன்பண்ணிக்கொண்டு ஒ, புண்ணியபுருஷா காவென்னுடைய
சிமை பூமிகளையும்பண்டிபண்டாரங்களையும் அஸ்வமேதக்குதிரையையும்
தருமபுத்திரருக்குக்கொடுத்தேன் அனாசகசமாய் இரண்டி அஸ்வமே
தயாகம்பண்ணைச் சொல்லும் எனக்கிந்தயாசபலனைப்பார்க்கிலும் அதிகப
லன்கிடைத்ததென்றுசொல்லி அப்பால் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சனர்களை
யும் அவ்விடைத்தலிருந்த பப்பிரனாகள்புதலானவர்களையும் சகலசேனை
களுடனே உட்கணத்திற்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டிருந்தாலாதார்காலமே
பிரமதித்துடனே மூன்றுகாலவைத்துக்கொண்டிருந்தாலாதார்காலமே
இரண்டு அஸ்வமேதக்குதிரைகளையும்விட்டு அதன்பிறகு மயூரத்துவச
னா-தாமனாத்துவசன்-அம்சத்துவன்-நிலத்துவசன்-பப்பிரவாகன்-விஸ்

வகேது முதுலானதுதானாகவும் சதாநூடர்களாய்ப்புரப்பட்ட செவிரச்
கசேனேகளுடனே நடந்தார்கள்-அப்பாலந்தக்குதிரையானது காடுகள்-
பேடுகள்-வனங்கள்-வனந்தாங்களைமெல்லாச்சாண்டி அனேகதூரம்போ-
யங்கேசரஸ்வதிபுரமென்கிற பட்டணத்திற்குச் சமீபமாகப்போய்ச்சேர்ந்
து அந்தப்பட்டணத்தைப்பரிபாலனம்மன்னுதே வீரவர்மமகாராஜே
ஹைவன் அந்தக்குதிரைகளைவந்ததும் - கிருஷ்ணார்க்கணர்கள் வந்ததும்
வெவ்வுகாரர்களால் கேள்விப்பட்டதென்றமருமகனுடையமதநுமரசனுடனும்
சதுரங்கபலச்சேனைகளுடனும் ஆயுதவகைகளுடனே சண்டைக்கு முன்
தேராகப் புறப்பட்டுப்பட்டணத்திற்கு வெளியேவந்து தன்னைவிட்டிதவி
அஸ்வமேதக்குதிரைகளைப்பிடித்துக் கட்டிவிட்டு யத்தசன்னுத்தனயிரு
ந்தான்.

வீரவர்மமனயுத்தம்.

இவ்விடத்தில் குதிரைபிடிப்பட்டுப் போனசேதியைஅர்ச்சுனராஜன்
தனக்குள் பப்பிரவாகன் தெரிந்து கோபதித்ததும் தன்னுடைய ராஜத்
வை அதிலேகொடுத்திருக்கிறதென்றி தன்னுடைய சேனைகளுடனே
வீரவர்மனுடைய தனக்குக்கெதிராகவந்துசேர்ந்து வீரவர்மனைப்பார்த்
து ஓ, வீரவர்ம! எங்கள் குதிரைகளைவிடிகொடுப்பாய் அல்லதுஎன்பாறாக
விளக்கு இரையாகிடுவாயென்றுசொல்லி அதுகேட்டு வீரவர்மனாய
கோபங்கொண்டு பப்பிரவாகனுடையசேனைகளேபெரிவழிமுத்து காலாவி
னிருந்ததினைப்போல எதிர்த்துச் சிவன்கிண்ப்படுத்தும்போதுவன்
வகேதுமுதுலான துரைகளெல்லாரும்வந்து பப்பிரவாகனுடனேகலந்து
கொண்டு வீரவர்மனுடைய சேனைகள்பெரிவ் எதிர்த்துதங்கள்தங்களுந்
தைய வில்லைவளைத்துக் குணத்தொழிபண்ணி அனேகமாயிரம் பாணங்
களைப்பிரயோகஞ்செய்து சதுரங்கபலச்சேனைகளுடனேயும் தாம்பப்பி
த்தினார்கள் அதனால்வீரவர்மனுடைய சேனைகள் நின்றுநிற்கவகைமாட்
டாமல் ஒடித்தலைப்பட்டது அதுகண்டு எமதநுமராஜனுக்கோபங்கொண்
டு கதாபாசநுதங்கையிலெறித்துக்கொண்டு அர்ச்சுனனுடையசேனைகள்
பெரிவ்விழந்து நாசப்படுத்தும்போது அர்ச்சுனனுடையசேனைகளெல்
லாம் கிரவாகம்பண்ணமுட்டாமல் ஒடிப்போனார்கள்அதன்கு அர்ச்சுன
ராஜன்ரொத்தவுந் திகிலடைந்து கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயா கிரு
ஷ்ண அதோபார்த்திரே ஒருமகாபுருஷன்மைகயிலே ஒருதகாயுதத்தை
யெடுத்திக்கொண்டு மகாஉக்கிரத்துடனே நமதுசேனைகள் பெரிவ்விழ
ந்து அகம்பண்ணுகிறவனுக்குமுன்னமேநாம் நிர்வகிக்கிறதாய்த்தோ
றாவில்லை எனக்குமேத்தவும் பயங்கரமாயிருக்கின்றது ஆதலாலதபுரு
ஷன்யார் அதையெளக்குச்சற்றேதெரியச் சொல்லவேண்டுமென்றுவென்
றுகேட்டு அதுகேட்டு அந்தபகவானும் அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓ, அர்ச்
சுன அந்த புருஷன் வீரவர்மனுடைய மருமகனான எம்மதநுமராசனே

வீரவர்மனுக்கு மருமகனாகவால் அவனைசெய்க்கக்கூடாது அதனால்
லாமலும் அந்தவீரவர்மனெவ்வென்றால் கனவிலும்பொய்சொல்லாதவ
ன் சத்திபேமசொய்மென்றுநப்பி இருக்கிறவன்ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்டை
ய பாத்தபம்ங்களைஎப்போதும் இடைவிடாமல் தியானம்பண்ணுகிறவ
ன் அந்தபுண்யபுருஷனுனைவன் சிராமணர்களுக்குத் தானகொடுத்து
தானாவர்க்கிற சலமானதுகால்வாய்களையோடப் பூமிபிதுன்னபயிர்க
ளுக்குப்போய்பாயும் ஆகையால் அந்தமகாராசனை நாம்சொல்லியினால்
செய்க்கமுடியாது உள்ளகிண்கம்பண்ணி நமதுகுதிரையை விடுவித்
துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணமூர்த்தியைப்பார்த்து ஐயாஅந்தக்கு இந்தயெமதநுமராசனான
வன் வீரவர்மனுக்கு மருமகனாகவெப்பெட்டி அதைச்சற்றேதெரிய
வன் சொல்லுமையாவென்றுகேட்டு அத்தற்கு அந்தபகவானும் அர்ச்சுனைப்
ப்பார்த்து ஓ, கிரிடி அந்தவீரவர்மனுக்கு மாணியெனலும் பெயரை
யுடைய ரூபலாவண்ணியமுள்ள ஒருபெண்ணுண்டு அந்தப்பெண்ணு
வன் எமதநுமராசனே தனக்குப்புருஷனாகவேண்டுமென்று நினைத்து அ
னேகநதானபருமங்கள் சபதங்கள் வீரதஹோமங்கள் முதலானதுஞ்
செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் இவ்விடத்திற்கு நாரதமுனி
வரவந்து அந்தப்பெண்ணையயப்பி பூஷணங்கொண்டு அந்தப்பெ
ண்ணைப்பார்த்து ஓ, பெண்ணே நீவிவாகம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கலபோ
கபாக்கியங்களுநுபவிர்த்திருக்கிறகாலமாகாதே அதைவிட்டு விட்டு
இப்படிவிரதங்களை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு காலம்போக்குகின்றலீதம்
என்னவென்றுகேட்டு அதுகேட்டுமொலிநீயும் நாரதருக்குமளகாரம் ப
ண்ணிஐயா முனிகாதா என்ருள்மதநுமராசன் புருஷனாகவேண்டு மெ
ன்றுநினைத்து இப்படி விரதங்களைசெய்துகொண்டிருக்கிறேன்என்
சொல்ல அதற்கு அந்தமுனிவர்சத்தோஷப்பட்டி ஒமாலீரி, அப்படியா
நுல்லன் உனக்குத்தியபடியே அனுசலம்பண்ணிவைக்கிறதென்ற
சொல்லி அவளலகயிற்சொலவுபெற்றுக்கொண்டு எம்புரத்தியகுப்போய்
எமதநுமராசனைக்கண்டு அவனிடத்தில்பூசைகொண்டு ஓ,ஓ, எமதநுமராச
னே பூலோகத்திலே வீரவர்மனுடையகுமாரத்தியாகியமாணியென்கிற
வன் உனக்குப்பெண்சாகியாகவேண்டுமென்று நினைத்து அனேகநதர்ம
ங்கள் வீரதஹோமங்கள்செய்து கொண்டுருக்கிறான் ஆகையால்நீர் அவ
விடத்திற்குப்போய் அவளைப்பாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொண்டு சகல
சவுக்கியங்களையு அனுபுபெண்முகொல்லுஅதுகேட்டுஎமதநுமராசனும்
நாரதரைப்பார்த்து ஐயா நாரதமுனிவரேநான்ப்படியே செய்கிறேன்உம்
முடைய வார்த்தையைத்தள்ளி நடக்கிறதில்லைமென்றுசொல்லஅதுகே
ட்டு நாரதரும் சந்தோஷமாய் எமதநுமராசனிடத்தில் சொலவுபெற்றுக்
கொண்டு தம்முடைய துரீமத்திற்குப்போய்விட்டார் பிறகு எமதநு

ராசனும் அந்தப்பெண்ணுக்கெதிரே மிசவன்மகவந்துகின் றுமென்ன வரம் வேண்டுமென்று கேட்க அதுகண்டுமாவன்வியும்மதர்மராசனுக்குச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணித் தலையினைக்குப்புருஷனு கின்ற வரம்வேண்டுமென்று வீரவர்மனுடைய அனுமதியினை பேரில்மாவின்னியைக் கலியாணஞ்செய்துக்கொண்டு பின்புமாமனாராகிய வீரவர்மனைப்பார் த்து எனக்குச்சந்தொஷமாச்சது உமக்கு என்னவரம் வேண்டுமென்று கேட்க அதற்குவீரவர்மனுஞ் சந்தொஷித்து மருமகனைப்பார்த்து ஒன்று யா உபநிவையசுருதபயினால் எனக்குச்சகலபாக்கியங்களுந் குணத்தி ல்லாமல்லுக்கின்றது ஆனால் ஒன்றுண்டி அஃகென்னவென்றால் நான் அரிசினிபித்தில்பகதியுளவனுயிருந்துமரணநிசையிற் பூரிமநாராயணு வென்றசத்தந்திடலே ஜீவன்விட்டேனெனும் அதுவுமல்லாமல் என்சரி ரமுள்ளபரிபந்தமும் நீர் என்னிடத்திலேயிருந்து எனக்குவந்தியுபபத் துக்காதந்திக்கவேண்டுமென்று வரக்கேட்ட அதற்கு எமதர்மராசனுஞ் சந் தொஷப்பட்டு அப்படியே நல்லதென்று சம்மதித்து வரக்கொடுத்து அ ன்மமுதல் இதுபரியத்தமுந்மாமனாவிட்டியுல்தானே தன்னுடையஸ்திரீ யுடனேகடிச் சகலாவுக்கியங்களையு மனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோ ன்றுசொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் அதிலேவீரவர்ம மனும்காவுக்கிரா காரணத்தால் சம்மருமகனுடியு எமதர்மராசனிடமுல் னுதாரணத்தித்தன்னு ளையாதததையும்பின்பு தூத்தினிலையெடுத்துக் குணத்தொனிபண் ணி அளவிறந்தபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்து அர்ச்சுனனுடையசே னைகளைபெல்லாம் சிக்குபடுத்துகையில் அதுகண்டு மயூரத்துவசன்-தா மனாத்துவசன்-பப்பிரவாகன் அம்சத்துவசன் கிலத்துவசன் -விஸ்வகே து-பிரதீபமனன்-அனுசாராவன்-ரூபவர்க்கவன்-மேகவர்க்கவன்-கிரு தவர்மன்-அனிருசுதிரன்-சாதியமுதலான சுத்தவீரர்களெல்லாரும்வந் து வீரவர்மன்பேரில் எதிர்த்து மகரோஷத்துலேஷத்துடனேதங்கள் தங்களுடையவிஷையனைத்து அநேககாயிம் பாணங்களைப்பிரயோகம் பண்ணினார்கள் அதுகளை பெல்லாம் வீரவர்மன் கண்டித்துத்தன்னியிற் னையும் தன்னுடையஸ்திரீயிடமாக ஒவ்வொருத்தருக்கு-இ-விழுக்காடு அளவித்தபாணங்களைத்தொடுத்துப்பிரயோகஞ்செய்து தன்பேரிலெதி ர்த்தராசாங்களைபெல்லாஞ்சமந்தநேத்தில்தூர்ச்சித்து விழும்படிசெய்து சேனைகளையும் சிதறஅடித்துப்பறிப்பாடி அர்ச்சுனன்பேரில் தன்னுடைய பதத்தைதவிரத்தினுடிகண்டு அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணபகவானைப்பார் த்து ஒப்புண்டீராஷாநீர்சண்டையெவெண்டியதிலை எனக்குச்சார தியாயிருந்து குதிகைகளைமாதிரிப் கடத்துமென்றுசொல்ல அதற்கு அத்தவேனும் அப்படியே நல்லதென்றுசம்மதித்து அர்ச்சுனனுடைய தேரில்பேரில் உட்கார்ந்து தேரைகடத்தியருளினார் அப்பொழுது அர்ச் சுனனுக்காண்டபத்தைக் குணத்தொனிபண்ணி அதிலேதிவ்வய பாண

ங்களைத்தொடுத்து வீரவர்மன்பேரில் பிரயோகம்பண்ணினான் அது களைபெல்லாம் வீரவர்மன்கண்டித்து தன்னுடைய விஷயத்தைஅநேக மாயிரம் குறாபாணங்களைத்தொடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து கிருஷ்ணர் சகலாங்கிருவனாயும் கோகப்பண்ணி குதிகைகளைபெல்லாஞ்சுல்லடை ககன்களாகத்துனைத்துக்கொடியாதி அனுமரனாயும் கோகப்பண்ணிவா லென்று அட்டகாச்சம்பண்ண ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஓடித்தவர்கொன்று அர்ச்சுனனுல்சாரமில்லையென்று தெரிந்துகொடியாகிய அனுமரனாப்பா ர்த்து ஒவ்வாய்குறாக்கூ லீகொடியையவிட்டிழித்து இருக்க வீரவர்மனை அகம்பண்ணென்றுசொல்ல அதற்குட்டு அனுமாரும்சீக்காவிட்டு பூமி யிற்குறித்துமகா உக்கிராகாரமாயவந்து தன்னுடையவாலினால் வீரவர்ம மனுடையதேவைச்சுற்றி எடுத்துக்கொண்டு ஆகாயமாச்சுக்கத்தெழுந்திப் போனார் அப்பொழுது வீரவர்மனும் அனுமாருக்குக் தெரியாமல்பூமியில் வருவாய் குதித்துவிழுந்து அர்ச்சுனனுடையதேவைத்தீர்க்கி விடுத்துக் கொண்டு ஆகாயத்திலெழுந்தி இடதுசகலினால் அந்தத்தேவைத்துக்கி ன்கொண்டு வலதுசகலினால் அனுமாரனுடையதேவையின் பேரிலைமந்தான் அதனால் அனுமாரும் பூமியிலெழுந்து முர்ச்சையடைந்தார் அப்பொழு தக்காளுடைய சத்தைப்பிடித்துக்கொண்டுநித்திர வீரவர்மன்தேவையி ன்பேரில் தமதுநுர்பாதத்தைக் கட்டிக்கிருஷ்ணபகவான்உலகத்தருளினார் அத்தவுதையோடே, சம்பாவமுர்த்திகாலினால் உலகப்பட்டுவிழுந்த எம தருமராசனப்போஸ்யியில்விழுந்து முர்ச்சையடைந்தான் அப்பொழு திருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனுடையதத்தைப்பூமியிற்கொண்டிவந்து சிறுத்தினார் வீரவர்மனுடைய சாரதியும்தன்னுடைய தத்தைக்கொண் டென்று பூமியில்சிறுத்தினான் அதிலேவீரவர்மனும் முர்ச்சையெறித்தெ முர்த்திருந்து அந்தபகவானுடைய பாதம்பட்டபடியினால்வருவாநீக்கி ம காபடபத்திவிசுவாசத்துடனே கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி இரண்டுகைகளையும் அஞ்சலியாகச்சொல்லிப்பேரில் வைத்துக்கொண்ட னேக விதமாகத்தொத்திரம்பண்ணி இப்பொழுதான் என்னுடையகோ ரிக்கை சுட்டெறித்துகான் தூத்தக்குதிகைகளினால் வெகுலாபந்நெறன் இதுவேஎனக்குப்போதும் இரத்தக்குதிகைகளைப்பிடித்துக் கட்டி எவ்வா ப மூன்றுமக்கு ஆபீசம்பாபாய்க்கிடத்தல்லாமலும் சதகோடிபுருஷுட லத்திற்காகவானுடும் உம்முடையபாதாஸிந்தததைக்கண்ட சந்தொஷத்தி த்ருட ல்லவென்றுசொல்லி வீரவர்மனுனவன் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் காணிக்கையாக ஐம்பதியுயிரும்வெள்ளையானையும் அஸ்வமேதக்குதியாக் காணபஞ்சலசைணபூள்ள எண்பதியுயிரை குதிகைகளும்நாலாயிரத்தி ரினைக்களும் ஒன்பதுமலைபிரமாணம் நலர்க்கராகிகளுக்கொண்டசையர் பித்தித்து அர்ச்சுனனையும் ஆனந்தமபண்ணிக்கொண்டு பின்பாடுகிருஷ்

திரு.பி. அரிச்சந்திரன் முதலான இராசரைப்பார்க்கிலும் இவனுடைய அம்சையாபிரம்பங்கதிமாயிருக்கும் அது எப்படியென்றால்,

சந்திரகாசமகாநாதின் வரலாறு கூறுதல்.

அதற்கொருகதையுண்டு அதுவென்னவெனில் கொஞ்சகதேசதி
தையாலுந் திறகொஞ்சுகைமகாராசனாக்களேககாலம் புத்திரனில்லாம
ல் அதன்பிறகு அளவிறந்ததானதருமத்தைச் செய்து பெரியோர்க்கு
லுசரித்திருந்தபழையினுலவர்களுடை அரிவாதத்தினுலமதராசனுக்கு
முலங்கலத்திறத்தில் ஒருபுத்திரன்பிறந்தது அதுகண்டு அந்த இராசனு
ம்மகாசுந்தோஷ்சித்தனாய்ச் சர்வசாத்விசம்பன்னர்களான பிராம
ணைத்தமர்களைவனம்பித்தது அலங்காரப்பூசைபண்ணி ஒருவாயிகளே
இந்தப்புத்திரனுக்குச் சாதகம் விதித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று
சொல்ல அதுகேட்டு அவர்களும் அந்தராணைப்பார்த்து ஓராசேந்திரா
இந்தப்புத்திரன் பிறந்தல்கினம் ஆகாதுமாதாபிதாக்களுக்குமானமு
ண்டரகுமராச்சியத்திற்கு அந்நிலைமகலசம்பத்தும் சத்துருக்களின்
காசிப்போதும் இப்போது வேண்டுமென்று யோக்கியசாலியர்ப் பிஷ்
னுபத்தையப்பிரமாததேவர்களா அந்தசெய்துக் கூடாதசாமர்த்தியபு
ருஷனாய்மகாசிர்திப்பிரதாபத்துடனேயிருப்பான் ஆகையாலேந்திபி
ஷையை நீங்கப்பிரகரித்துவிட்டம்களாலுசகமாரிருப்பிரக ளென்று
சொல்ல அதுகேட்டு அந்தராசனும் பிராமணர்களைப்பார்த்து ஐயமா
ரே இந்தப்பிள்ளையை கொல்லச் சொல்லுநீர்களோ நாங்கள் போனா
ம்போகட்டும் அப்படி செய்துவிடவேண்டுமென்று சொல்ல அதற்கு அச்சிபி
ராமணர்களும் ராசனைப்பார்த்து அங்கள் இஷ்டமென்று சொல்ல அது
கேட்டு இராசனும் தலையையசுத்து அவர்களைப்பார்த்து ஐயமா ரோநா
ங்கள் நெடுகாளாய்ப்புத்திரனில்லாமலிருந்து இப்போது எங்களுடைய
பூசாமலத்தினுல்கிடைத்தபிள்ளையைக்கொன்று எங்களைப் பிழைத்திரு
க்கச் சொல்லுநீர்களே நாங்களிறந்து போனாலும்கல்லதே அந்தப்பிள
னையாத்திரகிழ்க்காபுகடையவனாயிருந்தால் அந்தக்கிரத்தியே போது
மென்று சொல்லியந்தப்பிராமணர்களுக்கெல்லாம் தஷணை நாம்பூலம்
கொடுத்துச் சந்தோஷம்மாறுப்பிவிட்டுப்பிற்பாடுசெய்யவேண்டிய மு
றைமைப்படி புத்திரோச்சலங்களைச்செய்வித்து அந்தப்பிள்ளையைநா
ளொருமேசியும் பொழுதொருவண்ணமுமாய் அதிகசெல்லத்துடனே
வளர்க்கின்றகாலத்தில் ஆறுமாதத்தினுலமதராசன்பெரிமறுமண்
டனத்தாசனானாகிவிந்தனென்றமலும்மிலேச்சர்களுமெதிர்த்து என்
துவோராடி அந்தராசனைக்கொன்றுபட்டனத்தையுங்கொன்றே கொண்
டார்கள் அப்போது அவன்பெண்ணையும்புருஷனேகிடடனே இதந்து
போனானந்தப்பிள்ளையை இரண்டுநாடிகளெடுத்துக்கொண்டு குந்தல்

தேசத்துக்குபோய் ஒரு பிராமணன் வீட்டிற் சென்று ஒரு புறத்தினிற்
யிருந்தவர்களுக்கு வலர்ந்தைகளைச் சொல்லிகொண்டு அன்பு வரும்ப
டி இருந்திருந்தா தியா நவன் அந்தப் பிள்ளையைப் பாதுகாத்து கொண்டு இருக்
கும்பொழுது தியா நவன் அப்பட்டணத்திற் போய்ச் சகலபதார்த்தங்களை
யும் பாசகம்பன் னாகொண்டு வந்து தினந்தோறும் அப்படியே காலத்தை
க்கழித்துக்கொண்டு அந்தப் பிள்ளை சகமாய் வளர்த்துக் கொண்டு இரு
கையில் ஒரு மாந்தராலமர்ச்சனை அநிலே ஒரு நாதி மாணமடைந்தார்ப்
புறம் இருந்து அடியா னவன் அந்தப் பிள்ளையைப் போஷித்துக் கொண்டு
வருகையில் ஒரு மாந்தராலமர்ச்சனையில் மரணமடைந்தானதன் பிறகு அந்தப் பிள்
ளைக் கவலை திகிலில்லாதபடியினால் அந்த வீட்டம்மையாரும் விசாரப்
பட்டு மகாதயவுடனே தன் பிள்ளைகளில் இதுவுமொரு பிள்ளையாய் நினை
த்துப் போஷித்துக் கொண்டு வந்தான் அந்தப் பிள்ளை மஞ்சளவயதாய் வள
ர்ந்து சிறு பிராமணப் பிள்ளைகளுடனே கூடி விளைபாடித் கொண்டவர்கள்
படிக்கிற நலேதசாஸ்திரங்களைத் தரவும் படித்துக் கொண்டு பட்டணத்
திற் போய் விடுகின்றோம் அழுது படியா சகப்பண் ிக் கொண்டு வந்து
அந்தம்மையார்களில் கொடுக்க அந்த அம்மையாருடையவுடனே மேதாவி
ல்லாமல் கன்பிள்ளையைப் போலப் போஷித்துக் கொண்டு வருங்காலத்தி
ல் ஒரு நாள் அந்தப் பிள்ளை வளர்ந்து சிறிது பிள்ளைகளுடனே சென்று விடுகிற
வீட்டிலிருந்து விளையாடிக் கையில் அந்த நஞ்சு தலேதசத்தையாருடன் தஞ்ச்
வராசனாக் குப்பிள்ளையிலாமலதன்னிடத்திலிருக்கும் அஷ்புத்தியெ
ன்ற மந்திரிகுமாரனுமே தனென்கிற பிள்ளையைத் தன்னிடத்திலவை
த்துக் கொண்டு சர்வ அதிகாரம்பண்ணு வித்துக் கொண்டிருப்பானது
ண்டு அந்த அஷ்டபுத்தியும் மகாசந்தோஷ சித்தனாய் சாவினிடத்திற்கு
ஒரு வேளை போயிருந்து அம்மேலே யெல்லாம் தன்னுடைய வீட்டில் தா
னே சகமாயிருப்பான் இப்படிக்கிருக்கிற நாளில் ஒரு நாள் தெருத்தின்
ணையின்பேரில் அந்த மந்திரியும் சகலசம்பிரமத்துடனே கேளிலிவா
மாயுட்காரந்திருக்கும் போது தெருவில் விளையாடுகின்ற அந்தாசகுமா
ரனைப் பார்த்தவருக்குத் தவர்களை யழைத்து இந்தப் பிள்ளை யாருடைய பிள்
ளையாருடைய பிள்ளை இதுமகாலட்சணங்களுடனும் பாச அம்சையுடனு
ம் விளங்குகின்ற இந்தப் பிள்ளையுடைய சாவிஸ்தா மென்னவென்று கே
ட்ட அது கேட்டவர்களும் ஒஹயா கோளுகைராசனுடைய பிள்ளையவனு
டைய பட்டணத்தைப் பின்பு யுள்ளிகொண்டு அவனையும் கொன்று விட்
டபடியினால் இரண்டிரா திமார்களிடப் பிள்ளையெடுத்துக் கொண்டு
வந்து (எல்லம்பட்டனு) னன்கிற பிராமணன் வீட்டிலிருந்து கொண்டு போ
ஷித்து வருங்காலத்தில் அவர்களில் ஒருத்தி இறந்து போனால் அதிபதி
கும்பொழுது தி எதித்துப் போஷித்து வருங்காலத்தில் அவரும் இறந்து
போனால் அதிபதி ஒரு அந்த வீட்டு அம்மையாடுடுத்துப் போஷித்து

ருகின்றான் இப்பிள்ளையுட்பட்டணத்தில் மூஷ்டியெடுத்து கொண்டு போ
ய் அவ்வம்மையார்க்கையில்கொடுக்க அவ்வம்மையாரும் தன்பிள்ளைகளில்
ஒன்றாய் இப்பிள்ளையையும் போஷித்து வருகிறா னென்று சொல்லி அது
கேட்டுத் துஷ்டபுத்தியும் ஆலோசனைசெய்து இப்பிள்ளையிருந்தால் நம்
க்குக்கேடுவரும் ஆகையால் இதை உபாயத்தினால் கண்டித்துப் போட
வேண்டுமென்று நினைத்துக்கொள்கின்றென்றவர்களை யழைப்பித்து அ
வர்களுக்குச் சிறிது திரவியத்தைக் கொடுத்து அந்தப் பிள்ளையைக் காண்
பித்துக்கொள்கிற பிள்ளை உபாயமாகக் காட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு
போய்க் கொன்று விட்டு வராதென்று சொல்லிகொடுத்தனுப்ப அவர்
களுமநதிரியினுடைய சொல்லைத் தள்ளப்போகாதென்று மகா பிரசாத
மென்று மந்திரியினிடத்திற் செல்லுவாங்கிக் கொண்டு அப்பறம்போயிரு
ந்து சமயம்பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அப்பிள்ளையும் மறுநாள் கால
மேயெழுந்து நதிக்குப் போய் ஸநாமப்பண்ணி ஒரு சிறிய சாளக் கிராமத்
தை வித்துப் பணைச் சபதபங்களை முடித்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு
த்திரும்புகும் போது அக்கோலிங்கிகள்கண்டு அப்பிள்ளையின் சமீபத்தி
ல் வந்து வலுவாய்ப்பேசுகைக்கொடுத்து அழைத்துக் கொண்டே காட்டு
க்குப் போய் அங்கே யுட்காரவைத்து வெட்டுகிறதத்தியை யருவிக்கொ
ண்டார்கள் அதுகண்டு அப்பிள்ளையானவர்பயந்து சாளக்கிராமத்தை வி
ழுங்கி அரி அரி நஞ்சு-நாராயண-வாசுதேவா-அச்சுதா-பரந்தாமா
பரமபுருஷாவென்று பாடி ப்ரீமந்தாராயணமூர்த்தியைத் தியானம்பண்
னிதான் அதுகண்டு அவர்களும் மயிரங்கித்தயவுபிறந்து இப்பாலகன்
பேரில் ஒரு நூற்றாயில்லையே இவன் நல்ல சவுந்தரியமுள்ளவனு யிருக்கி
றானே இவனை நாம் எப்படி கண்டுகிறது அத்த ஷ்டபுத்தியும் கெடுமதி
நினைத்து நாகத்தில் விழுந்தால் நாராய் கெடுமதி நினைக்கிறதோ வென்று
சொல்லி உருவினகத்தியையுறையிற் போட்டு அச்சிறுவனுக்கு உபசார
ம்பண்ணி உலா டையகாரினை கண்டு விடலை மாத்திரம் அறுத்துக் கொண்
டு அப்பாலகனையவ்விடத்தில் விட்டுவிட்டு அவர்கள் போய்த் துஷ்ட புத்
தியை கண்டிகொன்று விட்டு வெந்தோமென்று சொல்லிச் சண்டிவிரலையு
க்காண்பித்தார்கள் அதுகண்டு துஷ்டபுத்தியுஞ்சந்தோஷப்பட்டு அவர்
களுக்கு வெகுமதி பண்ணியனுப்பி விட்டிருந்தான் அப்பாலத்தக்காட்டி
டத்தில் அப்பிள்ளையானவன் மகாபயங்கரத்துடனும் கால் வேதனையுட
னும் ராமா-கேசவா-கோவிந்தா-சனாத்ரா-நாராயணவென்று தோந்
திரம்பண்ணிக்கொண்டு விசாரமாயிருக்கையில் அவ்விடத்தில் கொக்க
ணதேசாதிபதியான கொங்கணராசாவனவர்கட்கேதாரர் களுட
னே கூடி வேட்டை விளையாடுகிறதக்காலத்து அங்கே பிரலாபித்துக்கொ
ண்டிருக்கிற கிறு பிள்ளையின் குலகேசேட்டுத்தயவுபி ரந்து சமீபமாகவ
ந்து அப்பிள்ளையைப் பார்த்து ஒழுத்திரா ரீயாருடைய குமாரன் உள்ப

யவென்னியேன்விசாரப்படுகிறாயென் னுகேட்க அதற்கு அப்பிள்ளையு
ம்ராசனப்பார்த்துஜயநான் அனுதி என்னுடையதாயும் தகப்பனும்
இறந்துபோனார்கள் எனக்குருவரும் திகிலில்லை அப்பாரப்பிரமசொரு
பமேயனைக்குத் துணையின்னம்பெயரிடவில்லைநான் இக்கூட்டில்வருங்
தபோதுகாலிலேஒருபெரியகலப்படிக் கண்டிவினிலை யடித்துக்கொண்
டுபோச்சது இத்தருவிசனப்படுகிறேனென் னுசொல்லப்பின்புறையும் அ
வ்விராசனப்பார்த்துஜயநான் இக்கூட்டி யுள்ளபுலி முகவழியிற்
கங்கள் ஆநாவுபுண்ணுமீன்றதுபட்டிகெனலலாம் அதுகனின் இறவிலு
வெய்யலைமறைக்கின்றது என்னுசொல்லஅதுகேட்டு அவ்வாசன்மெ
த்தவுமழிச்சியடைந்துகாம்புத்திரனில்லாமல்விசனப்படுகிறேமென்
துபகவானகட்டிவட்டருளினாரென்றுதனக்குத்தானே சந்தோஷப்
பட்டுக்கொண்டு அந்தப்பிள்ளைவையப்பார்த்து அப்பதேபுத்திரமணி
யேஎனக்குப்பிள்ளையிலை நியைக்குப்பிள்ளையா யிருக்கின்றாயாவெ
ன்றுகேட்ட அதற்குஅவ்முறப்படியேருக்கிறேமென்று சொல்ல அது
கேட்டிஅவ்விசனம் அவனையழைத்துக்கொண்டுபோய்த்தன்னுடை
யப்பட்டபூதவியாகியசந்திராவதியினிடத்திலுப்புவித்தான் அவ்விரா
சபத்திலும் அவளைப்பெற்றப்பிள்ளையப்பார்களிலும்யிருந்த அருமை
யாய்ப் புக்கிரோசசவ முதலான அகளுமபண்ணுவீதிதான் சந்திரகாச
னென்றுபெயர்வைத்துவித்தியாப்பிராசஞ்செய்திருக்க சகலசம்பிர
மத்துடன் அந்தராசனுஞ்சந்திராவதியும்வளர்த்துவருங்காலத்தில சந்
திரகாசனும்மாதுபிதாக்களிடத்திலமகாபயப்பத்தியினததுடனேகடங்
துகொண்டெயிலிவத்தைமுதலான அகனிலும்அதிகசாமார்த்தி முள்ளவ
னுப்பதினாவயதனவும்வளர்த்தபிற்பாடிஅங்கங்கேயுள்ள ராசாக்களிட
த்திற்குபுத்தசன் துத்தையப்போய்சண்டையனை அவர்களைக்கேலித்
துஅவர்களிடத்திலகரணிக் ககப்பங்கள் பெற்றதுகொண்டெயிலுபிதா
வினிடத்திலொப்பிவித்துபிதா வின்கையினால் அகமாயிரப்பிரமணர்
களுக்குத்தானதர்மங்கள்பண்ணுவீதித்தானும் பூமந்நாராயணமுந்
த்தியினிடத்திலும் அந்தரங்கப்பத்தகைவும் இருந்துகூததயாளத்துடனே
அனுதிசனையெல்லாம் ஆதரித்துக் கொண்டெகிருவிசய தாரந்தராய்
பெரியோர்களுடைய ஆதீனவாதமுடையவையு இருக்குங்காலத்திலு
க்தகொங்கணராசனும் தன்பிள்ளையினுல்கிடத்திருக்கிறதிறவியங்க
கோக்கண்டு இதுசேதியைத்துஷ்டபுத்தியறிந்தால்அவனுக்குத்தலராசது
க்குச்சொல்லுவானேஅதுகேட்டுஅந்தராசனும்நக்கு வருஷாவருஷ
கப்பங்கட்டிவிறகொங்கணராசனுக்கு இவ்வளவுதிரவியம்எங்கே விருந்
துவந்ததென்றுஆலோசித்துபொருமையினுலநமதுறட்டணத்தின்பே
ரில்தண்டெடுத்துவந்தாலுமவருவானேயென்றுதனக்குள்ளேதான்
யோசித்துக்கொண்டிரபலமாயிராமல் முன்னிருந்ததுபோலவேயு

க்கமாயிருந்துகொண்டு புத்திரனைப்பார்த்துக்கொண்டாடிச்சிலசேவர்க
களையழைத்து அவர்கள்கையில் ருத்தலமகாராசாவுக்கு வெகுமன்மா
கச் சிறிதுவாகவலதுகூடமுதலான திரவியங்கள் கொடுத்து பிள்ளை
யும் துஷ்டபுத்தியென்றிரமந்திரிகளும்சிறிதுகாணிககைப்பங்களுக்கொ
டுத்தனுப்பினுவர்களும அப்படியேகொண்டுபோ யந்தராசனிடத்தி
லும் மந்திரியிடத்திலும்கொடுக்க அதுகண்டவர்கள் அந்தசேவர்களை
ப்பார்த்து ஓர் சேவர்களை இதேது ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது அந்த
ராசன்கப்பங்கட்டிவிறதே மகாபிரயாசமாயிருக்குமே அத்தன்மைப்ப
ட்டவனுக்கு இத்தனைஅநீஸவரியமெங்கேயிருந்துகந்ததென்றுகேட்க
அதற்குச்சச்சேவர்களும் ஐயராஅந்தராசனுடையகுமாரன் தேசங்கள்
தோறுப்போய்த் திக்குவிசயம்பண்ணிச்சம்பா தித்துக்கொண்டெயிலந்தா
ன் ஆகையினால்அங்களுக்குவெகுமானங்கொடுத்தனுப்பினுனென்றுசொ
ல்லஅதுகேட்டுதுஷ்டபுத்தியாகிய மந்திரியு அவர்களைப்பார்த்துஒசே
வர்களைதுவ்விராசனுக்குப்பிள்ளையிலையேயென்றையெய்யடிவந்ததென
துகேட்க அதற்கவர்களும்மந்திரிபைப்பார்த்துஐயரஎங்கேராசனுன்
ர் வேடடைக்குப்போனவிடத்தில காட்டிலே யொருபிள்ளைக் கண்
டெடுத்திக்கொண்டெயிலந்து சந்திரகாசனென்றுபேரிட்டுவளர்த்துக்கொ
ண்டாரென்றுசொல்ல அதற்குமந்திரியுஆலோசனைபண்ணிக்காட்டி
வ் பிள்ளையைக் கட்டெடுத்தா னென்றுசொல்லுகிறதேது நாமமுன்
னேகோசியங்கிருக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பினோம் அவர்கள்கொ
ண்டிபோய்க் காட்டில்கொல்லாமல்விட்டுவிட்டு விசலைமாதிரங்கொ
ண்டெயிலதுகாண்பித்தார்போலிருக்கிறதாநாமெல்லம்போய் அறியவே
ண்டியதென்றுநினைத்தாராசனிடத்திற்குப்போய்அய்யாராசேந்திரா நா
ன் கொங்கணதேசத்திற்குப்போய்அவ்விடத்துர்சேதிகெனல்லாய்தெ
ரிந்துவருகிறேனென்றுஅவ்விராசனிடத்திற்குசெலவுபெற்றுக்கொண்டி
சதுரங்கபலசேனைகளுடனே புறப்பட்டுக் கொங்கணதேசத்திற்கு வந்
தான் அதையறிந்துகொங்கணராசனும் எதிர்கொண்டுபோய் ஆலங்க
னம்பண்ணிக்கொண்டு சகலபரிவாரங்களுடனேயும்அவனை யாண்மனை
க்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சலசட்டியுமத்துடனே வெகுமான
ங்கன்பண்ணினான் அப்போதுசந்திரகாசனும்வந்து துஷ்டபுத்தியைக்
கண்டு தெண்டனிட்டான் அத்துஷ்ட புத்தியும்சந்திரகாசனைப்பார்த்து
இப்பிள்ளையேதென்றுகேட்கப் பிள்ளைகந்தரவிலந்தாமெல்லாம் பூர்
வோத்தரமாகசொங்கணராசனொன் னுதுகேட்டுத் துஷ்டபுத்தியு
ம் நாமகோசியங்கினிடத்திலொப்பிவித்துக்கொல்லும்படி செலவுசொ
டுத்தனுப்பினபிள்ளைதான் நென்றுவிசயம்பண்ணிக்கொண்டு இப்பிள்ளை
யினுடையசவுரியபரக்கிரமத்தை நமதுராசன்கேள்விப்பட்டால் தன்
னுடைய குமாரத்திடையுக்கொடுத்து பாச்சியத்தையும்பட்டாய்கே

ஞ்செய்தவைப்பாகே அப்புறம் மயிடபிள்ளைக்கு ஒன்று அல்லாமல் பேர
 ின்றதேயென்று விசனப்பட்டு இப்பொழுதுதான் எவ்வளவு கொண்டு
 விட்டால் நல்லதென்று ஆலோசித்துக்கொண்டு அங்கிருந்தபடியேயே
 ருக்கிதாசியைழைப்பிட்டு அதில் தன்புத்திரனாகிய மதனன்பார்ந்துக்கொ
 ண்டிக்கடிதாசியைக்கொண்டெருகினான் சந்திரகாசனுக்கு அந்நேரத்தி
 ல்தில் விஷத்தைக்கொடுத்துக் கொல்லவேண்டிய இத்தருஷ்டிபன்
 ணவேண்டாம் இப்படிக்குத்துஷ்டிபுத்தி கையெழுத்து எழுதுவிட்டு
 மாயெழுதி ஒருவருக்குத்தெரியவொட்டாமல் மடித்து அச்சுருகுதினை
 போடுவிய்துச்சந்திரகாசனையழைத்து அப்பாசந்திரகாசனிலகா இக்கடித
 ியைக்கொண்டுபோய் எழுதினான் மதனனிடத்தில் கொடுத்தவி
 ட்டொவாயின்னையவர்களுடந்திலும் கொடுக்கவேண்டாமென்று சொல்
 லஅதுகேட்டுச்சந்திரகாசனும் அப்படியே நல்லது அய்யா வென்று அ
 க்கடிதாசியை இரண்டுகையினும் வாங்கிகொண்டு ஒருகுதியையின்பே
 ரிலே ரிக்கொண்டு தனப்பட்டனத்தைவிட்டு புறப்பட்டெடுத்து ருத்தல
 தேசத்திற்குச் சமீபத்திலிருக்கிற ஒருசில்காரனைத்தேவிரங்கி ஒருமா
 த்தில் துறையைக் கட்டிவிட்டு ஆயாசமாயிருந்தபடியிலே சந்திரகாந்தச
 சாலையில் குளிரந்தகாற்றிலே படுக்காகொண்டுவித்திரைபோய்விட்டா
 ன் அப்போது அப்பட்டனத்திலிருந்து ராசகுமாரத்தியான சண்பக
 வதியும் மத்திரிகுமாரத்தியார் வினாசையையும் சிறிது நேரத்தினாலே
 கேனிவிவாசமாய்ப்புறப்பட்டு அச்சில்காரனைத்திற்கு வந்து அங்கு
 ன ஒருதாமரைத்தடாகத்தில் சலக்கிரிடைபணை யவ்விடத்துண்டா
 ன நல்லபுட்பங்களைப்பறித்து முடித்துக்கொண்டு பழங்கனையறுத்துச்
 சாப்பிட்டுக்கொண்டு மகாஉல்லாசத்துடனே அவ்வனத்திலுள்ளசகல
 வேடிக்கைகளும் பார்த்துக்கொண்டு பின்பு ஒருமண்டபத்தில் வந்து ச
 ணமகாவதி முதலான அக்கன்னிகைகளெல்லாம்படுத்திக்கொண்டுவித்தி
 போனார்கள் அவர்களில் மத்திரிகுமாரத்தியானவியை என்வனம்
 திராம் நித்திரைபண்ணாமல் எழுந்திருந்து உலாவிக்கொண்டிருக்கையி
 ல் சந்திரகாந்தச சாலையில் சயனித்திருக்கின்ற சந்திரகாசனேக்கண்டு அ
 வனுடைய சவுந்தரியத்தைப்பார்த்து மோகங்கொண்டு இப்படியப்பட்ட
 ருபலா வண்ணியமுள்ளபிள்ளையல்லவோ நாம்சேரவேண்டுமென்று
 நினைத்து அந்நேரத்தின்போய முகத்தைப்பார்க்கும்பொழுது
 அவன்போட்டிருக்கின்ற உத்தரியத்தில் முடிந்திருக்கும் கடிதாசியைச்
 கண்டு அதையெழுத்துக் கடிதாசியைக்கையெடுத்து தன்னுடையவி
 ரலினால் அம்முத்திரையைவாங்கி அப்புறம் வைத்துவிட்டுக்கடிதாசியை
 விரித்து வாசித்துப்பார்க்கையி லதில் விஷத்தைக்கொடுத்துக்கொல்லு
 ம்படிதந்தைப்பணவன் தமையனுக்கு எழுதியிருக்கிறுனென்று தெ
 ரிந்துகொண்டு தலையைசைத்துத்தன் தகப்பனுடையபுத்தியைக் குழி

த்துதுவித்து இம்மகாநாபாவனைக்கொல்லவொட்டாதவனஞ்செய்
 து நாம் இவனையே கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிச்ச
 யித்து அக்கடிதாசியில் விஷமென்கிற அக்ஷரத்தை மாற்றி விஷயைகொ
 டுக்கிறதென்கிற அட்சரத்தைப்போட்டு எப்போதும் போலமடித்துழு
 த்திராவைத்து அவன் உத்தரியத்தில்தானே முடிந்துவிட்டு மண்டபத்
 திற்குப்போய்ச் சண்பகாவதியையு மக்கன்னிகையுமெழுப்பிக்கொண்
 டெயிட்டனத்திற்குப்போய்விட்டான்.

அப்பால் சந்திரகாசனும் சந்துநேரத்தில் நித்திரைதெளிந்தெழுந்
 து அத்தாமரைத்தடாகத்திலிருங்கி கைகால்சுத்தி செய்து மறுபடியும்
 குதியையின்பேரிலேறிகொண்டு பட்டனமேபோய்ச்சேர்ந்து ராசவி
 தியில் போனகையில் எதிரோவருகிற மத்திரிகுமாரனைக்கண்டு அங்கிருக்கிற
 வர்களைப்பார்த்து அதோவருகிறவரையொன்றுகேட்க அதற்கு அவர்க
 ளும் மத்திரிகுமாரனையமதனனென்று சொல்ல அதுகேட்டுச்சந்திரகா
 சனும் குறையைவிட்டழித்து மதனனேக்கேட்கிறபோகையி ல் அது
 கணமெதனனும் இதோவருகிற ராசகுமாரன யொன்றுபார்க்கும்போ
 து சந்திரகாசனாக்கடிதாசியைக்கொண்டுபோய் கொடுத்தான் மதனன
 மதைவாங்கி வாசித்துப்பார்த்து சந்தோஷமடைந்து ருத்தலராஜனிட
 த்தில் அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச்சந்திரகாசனைய சவிஸ்தாரமெ
 ல்லாம் சொல்லித்தன் தகப்பனெழுதியிருக்கிற கடிதாசியுங்காண்பித்தா
 ன் அதுகண்டு அந்தராசன் மெத்தவுஞ்சந்தோஷமடைந்து மதனைப்
 பார்த்து ஓமக்கு இந்தப்பிள்ளைக்கு என்னுடையபெண்ணைக்கொடுத்
 துக் கலியாணஞ்செய்யிக்கவேண்டுமென்கிற விருப்பமிருக்கின்றது ஆ
 தலால்முன்னமே உன்னுடைய தக்கையைக்கொடுத்துக் கலியாணம்
 பண்ணுவையென்று சொல்லியனுப்ப அப்படியே மதனனும் சந்திரகாச
 னைத்தன்னுடைய அரணமனைக் கழைத்துக்கொண்டுவந்து அன்றைய
 தினமே நல்ல முகூர்த்தமிருக்கிறபடியினாலுஞ் சந்திரகாசனுடைய நல்
 வினையெரத்துக்கொண்டபடியினாலுஞ் சகலசம்பிரமத்துடனே சந்திர
 காசனுக்கு விஷயை கலியாணஞ்செய்து வைத்துப் பிறகு தன்னுடைய
 தகப்பனிடத்துக்கு விஷயைனுடைய கலியாணச்சேதியையெழுதி அ
 னுப்பினான் அதற்குமுன்னமே துஷ்டபுத்தியென்ற மத்திரியும் இது
 வரையில் சந்திரகாசன் மரணமடைந்திருப்பானென்று சந்தோஷமடை
 ந்துக்கொண்டு அந்தராசனைப்பிடித்து விவக்குலிப்போட்டு அந்தப் பட்
 டனத்தையெல்லாம் கொள்ளைசொண்டு பிள்ளையாய்ப்புறப்பட்டுப்
 பாதியிலே வருகிறபோது மதனனுப்பினவத்தலையைச்சேவகர்கள்
 கொண்டுவந்துகொடுக்க அதைவாங்கிவாசித்தும்பார்த்து ஐயையோ
 நாமொன்று நினைவுகினைத்தால் தெய்வமொன்று நினைவுகினைத்துதே
 யென்று திகிலடைந்து சந்துநேரத்தில் தன்மனதைத்தானே தேற்றிக்
 கொண்டு அந்தக்கொங்கணராசனைப்பார்த்து ஐயானான் உம்முடைய

மன்னதச் சோதிக்கவேண்டுமென்று இப்படிச்செய்தேன் அதைமீண்டு
தில்வைக்கவேண்டாமென்று உபசாரஞ்சொல்லியிலங்கையும்விடுகிற
துகொள்ளுகொண்டபொருள் களையும்கொடுத்து நீக்கமாய் உம்முடைய
யபட்டணத்திற்குப்போமென்று சொல்லிலங்குவாய் அனுப்பிவிட்டதென்
னுடையசேனையுடனே குந்தலதேசத்திற்குவந்துசேர்ந்துதன் னுடைய
புரணம்மீட்டுப்போய்துதைந்தான் அதுகண்டுமருமனும் குமாரத்
தியும் வந்துதென்கடனிட்டார்கள் அவர்களை ஆசிரீவாதம்பண்ணித்
குமாரத்தியைப்பார்த்து ஓர்அம்மணி, உனக்கு இந்தப்புறநாளைநீயின்
சம்மதமியிருக்கின்றதல்லவோ வென்று கேட்க அதற்குஅந்தவிஷயை
யும் பிதாவைப்பார்த்து ஐயா தேவரீருடைய அணக்கிரகத்தினால் இந்
தப்புறநாளைமீட்ட என்ரு அபேகையுடையிருக்கிறதென்று சொல்ல அது
கேட்டு அப்பறம்கன்னிடத்திற்குவந்து தென்கடிட்ட குமாரனைப்பார்
்த்து ஆசிரீவாதம்பண்ணி அவனைப்பார்த்து ஓர் குமாரகா நானெருகாரிய
யம் எழுதியனுப்பினால் கீயொருநகாரியஞ்செய்தாயே அதுவென்னவெ
ன்றுகேட்ட அதன்கேட்டு மகனானும் திவிலடைந்து பிதாவைப்பார்த்து
ஐயா தேவரீரெழுதினப்படிக்கு நடப்பித்தேனையல்லாமல் வேறில்லை
யென்று தகப்பனுரெழுதியனுப்பிய உறுதாரியைக்கொண்டுவந்துகொ
டுக் அதைவாங்கி வாசித்துப்பார்த்து தலையையசைத்து இதை நம்முடைய
கையெழுத்ததானேயிது இப்படி கேரிட்டதென் னாலும் நாம்
மறந்துஎழுதினோமா எப்படியோவென்று மனதில்கினைந்த காரிய
மெல்லாம் விருதாலாய்ப்போச்சுதே இதற்கு என்ன செய்வோம்
இந்தச்சந்திரகாசன் இவ்விடத்திலிருந்தால் நம்முடையராசனையே
ன்னைபுகுகொடுத்து ராச்சியத்தையும் அணைக்கே பட்டாபிஷேகஞ்
செய்துவைப்பான் அப்பால் நம்முடையபுகிரணத் தன்னுள்ளி
போவான் ஆகையினால் இவ்வீரையிரோதியைக்காமல் உபாயத்தினால்
கண்டிக்கவிடவேண்டுமென்று அலோசித்து அந்தக்கோசிக்கங்களை அ
ழைப்பித்து ஒதுங்கமார்க்கர்களே கிலகாரீளக்குமுன் நாம் ஒரு கிறுளே
னையைக்கொல்லுமாப்படி உங்களுக்குச்சொல்லியனுப்பினால் நீங்களப்படி
செய்யாமல்சுதுஅசெய்துகாட்டிலே உயிரோடுவிட்டுவிட்டுவந்தீர்கள் அ
ந்தக்குற்றத்திற்கே யுங்களையாக்கிவைப்பன்ன வேண்டியது அதைநாம்ம
ன்னித்தோம் இப்போதாவிலும் நமதுசொல்லத்தன்னாமல் இந்தப்ப
ட்டணத்திற்குப்பறம்பட்ட இருக்கிற பத்மிகாசனியினுடைய கோயிலி
னிடத்தில் இன்றுரத்திரப்புகினைந்துகாழினைவேளையில் நீங்களிருந்
துகொண்டு அப்போதவ்விடத்தில்வருகின்றதனை முன்பின்யோசித்து
ப்பாராமல் கண்டித்துவிடுகின்றென்று திட்டஞ்செய்து அவர்களுக்குச்
சிறிது திரவியங்களை வெகுநாளமாகக்கொடுத்தனுப்பினு னவர்களுள்
அதற்குச்சம்மதித்துக் கூட்டப்பத்தியினிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொ

சொன்னால் மனிதர்கட்கும்போது அவர்கள் பிழல் அவர்களுக்கும் தெரியாமலிருந்தால் ஒருவருஷத்தில் மரணமடைவார் சூரியப்பிரகாசம் மூலமினுபோலக் கண்டவர்கள் பத்துமாத்தத்தில் மரணமடைவார் ஒருபுருஷன் நடக்கும்போது சேசானது இரண்டுபிழிவாகப் பிழிந்துதோன்றினால் அவனெட்டியாதத்தில் மரணமடைவான் ஒருபுருஷன் சொர்ப்பனத்தில் பூம்புகளோபுங் கழுதைகளோபுங் தாண்டாளுடில் அவனுதுமாத்தத்தில் மரணமடைவான் ஒருபுருஷன் உடைய சரிபத்தில் அங்கைகளோபுங் காய்களோவது வந்து கந்துமாயில் அந்தப்புருஷனிரண்டிமாத்தத்தில் மரணமடைவான் ஒருபுருஷன் உடைய கண்களுக்குமுள்ளே தோற்றுகிறாக்களெல்லாம் பலவாகச்சிறித்தோற்றாமலில் அவனொருமாத்தத்தில் மரணமடைவான் ஒருபுருஷன் உடைய பின்புறம் வலதுபக்கத்தையெடுத்துத் துடைத்துக்கொள்ளுமுள்ளே மார்பில் கால்களிடையே கவழிப்போகுமாயில் அவன் பதினாந்துநாளையில் மரணமடைவான் ஒருவன் என்னையெடுத்தையுடனே விவப்புழுவைமுடித்துக்கொண்டு தெற்குருகமாய்ப் போகிறாதுபோலக் கருவுகண்டால் அவன்பத்துகாணையில் மரணமடைவான் திப்பிரகாசமாநிலிதப்போது அந்தப்பிரகாசம் துண்டித்துப்போகிறாதுபோலக் கனவுகண்டால் அவன் இத்துகாணையில் மரணமடைவான் பசுக்கள்வந்து மூகத்திலேகுந்தினால் அது காதுகாணையில் மரணமடைவான் ஒருபுருஷன் தன் உடையகால்களைத் தனக்குத்தெரியாது காலுவாளுகில் அவன் திரண்டுகாணையில் மரணமடைவான் கழுத்த் சூரியத்தோடு தலைநிதித்துக்கொண்டு ஒரு ஸ்திரியானவள்வந்து தன்பிடரிமேலேகுத்திறுற்போலக் கனவுகண்டால் அவன் ஒருகாணையில் மரணமடைவான் இன்னப்படி அவசுருணங்கன் அநேகவிதங்களுண்டு அதுபோல நீரும் அவசுருணங்களைக்கண்டார் ஆகையால் இன்றுமுதல் ராச்சியத்தி உடைய ஆகையையிட்டுக் காட்டுக்குப்போய் மரவுரியுத்திக்கொண்டு ஒருபுருஷன் பண்ணிக்கொண்டுசெல்வெஸ்வரனை நோக்கித் தவழ்செய்த பண்ணியலோகத்தை யடையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டும்குந்தவராசனும் சந்தோஷப்பட்டு அப்போதுதானே தன்னிடத்திலிருத்திற மந்திரிமுனரோ யவழந்து ஓட்கு இந்தாரவியத்தை உன்மைத்துனருகிய சந்திரகாசனக்குப் பட்டாபிஷேகம்பண்ணினித்துநான் தவரியாப்போகவேண்டும் அந்தலால் உன்மைத்துனனை அநிசுகிமிசாயவழந்துக்கொண்டுவரவென்று சொல்லியனுப்ப அதுகேட்டு மதனனும் தன்னுடைய அரண்மனைக்குவந்து சந்திரகாசனைத்தேடிக்கொண்டும் பட்டணமுறு அத்தேடித்திரிந்து ராசனிடையிலிருக்கையில் அங்குமொருதங்கத்தட்டில் பூசாநிலையங்களை எடுத்துக்கொண்டு பத்திரகாசனியம்மன் சந்திரியை நோக்கிப்போகின்ற சந்திரகாசனைக்கண்டு ஒரு ராசமுமரசா ருந்தலாசனுவர் உட்கு மாரியத்தைப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவைத்த நினைத்து அங்குத்துக்கொண்டுவந்த

சொன்னாலுசொல்ல அதுகேட்டு சந்திரகாசனும் சந்தோஷப்பட்டு னைத்துவளைப்பாத்து ஒ மைத்துனு உன்னுடைய தோவானவர் பத்திரகாசனிகோயிலுக்கு வருஷத்திற்கொருதரம்போய்ப் பூசாபண்ணுகிறதென்றும் இன்கறையதினம் போகிறதற்குத் தனக்குச்சரிசம் பிரயாசமாயிருக்கிறதென்றும் சொல்லி மன்னையனுப்பியபூசாசெய்துஅரும்படி கட்டளைபட்டனாரதலால் நான் பிரயாணப்பட்டுப் போகும்போதே இத்தனை அயிலவரியம் வந்ததல்லவோ துலையினுத்தான் அநிசுகிமித்திற்போய் அந்த மகாதேவியைய் பூசித்துவருகிறேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு மதனனும் சந்திரகாசனியப்பாத்ததுய்யா ராசனத்தன அங்கிடத்திலிராசனுவர் அரிதப்பதித்துநிற்பதுயால் நீர் இராகனிடத்திற்குப்போம் கான்போய் அந்த அம்மனைப்படுத்திதுவருகிறேனென்றுசொல்ல அத்தற்குச் சந்திரகாசனும் சம்மதித்துத்துவருகிறேனென்றுசொல்ல அவன்வையிற் கொடுத்தையுத்துத் தன்னையிலிருத்த தங்கத்தட்டை அவன்வையிற் கொடுத்தையுத்திட்டு அநிவேகமாய்வந்து ருந்தலாசனோக்கணி கமண்டாம்பண்ணி அத்தமுனிராசனன்கு பாய்பதி விளையத்துடனே பிரதமகாசனம் காரமுமென்று அவர்களுக்கு முன்பாகக் கைகட்டிக்கொண்டுகின்றவ் அதுகாணி ருந்தலாசனும் சந்தோஷமடைத்து அந்தலாசனையே தன்னுடைய குமாரத்தியான சண்பகாவதியையவழத்துச் சந்திரகாசனுக்குக் கலியாணம்பண்ணினித்துத் தன்னுடைய ருந்தலாசனத்தையுமவனுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்து சகலசேனாக்களையும் அவன்வசத்தில் எப்படுத்தித் தன்னுடையமுத்திரமோதிரக்கையம் அவன்வையில்கொடுத்துவிட்டு அவ்விராசனுவர் காலவமாரியையுடனேகைடிக்கொண்டு தவளக்குப்போய்சிட்டார்.

இப்பால் மதனனும் பத்திரகாசனிகோயிலுக்குச்செல்ல அங்கிருந்தலேவுகாரால் மதனனும்கொல்லப்பட்டானிந்த சங்குதிரளெல்லாமறிந்த அஷடபுத்தியுரு சந்திரகாசனாக்கணி கொண்டப்பட்டு அவனைத்தழுவிக்கொண்டு அப்பா சந்திரகாசா உன்மலிமைமையபிரயாமல் என்னுடைய அத்தானத்தினு விதுவனாயிலும் உனக்கு அநேகனன் பங்களைச் செய்தித்தேன் அதுகளையெல்லாம்மொறுத்து சகிக்கவேண்டிமென்று வேண்டிக்கொண்டான் அத்தற்குச்சந்திரகாசனும் அஷடபுத்தியையப்பாத்து ஒ லயா நீரோத்திரகாசனியஞ்செய்தாலும் என்னொன்னசெய்யும் அநிபத்தியுள்ளவர்களுக்கு ஒருகாண்குறைவுகருகிறதில்லைபென்னுசொல்லி மரமொணா ஆதரணபண்ணி அரண்மனைக்கனுப்பிவிட்டு மகாதேவியினிடஞ்சென்று பிரதிஷ்டனை நமஸ்காரம்பண்ணி வேட்டுண்டமதனை அன்னாங்குறையெழுப்பிக்கொண்டு பட்டணத்திற்கு வந்து கொலுமண்டபத்திலிருத்திற சம்மாதனைத்திறுத்தார்த்து அஷடபுத்தி மதனன்முதலான மந்திரிபிரதானிகளுடனே கொலுவாயிருந்துகொண்டு பட்டணத்திலுள்ள ஜெனங்களையெல்லாமழைப்பித்து அவர்களைப்பாத்து அநிபத்தர்களாகவும் அநிபுராநமந்தர்களாகவும் இருக்கும்படி கட்டளைபட்டு இப்பாநடவாநபேரனை ஆக்களைப

ண்ணிவிடுவோமென்று பறையறைவித்து அச்சந்திரகாசனுலன் ச
ததியசந்தனனாய்ச் சகலசனங்கனையுந் தன்னிப்போலப்போஷித்துக்
கொண்டு சொர்ப்பனத்திலும் பொய்சொல்லாமல் குடிசன்கூடப் பத்
துக்கொன்பதுவிழுக்காடுகொடுத்து தானொருபங்குவிழுக்காடு வா
ம்வாங்கிக்கொண்டு தருமசொருபனாய்த் தனதுசத்தியத்தினால் தன
து இராச்சியத்தில் மாதமும்மாறிபெய்ந்துச் சகலபயிர்க்களையும் வீர்
த்தியாய் விளைவித்துக்கொண்டு ஒரு காலத்திலும் குடிசன்கூடத்து
ன்பம் வரவோட்டாமற் பாதுகாத்ததுக்கொண்டு பிரமாதிதேவர்களு
தனதுநீர்த்தியை மெச்சும்படி அநேகயாமங்கள் யெக்கியங்கள் ஹோ
மங்கள் பண்ணிப் பிராமணபூசையும் தேவபூசையும் வழுவாமற்செய்து
கனவிலும் அரிசைமாவாமற் சண்பகாவதிலிஷையபெய்கிற இரண்
டு தேவிமாருடனுங்கடிக் சகலசவுக்கியங்கனையு மனுபவித்துக்கொ
ண்டு குந்தலதேசத்தை பரிபாலனஞ்செய்கின்ற சந்திரகாசமகாராச
னனவ் ஆங்களுடைய குதிகைகளைப்பிடித்துக் கட்டிவிட்டு உங்களு
டனே போராடலினைத்திருக்கிறான் நீங்களும் அந்தராசனை இரண்
களிலொன்றாய் நினைத்து சண்டைபண்ணிச் குதிகைகளை விடுவித்துத்
கொள்வோமென்று நினைத்தீர்கள் ஆனால் உங்களால்முடியாது ஆகை
யினால் வருவாய் அந்தராசனைச் சுகனேகம்பண்ணிக் குதிகைகளை விடுவி
த்துக்கொண்டு அஸ்திஷ்டத்திற்குப்போய்த் தாம்புத்திரச்செய்கி
றபாகத்தை நிறைவேற்றிவைப்புகளென்றுசொல்லப் பிற்பாடந்தரா
சதமுனிவரானவர் கிருஷ்ணசுனர்களிடத்திற் செலவுபெற்றுக்கொ
ண்டு தனது ஆசிரமத்திற்குப்போய்விட்டார் பிறகு கிருஷ்ணசுன
ந்தனிருவரும் தங்கள் மனதிலிருந்த சந்தேகந்தீர்ந்து சந்தோஷித்
தர்களுய்ச் சகலதுராதுகைகளுடனும் சதுரங்கபல சேனைகளுடனும்
அவ்விடத்திலிருந்து சதாருடர்களாய்ப்புறப்பட்டு நடந்து குந்த
லதேசத்திற்குச் சமீபமாகப்போய் தண்டெட்டிபுங்குளர்கள் அங்கே
அதற்குமுன்னமேதானே அவ்வல்லமேதக் குதிகைகளிரண்டும் குந்
தலதேசத்தைச்சேரவருவையிற்சந்திரகாசமகாராசன்வேஷகாரர்களா
ல் கேள்விப்பட்டி அந்தக்குதிகைகளைப் பிடித்துவாச்சொல்லி அர்ச்
சுனராசன்விட்ட குதிகையினுடைய நெற்றியிலிருக்கின்ற விருதா
வொளியை வாசித்துப்பார்த்துப் புன்னைப்பாக்சொித்து இக்குதிகை
யின்னினேவருகிறவன் சாம்பவழர்த்தியையுந் செலித்த மேட்டா
னமேட்டியாகிய கிரீட்டியாய் அப்படிப்பட்ட ரணரங்குரனை இன்
றையதினம் ரணத்தளத்திலே யறிதிறேன் அவன் நம்மையெல்லாம்
பெண்களாக்விடுவே அவனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தன்மையை இப்
போது அறிகிறேனென்று ஆக்கிரமித்துப் பற்களை நெறநெறவென்று
கடித்துக் கண்களில் நெருப்புப்போறிகள் பறக்கவும் புருவங்கள்நெ
ளியவும் மிசை படபயவென்றுதுடிக்கவும் அடிமேதோபத்துடனே

ங்கிருந்தசேனைகளையழைத்து அந்தக்குதிகைகளிரண்டையும் குதி
கைச்சாவடியில் கட்டிவைக்கும்படி திட்டம்பண்ணியந்தச்சுணத்திலே
தானே சந்திரகாசனுலன் புத்தசன்னுத்தனாய் நவரத்தினமயமான
தேர்விலேறிக்கொண்டு மந்திரிபிரதானிகள் முதலான துராதுகைகளு
ம் சதுரங்கபலசேனைகளும் புடைசூழ்ந்துவரத்தக்கதாகப்புறப்பட்டு
வெண்கலபேரிகை ரணபேரிகைமுதலான பதினெட்டுவகை மேளவா
த்தியங்களும் தாம் தாமென்றுமுழங்க அட்டகாசம்பண்ணிக்கொண்டு
பட்டணத்திற்கு வெளியேவந்து தண்டெட்டிபுங்குச் சகலசேனையை
யும் அணியணியாக நிறுத்தி அந்தசேனைகளுக்கு முதன்மையாய்ச் ச
ந்திரகாசமகாராசனும் எமதர்மராசனைப்போலே பார்க்கப்பயங்கரமா
ய் ஆக்குஷித்து நின்றான் அதுகளைத் தேவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியப்
பட்டு இந்தச்சந்திரகாசன் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபந்தன் வீராதிவீரன் இவ
னைத் திருஷ்டித்துப்பார்க்கிறதற்கு நம்மாலுமாகாது அப்படியிருக்
க இந்த அர்ச்சுனன் எவ்விதத்தினால் கெலிக்கப்போகிறான் குதிகை
களையு மெப்படிவிடுவித்துக் கொள்ளப்போகிறான் தருமபுத்திரரும்
எவ்விதத்திலயாகம்பண்ணி நமக்கு அவிர்ப்பாகங்கொடுக்கப்போகிற
ர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய தந்திரங்கள் எங்கேநடக்கப்போகின்
றது இதை நம்பவேண்டியதில்லை என்று தங்களுக்குள் எண்ணங்
கொண்டு பழப்பிராந்தராளுர்கள்.

கேட்டிரோ ஜெனமேஜெயமகாராசனே அப்படிப்பார்க்கப்பய
ங்கரமாய் முனைந்துநிற்கின்ற சந்திரகாசமகாராசனுடைய சேனைகளை
அர்ச்சுனன்களோ ஆச்சரியப்பட்டு நாம் இந்தராசனை எப்படிக்கெலிக்க
ப்போகிறோம் நாரதமுனிவர்கொன்னதெல்லாம் உண்மையாயிருக்கி
ன்றதெயென்று கடுங்கி உச்சாகபயங்கரமாய் நாம் இன்றையதினம் இ
ந்த யிராசனகையில் தப்பிப்பிழைக்கப் போகிறோமோ என்று சிந்தா
க்கிரத்தனாய் குரியனைக்காணாத தாமரைப்போல முகம்வாழிநின்றான்
அப்படி முகம்வாட்டமாய் நிற்கிற அர்ச்சுனனைப்பார்த்து அகிலாண்
டதோடி பிர்மாண்ட நாயகராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுஞ்சிறித்துத்
தலையையசைத்து ஒ ிரிட நீயென் தயிரத்தைவிட்டாய் நான் இருக்
கும்பொழுது உனக்கென்ன குண்டிருக்கின்றது நீ ஒன்றுகடும் அஞ்ச
வேண்டாம் உச்சாகமாய்வின்று காண்டிபத்தைவளைத்து அஸ்திங்க
னைப் பிரயோசஞ்செய் நாம் அச்சந்திரகாசனைச் சாமிப்போமென்று அ
ர்ச்சுனனை உச்சாகப்படுத்தி அப்பகவானுலவர் புன்னைப்போமென்று முடி
க்கோலினால் குதிகைகையதட்டி அர்ச்சுனனுடைய தேரைச் சந்திர
காசனுக்கு நேராக நடத்தியருவினார் அதுகண்டு அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணதேவகாப்பார்த்து ஓயா ஜனார்த்தன தேவர் இரத்ததை
மெதுவாய் நடத்தும் இதோ பாணங்களைப் பிரயோகிக்கிறேனென்று
சொல்ல அதுகளையெல்லாரு சந்திரகாசன்களென்கொடுத்து ஆனந்தத்

திற்புருஷர் சகல ஆக்கிரமமடங்கி இத்தப்பாவானே அர்ச்சுனனுக்
குச்சாரநியாகுகுந்து அடிமைத்தொழில் செய்யும்பொழுது நாமில்
வர்க்களையுக்கொண்டபின்னரே அர்ச்சுனனுடனேபோ
மாடவேண்டியதென்ன நமக்கு அதனாவதுகிற மாயோசனைமென்ன
இப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறது இரட்டிக்கப்பட்ட தேவனிடமி
லிருக்கையிதனை நாமேனசெய்யவேண்டுமென்று நினைத்து அதி
சுத்தோஷத்துடன் தன்னையிலெடுத்தனிலைத் தேவனிடேயிலேவி
ந்துவிடிக் கவாத்தைக்கழட்டிப்போட்டுத் தேவனிடமிருமிடிற்கு
நின்று ஒருவருளையில் அதுசண்டு அப்பரவானம் புன்ரிப்பிடனே
தேவனிடமிருந்து பூமிப்பேரில் நின்றருளினார் அப்பொழுது ந
குமகோருபுனா சந்திரகாசனாவந்து அப்பகவானைக்கண்டு பிரதத்
சனாசுபுது சாஷ்டாங்கதொண்டலிட்டு எழுந்துநின்று கைகளைச்சி
ரகிப்பேரிலெடுத்தசையாகவந்துதுக்கொண்டு அத்தேவனைப்பார்த்து ஒரு
தேவனிடேயிலே புருஷோத்தம புண்டரீகாக்ஷா ஆபத்தபாந்தவா அ
நாதரஷ்டா கோவிந்தா கோபாலா கோபிராமண தேவநிதந்தரு
பாந்தவா கிவ்வருபா ஓ கவாமி யென்றோசத்தியும் இந்த சமுசா
மேன்றி மாயாசமுத்திரத்தின்முழுதி மோக்ஷமாயி களையயந்தா
னும் வருகின்ற அடியேனுக்குத் தேவநிருபாடியிருவடியழிந்தெ
ப்பத்ததந்த களையேற்றிவிடும் சட்டியும் உமதுகிருபாநோச
த்தியும் பார்த்தருளும் இன்னமறக்கல்லவோ என்னுடைய பூசாவன்
படுத்தது என்னுடைய நீர்த்திப்பிரகாசம் பூனோமழும் நிறைந்த
து இன்றல்லவோ பரமகருத்தப் பெற்றேன் என்னுடைய சென்மம்
சாவல்போமாச்சு தேவநிருபாடிய இருவடியாயி அங்குசப்பட்டமா
த்திரத்தில் மனமாயி காட்டிற் சஞ்சரிக்கின்ற பாவமாயி ஆசைக்கூ
ட்டங்கொண்டா மயர்ந்துநிருமே அப்படிப்பட்ட மகிமையுடைய சப
டகாடக குலதிராஷ்டாஸ்யான முகுந்தா ரஷ்டியும் பகவானதுகந்தா
களைப்போஷித்தபொலப் பத்தசனங்களைப்போஷிக்கிற தயாநிதி
யே சட்டியும் உம்மைக்கண்டமாதிரத்தில் என்னுடைய சரிமம் குளி
ர்த்தது பிமமானந்தமேயிட்டதல்லாமலும் நான்காணவேண்டியிருந்
தின்ற பார்ப்பித்திருநல்லவோ அத்தருமபுத்திரரும் அஸ்வமேத
யாகப்பண்ணினதந்தர் இவ்வர்க்களாசனம் தேவநிரால் பிரதிக்ஷ
னையும் பெற்றான் இவனுடைய புண்ணியந்தானெப்படிப்பட்டதோ
தேவநாதென்னவொல்லித்திருப்பதும் அப்பகவானுக்கு பிரதட்சண
காலசாரப்பண்ணிப் பிற்பாடி அர்ச்சுனனையும் ஆக்ஷேபனம்பண்ணிக்
கொண்டு விரவம்மலமுதலான இராகங்களையும் சதுரங்கபலசேனா
களையும் ஆதரணையாய் அடிமைத்திலேதானே பறினெட்டுக்கை
மேனவாத்திப்பதும் தாமதாமென்ன முழங்கத்தக்கதாகக் இருக்க
னார்கள் நுதலானாகவோசையும் மிரயாணப்படுத்திக்கொ
ண்ட தன்னுடைய கோசங்களுடனே குந்தகதேவத்திற்கு அமைத்

துக்கொண்டிருக்கையில் தேவர்களெல்லாருங்கண்டு சக்தோஷப்பட்
டுச் சந்திரகாசனையுடைய பத்திக்குமெர்சி சந்திரகாசனப்பேரிற் பாரிசா
தபுஷபங்களைச் சலசலவென்று வருஷித்தார்கள் அப்பொழுது இருஷ
ணபகவானும் புன்ரிப்பிடனே அர்ச்சுனனைப்பார்த்துக் கண்ணைக
பண்ணி ஒரு அர்ச்சுன நாமிருவரும் நல்லபூசாவன் பண்ணினபடியா
ல் இன்றைக்குத் தப்பிப்பிழைத்தோம் இனிமேல் நமக்கொருவருமே
திரில்லையென்னவொல்லி மகாசந்தோஷத்துடன் சகல சூராகுலா
களுடனும் சேனாக்களுடனும் குந்தகபுரத்தைச்சேர்ந்து அர்ச்சந்திரகா
சமகாரமசையுடைய அதுமதிசூனல் சர்வாடம்பரத்துடன் அப்பட்ட
னாத்திலே மூன்றுகாணிருந்தார்கள் இப்பால் நாலாநாள்காலமே சந்
திரகாசனம் அஸ்வமேதக்குதிராகளைபுழுதித்து திரையங்கலையுதி
ருஷாணார்க்களர்களுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனுப்பிவைத்து
பித்திர்பாடு சகலசேனாக்களையும் பிரயாணப்படுத்திப் படி உத்தரவுபண்ணி
தன்னுடையபட்டனத்தையும் மந்திரிமார்க்களவாத்தி லொப்பிவித்
துத் தானும் சதாருடனாய்ச் சதுரங்கபலசேனாக்களுடனே புறப்பட்டு
நின்று அர்ச்சுனனுடைய கோசங்களுடனே கலந்துகொண்டான் அது
கண்ட அர்ச்சுனனும் அஸ்வமேதத்திராக விரண்டவையுமிட்டு அ
ருகனின்றிறகே இருஷணமூர்த்திசேனாக்களும் சந்திரகாசன் விரவ
ம்மன் மயுஜேதுவசன் தாமரைத்துவசன் அம்சத்துவசன் கிலத்தவச
ன் எவ்வாறுகவன் பப்பிரவசன் அயுசாளன் பிரத்தியுமன்னன் அ
ளிருத்திரன் மேகவள்ளன் சாத்திரி கிருதவம்மன் முதலான ஆராயு
ளாக்களுடனும் சதுரங்கபலசேனாக்களுடனும் சதாருடனும் புறப்பட்
டுந்நாஆடம்பரத்துடன் பூமியானது விதித்தென்ன நடுங்கத்தக்க
தாக கடந்தான் அப்பால் அக்குதிராகளானது வடக்குகோக்கி யகே
கதூரம்நடந்து காசுள் செடிகள் சீமைகள் இடங்களெல்லாங்கடந்து
போனையில் அங்கங்கேயிருக்கிற அரசர்களிறிதிதுபேர் அவ்வாறு
மேதக்குதிராகளைக்கண்டு நடுங்கிவிடுங்கள் நிறிதுபேர்ப்பயப்பிராக்
தர்களாளுர்கள் நிதிதுபேர்கள் நிருதகளை வங்கியெயிந்தார்கள் நி
திதுபேர் அத்திராகளையெல்லாம் நிருஷ்டி அப்பார்த்தமாட்டாமல்
கிடைப்போனார்கள் நிதிதுபேர் அக்குதிராகளுக்கு தெண்டனிட்டார்
கள் நிதிதுபேர் காணிக்கை உப்பங்களைக்கொண்டு இருநூற்றின்க
களைக்கண்டார்நிதிதுபேர் அக்குதிராகளைபுறம்பு அர்ச்சுனனுடையசேனா
களையுங்கண்டு பாய்ந்து குடிப்போனார்கள் கேட்டிரோ தேவமேஜேய
மகாராசாவே இப்படி அர்ச்சுனனுடையசேனாக்களானது சமுசேச
ம் புரண்டிருக்கிறபொல எங்கும்பாசு காட்டவையில் எல்லையப்பட்
ட ராசாக்களும் நிருஷ்டி தப்பார்க்கமாட்டாமல் குடிப்போனார்கள்
சந்திரகாசனாக்கூட வணங்கப்பண்ணிக்கொண்டு அர்ச்சுனனாசனாக்கு
இலியெந்தலோகத்திலும் எதிராளிகளில்லையென்று நிதிதுபேர்சேன

லிக்கொண்டார்கள் அர்ச்சுனனுடையபோனைகள் நடக்கிற அதிர்ச்சியி-
யினால் பூரிதேவியும் நடுங்கினாள் ஆதிசேஷனும் விஷங்களைக்குடில்
குடிலேனது கக்கிக்கொண்டு ஆயிரம்பஞ்சுமுடிகளையும் சாய்ந்துகொண்-
டான் இப்படி அநேககைப்பவத்துடனே அர்ச்சுனனுவன் சகலசேனா-
சமுத்திரங்களுடனே நடக்கும்பொழுது அர்ச்சுனனாகளும் வடநி-
சையில் அநேகதூரம்நடந்து நிறகு மேத்திசையைநோக்கித்திரும்பி
கிழக்குச்சமுத்திரைக் களையோரமாகவந்து அங்கே சற்றுநேரநின்றி-
து அப்பால் சமுத்திரத்தின்பேரில் நடந்து மாயக்கயாயப்போய்வி-
ட்டது அதிலே அருச்சுனனும் சகலசேனாக்களுடனே கிழக்குச்சமுத்-
திரைக்களையோரமாய் வந்துசேர்ந்து குதிரையைக்காணாமல் திரிவிடை-
ந்து கிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து ஐயாகிருஷ்ண இக்குதிரைகள் சமு-
த்திரத்தில் நடந்துபோகமாட்டாதல்லவோ அதுகளைங்கேபோச்-
சுது இனியென்னசெய்வோம் இத்தனைபிகாயைசப்பட்டுவந்த குதி-
ரைகள் மாயக்கயாயப்போன காரணமென்ன யார்கொண்டுபோனார்க-
ளென்று தெரியவில்லையே இதுவகையில் பெரியசமுத்திரங்களையெச்-
லாங் கடந்துவந்து கண்டியில் ஒரு கதிரைவால்வாயில் முழுகிப்போ-
சுதே இதற்கு எப்படி ஐயாவே உபசொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணப-
கவானும் தம்முடைய ஞானகிருஷ்ணபினால்பார்த்துக் குதிரைகளிரு-
க்கும்டத்தை யறிந்துகொண்டு ஓ அர்ச்சுன குதிரைகளுடையவிட்-
டதென்று நீ யயப்படவேண்டாம் அந்தக்குதிரைகளிருக்கின்றவிட்-
த்தை நாம்சொல்லுகின்றோம் அதுயென்னவென்றுல் நாகபர்வதமொ-
ன்று சுவேதபருவதமுதலான பருவதங்களுக்கும்குப்பிடமாய்ஓமை-
கள் முதலைகள் சர்ப்பங்கள் பட்டினங்கள்முதலானசீவராசிகளுக்குமிருப்பி-
டமாய்க்கற்பகத்தருபாரிசா தகிந்தாமணிசாமதேயமுதலான வஸ்து-
களுக்குத்தாய்விடாய் பரிமலநாராயணமுர்த்திக்குஞ்சலங்காரமானிசை-
யாய அவ்வளவவ்வளவென்று அதவமிடிகளும்ஆழம் அறிப்பபடாததாய்-
விளங்கப்பட்ட திருப்பாறாடலுக்குமத்தியில் சுவேததீபமொன்றி-
ருக்கின்றது அந்தச்சுவேததீபத்தில் நமதுகுதிரைகள்போய்ப் பச்-
சென்றபுலலைக்கொடுமேய்நாக்கொண்டிருக்கின்றதுஆகையால்அவ்வி-
டத்திற்குப்போய்க் குதிரைகளைக்கொண்டுவருவோம் நீ சற்றுவிளம்
களைப்படாமல் இசைபோனையெல்லாம் இவ்விடத்தில்தானே நிறு-
த்திவிட்டு உன்னுடைய தேரும்உதவாதென்று அர்ச்சுனனுக்குச்சொ-
ல்லிவிட்டு அந்தவண்ணமேயோகளை நனைத்தருளினார் அப்பகவான் நி-
னைத்தமாத்நிரத்தில் தராகளும் காந்தர்வகுதிரைகளுடனும் கருட-
க்கொடியுடனும் சங்குசங்குமுதலிய பஞ்சாயுதங்களுடனும் கோடிசூரி-
யப்பிரகாசமாம் விளங்குகின்ற வஸ்துண்ட ரதத்தைக்கொண்டுவந்-
து நிறத்தினாள் அதுகண்டு அப்பகவானும் சந்தோஷமாய்ச்சே-
னைபோனையெல்லாம் அங்கேதானே நிறுத்திவிட்டுச் சந்திரகாசன் வி-
வரம்மன் மயூரத்துவசன் அம்சத்துவசன் பிரத்திபுமன்னன் அர்-

ச்சுன் இவர்களைமாத்நிரம் அவ்விரதத்திலேநிற்குமாறுமறிக்கொ-
ண்டிதாரகளை வெச்சுகிசையெண்ணிரதத்தைத்திருப்பாற்கடல் மத்தியி-
ற்கொண்டிபோம்படி கட்டினையிட்டர்வினா அதுகேட்டுச் சாரக்ளம்
மகாபிரசாதமென்றுமுடிக்கோலினால் குதிரைகளைபதடி இரதத்தை
ஆகாசமரக்கமாயக்கொண்டிபோய்ச் சுவேதபருவத்திற்குநடுவிவ்நி-
த்தினாள்அப்போதுகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அர்ச்சுனனுடனும்அஞ்சு-
துறைகளுடனும்தேவாவிட்டழித்து அவ்விடத்திற்குநீழ்ப்பார்த்துவருந்-
தையில்அக்கேஆகாயத்திற்குபூமிகுமொன்றாய் லட்சம் யாசனைவில்
தாமமுள்ளொரு ஆலாவிருட்சத்தினகிருந்து தவஞ்செய்கின்ற பகத-
லப்பிரியமுநீர்வானாக்கண்டு கிருஷ்ணர்ச்சுனர்க்களிருளும் சந்தோ-
ஷமடைந்தார்கள்சந்திரகாசன்முலானவையுடையபரும அம்வநீராத-
னைக்கண்டுநீரகட்சணமல்காரஞ்செய்துநின்றார்சளப் பொழுது அம்
முனிஸ்வரருங்கண்விழித்துப்பார்த்துகிருஷ்ணர்ச்சுனராசர்சனையும்ஆ-
தாரணபண்ணி அப்பால் கிருஷ்ணர்ச்சுனர்க்குணைப்பார்த்து ஓ நரநாரா-
யணர்களைநீங்குபுண்ணி புருஷர்களைச்சுதேநாம உங்களைப்பார்க்கு-
ம்படி யெத்தனைபுண்ணியம்பண்ணினோமோநாமதுகோரிச்சையின்றல்ல-
லோரேபடியது உங்களைத் தரிசனம்பண்ணுகிறநீய்தகம் அக்குதிரைக-
ளைய்விட்டு நிற்கு அம்முத்தோர்மிகோதாரவனத்தலைமேயதுகொ-
ண்டிருக்கிறதுபிடித்துக்கொண்டிபோகின்றேனதுசொல்ல அதுகேட்டு
கிருஷ்ணர்ச்சுனர்க்களிருவரும்சந்தோஷமடைந்தார்கள் பின்னையும்அர்-
ச்சுனராசன் அம்முநீராதனைப்பார்த்து ஐயா உர்தமப்பார்த்தால்
எனக்குமெத்தவும்நகைப்புவுருகின்றதுஅஃதெதினென்றால்தேவரீர்
அனேககாளாயதவஞ்செய்கிறபடியினால் சரீரமும்தம் சர்ப்பங்கள்புந்-
துவைத்துக்கொண்டு குடியாயிருக்கின்றது அதுவுமல்லாமல் பல்வித-
மான விருட்சவிருட்சங்கள்முனைத்திருக்கின்றதுகொசகுளும்குருவி-
களும் எச்சமிட்டிருக்கின்றதுபின்னையும்வெய்யிலையும் காந்தையும் கு-
னையுஞ்சட்டைபண்ணாமல் ஒருபயித்தியகாரிப்போல்உட்கார்ந்து
கொண்டிதவஞ்செய்வதைப்பார்க்கிலும்ஒருபாணசாலை கட்டிக்கொண்-
டி அதிலேசுமாயிருந்து தவஞ்செய்ய லாகாதேவென்றுகேட்ட அந்-
தேட்டு அந்தமுனிநாதனஞ்சிரித்து அர்ச்சுனனைப்பார்த்து ஓ அர்ச்சு-
னா என்னைகாற்றுக்கும்மழைக்கும்வெய்யலுக்கும் மறைவாய்க்குடிசை
போட்டிக்கொண்டிருக்கலக்காத வென்றுசொன்னால்லவோஇந்தசரி-
ரம்நீர்குமிழிபோல் நிலையில்லையெனானஇந்தகேட்குமாயிருந்துபார்த்துக்-
கொண்டிருக்கும்போதேதிருபதுபிரமாக்கல்பிந்து நிரந்துபோனார்க-
ளே அப்படிப்பட்ட அற்பாயசைநம்பி பள்ளசாலைகட்டிக் கொள்ளலா-
மோவென்றுசெல்லஅதுகேட்டு கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அந்த ராஜாக்க-
ளுஞ்சிரித்தார்கள்அர்ச்சுனனும் கலிலென்றுசிரித்து அந்தமுனிவரை

ப்பார்த்து ஓர் முனிநாதரீரல்லவியேஷஞ்சொன்னீர் உம்மைப்பார்த்
திலும் அந்தப்பிரமாக்களுக்கு ஆபுகொஞ்சமோ அதைச் சொல்லுமெ
ன்றுகேட்க அதுகேட்டு அந்த முனிநாதனுஞ்சிரித்து ஓர் கிரீடி அந்த
ப்பிரமாக்களுடைய ஆயுசைச் சொல்லுகிறோம் அஃதெப்படியென்றால்
கிரேதாயுகம்- கிரேதாயுகம்- துவாபாயுகம்- கலியுகம்- என்கிற சதாயு
கங்கள் ஒருகாங்கிரும்பினுல்காபுகமென்று பெயர் அப்படிப்பட்டமஹா
யுகம் ஆயிரங்கொண்டது நான்கு அப்படிப்பட்டதாள் மதினெந்துகொ
ண்டது நடுபகும் அப்படிப்பட்டபகும் இரண்டுகொண்டது ஒருமாத
ம் அப்படிப்பட்டமாதம் ஆறுகொண்டது ஒருருது அப்படிப்பட்டரு
து இரண்டுகொண்டது ஒருவருஷம் அப்படிப்பட்டவருஷம் நூறு
கொண்டது பிரமாவுக்குச்சரியானகாலம், அப்போதுசகலவிரபஞ்சம்
களும் ஜலப்பிரளயத்தினால் நாசமாகுதற்போம் அப்போது ஆகிமூல
மாயிய ஸ்ரீமந்தாராயணமூர்தியானவர் ஒருசிறுபிள்ளையாய் தம்முடை
யகேர்ப்பத்தில் சகலபாபஞ்சங்களை யும் மடக்கிக்கொண்டிருப்பார் இ
ந்தப்படி நூறுமகாவருஷம் ஜலப்பிரளயமாயிருக்கும்போது அந்தமகா
புருஷன் உத்தாரப்படி அவாதசாதித்தர்கள் பிறந்து அந்தச்சலத்தை
வற்றடித்து எப்போதும்போல பூமண்டலத்தை நிரூபிப்பார் இப்படி
இருபதுபிரமாக்களைக் கண்டெனென்று சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சுன
னும் ஆச்சரியப்பட்டு அந்தமுனிஸ்வரூபார்த்து ஓர் முனிநாதர் அ
ப்படிப்பிரமாக்களும் மடிந்துபோய்ச் சந்தாமுத்திரமுடனிருக்கக்கோத்
துக்கொண்டு பிரளயமாயிருக்குமென்று சொன்னீர் அந்தபிரளயத்தில்
நீடுப்படியிருந்தீர் அதையும் எனக்குத்தெரியச் சொல்லவேண்டுமென்
றுகேட்க அதற்கு அந்தமுனிஸ்வரூபுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து
ஓர் புண்ணியபுருஷர் அம்மஹாவருஷபரியந்தம் ஜலப்பிரளய காலமா
யிருக்கும்போது அந்தசுலத்தின்பேரில் ஆகிகர்த்தாவாகியபகவான் ஒரு
சிறுபிள்ளையாய்ச் சாலலோகங்கனையும் தம்முடையகுட்சியில் வைத்து
க்கொண்டு சற்றுகிலும் அயாசம் இராப்பில்லாமல் ஒரு ஆலிஸையின் பே
ரில் பள்ளிகொண்டிருப்பாரென்று சொன்னென்னல்லவோ நானும் நற்பிர
ளயகாலத்தில் பயப்படாமல் ஜலத்தின்பேரில் மிதந்துபோய் அந்தபக
வானிடத்திற் சேர்ந்து அவருடையபாதாவித்தங்களைக் கெட்டியாகப்
பற்றிக்கொண்டிருந்து திரும்பவும் வருடைய அனுகூலத்தினால் பிரமா
க்கள் பிறந்து உலகங்கிரேசுசிருஷ்டித்தால் நானும் இந்தவிடத்தில் வந்து
சேர்ந்து தவஞ்செய்வேனப்படி இருபது பிரளயத்திற்கு அந்தபகவானு
டையகிருபையினால் சப்பிப்பிகழத்தேன் அந்தபகவான் ஆனொன்றும் அ
வரவருகேயிருப்பாரென்றுங்கேட்கிறேயோ அஃதெப்படியென்றால் உன்
க்குப்பந்துவாயும் சினேகாயும் தெய்வமாகியிருக்கப்பட்ட கபட
நாடக சூஸ்திரவதாரியான இந்தியருஷணமூர்த்திதான் அப்போது

வினேமேற்பள்ளி கொண்டிருந்தவர் இப்போதும் இவ்விடத்திலுந்
லொருவராய் ஜனமறியாதவரைப்போலிருக்கிறார் இதுகையெல்லாம்
அவனாயேகேட்டு தெரிந்துகொள்ளென்று சொல்ல அதுகேட்டு அர்ச்சு
னனும் சந்தோஷித்தனாபந்தபகவானைப்பார்த்து ஹரி நிருஷ்ண அந்த
முனிஸ்வரூபுசொன்னவசனங்களுல்லாமெய்தாதேவென்றுகேட்க அத
ற்கு அந்தபகவானுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து ஓர் அர்ச்சுன இவ
த்சொன்னதெல்லாமெய்யே அந்தகாலத்தில் நான்சிறு பிள்ளையாயிருந்
து உலகங்கையெல்லாம் சாதித்ததெய்யெயென்று சொல்ல அதுகே
ட்டு அர்ச்சுனனும் கெடுகெடு அந்தபகவானுக்குப் பிரதக்ஷஞ்செய்துசர்
ஷ்டாங்கமாகத்தெண்டனிட்டெழுந்து நின்று அந்தநாதனைப் பார்த்து
பாரந்தாமா - பந்தவச்சலா - ஓர் கிணைகமைத்துது ஓர் சவாயி உம்மு
டைய மகிமையை பிரமாதிதேவர்களாலும் அறியப்படாதே யென்று
அனேகவிதமாகக்கொண்டாடினான் அப்போது நிருஷ்ணமூர்த்தியுஞ்சி
ரித்து அந்தமுனிஸ்வரூபுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி ஓர் புண்ணிய புருஷர்
உம்முடைய திவ்வசொருபத்தைக்கண்டமாதிரித்தில் எங்களுக்குச்ச
ந்தேவமுண்டாச்சுது நான்கள் பரமபவித்திரர்களானோமென்று சொல்
ல அதுகேட்டு அந்தமுனிநாதனுஞ்சிரித்து அர்ச்சுனைப்பார்த்து நாம்
ஒருசிறியகதைசொல்லுகிறோமையுஞ்சுதானமாய்க்கேள் அத்தெ
ன்னவென்றால் நம்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே பிறந்து இறந்து
போன இருபதுபிரமாக்களில் பதினொன்றாம்பிரமானவர்கிருஷ்டிகர்த்
தாவாயிருக்கும்போது அவர் என்னிடத்திற்குவந்து என்னைப்பார்த்து
நீர் அநேகாளாய் தவஞ்செய்யிறீர் என்னவாம் வேண்டித்தவஞ்செய்
கிறீர் உம்முடைய தவத்திற்குமெச்சிப்பிரத்தியகூமாய் வந்தேன் ஆகை
யால் உமக்குமே னடிய வரத்தைக்கேளும் நான்தருத்தேனென்று சொ
ன்னார் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுச்சிரித்து அந்தப்பிரமாவைப்பார்த்து
ஓர் சதர்முகப்பிரமாவே நீ என்னவார்த்தைசொன்னாய், எனக்கு உ
யர்கொடுக்கிறேனென்று சொன்னாயல்லவோ நீ, அர்ப ஆயுதன்னைவன்
நீயோ எனக்குக்கர்த்தன் நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே உன்
க்குமுன்னேபத்துபிரமாக்கள் பிறந்துசிருஷ்டிகர்த்தர்கள் யிருந்து இ
றந்துபோனார்கள் வர்களிலே நீயுமொருவன்தானே நீ இன்னம் இரண்
டுமுன்றுநாளையிலே இறக்கப்போகிறாய் அப்படி இறக்க நீ எனக்குவாய்
கொடுக்கிரவனுடையலோகத்திற்குப்போவென்று சொல்ல, அ
துகேட்டு அந்தப்பிரமாவுஞ்சிரித்து என்னைப்பார்த்து உனக்குப் பத்திரி
யம்பிடித்து உல்லவார்த்தைசொன்னாய் என்னைப்பார்த்திலும் வேறே ஒரு
தெய்வமுண்டோ இறந்தப்பதினாலுலோகங்களுக்குநானே நிருஷ்டிகர்த்
தாவாய் எனப்பத்துநா லுலகூட ஜீவகோடிசுக்குத்தெய்வமாய்ச் சகல
தெய்வங்களுக்கும் மிகைக்கும் வரங்களைக்கொடுக்கிறேன் எனக்குக்கும்

[illegible]

விட்டத்தில் ஹத்ரிருபத்தாவது தலையுள்ள பிரமாவிற்குந்து அவரும் அம்மடியேசொன்னார் அவ்விடத்திலும் அந்தக்காற்றுண்டாதி எங்கள்எழுபேரையும்டித்துக்கொண்டுபோய்வேறொரு அண்டத்தில் விட்டது அவ்விடத்தில் அப்பது தலையுள்ள பிரமாவிற்குந்து அவரும்மடியேசொன்னார் அவ்விடத்திலும்அந்தக்காற்றுண்டாதி எங்கள்எட்டுபேரையுமடித்துக்கொண்டுபோய்வேறொரு அண்டத்திலவிட்டதுஅவ்விடத்திலுள்ளுறுமுக்கப்பிரமாவிற்குந்துஅவரும்மடியேசொன்னார் அவ்விடத்திலுமந்தக்காற்றுண்டாதிஎங்கள்எனைபதுபேரையும் அடித்துக்கொண்டுபோய்வேறொரு அண்டத்தில்விட்டதுஅவ்விடத்தில் ஆரிரமுக்கப்பிரமாவானவர்கவரதன்மையமான இம்மாசனத்தில்கொலுவாயிருந்துகொண்டுமுப்பத்துமுககோடி தேவர்களும்நாற்பத்தெண்ணூற்றிஷ்டமும்தன்னீச்சேவித்துவிக்கவும்நாலுவேதககளும் ஆறுசாஸ்திரங்களும்புருஷரூபமாகின்றுசேவித்துகிழ்கவும்மகாசம்பிரமத்துடனேயிருந்து எங்கள்எனான்பதுபேரையும்பாத்துவிக்களையார்நீவகளிவவிடத்திற்குஎன்வந்தீர்கள் உங்களை இதுவரையிலுமநாள்கண்டதில்லைநீதகளை என்னவென்றிலந்தீர்களைஎழுதேட்க அலாக்கைப்பாத்து அத்தளட்டுபேர்களுஞ்ஞாபியுண்பா எக்களுடைய காவத்தினால் நாங்களித்தனை தூரம்வந்தோம் நீர்வினோலோகர்த்தாவாகியபிரமர் நீர்கரனோசகல லோகங்களையும்சகலசராசரங்களையும்உண்டாக்கிவைரென்றுகேட்க அதுகேட்டுஅவருமசிந்தித்துஅத்தளட்டுபோகியாய்மார்த்துஒபுண்ணிய புருஷர்களேஇத்தனேகத்திற்கு நீசகளுக்கர்த்தர்களல்ல நானும் கர்த்தாவல்லஉங்களுக்கும் எனக்கும்கர்த்தாவாகிய பரமேஸ்வரர் தன்னுடையவிஸிபூதிபிணைச்சகல அண்டங்களைபுடிஉண்டாக்கினார் அவருடையஆக்கிணையினால் திர்கலோகங்களையெல்லாம் நிர்மாணம்மாணனிசகலலோகங்களையுசிஷ்டித்தின்ப அந்தஅபிலாண்டகோடி பிரமாண்டகாயகரான பராபரவஸதுவாகிய பரிபங்காராண மூர்த்தியேசகல தேவர்களுக்கும் சகலலோகங்களுக்குஞ்சகலசராசரங்களுக்குக்கர்த்தனஅவருடையநிருவிளையாட்டினியித்தமாய்நீசகளும்நானும்இக்க அண்டங்களைக் கிருஷ்டிக்கர்த்தர்களாகனோமென்றுசொல்லஅதுகேட்டு எட்டுபேர்களுஞ்சந்தோஷப்பட்டுஆரிரமுக்கப்பிரமாவக்குத்தண்டனிட்டார்கள்அவகண்டுஅவரும் அவர்களைப்பெடுத்து மகாபோதி தழுவிக்கொண்டுஅவர்களுக்குத்தகுந்தவெறுமானம் கொடுத்தபயிநா அப்போமுதுஅந்தக்காற்றுண்டாதி எல்லாநையும் அடித்துக்கொண்டுவந்து அவரவர்களுடைய அண்டத்தில அவரவர்களிடமிள்ளையுந் இவ்விடத்திற்குகொண்டு வந்துசேர்த்ததுகேட்டாயோ அச்சகளுஅந்த ப்ரிமண்டாயரணமூர்த்தியானபகவான்இதே உன்னிடத்திற்குதரகாலமுயிருந்து உங்களைட்சித்துக்கொண்டிருக்கிறாரென்றுசொல்ல அதுகேட்டு

அர்ச்சுனாசனஞ்சீந்தோஷித்களையுந்நபகவாணைப்பார்த்து அனே
கவிதமாகக் கொண்டாடினான் அதிப்பிறகு கிருஷ்ணர்ச்சுனகலிருவ
ரும் அந்தப்பகவான்பிரியமுனிநீதிருக்குமஸகாஞ்செய்து ஐயாமு
னிரதாதேவரீர்பெரியவராகையாலதருமபுத்திரர்செய்திற யாகத்திற்
குவரவேண்டுமென்றுலெண்டிக்கொள்ள அதுசேட்டு அந்தமுநிஸ்வா
ருஷ்சந்தோஷப்பட்டு அப்படியேவருகிறேமென்றுசொல்ல அப்போ
துகிருஷ்ணர்ச்சுனர்கள் அந்தமுநிசுதரையும்தேரினவேயிடுவந்தரு
ளச்செய்துபின்புசந்திரகாசன்முதலான ஐந்துதரர்களையும் ஏற்றி
க்கொண்டொங்கலும் ஏறிக்கொண்டொங்கலான எச்சரித்தமாதிரித்தி
ல்தாரகனும் அந்தரத்ததை ஆகாசமார்க்கமாய்நடத்திக் கிழங்குசுமுத்
திரக்கரையோரமாய்க்கொண்டுவந்து நின்றுதினாப்போதுகிருஷ்ண
ர்ச்சுனர்களுள்ளேயும் அந்தரத்ததைவிட்டிழிந்துதங்கள்தங்கள்ரதத்
திலேநிற்கொண்டார்கள்அப்பால்புரிசுருஷ்ணபகவாநும்தாரகனை எச்ச
ரிக்கைபண்ணி அந்தரத்ததைவைகுந்தத்திற்கு கொண்டுபோய்மடிகட்
டலையிட்டனப்பினர்அப்பொழுது அர்ச்சுனரும் அஸ்வமேதக்குதிரை
களைவிட்டு அதுகளின்பிறகேழிகிருஷ்ணபகவான் முகலானசேனைக
ளுடனே ரதாருடனாகுபுத்த சனனத்தையுப்புரப்பட்டு பதினெட்டுவ
கைமேளவாதியங்களுமுழங்குத்தக்கதாசமகாஉச்சாகத்திடனேநட
ந்தான் அப்பால் அந்தக்குதிரைகளைஅதுசுந்துதேசத்திற்குச் சமீபமா
கநடந்துபோகையில் அங்கிருந்தசே வகாரர்கள்கண்டதிக் வேகமாய்ப்
போய் அந்தசுந்துதேசத்தையப்பிரபாலனம்பண்ணுகின்ற சயிந்தவன்கு
மாரனைக்கண்டெண்டிட்டுஐயாராசேந்திராகம்முடைபட்டணத்திற்
குச்சமீபத்தில் இரண்டுஅஸ்வமேதக்குதிரைகள்வருகின்றது அதுகளி
ன்பிறகேஅஸ்வமேதபுரத்தையானுதின்றதருமந்தனருடைய தம்பியாதி
யவிராஜிவிராண அர்ச்சுனமகாராசாவானவர் புகிருஷ்ணபகவாநுட
னும்சகலசேனைகளுடனும்மகாஆடம்பரத்துடனேயுத்தசன் னுத்தனய்
புறப்பட்டுவருகிறாரென்றுசொல்ல அந்தவசகங்கேட்ட மர்த்திரத்தில்
விருதசந்திராமுகிதப்பட்டுஅப்போதுஅந்தயாசனனாசனநம்புடையத
கப்பனைக்கபடத்தினுக்கொன்றவனாசுந்தே அப்படியும்மையுக் கொல்லு
வாரநெளமன்செய்வோமென்றுமகாபயப்பிரார்த்தனயுநடுக்கியேந்
தசசகப்பிலேதானேசுமாராசந்தகிலிருந்துதொப்பென்று பூமியில்விழு
ந்துகாலுங்கையும்உதைத்துக்கொண்டென்கள்சுழலியிடவாயை ஆஆ
வென்றுதிருந்துசாக்கூந்தல்போட்டன்னேரமே பிராணனைவிட்டான்
ப்போதந்தர்ச்சுனபயிருந்தவர்களுள்ளாரும்பயந்துமகா துக்காகிரா
ந்தர்களாய்விசுநப்பட்டமுதார்களந்தசேகியயந்த புரத்திலிருந்தான்
தாசியோதுர்ச்சேலையென்பவள்கேள்விப்பட்டு கோவென்றசத்தத்தி
டன் அழுதுக்கொண்டோடியவந்துகொலுமண்டபத்திற்குசுந்துகுமா

னைப்பார்த்து ஐயோமகனையென்றுவாயிலைந்துக்கொண்டு புத்திர
ளமேல்விழுந்துமர்ச்சையாய்க்கிடந்தும்றுபடியும்இரண்டுநாழிகைசெ
ன்றபிறகுஅங்கிருந்தமந்திரிகள் செந்தசயித்திய உபசாரங்களிலுமு
ர்ச்சைசெலிந்துதிரும்பவும்புரண்டபுரண்டமுதுகுமாரா நீ என்ன
நினைத்துசிலனைவிட்டாய் நீளக்கேபோனாய் எங்கேயடங்கினாய் நீஎன்
னைவிட்டுண்டியாய்ப்போனாயோநான் உன்கப்பனிநந்துபோனத்தி
ற்கு உன்னைப்பார்த்து அந்ததுக்கத்தைவிட்டுச்சந்தோஷமா யிருந்தே
ன்அதைப்போக்கடித்தாயென்று அனேகவிதமாகப்பலம்பி பிற்பாடும
ந்திரிமாரீள்சொன்ன வுபசாரவசனங்களிலுசந்தேமனந் தெளிந்து
அருசிரிசாரசனவருகிறவிருத்தாந்தத்தைகேழ்விப்பட்டு அந்தச்சுன
யைவிட்டுத்திடுக்கென்றெழுந்திருந்துபட்டணத்திற்குவெளியேபோய்
அஸ்வமேதக்குதிரைகளின்பின்புகவருகிற அர்ச்சுனாசனேக்கண்டெ
ண்ணிரயப்பெருகஅழுதுக்கொண்டுவந்து அர்ச்சுனாசனையாதத்தில்
விழுந்து புத்திரசேபம்பொறுக்கமாட்டாமல் வெருவாய் பிரலாபித்
து அர்ச்சுனைப்பார்த்துது அன்னேவிராஜிவிரா கபத்திராமமேத
ராளன் னுடையதுக்கத்தைஎன்னென்றுசொல்லுவேன்நீங்கவருகிற
சேதியைகேட்டுஎன் குமாரானவன்கொலுமண்டபத்தில் தானேமகா
பயத்துடனேதகப்பனைக்கொன்றவந்தன்னையுக் கொல்லுவாரென்றுநி
னைத்துசிலனைவிட்டான் இனியெனக்குவேறேஒருதிக்கில்லைநான் அ
னையாமென்றேன் தேவரீரல்லள்புருஷ்ணவன் பாரதபுத்தத்தில்
அநிபாயமாய்நடிந்துபோனபின்பு அந்ததுக்கத்தையெல்லம்நீந்தப்பி
த்திரனைப்பார்த்து நிவிர்த்திசெய்துசந்தோஷமாயிருந்தேன் அந்தச்
ந்தோஷமே இராமஇன்றோடேயடங்கிப்போய்விட்டதுநான் இனியெ
ன்னவென்றுநடையாமப்பண்ணுவேன்பூர்வத்தில்என்புநுஷ்ணவன்உ
ங்களுடனேகூடியிராமல் அனியாயபாதகர்களானசுகுரி-கிரியோதன
துக்களுடனே கூடியிருந்தபடியிலுளான் அமங்கலியாய்நின்றேன் அந்த
துக்கத்தையெல்லம்நிவிர்த்திபண்ணிஉங்கலையேகோரிக் கொண்டிரு
ந்தேன் அப்படியிருக்கஎனக்குஇப்படிப்பட்டஆபத்துகள்வந்து சமஸி
த்தகாரணமென்னவோஅண்ணைபரமதயாளாஎன்னக்கார்ப்பாற்றும்இர
ந்துபோனசாந்திபனென்றொருபிராமணப்பிள்ளையவன்நிரண்டுவரு
ஷ்த்தின்பிறகு அழைப்பித்துக்கொடுத்தமகாநுபுராதிய புகிருஷ்
ணபகவான்உமக்குமமத்துனராகையாலதுபேரியென் பிள்ளையபு
ம்பிழைக்கப்பண்ணிஎனக்குப்புத்திராகுகொடுத்து ராஜிக்கவேண்டு
மண்ணையென்றுயனேகவிதமாகபிரலாபித்தபூகிறபோதந்தஅர்ச்சுன
ந்தன்வாயில்விழுந்தபூகிறதுதக்கையாகியதுமசேலையென்பவளைஎதித்
துஉட்காரவைத்து தன்னுடையஉத்தரீயத்தொங்கலினால் அவருடை
யகண்ணிநாத்துடைத்துது, தங்காய் நீயழவேண்டாமென்றுடைவகு

மாணவன் இறந்துபோகசொன்னேனோனென்னசெய்குவேன் ய
னுக்குப்பிரமனுடையசெயலப்படியிருந்து அப்படிப்பட்டவீராதியி
ரானுயிரிள்ளையப்பெற்றாய் இப்போதும்பெயப்பட்டவேண்டாம் கமக்
கெல்லாங்காரணக்கர்ந்தாவயிருக்கின்றகிருஷ்ணபகவாதித்திற்குப்
பேராய்சாணமடைந்தாலவர்தன்னுடையதுகததைத்தீர்த்து அப்படியே
சொன்னசொல்ல அதுகேட்டந்ததுற்சேலையும்துககமநீவி அப்படியே
கிருஷ்ணபகவானிடத்திற்சொய்அந்தபகவானுக்குப்பிரதக்ஷண நமஸ்
காரங்களபண்ணிகைகட்டிக்கொண்டேனு அந்தநா தனப்பயிற்சு ஒ
லையரஅனாதையாயிருக்கின்றவர்களைகாப்பாத்தி தகஷிக்கின்றதேவரீரு
டையகடமையாதலால் என்னேரகஷிபும் பூர்வகாலத்தில் ஆதிமூலமே
பென்றுமுறையிட்டகஜேந்திரமுவாணைக்காதாரடசித்த புண்ணியபு
ருஷாகபட்டநாடகருஸ்திராவதாரி கோபாலகிருஷ்ண இப்போதுள்ள
னுடையகுமாரனைப்பிழைக்கப்பண்ணிரட்சியும் கவாமிபென்று அனே
கவிதமாகதோத்திரம்பண்ணுகின்ற துற்சேலையப்பார்த்து அந்தபக
வானுஞ்சித்திலா அற்சேலே, நீயேவ்விசைப்படுகிறாய்மேயுமே
டாம்நீ அப்படிப்பட்டரணாங்கதூரந்தானுவிர்வீரனைப்பெற்றாய்
உனக்குள்ளனகுறையிருக்கின்றதுநீமகாசவுரியபாரக்கிரமசாலியான
அர்ச்சனாசனூடையநந்தையல்லவா உனக்குஒருநாளந்திரமுவர
தென்று சிறிதுபரிசாசனார்த்தகளையப்பேசிக்கொண்டு அந்தபகவா
னுவர்அர்ச்சனனமுதலாயிராஜாக்களுடனசதுரங்கசேனைகளுடனும்
நடந்துவந்துசிறுதேசத்துகோட்டைவாசலிற்சேர்ந்து சகலசேனை
களையும்வீட்டித்திரித்தானேயிதுக்கிவிட்டுஅர்ச்சனனையு சக்திரகாசன்
முதலானசிறிதுகாசனையும்தம்மேரடனமுதலுக்கொண்டு அற்சேலையா
னவன்பின்னேவர அந்தத்தேவனும்அரணமேயுக்குள் அழைந்துபோய்
ஆஸ்தரணமண்டபத்திற்சேர்ந்துசுமம்மாசனத்தின்பேரிலவிழந்துகிடக்
கின்றபிள்ளையப்பார்த்துஅந்தபகவானிசித்ததம்முடையவலதுகை
யாகியதாமநாயினால்அந்தப்பிள்ளையினுடையபாதாதிசேசபரியந்தம்
டவிக்கொடுத்தருளிஞர்அப்போது அந்தப்பிள்ளையுமயருடைய அனக்
கிரகத்தினுள்நித்திரபண்ணியெழுந்தவர்போலவெழுந்துஉட்கார்ந்து
தன்னன்னடபிவிருக்கிற ஸ்ரீருக்ஷணாசனங்களைக்கண்டு திகில்கெண்
தெழத்திருந்துஅந்தருக்குப்பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களபண்ணி யர்க்கிய
பாத்தியமுதலானஉட்புறக்களினாலந்தநா நாராயணர்க்கையும் பூசிக்க
யனேகவிதமாகத்தோத்திரம்பண்ணினான் கிருஷ்ணர்ச்சனர்களிருவ
ரும்சந்தோஷப்பட்டு அந்தப்பிள்ளையபெய்தது மாப்போதெழுவித்
கொண்டுஆசீர்வாதம்பண்ணி பிற்பாடுகிருஷ்ணர்ச்சனர்கள் சகலரூப
களுடனமந்தபட்டணத்திலமூன்றுநாளிருந்துபிரகாரலாநாநகராலமே
கிருஷ்ணபகவானுடையஅனமதிப்பின்பேரிலஅஸ்வமேதகுதிரைகளைவிட்டு

கனிப்பிறகே அர்ச்சனனும் கிருஷ்ணமும் திசுமேயை ரதாருடனும்ப்
புரப்பட்டு சயிர்தாவனுடைய குமாரனையும் துற்சேலையு மழைத்துக்
கொண்டு சகலராசனாகளையும் சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் பதினெ
ட்டுவெண்க டெனவாததியங்களும் முழக்கத்தக்கதாக மகா ஆடம்பரத்து
டனே நடந்தான், கேட்டிரோ ஜெனமேஜெயமகாராசாவே அப்பா லந்
தக் குதிரைகளானது அப்புறம் சிறிதுசேமையுமிகள் கடந்து அஸ்திபு
ரத்துக்கு நேராய்த்திரும்பினது அப்போது அர்ச்சனராசனும் சாலசே
னா முத்திரங்களுடனே அந்தக்குதிரைகளின் பின்னாகவேநடந்து அஸ்
திபுரத்திற்குச் சமீபமாகவருகையில் அதுகண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானு
ம் ஆலோசனைசெய்து அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓ கிரீடி இனிமேல் தரும
புத்திரர் செய்கிறயாகத்திற்கு ஒருவிக்கினமுமில்லை இந்தமட்டுக்கும த
ருமபுத்திரர் யாகத்திசைய வித்திதற்கொண்டு குதிரையைவிட்டு ஒருவ
ராகிய தருமந்தனருடைய தருமகுணத்தினாலும் உன்னுடைய புஜபல
பராக்கிரமத்தினாலும் இந்திராசாக்களுடைய சகாயத்தினாலும் அஸ்வ
மேதக் குதியானது ஒருதடையிலாமல் கோய்வந்துசேர்ந்தது இந்
தப் பகதலப்பிரியமுனிந்திரனைக்கண்ட புண்ணியம் இவ்வளவவ்வளவே
ன்னசொல்லி பூடியாது அதுவல்லாமல்பூகொபார்க்கிரமசாலிகளான
மகுடாதிபதிகளே வயல்லாம் வணங்கப்பண்ணிக்கொண்டாய் உன்னுடை
ய சவுரியபராக்கிரமத்தை என்னவென்றுசொல்லவேனென்று கிருஷ்ண
பகவான்சொல்ல வதுகேட்டர்ச்சனனும் புன்ரிப்பாடிச்சிந்தி அந்த
மூர்ச்சதியைப்பார்த்துஜகதர்ச்சநா தேவரீர் என்னைப் பரிசாசம் பண்ணு
கிறீர் என்னுலொருநாசியமு நடக்கவில்லை சகலமூர்தேவரீருடைய அன
க்கிரகத்தினால் நடந்தேறிவந்தது இனிமேலுந் தேவரீரில்லாமல் போன
ல் அனாவளவும் நடக்க மாட்டாதென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தநாத
னுஞ் சந்தோஷமடைந்து அர்ச்சனனைப்பார்த்து ஓ, கிரீடி இப்போதுநா
ம் நம்முடையபட்டணத்தைச் சேர்ந்தோமல்லவா நம்முடைய தன்
டிவே அநேகம் வீரர்களான மகுடவர்த்தனர்களும் முனிசிரோஷ்டராகி
ய பகதலப்பிரியமகாமுனிந்திரரும் வகுதின்றார்கள ஆனால் நான் அஸ்
திபு புரத்திற்குப்போய்த் தருமபுத்திரனைக்கண்டு அவ்விடத்துச் சங்க
திகளெல்லாந் தெரியப்படச்சொல்லி மறுபடியும் இந்திராஜாக்களுக்கு எ
திராகவவேண்டுமாதலால் நான்முன்னதாகப்போகிறேன் நீயும் இந்த
ராஜகூட்டங்களமாய் இந்தசேனைகளுடனேகூடிக்கொண்டு கோருங்கொன்று
ள்ளநடந்து காண்பத்தினாய் அஸ்திபுரத்திற்குவந்து சேருங்கொன்று
சொல்லி அந்தபகவானுந்தனியே புறப்பட்டு ரத்தின்பேரி லேறிக்கொ
ண்டு நடந்தருளிஞர் அப்பால் அர்ச்சனராஜனவன் அஸ்வமேதக்குதி
ரைகளுடனும் ராசவர்க்கங்களுடனும் பகதலப்பிரிய முனிந்திரருடனு

ம சகஸ்சேனாச்சேனாய் உடந்து அஸ்திபுரத்திற்குச் சமீபத்தி லிருந்
 திரு ஓசுகிங்காவனத்தினிடமாகல்து தன்னை விட்டிற்றெனப் பொ
 முது குரியபகலானும் அஸ்தமனமாகினார் அங்கே கிருஷ்ணபகலானும்
 அஸ்திபுரத்திற்குச் சமீபமாகல்து யாகநீட்டையையெடுத்துக்கொ
 ண்டிருக்கிற தருமபுத்திரனாகக்கண்டு சாஷ்டாங்க மெண்டனிட்டுருளிநார்
 அங்கனெடு தருமபுத்திரரும் சந்தோஷமாய் அந்தபகலானே ஆஸேகனம்
 பண்ணிக்கொண்டி வெகுநாய் உபசரித் தந்ததேவனை நவரத்தினசங்கா
 தனத்தின்பேரில் உட்கொவைத்துக்கொண்டு அவனாப்பரித்து ஓ, கிரு
 ஷ்ணசுவாமி உபமைக்கண்ணி கொகோனாக்கதே சகலகாரியங்கனையும் செ
 யும் பண்ணிக்கொண்டு வந்திரோ சித்திராபர்வமுஞ் சமீபத்திருக்கின்ற
 தே அர்ச்சுவன் எம்மேயிருக்கிறான் குதினா எங்கேயிருக்கிறது தேவரீர்
 மாத்ஜிம் தவித்துவந்த கபாலமௌன வென்றுகேட்க அந்தபகலானு
 ம் தருமசந்தனாப்பார்த்து புன்செய்ப்பாகச்சிறித்து தாம்போய் வந்தசே
 திகளெல்லாஞ் சுவைந்தாமாகச்சொல்லப்பின்னையும் அவனாப்பார்த்து
 ஐயா தருமசந்தன அர்ச்சனானவன் இரண்டு அக்ஷமேதக்குதினாகளுட
 னும் சிராநிவிரகனான அசேக மகுடமண்டலீகர்களுடனும் சகலசேனா
 சமேதனாய் மெது பட்டணத்திற்குச் சமீபமாகிருக்கின்ற, கெகாவன
 த்தில் தன்னைவிட்டிற்றெனவருன் உம்முடைய ராக்கியத்தை நா
 னென்னவென்று அளவுபடுத்திச்சொல்லுவேன் கீர் இனித்தகாரியம்மு
 டியமரம் போதுமோ உமாக்கு பண்புகளான விமர்சனாக னிருக்கும்
 போது என்னகுறை யிருக்கின்றதென்று சொல்லிப்புகினையும் அந்தரா
 சனாப்பார்த்து ஐயா நானையதின்மாம் சிறிதுபேருடனே உட்குதுபோய்
 அர்ச்சினாசனாடனே வருகிற ராஜாக்கையெல்லாம் எதிர்கொண்டனா
 த்துவா வேண்டுமென்று சொல்லுகேட்டுத் தருமபுத்திரரும் அங்கிசர்
 தோஷத்துடனே கிருஷ்ணபுத்திரத்தையப்பார்த்து ஐயா கோபால குடா
 மணி தேவரீர் எனக்கு அபயாஸ்தக்கொடுத்து ரட்சிக்கிறெனென்று கங்க
 ணங்கட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது எனக்கு என்னகுறை யிருக்கின்றது
 சகலமுங் பூமிவேபெரிக்கொள்ளலாம் இப்போது ஆவசியமாகிராமல்
 அந்தப்புரத்துக்குப் போமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு கிருஷ்ணபுத்திர
 யு மப்படியே அந்தப்புரத்திற்குப்போய் அந்தைபாசாசிய குத்திதேவி
 யைக்கண்டு தெண்டனிட்டுத் தாம்போய்வந்தசேதிகளெல்லாஞ் சுவைந்தா
 ரமாகச்சொல்லி அங்கிருந்துவந்து திரௌபதியையுஞ் சுபத்திராதேவி
 யையுங்கண்டு அவர்களிடத்திலுஞ்சொல்லிவிட்டு அப்பால் தம்முடைய
 ஆரண்மனைக்குப்போய்த் தமது தாயாராகிய தேவகிதேவியானையும் அ
 சோதை யம்மையானாயுங்கண்டவர்களுக்கு மூல்காரம்பண்ணி அவர்க
 ளிடத்திலும் தாம்போயிவந்த சேதிகளைச்சொல்லிச் சற்றுநேர்பேசிக்
 கொண் டிருந்தபிற்பாடு ருக்மணி சத்தியபானமமுதலான ஸ்திரீசனங்க

கையுங்கண்டு ஆதரணப்பண்ணி வீரகு ஸ்நானஞ்செய்து சத்தியானுஷ
 டான செபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு அந்தப்புரத்திற்குப்போய் மகர்
 சம்பிரமத்துடனே ஓடகணைபதார்த்தவகைகளோடும் போஜனம்பண்
 ணி எழுந்திருந்து கைகால்கத்திப்பண்ணிக்கொண்டு சர்ப்புர தாமபூலம் த
 ரித்துக்கொண்டு கந்தபுஷ்பபரிமாசுதிகளோ யணிந்துகொண்டேசந்தோஷக்
 மாய் சிறிதுநேரம் சேனிக்கவினோதங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்து பி
 தமாய் பள்ளியறைக்குட்போய் புப்பசாங்கனினு லலங்கரித்திராநின்ற ச
 ப்பிராகட மதிரைத்தின் பேரில் சயனித்துக்கொண்டு ருக்மணி சத்தியபா
 மை இவர்களிருவரும் பாத்தம்பிடிக்கவும் மற்றஸ்திரீகளெல்லாரும் வெண்
 சாமனா ஆரவட்டம் மயில் விசிறி மதலானதுகளைக் கையிலெடுத்திகொ
 ண்டு அனந்தவிதசயித்திய உபசாரங்கள் செய்யவும் அந்தபகலானுவர்
 இப்படிப்பட்டவைபா ருடனே வாயோகவித்தினா செய்தருளிநார்அதி
 லே சற்றுநேரத்தில் மனுட உதாமாதினார் அனுகண்டு தடாகங்களி
 லுள்ள தாமளங்களெல்லா முகமலாந்து சகலவிவாதிக்குக்கும் மாணந்த
 முண்டாச்சுது அதற்குமுன்னமே கிருஷ்ணபகலானும் ரித்தினாதேவி
 ர் தெழந்திருந்து காலோசிடகாரியான சித்திய கர்மமாதாஷ்டானஸ்கலோ
 முடித்துக்கொண்டு போசனஞ்செய்யவந்தியும் தீர்த்துக்கொண்டு அரம
 னையைவிட்டு புறப்பட்டுக்கொண்டு தம்பிமுதலும் மந்திரி-பிரதானிகள் ம
 குடவாத்தனார் குருக்கள் இவர்கள்முதலினவர்களுக் கொலுப்பை
 பத்தில் லவாத்நிகசிதமான சிம்மாதனத்தின்பேரில் கொலுவாமிருக்கி
 ன்ற தருமபுத்திர மகாராசாவைக்கண்டு தண்டனிட்டு அவருடைய சூசர்
 வாதத்தைக் கைக்கொண்டு அகர்போடுவித்தாத்திவசிம்மாதனத்தின்பே
 ரிலுட்கார்ந்து அந்த தருமபுத்திரனாப்பார்த்து ஐயாதருமசந்தன மெது
 அக்ஷமேதக் குதினாசனாசனது இந்நேரம் தம்முடைய பட்டணத்திற்குச்
 சமீபமாகவருமே அனுகளின்பிறகே அர்ச்சனனும் மற்றமுண்டான ம
 குடமண்டலாதிபர்களும் வருகின்றார்கள் நாரூஞ்சிறிதுபோக்குடனே
 எதிர்கொண்டிபோ யவர்கையெல்லா மறைத்துக்கொண்டு வாலேண்டியி
 ருக்கின்றதே அதற்கு ஆலோசனைசெய்து எவர்களை பூதுப்பவேண்டு
 மோ அகர்களை பனுப்புகையுமென்றுசொல்ல அதுகேட்டு தருமசந்தன
 ருஞ்சிறித்து கபடநாடக குஸ்திராவதாரியான முதிருஷ்ணபகலானைப்பா
 ர்த்து அனேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணி அனாககொண்டாடி ஓ,
 சுவாமி பூமிதேவிசகாயா தேவரீர் லோகாடனஞ்செய்தீரோ உம்மைப்
 பாக்கிலும் ஆபத்தரானவர் நமக்கு ஆரிருக்கின்றார்கள் எங்களுக்கு மை
 த்நனமும் கிடுகிடுதரும் ஆபத்தும் ஆசாரியமும் தெவ்ஸமும் தேவரீரோ
 யானையால் தீரோ எச்சன்பேரில் கிருஷ்ணபகலத்து விமேதேவன் - நகுலன்
 சிறுதான்-சஞ்சயன்-இதுபாசாசி-இவர்களை உம்முடனேகூட அழைத்து
 கொண்டுபோய் அர்ச்சனைமுதலான அந்தாசாக்கையெல்லாம் அ

ழைத்துக்கொண்டு வாறுமையாவென்று அனேகவித உபசாரமாகச் சொல்ல அதுகேட்டு அந்தபகவானுஞ் சந்தோஷகரமாய் தந்தச்சபையவிட்டு எழுந்திறந்து தறுமபுத்திரர் உத்தரப்படி வீமசேனன் முதலானவர்களைப் பிரயாணப்படுத்தி அவர்களை யெல்லாம் தம்முடனே கூட ரதாருடர்களாய் பழைத்துக்கொண்டு தாரும் ரதாருடராய் சிறிது சேனைகளுடனே பதினெட்டுவகை மேளவாதியங்களும் தாமதாமென்று முழங்கத்தக்கதாக அஸ்தினுபுரத்தை விட்டும் புரப்பட்டுவந்து அப்பால் சிறிது தூரம் போகையில் தங்களுக்கெதிராகவறுகிற அச்சனாராசன் தேவான சகலராஜ வர்க்கங்களையும் சேனைகளையுங்கண்டு ஓறுவார்க்கொதுவர் தழுவிக்கொண்டு யோகடேஷமங்களை விசாரித்துக்கொண்டு மகாசந்தோஷகரமாய் இரண்டுசேனைகளுமூன்றாகக்கூடிக்கொண்டுமகாவைபவந்துடனே நல்ல கபமுகூர்த்தவேளையில் அஸ்தினுபுரத்திற்குட் புருந்து சததசமுத்திரங்களும் புரண்டுவந்துபோல சதுரங்கபலசேனைகளுடனும் நடக்கின்றவேகத்தினால் எழுப்புகின்ற பாதுகாசிகள் ஆகாசமுழுதும் பரவி குரியனே மறைக்கும்படியாகவந்து பட்டணத்துவீதியில் வறும்போது அவ்விடத்திலிருக்கப்பட்ட பிராமணஸ்திரீகள் ராஜஸ்திரீகள் முதலானவர்களெல்லாம் தங்களைத் தங்கு உட்பரிசையென்பேரிலும் திண்ணையின்பேரிலும் தலைவாசற்படியிலும் இவ்வுந்துகொண்டு மங்களவாதியங்கள் பாடிக்கொண்டு அனேகமாயிரந்தங்குத்தட்டுகளில் முத்தாலாதி - பலவாலாதி - தந்திராலாதி - கர்ப்புராலாதி முதலானவர்களைக் கையிலேந்திக்கொண்டு அர்ச்சனைப்பார்த்து ஆ-விராதிவிரா, ஆ-விரபராகவிரமா, ஆ-புண்ணியபுறஷா, ஆசுபத்தினாமனோகா, உணக்கு எந்தநிசையிலும் செயம்பொறுந்தக்கடவது உன்னுடைய கீர்த்திப்பிரதாபம் திரிலோகங்களிலும் பிரகாசிக்கக்கடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணி சகலவிதமுஷ்டிகளும் சகலதோஷங்களும் பரிசாரமாகக்கடவதென்று ஆலாத்திகள் சுற்றி விஸவகேது முதலானவர்களுக்கும் அப்படியேபேசெய்து அதுகளைக் கொண்டுபோய் பட்டணத்திற்குப் புறம்பாய் எறிந்துவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சம்பிரமத்துடனே அர்ச்சனாராசனானவன் சகலராசவர்க்கங்களுடனும் சங்கபலசேனைகளுடனும் பட்டணத்து வீதியில்வந்து போய் அரண்மனைக்குச் சமீபத்தில்வந்து ரதத்தை விட்டழித்து விஸவகேது-பிரத்தியுமனன் முதலானவர்களும் சிறிதுராசாக்களும் கைலாசு கொடுக்கும்படி பாதுகாசியாய் நடந்து ஆஸ்தானமண்டபத்திற்கு வந்து அவிடத்தில் கொளுவாயிறுகின்ற தறுமபுத்திர மகாராசாவைக் கண்டு அவனுக்குப் பிரதட்சணஞ்செய்து சாஷ்டாங்கமஸகாரம்பண்ணினான். அதுகண்டு தறுமபுத்திரமகாராசாவும் சந்தோஷசித்தராய் தம்பியாகிய அர்ச்சனை எடுத்து மார்போடணைத்துக்கொண்டு ஆசீர்வாதம் பண்ணினார் அப்பால் விஸவகேது மேசுவர்ணன் முதலான சூமாரர்களெல்லாம்வந்து

பிரதட்சணமஸகாரம் பண்ணினார்கள் அவர்களையும் அப்படியேயெடுத்து மார்போடணைத்துக் கொண்டு ஆசீர்வாதம் பண்ணினார் அதன்பின்பு அர்ச்சனை - மேசுவர்ணன் - விஸவகேது முதலானவர்களைக்கூட அழைத்துக்கொண்டு அந்தசபையிலிருந்த பெரியோர்களைக்கண்டு தண்டனாசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு அப்பால் அங்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு அப்பால் சூரமஸகாரம்பண்ணி அவர்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் கைக்கொண்டு அப்பால் திரௌமதையையும் சுபத்தியையுங்கண்டு ஆசிரணபண்ணி ருக்மணிசத்தியமாமை முதலானஸ்திரீ ஐனங்களுயுங்கண்டு தன்னுடைய யோகாதி சேமங்களை யெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான் இவகேவீ மசேனமகாராசன் அந்த அஸ்வமேதக் குதிரைகளிரண்டையும் பிடித்துக் குதினாலாயத்திற் கொண்டுபோய் தங்கச்சங்கிலியிறற் கட்டிவைத்து தருமபுத்திர மகாராஜனிடத்திற்குவந்து சேர்ந்தான் அந்தச்சமயத்தில் பகதலப்பிரிய முகீஸ்வரரும் அந்தச்சமயத்தில் வந்துசேர்ந்தார் அப்போது தருமபுத்திரமகாராசாவும் பகதலப்பிரிய முகீந்திரனார்க்கண்டு சிம்மாதனத்தைவிட்டு திடுக்கென்றெழுந்திருந்து நாலடி தூரம்வந்துவந்து அந்த முகீஸ்வரருக்குப் பிரதட்சணமஸகாரங்களைச் செய்து சர்வஉபசாரத்துடனே அழைத்துக் கொண்டுபோய் நலரத்திரமான் ஒருசிம்மாதனத்தின் பேரில்புலிபாகம் பரப்பி அகன்பேரில் அந்தமுனிகாசனை யெழுந்தது எப்பண்ணி அவருக்கு அர்க்கிபாத்தியமுதலான உபசாரங்களினால் புனைபண்ணி அவரைப்பார்த்து அநேகமீதமாகக் கொண்டாடித் தோத்திரப்பண்ணினார் அப்போது சிருஷணபகவானும் சாத்தகி கிருகவர்மமன் இவர் களுடனே வந்து தருமபுத்திரனார்க்கண்டு நமஸகாரம்பண்ணி யவருடைய ஆசீர்வாதத்தைக்கைக் கொண்டு டந்ததருமபுத்திரர் தங்குப்போடுவித்தா த்சிம்மாசனத்தின் பேரிலுட்கார்ந்தா ரப்போது தருமபுத்திரரும் பலபத்திரர் முதலான பெரியோர்களுடைய வரவுகண்டெழுந்திருந்து அவர்களுக்கும் வந்தனைவழியாகுஞ்செய்து ஆசிரணபண்ணினார் அவர்களும்சந்தோஷகரமாய் தருமபுத்திரப்போடுவித்த சிம்மாதனத்தின் கிண்ணமூர்த்தியினுடைய சமீபத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார்க ளப்போது மகாசத்தியசுந்தனார்களான சந்திரகாசன் - வீரவர்மமன் - மயூரதீவசன் - தாமரைத்துவசன் - முதலானவீராதி வீரர்களெல்லாம் அந்தசபையினிடமாகத் தான்கொண்டுவந்த காணிக்கைக் கப்பங்களை யெல்லாம் தருமபுத்திரமகாராசாவுக்கு முன்னேவைத்து ஒவ்வொருவராய் தாங்கள் தங்களுடைய பெயர்களைச்சொல்லி மகாபயங்குதி மெயத்துடனே அந்தத்தருமபுத்திர மகாராசாவுக்குப் பிரதட்சணஞ்செய்து நாலடிக் கமாகிழந்துதெண்டனிட்டார்கள் அதுகண்டு தர்மந்தனருஞ்சந்தோஷசித்தராய் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ச்சுனர்த்

ஊப்புதற்குக் கொண்டு அந்தாசர்களை யெல்லாம் எடுத்து மாற்றிப் பிடுகு
முவிடும்படி பண்ணிக்கொண்டவர்களுக்கு வெவ்வேறு துணிகளில்
சுண்ணாம்போடு வித்தவர்களை யெல்லாம் அதின்பேரில் உட்காரும்படி சொ
ல்லவர்களுக்கும் அப்படியே நிருஷணபகவானுக்குச் சமீபத்தில் உட்கார்தா
ர்கள் அப்போது பப்பிரவாகன் - சயிந்தன் இவர்களிருவரும் வந்து நகுல
சகாதேவர் போன்றவர்களை உட்கார்த்துப் பலராமருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணிய
பின்பு தந்திரத்தினால் தாய்மாமருக்கும் பாட்டியாறுக்கும் நமஸ்காரம் பண்
னினவர்களுடைய ஆசிரவாதங்களையும் கைக்கொண்டு மத்தியமும் கொ
லுமண்டபத்திற்கு வந்து உட்கார்த்தார்கள் அப்போது கபடநாடக குண்டிரா
வதாரியான விஷணுபகவானுடைய சந்தமகாசனையிலுள்ள சகலான்க
ளும் கேட்கும்படி அவ்விடத்திலுமிருந்து விசிறாநீரியங்குமாசனாதி
துதாட்டி அனைப்பார்த்து ஒதுதுதாட்டி ரூபாவா அதோ இதுக்கின்றவர்
சகலாத் விஷணுவியனாகியோர் பிறங்குவந்தார் சொருபர் - சத்தியசு
தன் - அரண்மகையிப்பாக்கிரமர் - திவ்யியருணசுந்தர் - அவர்தான்
சுந்தலதேசத்தைப் ருந்தலதேசத் தைப்பரியாலுச் செய்யப்பட்ட
நிரகாச மகாராசனென் பவர் அப்பால் இதுதோடுதக் கிறவர் வீராதீ
சர் - சத்தியசொருபர் - எழுகதவாசனாக் குத்தம் முடிய சூரியாக்
தியைக்கவியானம் பண்ணிக்கொடுத்து கீர்த்திபிரதாபர் பெற்றவர் த
துமதினில் தேவர்களை யெல்லாம் மெய்பித்தவர் அஷ்டபிஸ்வரிய சம்
பன்னர் மகாநானம் பண்ணுகின்ற விசுவம்ம மகாராசனென் பவர் ப
பால் இதுதோ இதுக்கிறவர் சகாதாலமும் தர்னதர்மங்களைச் செய்யப்பட்ட
டவர் புக்கிபவந்திர கனத்திராசிகளான பிரதாபத்தையுடையவர் தான்
யாசஞ்செய்யவரினென்று பூமிப்பிரசத் தனஞ்செய்து வந்த அஸவமேதக்
குதிகையைத் ததுபுத்திராக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தவர் எனக்கு
ப்பாதிசரிசத்தை தானமாகக்கொடுக்க நினைத்துபெண்காதி பிள்ளையினு
டைய கையினுல்கண்டம்பரியந்தம் அதுப்புண்டு மகிழ்ந்திப்பிரதிஷ்டை
யைப்பெற்றமகாநாபாலாவிஷணுபகவானுயர்ந்தவர் விஷணுபுராதுரந்தன்
சகலபோகபுத்தியங்களை யுமுடையாவர் தான் சத்தினபுத்தையபரியாலனம்
பண்ணுகிறபுத்தியவச மகாராசனென்பவரப்பால் அதோயிதுக்கிற வீரா
திவீரம்முத்தியவச மகாராசனையினுடைய குமாரர் சத்தாபயங்கார் சாம்ப
வமுர்த்திக்குச் சரியானபாக்கிரம முள்ளவர் எவர்களுடைய குதிகையைப்
பிடித்துக்கட்டிவிட்டு எவர்களுடையசேனைகளை யெல்லாஞ் சிந்துபின்ன
ப்படுத்தியாச்சுனையும் என்னையும் நன்றாய்ப்புதைப்பண்ணி எவ்கனியு
ளையும் பூமியில்மூர்ச்சையாய் விழத்தன்னியஸவமேதக் குதிகையைப்பிடி
த்துக்கொண்டு பட்டணத்திற்குப் பிராபிதகு நான்களுக்கப் பிராமண
ர் வேஷம் கொண்டுபோ யந்தாசனைக்கொடோ மப்படிப்பட்ட மகாநா
ஷணுவிய தாமடை ததுவச நென்பவன் அப்பால் அதோ - கிணக்கிறவர்

ன் மகாபலகாலி வீராதீவீதன் அரண்மகையிப்பாக்கிரமன் பொதுமையும்
பூததயாளமும் சத்தியமுள்ளவன் சவுரியத்தில் தேவெந்திராதி தேவர்க
ளை யெல்லாம் மெய்பித்தவன் பிரதாபுதிய அர்ச்சனையும் சனங்காத்தின்
தெயித்துத்திறம்பவும் நாகலோகத்திற்குப்போய ஆகிசேஷனுடைய சே
னைகளை யெல்லாஞ் சிந்துபின்னப்படுத்தி அவன் துக்ரவத்தையடக்கி அந்நி
டத்திலுந்த மிதுதசஞ்சீவி சத்திரத்தையும் அமுர்தலசத்தையும் வான்
கிக்கொண்டு வந்து அர்ச்சனை விஸ்வகேது முதலானவீரர்களை யெல்லாம்
பிழைக்கப்பண்ணிவித்து ரணங்களுடன் அந்த அர்ச்சனனுக்கு வந்த ஆப
த்து இத்தபுத்திராலு வந்ததல்ல கங்காதேவியினுடைய சாபத்தினால் அ
ப்படிசம்பவித்தது தகப்பனைப்பார்க்கிலும் விஸ்வத்தையில் அதிகமானவ
ன் பாண்டியராசனுக்குப்போன் சித்திராங்கையினுடைய குமார் அவ
ன் தான் மணிபுரத்தைப் பரியாலனம் பண்ணுகா பப்பிரவாகனென்பவ
ன் அப்பால் அதோடுதக்கிரவா - விஷணுபக்தர் - சகரேஸவார் - மகத்
தானவினோதர் - சவுந்திரிபத்தினால் மன்மதநைபழித்தவர் - பொதுமையினு
ல் பூமிதேவியைப்பழித்தவர் - சத்தியத்தினால் ஸ்ரீராமரைப் பர்க்கிலும் அ
திகமானவர் ஜனானையினால் துக்குமாங்கதனுப் பழித்தவர் - இவர்தான்
னப்பிபுத்தியுப் பரியாலனம் பண்ணுகின்ற அம்சத்துவச மகாராசனெ
ன்பவர் நானவ்வுடைய பாக்கியத்தை என்னவென்று வர்ணித்துச்சொல்
லுவேன் அஃதென்னவென்றால் அவனுடைய புத்திரர்களாகிய சந்தமனு
ம் - சுந்தர்த்தனும் மகாவீராதீவீரர்களாய் கின்று சண்டைசெய்து அர்ச்சன
னுடைய சேனைகளை யெல்லாம் கண்ட அண்டம் பண்ணி என்மையும் அர்ச்
னையையும் நன்றாய்ப்புதைப்பண்ணி கடை கியில் இரண்டிபேறும் மடித்து
பொனாக்கள் அதில் சதர்மனுடைய சிரசானது சுரியபகவானுடனே அபி
ஷமானாகக்கலந்துவிட்டது சத்தித்தனுடைய சிரசானது ஸ்ரீகயிரசபதியா
ன் சாம்பமுர்த்தியினுடைய மார்பினுள் நிராகின்ற சிரமாளினைக்கு அந்ந
யகமாவி விட்டது அப்படிப்பட்ட சுபுத்திரர்களைப் பெற்றதே திபிரதாப
மும் பெற்றவர் அப்பால் கிலத்துவசன் முதலான சகலமானாராக்களை
யும் அந்தப்படியே யவரவர்களுடைய சவுரிய பார்க்கிரமம்மையும் பெய
ரையும் ஊனையும் வெவ்வேறுகப்பிடுத்துச்சொல் ஸந்தச்செய்யியத்தின
மூர்த்தனியிதுக்கின்ற பகதலப்பிரயமு நீசிரணாபரித்தவனாயும் திதுதா
ராட்டிசுக்கு நன்றாய்க்கான்பித்து ஒதுதுதாட்டி ரூபாவாக அதோ
வெழுந்தவளி யிதுக்கின்ற முனிஸ்வரனுடைய மகிமைமையப் பிரமாதிதேவ
ர்களாலும் யாவிட்டுச்சொல்ல முடியாது அவர்மகாபெரியவர் யகோகாளா
ய் ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தியை நோக்கித் தபசுசெய்துக் கொண்டிருக்கிறவ
ர் இதுபுதுபிரமங்களை பிறந்து இரத்தபொனையையும் சன்களாரப்பார்த்து
க் கொண்டிருந்துவர் நாமம் - குரோதம் - லேபம் - மோகம் முதல் மகா

க. சித்திரம் வர் வுபகாணிகர்களையும் சருகுபலபகாணி கர்களையும் வஞ்சகங்களைப் பற்றிவிட்டு அநிகாந்தவஞ்சகங்களை மகாத்துமாக்களாகியும் விளம்பப்பட்ட முனிவரர்களும் கூட்டமாகக் கூடி எழுந்தருள வந்தனர். கன்னி தருமபுத்திரரானவர் சந்தோஷமடைந்து இருஷணபகவானும் மும் பிமாங்களுடனும் மங்கிரிபிரதானிகளுடனும் விதுரகுருசங்களுடனும் மும் மாசன்கள்தவிட்டு திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து அந்தக்கிணங்களுக்கு எதிர் கொண்டுபோய் அவர்களுக்கு பிரதட்சணம் பலகாணிகள்கள் பண்பணி அநிகாணியைப் பற்றி கொண்டு வந்தார். அவர்தினசம்மாசனங்களின் பேரில் அவர்களைப் பலம் எழுந்தருளும்படி தருமபுத்திரரும் பப்பகதிவிவந்து புனைசகளைக்கட்டிக்கொண்டு நின்ற அவர்களைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்சைய தார் அதுகண்டுவியாசபகவான் முதலானவர்களைக் கொல்லாம் சந்தோஷப்பட்டு தருமபுத்திரருடை குணதீசயத்தையும் பந்திவிவசுத்தையும் சபவந்தையும் வர்ணித்துத்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலுட்குமுன்னமே வந்து எழுந்தருளினவீற்றிருந்த பகதலப்பிரிப முனிந்திரனாக்கண்டு அந்திரிசிகவெல்லாரும் வருந்திப் பிரதட்சணம் பலகாணிகள்கள் அந்தபுத்திரவரருடைய உத்தரவின் பேரில் தங்கள் தங்களுடைய ஆசனத்தின்கீழே சென்று நின்றார்கள். தோட்டி ரேஷெனமே செயமகாசாவே அப்பால் தருமபுத்திரரானவர் விபரபகவானைப்பயர்த்து ஐயா முனிந்திரருடையேன் செய்புண்ணிபத்திலில் விரிசகலமான ரிசிகணங்களுடனும் எழுந்தருளினவந்திருந்த தேவிரருடைய உத்தரப்படிக்கு அஸ்வமேதருதினையும் பூரிப்பிரதட்சணஞ்செய்யவந்து சேர்த்து ஆதையால் இவிரதமசப்பதிதாமல் என்னுடையகையினால் இத்தயாகத்தை நிறைவேற்றிச் செய்ஞ்சலாமியென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டுவியாசபகவானுடைய சந்தோஷப்பட்டு தருமபுத்திரனாப்பார்த்து ஒரு தருமந்தனுதுவனாயிட்டு வினைத்தருமம் கொல்லாம் உம்முடையதார்த்துணத்தினால் நடந்தேயல்லாமல் மறொருவருவும் உத்தேசவில்லை ஆகையால் இத்தருமம் ஒரு தருமவிலினை இவிரசங்கமாயாகத் ததச்செய்யுமென் துசொல்லித் தவிபாசபகவானுடைய தருமபுத்திரருடையிருந்த ஆசனத்தையிட்டுப் பூசிவசிடார் முதலானவர்களைக் கருடனும் சந்திரகாசன் முதலானவர்களைக் கருடனும் தருமபுத்திரர் விமர்சனநகுலசகாதேவர்களுடனும் பூரித்த ஷணமூர்த்தியருடனும் பகதலப்பிரிப முனிந்திரருடனும் அந்தக்கெலுமசுடபத்தைவிட்டுப் புகப்பட்டருடனாயாகசாலையிற் பிரவேசித்தாரசிகணங்களை முதலானவர்களைப் பேர்க்களையும் உட்காரும்படி உத்தரம்பண்ணிதாமும் ஒருதம்பாசனத்தின்பேரிலுட்கார்ந்துகொண்டு அங்கிருந்தவவலாளிகளால் அந்தயாகசாலையிலுள்ளவருநதினங்களால் அலங்காரம்பண்ணிவித்து முத்து

ளாலும் பள்ளங்களாலும் கொலையினிவித்து தங்கத்தினற்றெய்த வாழை மரங்களினிதுத்துவித்து காரம்பகவினசாணத்தினாலும் சந்தனத்தினாலும் பூமிபயமெழுக்கச் செய்து நிலைக்கண்ணுடிகளாகட்டிவித்து கார்ப்புரதீபங்கள் ஏற்றவித்து பின்புயாகத்திற்கு வேண்டிய சமித்துமுதலான ஓமங்கள் துத்தகொல்லாம் விமன் - அரச்சனன் - விதுரன் - அஞ்சன் - இவர்களைசயி னுழைப்பித்துக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு தருமபுத்திரர்க்குத் திரௌப தாதேவிக்குத் ஸ்ரீராமம்பண்ணுஷிப்பதற்குக் கொங்காதீர்த்தம்பெண்ணுமென்று வசிட்டபகவானுடனும் பகதலப்பிரிப முனிந்திரருடனும் ஆலோசனைசெய்து அங்கிருந்தவர்களால் அறுபத்துநாலுதம்பதிகளை யேற்படுத்தி அறுபத்துநாலு வெள்ளையானைகளையும் வைப்பித்து அங்களை யெல்லாம் அந்தயானைகளில் பேரி லேற்றிக்கொண்டு தங்கக்குடங்களை யெடுத்துக்கொண்டு போய் கொங்காதீர்த்தங்கொண்டுவரும்படி வியாசபகவான் உத்தராம் பண்ணியருளினார். அந்தத்தம்பதிகளைக் கொண்டு எழுந்தருளும்பகவானும் - ருக்குமணிகேவியும் - அரச்சனாசனும் - சபத்திராதேவியும் - பிரத்தியும் - ரதிதேவியும் - பலபத்திரும் - தேவகிதேவியும் - விஸ்வகேதும் - மதனமஞ்சரியும் - எவ்வண்ணுதலும் - பிரபாவுதியும் - அம்ரத்துவனும் - கோகிலாதேவியும் - மயூரத்துவனும் குழுவத்தேவியும் - வீரவரம்மனும் - குபிசமொழியாரும் - சந்திரகாசனும் - சேனபுகவதியும் - ஆங்கிரசமு ளிவரும் - அனகுயாதேவியும் - வசிஷ்டபகவானும் - அருந்ததியும் இப்படி அறுபத்துநாலுதம்பதிகளும் புதப்பட்டு அவரவர்களைகையில் தங்கத்தாங்களை யேற்றிக்கொண்டு வெள்ளையானையின்மேலேறிக்கொண்டிப்பெருங்கையிற்சேர்ந்துபாணைகளைவிட்டிழிந்து ஒவ்வொருத்தராய் அவரவர்களுடைய தேவிகளுடனே நதியிலிழிந்து ஸ்ரீராமம்பண்ணி செபதபங்களைமுடித்துக்கொண்டு சூரியபகவானுக்கு அரங்கியங்கொடுத்து தங்களுடைய மகிஷடைகள் முடிந்தபின்பு தங்கக்குடங்களில் அந்தக்காசலததைப் பூரிணமாகமுதலுக்கொண்டு கணாமேல்வந்து திரும்பவும்வரர்களுடைய யானைகளின் பேரிலேறிக்கொண்டு அந்தினுபுத்ததைகொக்கிப்புறப்பட்டு பதினெட்டுவிதவாத்தியங்களும் தாமதாமென்று முழங்கவும் சந்திரமேசத் தாராசாவாகிய தருமபுத்திரமகாசாவானவர் அஸ்வமேதயாகம் பண்ணப் போகிறாருன்று திருச்சின்னம்பண்ணிமாவும் தேவதாஸ்தீர்த்த மயிகசவுத்திரியத்தையுடைய நாகப்பெண்கள் வெண்சாமரை - மயில்விழி - ஓலவட்டமுதலானவர்களையெடுத்து உபசாரம்பண்ணிக்கொண்டு வரவும் பாட்டர்கள் புகழ்ந்து கொண்டாடவும் பதிவிரதாஸ்தீர்த்தகொல்லாம் பககளைகள் பாடிக்கொண்டு கத்திப்பு அட்சதைகளை வாரியினைத்து ஆசிரவாதப்பண்ணவும் இப்படிப்பட்டனவவற்றை அந்தத்தம்பதிகொல்லாரும் யாகசாலையிலிருந்துசென்று சென்றுவிடும்படி கேட்டிருக்கிறாருமென்று

பூபாலகா அந்தவையலங்கொல்லாம் நாரதமுனிவர்கண்டு மனம்போற்றி
வாய் விசனமடைந்து நமக்குராதகலகப்பிரியவென்று பேர்வைத்தி
க்க நாமகம்மாயிற்றுக்கலாமோ நமக்குஇந்தவைபலத்தினால்வலகிரியே
சனமென்ன கலசமுண்டானால் சந்தோஷமாயிற்றுக்கு யிவித்தில்கலகம்
பண்ணலாமென்றால் ஒறுசந்துமில்லையே இம்மக்கு என்னசெய்யல் மெ
ன்று சந்துநெரம்ஆலோசனைபண்ணி உடனே அதற்கு யோசனைபிரிந்து
சந்தோஷமாய்ளித்தமுததுடனே அந்தயாகசாலைபை விட்டுப்பறப்பப்
பெறுஷணபகவானுடைய அரமனைக்குளமுதந்து சததியபாமைபினை
டைய விட்டினிடத்திற்போய்வின்றார் அதுகண்ணெதிரியபாமைபுந் துரிக்கி
ட்டெழுந்திற்று மகாபயபந்திவிசுவாசத்துடனே அவறுக்கு எதிராகவந்
து தெண்டனிட்டு அவலாஅமுதத்துக்கொண்டுபோய் ஒதுவரதந் பிடம்
போடுவித்து அவலாஎழுந்தமுதப்பண்ணி அந்திரியபாந்திய முதலான
வைகலாப்பூசைபண்ணி பிரதட்சணநமஸ்காரஞ்செய்து எதிரொன்றுள்
அதுகண்ணொரதமுத சத்தியபாமையப்பார்த்து ஒ-சத்தியபாமா நீ பூர்
வத்திலு என்னுடனே ஒறுசதியஞ்சொல்லியிற்றுந்தாயே அகையிப்போ
து சோதித்தநியலாமென்று வந்தேன் அஃதென்னவெனில் என்புறஷ
னான கிறுஷணபகவான் என்பேரில்பிரியமாய் இறுக்கிநூர் தன்னையிட்டு எ
வர்களிடத்திலுமிறுக்கமாட்டான் எந்தகாரிபுகளுக்கும் என்னையெழை
த்துக்கொண்டியோவார் இச்சபதினேராயிரக கொறுநூற்றிரண்டு ஸதீ
களிடத்தில் வைத்திருக்கின்ற இஷ்டத்திலும் என்னிடத்தி லதிகஇஷ்ட
ம்வைத்திருக்கிறார் அல்லும்பகலும்என்னிடத்தில்தானே வாசமாய்இருக்கி
ருவான் சொல்லியிருந்தாயல்லவோ அந்தவார்த்தையை இதுவனாயில்
மெய்தானென்றிற்றுத்தேன் அதுஇன்றையத்தினம் பொய்யாகிவிட்டதுவி
ப்படிப்பட்ட பொய்வார்த்தையைப் பெரியோர்களிடத்திற் சொல்லல்
மேவென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சத்தியபாமையும்நாரதமுனிவரைப்பா
ர்த்து ஐயா-பிரமன்குமாரா இப்போதுதேவிர்சொன்ன வார்த்தையெல்
லாம்மெய்தான் அதற்குச்சம்சயமென்ன நான்ஒறுசானும் பொய்சொல்
லுகிறதில்லைமென்று மறுபடியுஞ்சொல்ல அதற்குஅந்தநாதர் ஒ-அம்மா
பாக்கியவகி நான்இறுஷ்டார்த்தமாய்ப்பார்த்து வந்திருக்கும்போதே இப்ப
டியிரட்டித்துச்சொன்னால் உன்னுடைய சொல்லை எப்படியாகபுகிறதுஉன்
பேச்செல்லாம் அபத்தானதுதெப்படியென்றால் தறுமபுத்திரறுக்கும்
இளைபதாதேவிக்கும் ஸ்ரானம்பண்ணுவிக்கும்பொறுட்டு வியாசமுனி
வரானவர் அதுபந்துநாலுதம்பதிகளை ஏற்படுத்தி அனர்களைல்லாம் ஒவ்
வொருவர்க்குடன்களை எடுத்துக்கொண்டு வெள்ளையானையின்பேரி லே
றிக்கொண்டுபோய் கங்காதிர்ந்தங்கொண்டெறுபாடி கட்டலாயிட்டதுப
பு இரதிலேவென்புறஷனான கிறுஷணமூர்த்தியையும் ஒதுவராய்ப்படி

த்தினபடியால் அவரும் குந்மணிதேவியாருடனே மகாசந்தோஷகரமாய்
வெள்ளையானையின் பேரிலேறிக்கொண்டுபோய் அந்தகங்காநதியில் இசண்
பெரும் ஸ்ரானம்பண்ணி நல்லவஸ்திராபரணங்களை யலகரித்துக்கொ
ண்டு தங்கக்குளத்தில் தீர்த்தமுகந்துகொண்டி மகாஆடம்பரத்துடனே அ
தோவருகிருவதுக்கு உள்பேரிலமோகமுண்டானால் உன்னையெழுத்துக்
கொண்டுபோகமாட்டாரோ இதுனாலுன்னுடைய ஆனாயும் அவறுடைய
ஆசையும்என்றயத் தெரிந்துவிட்டது இப்படியே அவர்களுடோரும் நட
ந்துவருகிறார்அது உனக்குகொஞ்சமாகிலும் தெரியவில்லை அனதப்பா
த்துவந்தது முதல் எனக்கு மனது பதைக்கின்றது நல்லது இனிமேலாவி
லும் அவர் உன்னிடத்திற்சுவந்தால் விட்டுவிடாமல் அவ்வீடத்திற்குக்கா
லேபோவென்று சண்டைபண்ணுமம்மாவென்று சகாயமாய்சொல்லுகி
றவரைப்போல கலகப்பிரிசகாயணியாகிய நாரதர்சொல்ல அதுகேட்டுநோ
தனைப்பார்த்து சத்தியபாமையுஞ்சிறித்து ஒ-ஐயா நாரதமுநீதீர்த்தேவிர்
என்னேப் பொய்வார்த்தை சென்னுடென்று சொல்லீரல்லவோநான்ஒருக்
காலும் பொய்சொல்லுகிறதில்லை தேவிர் பிபசுநிதபேரெல்லாம் அபத்
தம் பெரியோர்கள் பொய்சொல்லுகிறதினால் குறமயில்லை போலிருக்கின்
றது இப்பேரென்புறஷனான கிறுஷணபகவான் என்சுக்களத்தியபா
கும்மணிதேவிபுடனே மகாசமபிரமயுந்விவரினையானையின் பேரிலேறிக்க
ொண்டு போய்க்கங்கா தீர்த்தங்கொண்டெறுகிறாரென்று சொன்னாரேஇ
துசெமேநல்லது உம்முடைய வார்த்தைபொய்யென்றும் என்னுடைய
வார்த்தைபொய்யென்றும் தெரிந்துகொள்ளலாம் இப்படிக்காலே பூர்வத்
திலும் என்னேஒருகாரமமற்றிரிப்படி இப்போதும்மோசம்பண்ணை
ந்தீரோ வரமுமையாவென்று அந்தமுநீஸவானை உட்கட்டுக்கு அழைத்து
க்கொண்டுபோனொன்று செயமுநீந்திராசொல்ல அதுகேட்டுசெனமே
செயமகாராசனுஞ்சிறித்து சந்தோஷசித்தனாய் அந்தமுநீந்திரனைப்பார்த்
து ஒ-ஐயா சயமுநீந்திர பூர்வத்தில்சத்தியபாமை யம்மனை நாரதமுனிவ
என்னமோசம் பண்ணினுரதையும் எனக்குத்தெரியச்சொல்லுமையாவெ
ன்று கேட்கஅதற்குசப முநீந்திரரும் அந்தராசனைப்பார்த்து சோசேந்து
ராபூர்வத்தில் துவாராகாபுரியில் சத்தியபாமையானவன் தன்புறஷனாகிய
கிறுஷணபகவான் தன்னிடத்தில்தானே எப்போதுமிருக்கவேண்டுமென்
ருபதினைந்துநாள்மட்டும் ஒருநொன்பு நோற்கும்போது இந்தநாரதமுனிவ
ர்அதற்குப் புரோகிதாயிருந்து வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி நோன்பை
நிறைவேற்றிவைத்தபிறகு சத்தியபாமையுந் சந்தோஷமடைந்து அந்த
முனிவரருக்குப் பூசைபண்ணி அவரைப்பார்த்து ஒ- நாரதமுநீந்திரா
தேவிர் எனக்குப் புரோகிதாயிருந்து என்னிதத்தை நீர்விக்கினமாய்
நிறைவேற்றி வைத்தபடியால் அந்தநாரதபுலன் எனக்குச் சித்தியாகும்

பொருட்டு உமக்குத் தணைதாம்பூலங் கொடுத்து உம்முடையமனதைச்
சந்தோஸ்டுத்தவேண்டும் தேவரீருக்கு இஸடமானவஸ்துக்க சொது
வோ அதைகேட்டால் தருகிறேன் சுவாமியென்று சொன்னமாதிரித்தி
ல் அதுகேட்டுவாரதருள் ஆலோசித்து இதுவுமொரு நாரியதிற்கு கள்
மைதானொன்று நினைத்து அந்த அம்மனைப்பார்த்து ஒசத்தியபிரஸதன் கு
மாரத்தியான் சத்தியபாமையே நீஇப்போது கேட்கச்சொன்னபடி எனக்
குஇச்சைசான்பொருளைக் கேட்பேனாகில் அந்தப்பொறுள் எதுவாயிறுந்
தாலும் மறுதலியாமல் கொடுத்தால்மாதிரிம் உனக்கு அந்தவிரதபலன்
சித்தியாகுந் அல்லாமலும் பெரியோர்களுக்குப் பொய்சொன்னால் அபசா
ரமும்வந்துபோகும் அதுதெரியாமல் என்னபொறுளைக் கேட்டபோதிலு
ந்தருகியேனென்று உன்வாக்கிலும் சொல்லிட்டாயே அப்படியேகான்
கேட்டபொறுளைத் தடையில்லாமல் கொடுக்கமாட்டுவாயேவென்றுகேட்
த அதற்குச்சத்தியபாமையுந் சிரித்துஒஹாஎன்னைப் பூலோகத்து ஸ்திரிச
ளில் ஒஹாதிடாக் கினைத்துக் கேட்கிரோ பொய்சொல்லுகின்றவர்கள் இ
கபாதுஷனர்களைய அறித்தியத்திலாவாலாதி நாகத்திற்சேறுவார்கள் லே
தப்பிரமாணத்தை யறியாதிருந்தாலும் உலகத்தில் சாதாரணமாய்ப் பொய்
சொன்ன வாய்க்குப்போசனைகிடையாதென்று சொல்லிசொன்னுதிவவ
முக்கச் சொல்லப்படுகிலுங் கேட்டி ழுக்குட்டேனே ஆகையினால் உமக்கு
வேண்டுமென்றபொறுளைச் சமசயப்படாமல் கேளுகுவாயி யென்று
அந்த அம்மனும் இவரன்னகேட்டப்போகிறார் பண்பெண்டாரக்கள்வொ
க்கரோசனங்கள் சேமைபூமிகள் ஆனகுதினாகள் ஸ்திரீசனங்கள் முதலான
பொறுள்களில் எதையாவிலும் கேட்கப்போகிறார் அதைநாம் கொடுக்கமா
ட்டோமோவென்று இலேசாய்நினைத்து நாரதனுடைய கருத்தையறியாம
ற்சொன்னபோததுகேட்டு நாரதபகவானுஞ்சிரித்து ஓஅம்மாபகவியவதி
நான்பதினாலுலோகங்களிலும் எந்தவேளையும் ஓயவில்லாமல் தீசிகிரபடி
யால் சரிப்பிரயாசயிக்குந் இரண்டுபாதகளும்த் வலிகொண்டிராத்திரிக்
கெல்லாமலித்திரைவராமல் வருத்தப்படுகிறேன் ஆகையினால் ஒதுகிறுப்
பிள்ளைமே சேஷனாக்சமபாதித்துக் கொண்டால்நாரததிரி வேளையில்லை
கால்பிடித்துக்கொண்டிருப்பானெ நெடுநாளாய்பூயிமுழுதுந் தேடிக்கொ
ண்டிதிரிகிறேன் தருந்தசேஷ அகப்படவில்லை ஆதலால் கெட்டிக்காரகு
யகிருஷ்ணதேவனை நமக்குத் தணையாகக் கொடுமென்று கேட்கஅந்தவா
ர்த்தையைக்கேட்டுச் சத்தியபாமையுந் சிரித்து ஓ-அய்யா நாரதரே
அதற்குநான் பின்னிடாமல் உம்முடைய கருத்தின்படியே தருகிறேனே
ன்றுசொல்லி தன்னுடையபக்தத்திலிறுந்த கிருஷ்ணதேவனைப் பார்த்து
ஓ பிராணரதா தேவரீநாரதருக்குத் தான்மாகக்கொடுத்தேன் ஆச
லாலரீரும்த் அவருக்குச்சேனாப்போமென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்

தக்காலநாடககுஸ்திராவதாரியும் புன்னிரிப்பாகச்சிரித்து ஓசத்தியபர்மா
நான் இவருக்குச்சேஷனாகப்படி நேரிட்டதுஎன்னுடைய புண்ணியவசந
தான் நான்உன்னுடைய சொற்படியே செய்கிறேனென்று அந்ததேனனும்
லோகநாடகந்தப்பி நடக்ககூடாதுபடியினாலே அந்தமுனிவருக்கு நமஸ்கா
ரம்பண்ணி அவருக்குப்பின்னாகத்தொடர்ந்து நடக்க அதுகண்டி நாரதருந்
தனக்குள்ளே தானேசந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருக்க குப்படிப்பட்ட
சேஷன் திரிலோகங்களிலும் அகப்படமாட்டான் நமக்குநல்லசேஷன் அகப்
பட்டான் எப்படிப்பட்ட தபோதனர்தருக்கும் அகப்படாதபருஷன் நமக்
குஅகப்பட்டானே நம்முடையபாக்யமே பாக்கியமென்று மகிழ்ச்சிய
டைந்து தம்முடையகிருஷ்ணசலம் தண்டுகமண்டலம் சபமாலிகை இதுச
னையெல்லா சேஷனாகிய அந்தகிருஷ்ணமூர்த்தி கையிடுகொடுத்து எடுத்
துவருத்தபடி உத்தாரம்பண்ணி அந்தநாரதரும் கடந்துகொண்டிருந்தார் அ
ப்போது சத்தியபாமையும் ஆலோசனைப்பண்ணி நான்என்னவேலைசெ
ய்துக்கிட்டோம் நம்முடையபருஷனைவிட்டு நம்குப்படித்தனித்திருப் போ
ம் அந்தநாரதருக்கிளாத பொறுளைக்கேட்டார் நாமுங் கொடுத்துவிட்
டோம் சத்தியவசனமூர்த்தப்பகவானு இவ்வுருஎன்னசெய்யலாம் நம்மு
டையசக்களத்திகளான பத்திரோராயிரத் தொறுதூற்றிரண்டுபேராரும் இ
ந்தச்செதிமைக்கேட்டால் நம்முடையபோரமுனிசாரப்படுவார்களே என்
ன அனந்தம்பண்ணிக்கொண்டே இருக்கிறாணு-கோவிந்தா பக்தவச்ச
ல-பரமதயாளா-ஆதிமுலமேயென்று அந்தச்சத்தியபாமையும் விசாரப்ப
ட்டு தன்னுடையமனதைத்த நே தேற்றிக்கொண்டு சரேலென்றெழுந்தி
றுத்து முன்னேநடந்துபோகிறநாரத பகவானைடைக்குவந்து அவறுக்
குபிரதட்சணநமஸ்காரங்கள்பண்ணி அகரைப்பார்த்து ஓ-தயாநிதிநாரத
முநீந்திராதேவரீர் இப்போது எங்கொரிக்கையை நடேப்தும் நான்செய்
தஅபசாரத்தைமன்னித்து எட்டியுமநான்தேவரீறுடைய மகத்துவத்தைய
றியாமல் மோசம்போனேனே என்பேரில்லிதுவையசெய்து எவ்வுறுஷனே
எனக்குக்கொடுத்தனுப்பும் அவரால்உக்குளன்னகாரிடம் நடக்கப்போ
கிறது அவர் எங்கள்என்னடையிலிருந்தால்எங்களுக்கு அநேகக்காரிதங்கள்
ல்லாம் நடக்கும்தானஞ்செய்த பொறுளைத்திறும்பவன் கேட்கிறேனென்
து திறுவனத்தில் ஆயாசக்கொள்ளாமல் எவ்வுறுஷனே அனுப்பிணையும்
சுவாமிபென்று வெருவாய்விசனப்படுகிற சத்தியபாமை யைப்பார்த்துநா
ததுஞ்சிரித்து சற்றுநோம்ஆலோசனைப்பண்ணிஇந்தக்கிருஷ்ணணையழை
த்துக்கொண்டுபோனால் இவன்நமக்குஎன்னபணிவிடை செய்யப்போகி
றானிவன் நமக்குத்தருந்த சேஷனல்லவனுடைய பெறுவயிறுக்குள்ள
வருகபோய் போசனஞ்சம்பாதிக்கப் போகிறோம்கையினாலே உபாய
தக்கிரகனைச்சொல்லி சத்தியபாமையின் பிள்ளை அனுப்பிவிட்டி-னுக்

ஞ்ச்சரியான நிறையாய்தக்கத்தைவாங்கி போகலாமென்று நினைத்து அம்
மாபாக்கியவதி நீயே நன்வினாப்படுகிறாய் சந்தோஷமாயிற்று இந்தக்கிறுஷ்
ணனுல் நமக்குள்ளு ஆதாயமில்லின்று நீதானைக்கொடுத்தபடியிலு
ல் தன்னப்போகாதென்று சம்பந்தத்துவாங்கிக்கொண்டேன் இனி அப்புற
த்தே கொண்டுபோய் விற்றுப்போகவேன் அந்தநிரலியத்தை நீகொடுத்த
போதிலும் உனக்கே கொடுத்துவிடுகிறேன் நீ அந்தகிருஷ்ணனுடைய நிறை
க்ஞ்ச்சரியாய் தங்கத்தைவைத்து நிறுத்துக்கொடுத்தால் வாங்கிக்கொண்டு
போகிறேனென்று சொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுச் சந்தியபாமைமுத்
த்சந்தோசித்து ஓ-கவாயி நானப்படியே தறுகிறேனென்று சம்மதித்து அ
சாண்டைக்குப்போய் ஒதுபெரிய காரைக்கொண்டுவந்து கொடுத்து அந்த
த்தராளியுடைய ஒதுதட்டில் ரொக்கமுதலான உடைமைகளையும் கொண்
டுவந்துவைத்து ஒதுதட்டில் இறுஷணமுர்த்தியை உட்கா வைத்து நிற்கு
ம்போது அந்தக்கிறுஷ்ணமுர்த்தியுள் சந்தியபாமைபிணையை பிரியத்தை
க்கண்டு சந்தோஷசித்தராய் இவ்வோப்புங்கப் பரித்தவேண்டுமென்றுகிளை
த்துகாயித்துத் தட்டைபெறுகிறேன் அழுத்தினமாதிரத்தில் அந்தத்
ட்டானது கொஞ்சகாலமும் உயரமெழும்பாமல் அப்படியேயிருந்தது அ
துகண்டிச்சந்தியபாமை யும் ஆச்சரியப்பட்டு பின்னையும் தன்னுடைய உடைமை
களையுச் சோழிமாயுடைய உடைமையுங் கழற்றிக்கொண்டுவந்து அந்
தத்தட்டிலேவைத்தான் அப்போது அந்தப்பகவான் உட்கார்ந்திருக்கிற
ட்டானது எழும்பவில்லை அதுகண்டிச்சந்தியபாமை யும் இறுவெல்லாம்புரீ
கிறுஷ்ணதேவனுடைய நிறைவினை பாட்டென்று நினைத்து ஆஞ்சரியப்பட்டு
க்கொண்டு தன்னுடைய சக்களத்தி மாராளிற்சிலபொக்களுடைய அரண்ம
னைக்குப்போய் அவரவர்களுக்கெல்லாம் அந்தச்சக்களியைத் தெரிவித்து
அவர்களுடைய உடைமைகளையும் ரொக்கங்களோடும் வாங்கிக்கொண்டுவந்
து அந்தத்தட்டிலேபோட்டானப்போதும் அந்தத்தட்டானது முன்னிறு
ந்ததுபேயிறுக்க அதுகண்டிச்சந்தியபாமை யும் மிகுந்தவிசமடைந்து இ
வியைப்பூயையெவென்று தன்னுடையகையை வெரித்துக்கொண்டுகண்
ணீர்தானத்தானாய்ப்படியும்படியாகப் பிரலாபிக்கத்தொடங்கினதுகண்
டசாம்பவதி காளிங்கி-லட்சணை முகலானப்பட்டபுரீதிரீகளும்கிண்புணமுன்
டானபட்டுலோராயித்தொறுது நிரண்டுதேவிமாரகளுமற்று முண்டான
சனகசனகருங்கோலென்று புலம்புகிசா ரப்பட்டத்தையடக்கினார்கள் அவர்களி
ற்சிலர்சந்தியபாமைபயிற்றித்தாரகன்சிலர்நாச தமுனிவனாகித்தந்தாரகன்
சிலர்கிறுஷ்ணதேவனுடைய நாயகரிலாசமென்றெண்ணிக்கொண்டார களி
நக்கோலகலவளை பெல்ல ம்பார்த்துகிறுஷ்ணதேவனுமபுன்சிரிப்பாகச்
சிரித்துக்கொண்டு இன்னம் இவர்களுடையநிறைவு அறிவோ மென்று

அந்தத்தட்டிலேதானே அசையாமல் உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போதத்த
ப்புரத்திலிருந்த ஆதிலட்சுமியாகிய ருக்மணிகேவியாரும் இந்தச்சவிஸ்
தாரமெல்லாம் சோழிமார்களால் கேள்விப்பட்டி வந்து தன்னுடையசக்க
ளத்தியான சந்தியபாமைபயிற்றித்து நாரதர் பண்ணின சூதுக்கும் கிருஷ்
ணமுர்த்தியாருடைய தீந்திரத்திற்குத் சந்தோஷப்பட்டி புன்சிரிப்புட
னே அந்தச்சந்தியபாமைமுதலான ஸ்திரீகளெல்லானாயும் அப்புரத்தே
விலக்கச் சொல்லி தன்னுடையமனதில் ஒருபொருளை உத்தேசம் பண்
ணிக்கொண்டு பின்பு நாரதமுனிவனாப்பார்த்து ஓ முனிந்திரா உமக்
கு என்புருஷனுக்குச்சரியான நிறையுள்ள மகாவிசேஷமான பொருளைக்
கொடுக்கிறேன் நீர்கமாய்வாங்கிக்கொண்டுபோ மென்று சொல்லிருக்க
விரிதேவியாருஞ்சிரித்து ஒருதுளசிதளத்தைக்கையிலெடுத்துக் கொண்டு
அஷ்டாங்கநா மந்திரத்தை உச்சரித்து அநேக மாயிரங்கணங்கிலாததி
ரவியப் பொதிகளைப் போட்டு எழும்பாத அந்தத்தட்டின் பேரில் வைத்
தான் அதுகண்டு மகத்துக்குமகத்தாகவும் அணுவுக்கு அணுவாகவும்வி
ளங்குகின்ற கிருஷ்ணபகவானுஞ்சிரித்து அந்தத்துளசிதளம் தமக்குப்பி
ரிதியானபடியால் சந்தியபாமை முதலானதேவி மார்களுக்கு முன் ருக்ம
ணிகேவியனா மேன்மைபடுத்தவும் நாரதமுனிவருடைய கபடத்தை
யடக்கவும் திருவுளத்தில் நினைவாய்முடைய பலவந்தையடக்கி தாம் எ
ழுந்தருளி யிருக்கின்ற தட்டைமேல்வெழுத்துச் செய்து துளசிதளமிருக்கி
ற தட்டை கிராகச்செய்து விட்டார் அதுகண்டு அந்தத்துளசிகளெல்லாரு
ம் ருக்மணிகேவியை மெச்சிக்கொண்டாடினார்கள் ருக்மணிகேவியாரும்பு
ன்சிரிப்புடனே அந்தத் துளசிதளத்தையெடுத்து நாரதமுனிவருடைய
கையிற் கொடுத்துப்போய் வாரமுமென்று சொல்லி அந்தநாரதருக்கு நம
ஸ்காரம் பண்ணி அனுப்பிவிட்டு தன்னுடைய புருஷனை அழைந்துக்கொ
ண்டி நன் அரண்மனைக்குப்போய் விட்டானது கண்டு சந்தியபாமைமுத
லான தேவிமார்கள் விசனப்பட்டி நாமெல்லாரும் நம்பியிருக்க அந்த
ருக்மணிகேவியவந்து ஏதோ சூதுபண்ணி நமதுபுருஷனை அழைந்துக்
கொண்டுபோனான் நமமுடைய பாக்கியம் இப்படியிருந்ததென்று சொ
ல்லிக் கொண்டார்கள். நாரதமுனிவரும் அந்தத்துளசிதளத்தை வாயில்
போட்டுக்கொண்டு தம்முடைய ஸ்தானத்திற்குப் போய்விட்டார். கேட்ட
ரோ செனமேசெய மகாராசாவே என்றுசொல்லி அப்பால் சந்தியபாமை
விட்டில் நடந்த சவிஸ்தாரத்தைச் சொல்லுகின்றார் சேனையாராஜேந்
திரா அப்படி சந்தியபாமை யும் நாரதனாப்பார்த்து ஐயா நீர்பூர்வத்தி
லொருநாமவந்து மோசம்பண்ணிதை போல் இப்போதும் எதோமோ
சம் பண்ணவந்திருக்கிறீர். நல்லது எல்லாம் செரியுமென்று சொல்லித்தன்
னுடைய அரண்மனைக்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோனான் அப்போதுகப்பி
சகடமஞ்ஞத்தன்பேரில் பலவித்துக்கொண்ட பிதாம்பாகத்தினால் முக்காடி

பெரிசெய்து குறுகுறுவென்று கொறுக்கையிட்டு வித்தினாசெய்துது போயிருக்கிற அந்தகபட நாடகஞ்சுவிராவதாரியான நெருஷ்ணதேவரானவர் நாரதர்சொன்னபடவார்த்தைகளெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்து நனக்குள்ளே தானே சிரித்து அந்தநாரதமுனிவர் சமீபத்தில் வந்தபோது அதிகமாகக்கொறுக்கையிட்டுச் சந்தேபுரண்டு திரும்பி கண்ணாற்றிற்று பார்த்து ஒன்றுத்தெரியாதவனாப்போல் நாரதரோவந்தா ரென்று திடீர் கிட்டெழுந்து கமஸ்காரப்பண்ணி வாருமெய்ய வென்று அழைத்து ஒரு ரத்தபிடத்தின் பேரில் உட்காரவைத்து அர்க்கியபாத்திய நுமலான உபசாரங்களினால் பூசைபண்ணிக்கொண்டாடினார் நாரதரும் தமக்குள்ளே காமேசுரித்து சர்வாந்தரியாபியான இந்தபகவானுடைய மகிமைமைய நம் மாலையிக்கடமோ நாயிவருடைய மகிமையறியாமல் இவ்விடத்திற்கு வந்து வெட்கப்பட்டோம் இந்தபகவான எந்த இடத்திலும் சர்வபூரணராய் விபாதித்திருப்பாரென்று தம்முடைய உள்ளத்திலெண்ணிக் கொண்டு நிற்பாடி அந்தச்சாந்தியபாமை பூரிருஷ்ணதேவரிடத்திலும் செலவுவாங்கிக்கொண்டு வெளியே வந்து அந்த நாரதமுனிவரானவர் இன்னமற்று முண்டான தேவியாக்கள் பட்டிலும் தழைத்து பார்க்கையில் ஒரு விட்டில் சாப்பிடுகிறதும் ஒரு விட்டில் போகிறதும், ஒரு விட்டில் திருகாமந்தரித்துக்கொள்ளுகிறதும், ஒரு விட்டில் ஸ்ரீராமப்பண்ணுகிறதா கவும் அந்தத்தேவன் எந்தவிடத்திலும் வியாபித்து அந்தத்தேவியார் கருடைய இருகயத்தில் நம்முடைய புருஷன் கம்மை விட்டிப் பிரிந்துள் ற்வேயும் போகிறதில்லைபென்று நினைத்திருக்கும்படி திருளையாடல் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார் இவருடையமகிமைமையக் கொஞ்சமாகிலும் யோசித்துப்பாராமல் இவரிடத்தில் வந்துகலகம் பண்ணுவந்தோம் நம்முடையகலகம் இங்கேசெல்லமாட்டாது வீணாக வந்து வெட்கப்பட்டோம் இனிமேலங்கே வரப்போகா தென்று நினைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் தருமநந்தனருடைய யாகசாலைக்கு வந்து விட்டார்.

அஸ்வமேதயாகம் திரைவேற்றுதல்.

கேட்டுசொன்னமேல்ஜயமகாராசாவே இப்பாலத்தத் தம்பகிதனது பத்துரால்வரும் வெள்ளையானையின் பேரிலேறிக்கொண்டு தங்கக்குடங்க ளிங்கங்காதித்தத்தை யெந்திக் கொண்டு மகாசம்பிரமத் துடனே வந்து யாகசாலையைச்சேர்ந்து யானைகளை விட்டிழித்து அவரவர்கள் கொண்டே வந்த திர்த்தக்குடங்களை வேதவியாசபகவா னிடத்தில் ஒப்புவித்தார்கள் அதுகண்டு அந்தவேதவியாசபகவானும் அந்ததந்தங்கக் குடங்களை பெ ல்லாம் மந்திரபூர்வத்துடனே வாங்கியாக சாலைக்குள்ளே வைக்கச் சொல்லியொருபக்கத்தில் பதினெட்டுவகை மேனவாதபங்கனும் தாம் தாமென்று முழங்கவும் ஒருபக்கத்தில் பிராமணர்க்கும் ரிஷிபிஸ்வர்க்கும்

குறித்துக்கொண்டு வேதபாராயணம் பண்ணவும் இப்படியிட்டி வை பவத்துடனே அந்த வியாசபகவானுவர் பகவத்பிரிய முனிந்திரருடைய உத்தரார்ப்படிக்குத் தருமபுத்திரனாயும் திரொளபதா தேவியை யும் அழைப்பித்து நல்லகபமுகூர்த்தத்தில் அவர்களிருவரையும்கிழக்கு முகமாய் உட்காரவைத்துக் கங்காதித்தத்தினால் இரண்டுபேருக்கும்ஸ்ரீராம ன்செய்வித்து நல்லவஸ்திராபரணங்களினால்அவர்களையலங்காரம்பண்ணி க்கம்புட்ப அக்ஷதைகளினால்சங்கரித்துப்பித்தபாடி, யாகசாலைக் குட்டிர வேசித்து அங்கே அக்திப்பலகையால் ஓராசனம் போடுவித்து அந்தநீ சனத்தின்பேரில் தருமநந்தனைத்திரொளபதாசமேதராய் உட்காரப் பண் ணித் தருமபுத்திரருக்குத்தரப்பயினால் பவுத்திரம் போடுவித்து அந்த தருமநந்தனருடைய கையினால் சகலரகித்துமீனாயும் மந்திரபூர்வகத் துட னோபாக குண்டத்திற் போடுவித்து அப்பால் அக்கனி தேவனைப்பிரார்த தனைபண்ணி அந்தயாக குண்டத்தில்புதுத்தி அசேகமாயிரம் வெய்க்குடங் களைபுடைப்பித்து அந்த வெய்கள் முழுதும் யானைத்தும்பிக்கை யிலிரு ந்து சலம்பொழிந்துநீபாலத் தருமபுத்திரருடைய கையினால் அந்த ஓம் குண்டத்தில் பொழிவித்துப்பஞ்ச பிரவியங்கள் நவதானியங்கள் முத லானவஸ்துமீனையும் அந்த ஓமகுண்டத்தில் தாராளமாய் சிறைவித்துவேத கோஷ்ட புணை சமுத்திர கோஷ்டத்திலும் அதிகமாகப் முழக்கம்பண் ணுவித்து அந்தச்சமயத்தில் கீபாசபகவானும் பகவத்பிரிய முனிந்திர னை அந்தயாகத்திற்குப் பிரமாலாகவாதுபுமுதலான பிரமரிஷிகனொ ள்பது பேரைச்சந்த ரிஷிகளான நிருவசிசுராகாகச் செய்துசோமயாதிக் ளாய் பூதுரிஷிகளை பேற்படுத்தி வைத்துத்தாம்புரோகதராகவுயிவருட னைச்சக்யமாயிருந்துகொண்டு அஸ்வமேதயாகத்திற்கு எந்தமனை விதத்தி னால்ஓமஞ்செய்யிக்க வேண்டுமோ அந்தனைவிதத்தினாலும் அந்ததருமநந் தனருடைய கையினால் ஓமம் பண்ணுவிறத்தார்களைப்போது அக்கினி தேவ னும் மகா சந்தோஷகாமாய் அந்த ஓமகுண்டலத்திற் பிரவேசித்து விளங் கினான் அந்த ஓமப்புணையானது ஆகாசமுழுதும் பரவிச் சொர்க்கலோ கத்திலும் போய்ப்புகுந்து அதுகண்டு தேவேந்திராதி தேவர்களெல்லோ ரும் சந்தேஷமடைந்து ஆகாசவீதியில்வந்து கின்றார்கள் இப்படியாக் சகலவைபவங்களுடனே அந்தத்தருமநந்தரும் வியாச பகவானுடைய சொற்படிக்கு யாககுண்டத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியில் சமித்துமு தலானவஸ்துக்களையெல்லாம் ஒப்புபண்ணுவிறத்து வியாசபகவானுடைய உத்தரவின்பேரில் அஸ்வமேதக்குதிதாயை வீமசேனனால் அழைப்பித் து அவ்விடத்தில் ஒருகாட்டுமுருக்கமரத்தை அழைப்பித்து அதைச் சிம்பாசாரிகளால் ரதமாகிதுத்தி அந்தராதத்தைக் கத்தப்புட்ப அட்சதை காரினால் பூசைபண்ணி எருக்கனாராகியகயிற்றினு லகவத்தையந்தரத்தி ல் கட்டிவைத்து பிறகு அந்த அஸ்வத்தை தருமனத்தரும் வேரமர்

அக்கினியிற் போட்டிக் கொண்டு வந்தார் அக்கினியேனனு மறுசேமன்
பிரியமாய் ஏற்றுக்கொண்ட தம்முடையபங்கத்தில் ஒரு முப்பலாய்
சொந்தராகிவிட்டிருந்து மகாதேவன்கொண்ட பரிமாணமுண்டாசுது அப்
போது தருமபுத்திரருக்கு அசுவத்தினுடைய சீரத்திலுள்ள என்
றுபுத்திரரும் சேகரமாய் துண்டித்து அக்கினியிற் போட்டி முடி
வடைந்த சகலத்தேவனாயிரியாசகவாக வென்றோமம் பண்ணினார் அ
ப்போதுவியாச பகவானும் தருமபுத்திரருடைய கையினால் முறைமை
படி சகலதேவர்களுக்கு மந்த அகிர்ப்பாகத்தைகொடுக்கும்படி உத்
தேவித்தந்தம்முடைய சமீபத்திலிருக்கின்ற பகவதப்பிரிய முத்திரரு
டைய அனுமதியின்பேரில் முதலாவது சாம்பலமுந்நியையபழைக்கா
தாக்கி அன்றும் மகாசக்தோஷகாமாய்ச் சிவசுணங்களுடனே புற
ப்பட்டி விக்கினேசுவர் குமாரசுவாமி - கந்திதோஷர் - இருக்கினி முத
வனங்களும் புன-குழித்தக்கதாக நிஷபலகனாருடாயவந்து அங்கே
யக்கினிதேவன் வசத்தி லிருக்கிற தம்முடையபங்கமிய அகிர்ப்பாகத்
தை வியாச பகவானேடுத்துத் தருமபுத்திரருடைய கையினால் கொடு
பங்கத்தை சந்தோஷமாக வாங்கிக்கொண்டு தருமபுத்திரரைப் பார்த்து
ஓ தருமபுத்திரரே நீ வென்றாளுக் கசகியாய் வாழ்த்துக்கக் கடவ
னென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணி விட்டித் தம்முடைய பூகைலாசத்திற்
கு எழுந்தருளிப்போன பப்பலாண்டாவது பூகிருஷ்ண முத்தி
வையழைந்து அவருக்கும் பப்படியே யகிர்ப்பாகத்தையெடுத்துத் தரு
மபுத்திரருடைய கையினால் கொடுக்க அமைதலாங்கிக்கொண்டு சந்
தோஷமாய்த் தருமபுத்திரரைப்பார்த்து இந்தத்தருமபுத்திரன் சதா
காலமும் பல்லாண்டாய்வழங்குவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணியருளி
னார் முன்னாயது சத்தி வாகையான பிரமதேவனா அழைத்துஅ
ன்பங்காய் அகிர்ப்பாகத்தை யெடுத்துத் தருமபுத்திரருடைய கையின
ால் கொடுக்க அமைதலாயும் வாங்கிக்கொண்டு ஆனந்தசித்தராய்த் த
ருமபுத்திரரைப்பார்த்து நீர் என்னாளுக் கிரஞ்சிவியாயிருக்கக் கடவ
னென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணிவிட்டித் தம்முடையபிரிமலோகத்திற்கு அ
ம்மாவகாருடாய் யெழுந்தருளிப் போனார் இந்தப்பிரகாரம் மும்முந்
தந்திருக்கும் அகிர்ப்பாகம்கொடுத்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்
கொண்டு தருமபுத்திரர் கைகொண்டபின்பு வியாசபகவானுஞ் சந்தோ
ஷப்பட்டி இந்தியன் முதலான அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களையும் முறை
மையி வரிசைக்கிரமமாயழைந்து அவரவர்க ளுடைய பங்கை எடு
த்த அரவர்களுக்குத் திருப்பிரயாக் கொடுத்து எல்லானாயுஞ் ச
ந்தோஷமாய் அனுப்பிவிட்டி பிறகு யட்சகிள்ளர் கருடகந்தருவ
நித்தந்தியாதர் பன்னாய் அசுவனி தேவதைகள் ஏகாதசருத்திர
கள் துவாதசாதித்தந்திகள் லவங்கிரகங்கள் லவப்பிரமாக்கள் அ
ஷ்டலக்ஷங்கள் முதலான முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களையும் அஷ்ட

பித்தி அவர்களுடைய பங்குப்பிரகாரம் அகிர்ப்பாகத்தை யெடுத்துத்
தருமபுத்திரருடையகையினால் வரவர்களுக்குக் கொடுப்பித்து அவர்களை
யெல்லாங்குந்தோஷப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டி அந்தயாகருஷண-த்தில் சந்
தோஷமாயிருக்கின்ற அக்கினி புருஷனையும் அதிகசந்தோஷப் படுத்திய
னுப்பிவிட்டார் பிற்பாடு தருமபுத்திரரும் வெகுசந்தோஷமாய்த் தன்னு
டையகையினால் அசுமதேவதாயத்தைச் செய்து முடித்துப் பரமபவத்தா
ளுகப் பண்ணினவேதவியாசமுனிவனையும் பூசைபண்ணி அவருக்குப்
பிரதட்சணம் செய்து அவருக்குத் தட்சணையாய்த் தாம் அ
ரோட்சி செய்கின்ற பூசைமுதும் தானாவாந்துக் கொடுத்து அவ
ரைச் சந்தோஷப்படுத்தி பிற்பாடு யாகசுருதவலிய ராகியபகவதபிரியமு
த்திரரையும் பூசைபண்ணி அவருக்குப் பிரதட்சணம் மமங்காரங்கள் செ
ய்து தட்சணையாய்ப்படுத்துமாயினையும் இருபது அல்லல்களும் ஆயிரம்பா
மத்தங்கமும் கொடுத்து அவரைச் சந்தோஷப்படுத்தி நித்துவிசர்ச
ளாகிய ஒன்பது பேருக்குத் தட்சணையாய் ஒவ்வொருத்தாருக்கு ஐந்து
யானைகளும் பத்து அசுவங்களும் கோடி நாசனினுக் கொல்லாங் கொ
டுத்து அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்தி சோமயாதிகளாறு பேருக்கும் த
க்ஷணியாய் பெரும் வேழுயானைகள் பதினாறு குதிகைகள் அடிப்பதுபார்த
ங்கள் இந்தப்பிரகாரம்கொடுத்து இவர்களுடைய சந்தோஷப்படுத்தி ம
ற்ற நிவிதிகளுக்கெல்லாம் தட்சணையாக ஒவ்வொரு குதிகை ஐந்துபார்
தங்கம் இந்தப்பிரகாரமாகக் கொடுத்து அவர் யெல்லாஞ் சந்தோஷ
ப்படுத்தி பிறகு பிரமசுத்திரினைவிய குதிகைகளாகிய லவங்கு வருஷ
த்தார்களுக்கும் ஆசைநனியத்தக்கதாய் அநேக திரவியங்கள் அஷ்ட
கள் - குதிகைகள் - நாசினங்கள் - நவாத்தினங்கள் - வாகை - மோசாக
கள் - ஆபரணங்கள் - போதும்போது மென்னத்தக்கதாய் கொடுத்துத்
தானம் பண்ணினார் அப்போது தேவர்க ளெல்லாம் ஆகவேதிலில்லி
து தருமபுத்திரரைப் பார்த்துக் கொண்டாடியும் பரிசாரபுத்திரரைச்
சலசல வென்று யழுத்தினார்கள் தேவருத்துடையும் முழங்கியது சகலமா
ளபேர்களுக்குத் தாமசத்தனைகக் கொண்டாடிச் சந்தோஷப்பட்டு அப்
போது வியாசபகவானும் தருமராசாவைப் பார்த்து ஓதருத்தந்திர லீ
மக்குத் தட்சணையாய்க் கொடுத்த பூமிமெல்லாம் மமங்கொண்ட சேடயடி
ந்த பூமிமுழுதும் நிரோகைக்கொண்டு அதற்குத்தகுந்த விவையைக் கொ
டுமென்றுகொல்ல அதுவிட்டித் தருமபுத்திரரும் மமேருவைப்போல
த் திரவியத்தைக்கொண்டுவந்து குப்பலாய்ப் போட்டு இதைக் கொள்
வருகுவாமி யென்றுகொல்ல அதுகொண்டு வியாசபகவானுஞ் சந்தோஷ
ப்பட்டித் தருமபுத்திரரை மெச்சிக் கொண்டாடி அவரிடத்தில் வாங்கி
ன திரவியத்தை யெல்லாங்குத்தியேவிக்கு கொடுத்துவிட்டார் அந்த
அம்மாளும் அந்த திரவியங்களை யெல்லாம் பிரமணர்களுக்கு

த்தானமாய்க் கொடுத்து விட்டாள் இப்படியாய்த் தருமபுத்திரரு மனை
கமாயிரம் பேர்களுக்குத் தட்சணை கொடுத்து மூன்று அக்ஷமேதயா
கபலனைப் பெற்று மகாசந்தோஷமாய்க் கிருஷ்ணமூர்த்தியைப் பார்த்து
அனேகவிதமாகத் தோத்திரம் பண்ணி ஓசநார்த்தன - ஓசகந்தர்ச்சகா -
ஓசகாதா - ஓசவாயி நான் அக்ஷமேதயாகஞ் செய்து முடித்ததுங்கீ
ர்த்தி பிரதாபம் பெற்றதுத் தேவரீருடைய பரிபூரண இருபையல்ல
வோ வென்று வெகுவாகக் கொண்டாடி நமஸ்காரம் பண்ணினார் அ
ப்போ கிருஷ்ணபகவானும் புன்சிரிப்பாய் சிரித்துத் தருமராசாவைப்பா
ர்ந்து ஓ தருமந்தனு நீரோ னிப்படி நம்மைக் கொண்டுக்கிழிர் நம்மா
லொருநாளியமும் நடக்கவில்லை எல்லாம் அந்தப் பகவானுக்குச் சிரகத்தா
லும் சூம்மாராயண மூர்த்தியினுடைய கிருபையினாலும் உம்முடைய
தருமகுணத்தினாலும் நடந்ததென்று அந்தப்பகவான் சொல்ல ஆதிகே
ட்டிச் சகலமானபேர்களுஞ் சந்தோசித்தார்கள் அப்போது தருமந்தன
ரும் ஆனந்த பரவசராய்க் கிருஷ்ணபகவானு - னும்பற்று முண்டானராசா
கர்களுடனுஞ் சந்துரோம் பேசிக்கொண்டிருந்துப்பாடு சகலமான பேர்
களையும் சந்தோஷமாய்ப்போசலம் பண்ணுகிறதற்கு வாரும்பகலென்
றுபோசனசாலைக்குள் அழைத்துக் கொண்டுபோய் அவர்களுக் கெல்லா
ங்கைகால் சுத்தி பண்ணிக் கொள்ளுகிற மருபுப் பணிகர் கொடுப்பித்
துப்பிப்பாடு சகலபிராமணர்களு - னும் ரிஷிகளுடனும் ரக்ஷசதலைட்டங்
களுடனும் மந்திரிபிரதானிகளு - னும் தண்டநாயக்களு - னும் திருகோ
ட்டிரன் சஞ்சயன் - விதுரன் முதலானவர்களு - னும் தேவாதிதேவனு
கிருஷ்ணபகவான் பலாரம் சாத்தி - கிருதவர்மன் - முதலான யாதவ
வீரர்களும் தானும் பிள்ளைகள் பேரமார் தம்பியொருவரும் தருமபுத்
திரன் மகாசம்பிரமத்துடனே போசனம்பண்ணி மகாசந்தோஷத்து
டனே பெழுந்திருந்து பவிரீசாஸ்சகலமாந பேரும் கைகால் சுத்திபண்ணி
க்கொண்டு மகாபுட்பரமாய் முகமலப்பட்டினாலாகிய திண்டிகளின்பேரில்
பில்லை நிலையணிகளின் பேரில்சார்ந்து கொண்டு ககந்த புஷ்பபரிமளாதி
களை யணிந்துகொண்டு கப்பூர தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டு சங்கீத
மோன முல்லான் பறினெட்டுவைகை வாத்தியங்கள் முழங்கவும் சங்கீதவித்
துவான்கள் யாழ்வியை - கின்னரி முதலான கருவிகளைக் கொண்டு பாட
வும் இரம்பை - ஊர்வசி - திலோர்த்தமைக்குச்சரியான நாட்டியத்திற்குள்ளே
ல்லாம் மகா அபிசயத்துடனே நாட்டியப்பண்ணவும் வேடிக்கையைப் பா
ர்ந்துக் கொண்டமகா உல்லாசமாயிருந்தார்கள் கேட்டவரோ செனமேசெ
யமகாராசாவே யப்பொழுதவ்விடத்தில் ஒருகிரிப்பிள்ளை வந்து அச்ச
பையிலிருக்கிறவர்களைப்பார்த்து ஓ சபையோர்களே இந்த தருமபுத்திர
ர்செய்துமுடித்த அக்ஷமேதயாகமானது பூர்வகாலத்தில் சத்துப்பிரஸத்த
னெவ்வித முநீஸ்வரன் செய்த பொரிஷா தானத்திற்குடல்லது அதுபெய்த

யென்றால் அந்தசத்துப்பிரஸத்தனும் அவன்பெண்களையும் பிள்ளையும் ம
ருமக்களும் ஒருவிதமாய்ப்பெண்ணி கழித்த பிரதமை முதற் கொண்ட
மாவாசை பரியந்தம் தினந்தோறும் உதயகாலத்தில் எழுந்திருந்துவயல்
களுக்குப்போய்ச் சூரியாஸ்தமானமாகிற பரியந்தம் பூமியிலுதிர்ந்து கிட
க்கின்ற நெல்சளைப் பொறுங்கிக்கொண்டு வந்துசேர்த்திரண்டு மரக்காலா
வவுடனே யன்றையத்தினம் அந்தநெல்லையுலர்ந்தி யரிசியாய்க் குத்திப்
பிற்பாடந்த வரிசியை வறுத்ததாத்து மாவாக்கியத்தமாவை ஐந்துபங்கா
க்கியதி திக்கு ஒருபங்கை கொடுத்து மற்றவாங்கையத்தமாவைபேருஞ்
சாப்பிடுவார்கள் இப்பாதுகத்துவருங்காலத்தில் ஒருநாள் பசுத்தனை
வசேர்த்த நெல்வந்தி யரிசியாக்கி வறுத்ததாத்தால் குறுணிமாவா
ச்சகதன ஐந்துபங்கைகளை நாரூபங்குகிக்குக் கொடுத்தவரை யனுப்பி
விட்டுப்பிறகு அந்தநாலுபேரும் வரிசையாய்க்காந்து இலகனில் அந்
தப்பொரிமாவைப் பரிமாறிக்கொண்டார்கள் அந்தச்சமயத்தில் விதம்
தில்வேறேயொரு அத்திவந்தாரவனைக்கண்டு சத்துப்பிரஸத்த முனிவரும்
எழுந்திருந்து நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்குத்தன்பங்கு மாவைக்கொ
டுத்தானந்த அத்தியானவர் சாப்பிட்டிப் பசி நீங்கவில்லையே யென்றுசொ
ல்லவதுகேட்டுச் சத்துப்பிரஸத்த முனிவரும் நானெங்கே போவேனென்
னவிசாரப்படுமேபோது அவருடையப்பிள்ளைகண்டு ஓ பிதாவேகீரோன்
விசாரப்படுகிறீர் இதோஎன்னுடைய பங்குமாவிருக்கிறதென்று தன்
பங்கையெடுத்தவதிதிக்குக்கொடுத்தா னதைச்சாப்பிட்டி அந்தவதிதி
யானவர் இன்னமுமென்பசி தணியவில்லை என்றுசொல்ல அதைக்கேட்
டுச்சத்துப்பிரஸத்தரும் ஐயா அத்தியே இன்னமுந்தேவரீருடையபசி நீ
ரவில்லை யென்றுசொன்னால் நானங்கேபோய்க்கேட்கிறதென்று விசன
ப்படுகையிலதைக் கேட்டிருந்த குணவதியான் அவர்மருமகளும் ஐயாரீ
ங்குளோன்விசனப்படுகிறீர் இதோவென்பங்குமாவிருக்கிற தென்று கேறு
தல்சொல்லித் தன்பங்குமாவையுமெடுத்தவதிதிக்கையிற் கொடுத்தாள்
தைவாங்கியத்த வதிதியானவர் சாப்பிட்டிச் சந்தோஷமடைந்து சத்துப்
பிரஸத்தமுனிவரைப்பார்த்து ஓ சத்தியசம்பனைத் தருமகுணானான் த
ருமதேவன் நானுள்ளே சோதிக்க ஓரத்தியைப்போலே வந்தேன் இப்போ
துஉங்களுடைய தயாள குணத்தைக்கண்டு மெச்சினேன் நீங்குளல்லோ
ருமித்த சரிசத்துடனே இந்ததில்விய விமானத்திலேறிக்கொண்டு சுவர்க்க
லோகத்திற்குப்போங்கள் என்று சொல்லியத்த வதிதியானவர் மாய்கை
யாய்ப்போய்கிட்டாரப்போது தேவேந்திரனுடைய சாரதியைப் மாநலி
யானவன் ஒருதெய்வ விமானத்தைக்கொண்டு வந்து அந்தச்சத்துப்பிரஸ்
தமுனிவனைப்பார்த்து ஓ ஐயாநீங்குளெல்லாரும் இந்தவிமானத்தின் பே
ரிலேறுங்கள் என்று சொல்ல ஆதுசேட்டந்த முனிவரும் சத்துசேரமா
லோசனைசெய்து மாதவியைப்பார்த்து ஓ ஐயா தேவசாரதியே யென்னு
டைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஸ்லோகத்தில் எவர்களாகிய மொருகஞ்செ

உத புனாபியபந்திதால் தெய்வலோகத்திற்கு வந்து சென்ற தவத்திற்
 ஹனுமான் தேவதாசனாகியவர்களை யழையுதித்துக்கொண்டு தேவரீரின்
 டனே உட்கொண்டிருக்கையில் தேவரீரின்வந்து நீங்கள் பண்ணின புனாபி
 யமென்கூறாமலாபவித்தத் தீர்ந்து இனிமேல் பூலோகத்திற்குப் போவதில்
 னென்றவர்களைப்பிடித்துப்போகக்கூடியாய்த் தலைநோய்க்குழம்படி பூமிநீர்
 தள்ளி விடுவார்களென்று அஞ்சினால் தவர்ப்புபுகழ்தற்கு வாய்ப்பு
 இன்னந் தவராவியிருக்கையில் தானேயிருந்திருக்கின்ற தவரென்று
 என்னைக்கு மறியாத பதவியான பிரமலோகத்தையடைகிறேன் ஆக
 லால் இந்தவார்த்தையெல்லாம் தேவரீரின்விடத்திற் போய்ச் சொல்லெ
 ன்றுசொல்ல மாநிலியுயம்புறையேந்த விமானத்தைத் துக்கொண்ட
 மாலாபிபட்டணத்திற்குப் போய்தவார்த்தை சொல்லித் தேவரீரின்
 டனேசொன்னான் அதுகேட்டு தேவரீரின்மேல் சந்தாபிபட்டண முனிவரைய
 டைய வார்த்தைக்கு மெச்சொல்லியையப்பார்த்து அப்படியானால் தரு
 மத்தவனுடைய சொல்லுக்குப் பிசுருவாலமோ நல்லது நீபோய்த மு
 னிவனாக் குறிப்பிட்டுள்ள விமானத்திலேநிற்கக்கொண்டு சந்தியலோகத்
 திற் கொண்டுபோய் விட்டால் லென்றதுபிசுருவதுகேட்டி மாநிலியான
 னர் மறுபடியும் பூலோகத்திற்கு வந்து பூமிநீரைக் கண்டு நல்லபரி
 பட்டி ஐயா நன்குண்டாய் தருமத்தின்படியே தேவரீரின்செலவு கொடுந்
 தார் தேவரீர் குடும்பத்துடனே யங்குக்கொத்தில் இந்தவிமானத்திலேநிக்
 கொண்டு பிரமலோகத்திற்கு வருங்கொன்று சொல்லுவதற்கு முயி
 லரும் சந்தோஷத்து குறிப்பிட்டு அந்தவிமானத்திலேநிக் கொண்
 டு சந்தியலோகத்திற்குப் போனாது தெரிந்து சந்தியலோக வரிகளா
 யே தேவரீரின் பிரமரீரின் வரிகளின் முதலானவர்களு மெந்நீரே
 வந்து சந்தியலோக முனிவனா யுலீர்ப்பனம் பண்ணிக் கொண்டு மகானை
 பவந்துனே பிரமலோகத்திற் களமுத்து கொண்டுபோனார்கள், கேட்க
 ரோசனையோர்களைபந்தர் சந்தாபிபட்டண முனிவர் என்ன பண்ணினபொ
 ரியாலிலேநாது மாந்திர மென் சரிசத்தில் விடுத்தபடியினு லென்னுடைய
 சரிசமொருபு ~~கொண்டிருக்கிறது~~ மற்ற ஒருபுறம் எப்போது பென்னுரு
 மொவென்று தருமபுத்திரர்செய்திற யாகத்தைக் கொலிப்பட்டுவந்தேன்
 இந்தயாகத்தினால் என்னுடைய சரிசம் பொன்னுமற்போச்சுது ஆதலா
 ல் சந்தாபிபட்டண முனிவன் செய்த தானத்திற்கு முன் இந்ததருமபுத்திரர்
 செய்ததானஞ் சரியல்லவென்று கிரிப்பிள்ளையானது அங்கேகிடக்கிற எ
 ச்சிலைகள் பேரில் விழுந்து புரண்டு ஒருபயனையும் பெருமல் கூடாதி
 கில்பூமிருஷ்பகவான் போசனம்பண்ணின இலேமென்விழுந்துபுரண்டி
 சண்டிபுறம்பொன்னுவி மறுபடியும் அந்தகைபக்குவந்து இந்த தருமந்
 தனர் செய்ததானமுஞ் சரிசானென்று சொல்லிப்போய்கிடத்து அதுகேட்
 மெத்தருமந்தனரு மாச்சரியப்பட்டு பூமிருஷ்பநுமந்தினைப் பார்த்து
 ஐயா அந்தக் கிரிப்பிள்ளை கொல்லிப்போனவானத்தை ஆலோசிக்கு

மிடத்தில் சேவகைதெய்து தருமம் பண்ணுவதைப் பார்க்கவும் தபோ
 ரீரதமார்க்கமே உத்தமமென்று தோற்றுகின்ற நல்லவோ பூர்வத்தில்
 அகஸ்சியமாக முனிவருமன்ன தானம் பண்ணி மகிமைப்பெற்று ஆகை
 யால் பூலோகத்தில் எவ்வகைப் பட்டயாகங்கள் தானதருமங்கள் செய்கிற
 கைப்பார்க்கிலுமன்னதானஞ் செய்கிறதே முக்யமாய்க் காணுகின்றதுரு
 காலத்தில் இலகஷ்மிகாரணங்களுக்கு அன்னதானஞ் செய்கிக்குப் போ
 துபேரினையானது சந்தேஹகுமிஷம் அடிப்படம் அப்படிக்கிருக்க நாம்இ
 ல்ல ஆனவமேதயாகஞ் செய்யத் தொடங்கின நான் முகல் இதுபரியத்த
 மும் காத்திரியுய்ப்பதும் இடைவிடாமல் அனேகமாயிரம் பேரிகைகள்
 அடிபட்டிக்கொண்டிருக்கிறது நம்முடைய யாகத்திற்குவந்த காணுவரு
 னாதான் லெல்களின் கோசனபகநாநகரினாலும் வந்துவாகங்கள்
 வரினாலும் திருப்பியுடையாமர் போளவர்க்களில்லை இப்படிக்கெல்லாந் தே
 வரீருடைய கிருபாகாக்கத்தினால் நீர்வித்தினமாய் நடந்தயாகத்தை அ
 ந்தகீர்ப்பிள்ளையானது மகாஅம்பமாகச் சொல்லிப் போனகாரணமென்ன
 அது மெய்யான கிரிப்பிள்ளைதானே அல்லது ஏதாவதும் ஒருமுன்
 னிலையினால் மாயவாய்ப்புயங்ககோ இதுகளையெல்லாம் விவரமாய்சொல்
 வுண்டாயவென்றுகேட்ட பூமிருஷ்பநுமந்திபுறமுள்ளிரிப்பாகச் சிறித்து
 தம்முடைய ஞானநிஞ்சுபுரணம் போகித்துஐயா தருமந்தன அந்தக்
 கிரிப்பிள்ளை போவதால் பூர்வகாலத்தில் நெருங்கியிருி வென்பவர்களுண்
 தெற்குத் கோபத்தை விட்டி சார்த்தமே வந்ததுக் கொண்டிருந்
 தகாலத்தில் ஒருநாள் அவருடைய தகப்பனுக்குத் திவசம் வந்தது
 அத்தினம் ஒருபகவினையுடைய பாலைபாத்திரத்தில் கறத்துக்கொண்டு வந்து
 குரிடத்திற் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கும்போது அது தெரிந்து கோ
 தேவனும் அவருடைய பொருமைமையர் சோதிக்க லென்பமென்றெ
 ன்னி ஒருமனிதனைப் போலவந்து அந்தப்பாலைக்குப்பிறப் பூமிநீரகவி
 த்து விட்டார் அதுகண்டு தெமதக்கிலிபொன்பவர் கோடுத்துக்கொள்ளா
 மல் சார்த்தமாயிருந்துவிட்டார் அதுதெரிந்து ~~கொண்டிருக்கிறது~~ இதற்குதே
 வனங்கள் கோபங்கொண்டு நீவிர்த்தமான கொந்தும்பண்ணாபடியினு
 ல் நீகிரிப்பிள்ளை யாகக்கடவாயென்று சாபிட்டார்கள் அது கேட்டிஅ
 ந்கதெமதக்கிலியும் பயந்து அந்தப் பிதிர்த்தேவனைகளுக்கு நமஸ்காரம்ப
 ண்ணி ஐயாபிதிர்களே இந்தச்சாபம் எந்தகாலத்தில் விமோசனமாகு
 மென்றுகேட்ட அவர்களும் நீபூலோகத்தில் எவர்களாகிதும் பண்ணின்
 மகாதானத்தைக் கண்டு அற்பதானமென்றுசொல்லி வித்தியாயானால் அ
 ந்தகாலில் இந்தச்சாபவிமோசனமாகி ஒன்றுடைய கிரிப்பிள்ளைபும்
 போமென்று சொல்லிப்போனார்கள் ஆகையாயினால் அந்தக்கிரிப்பிள்ளை
 யானதுஇந்தகாரணத்தில் வந்துபொரிமாதானம் பண்ணின பிரமன
 னுடைய தருமத்திற்கு இந்தயாகஞ் சரியல்லவென்று வித்தனை செய்
 து நன்னுடைய சாபத்தை விமோசனம்பண்ணிக் கொண்டுபோய்கிடத்து

தென்று சொல்லியருளிஞர் அதுவேட்டி தருமபுத்திரருந் சந்தேகத்திற்
ந்து மகாசந்தோஷத்தைடைந்தார். தேட்டமோ ஜெனமேஜெய சூப்
லகா இப்படிதருமபுத்திரர் மகாசம்பிரமத்துடனே யாகத்தைச் செய்து
சகலமானபேர்களுந் திருப்பதியாகும்படி செய்துவிட்டு தருமந்தை ரான
வர் திரௌபதாதேவி தம்பிமார்பந்து செலங்களுடனெழுந்து நின்று ம
காபயபக்திவிநியத்துடனே பகதலப்பிரிய முறியிதிரவேதவியாசர் மா
ர்க்கண்டேயர் நாதர் வசிஷ்டர் முதலான யாகத்திற்கு வந்தவிஷ்வார்க
ளுக்கெல்லாஞ் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்தார் அதுகண்டு அவ
ர்களுெல்லாருந் சந்தோஷமடைந்து ஒருமுதமாய் நின்று வேதமந்திரங்
களைச் சொல்லி இந்ததருமபுத்திரர் எப்போதும் சந்தியாய்வேவ
ப் பிரமாண விசுவாசாய் மந்திரி பிரதாபஞ்ஞானம் புத்திர பவத்
திராதி சினேகிதர்களுடனும் அபிவிருத்தியுண்டாகி சுகசீனியாய் வாழ்ந்தி
ருக்கக்கடவதென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்து பூதிரஞ்ணபகவானுடைய ஆ
சீர்வாதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு அந்த முனிஸ்வார்களுெல்லாரும் தங்க
ளதங்களுடைய ஆசீர்மத்திற்குப்போனார்கள் பகதலப்பிரிய முனித்திரரு
ம் அந்தப்படியே அவர்க்களித்திலெல்லாஞ் செலவு வாங்கிக்கொண்டிரு
ப்பாற்கடல் மந்தியாகிய சலேகதீபத்திற்குப் போய்விட்டார் அப்பால்இ
ங்கே கிராமப்பரதிக்ஷைசெய்வதற்குச்சந்திரமாதன் முதலானமகா ராஜாக்க
ளும் தம்பிமார்களும் திருதராபுரனும் விதபாசஞ்சயங்கரும் சர்வா
டம்பரத்துடன் புறப்பட்டார் அந்நாடகளாய் நடக்கவும் குத்திகேவி
தேவகிதேவி - திரௌபதாதேவி - கபந்தினா - ருக்மணி - சத்தியபாகை
முதலானஸ்திரீஜெனங்களுெல்லாரும் நவரத்ன மயமான ரதங்கனி லேபிக்
கொண்டு நடக்கவும் பப்பிரவாகன் முதலானசுமார வர்க்கங்க ளெல்லா
ரும் குதிகைகளின் பேரிலேறிக்கொண்டு நடக்கவும் அதிற் சிறிதுபா
தவதுணைகளெல்லாரும் யானைகளின்பேரிலேறிக்கொண்டு நடக்கவும்மற்
றுமுண்டான சேனைகள் அயுதங்களுடனே வரிசைவரிசையாய் நடக்கவும்
இப்படிப்பட்ட சகல சமஸ்தரமத்துடனே தரும் புத்திரமகாரசஜா வானவர்
பூதிரஞ்ணமுந்தியுடனும் பலராமருடனும் ரதாருடாய் புறப்பட்டு
லவங்க சேனைகளும் புனஞ்முந்து வரத்தக்கதார்க டட்கும் போது
பதினெட்டுவகை வாந்தியங்களுந் தாம்நாமென்று முழங்கவும்அம்பை
உளவகிமுதலான தேவதாஸ்திரீகளைப் பார்க்கிறார் அந்நுப லாவணிய
முள்ள அனேகவாயிரநாடகசாலைப்பெண்கள் கும்பல்கும்பலாய் வந்துத்
ருமபுத்திரமகாரசஜாவுக்கு முன்பாகநின்ற மகா அபிஷயத்துடனே பாத்
காட்டியும் பண்ணிக்கொண்டு வரவும் அந்தர் வஸ்திரிகளும் அந்ததருமபு
த்திரர்க்கு முன்னேவந்துவந்து தம்புரு - யாழ் - கின்னரி - வீலை - ராவண
ஸ்தமுதலான கருவிகளை மீட்ட பாடிக்கொண்டு வரவும் திருச்சின்னங்க
ளின் துணையாகது நூலுதகல் தருமக்கப்பமல் பண்ணிவந்தி வருமவ

னவாசமும் ஒருவரும் அக்கியாதவாசமுஞ் பெற்றுமுடித்து நிற்பாடு
தருமமே ஜெயமென்றுபதினெட்டுகாள் பாதயுத்தஞ்செய்து வீஷ்ணு
துரோணர் - விருபா - அசுவத்தாமர் - கர்னன் - விகர்னன்முதலான கத்தலி
ரர்களுெல்லாம் சண்டைகத்திற்கொன்று வீரலட்கயியை யடைந்து கீர்த்
திபெற்ற வீராதிவீராவருகிறொன்றும் அஷ்டதிகைகளிலுள்ள சாசாங்க
னையெல்லாஞ் செயித்துப் பிதாபிணையவார்த்தையைக் கடவாமல் ராஜகு
மயாகம் பண்ணி முடிபூசிப்பதாவுக்குப் புண்ணியிலேகம் கொடுத்த
பண்ணிப் புருஷர்வருகிறொன்றும் துரியோதனன்செய்த இம்சைகளை
யெல்லாஞ்சங்கித்து கண்டிபில் அந்நாமகாபாவி எத்தனோ வஞ்சனைசெய்த
போதிலும் அதுகனையெல்லாம் நிவர்த்திபண்ணி தம்மியாகிய விமசேன
னையுடைய கையினால் வளைக்கொல்லுவித்த பாக்ஷம் புருஷர்வருகிற
ொன்றுக் வீராதிவீரான அர்ச்சுன ராஜனையனுப்பிக் காலகேப நிலாதக
வசாளென்கிற ஒப்பதுபோடி ராஷ்ச வீரர்களுெல்லாங் கொல்லுவித்
துதேவேந்திராதி தேவர்களுடைய பயர் தீர்த்துராக்ஷத்த மகாநாபாவர்
வருகிறொன்றும் சகலசீவிகோடிகளுக்கும் மாதாபிதாக்களைப் போலிரு
ந்து ஒருநாளாயினும் துக்கப்படவொட்டாமல் காப்பாற்றுகின்ற பாமந
யாளர்வருகிறார் என்றும் பூதிரஞ்ணபகவானுடைய சகாயத்தினால் அஸ்
வமேதயாகத்தை நிறைவேற்றி பிர்மகாபிரிய வைய குத்திரர்களை
கிய நன்றிப் புருணத்தார்களுக்கும் ஆசையடங்கத்தக்கதாகத் தகஷணைக
ள்கெட்டு அன்னதாவம் சொன்னதானம் புதானம் தோதானம் கன்னி
காதானம் வஸ்திரதானமுதலான சேனைகளைப் பண்ணி அஸ்
தின புரத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகிற தருமபுத்திர மகாரசஜாவருகிற
ொன்று அஷ்டதிகைகளுஞ் செவிமடுப்படி முழங்கவும் வெற்றிற் சங்
குளும் செய்யம் செயமென்று முழங்கவும் இரண்டு பக்கத்திலுமணந்தமா
விரம் பேர்கள் வரிசை வரிசையாய்வின்று கப்பூர்தீவட்டிகள் பிடித்துவர
வும் ஆகாயத்திலிருக்கின்ற தேவேந்திராதி தேவர்கள் மகா சந்தோஷத்து
டனே பாரிசாத்தபுட்பங்களைச் சலசலவென்று வருஷிக்கவும் இப்படிப்
பட்டவையவத்துடனே தருமந்தனர் கிராமப் பாகப் ப
வரும்போது சேனாவெள்ளங்கள் நடக்கின்ற அநிர்ச்சியில் பூதிரந்து
கயிலாசபதியாகிய பாமசிவனுனவர் இமோத்பர்வதத்தில் உலர்மாதாவா
கிய உமையவிகாத் திருக்கலியாணஞ் செய்துகொண்டகாலத்தில் அக்ஸ்
தியமுனிவரும் அந்தத்திருக்கலியாணத்திற்குப் பொதியமலையை விட்டெ
ழுந்தருளி வந்தபோது உத்தரதிகையானது தாழ்ந்து தகஷணதிகையா
து எப்படி உயர்ந்துகின்றதோ அப்படிப்போல் நான்குதிக்கிலு முள்ள
பட்டங்களுெல்லாம் ஒருமுதமாயத்திராதி நடக்கிற படியால் அ
பாது அஸ்திரபுரமானது சந்தேதாழ்ந்துகின்றது
இவ்விதமாய் தருமந்தனர் சர்வாடம்பரத்துடனே கிராமப்பரதிக்ஷை
பண்ணி மகாபடியும் லவ சந்திரமந்தத்தில் நிரந்தி அஸ்திரபுத்திர

விடத்தில் செலவாகியவர்களைக் கொண்டு வரவந்தவர்களுக்கும் முத்துப்பல்
லக்கிளும் ஏறிக்கொண்டு அந்தக் குழந்தை பகலான முதலான யாதவகிரி
கனம்வந்திற் புரத்தையிட்டுப் புறப்பட்டு மகாசம்பிரமத்துடனே தனது
புத்திரர் முதலானவர்களுக்கும் இன்னும் இரண்டாழிதை தூய்மையுடன்
அப்பால் ஒருவர்க் கொருவர் நமஸ்காரங்கள் செய்துகொண்டு இந்தமட்டு
முதில்லாக் கொள் வில்லவர்கோள் நாம்மன்பேய்வுருகியேழுமென்று தரும்
புத்திரர் முதலானவர்களைத் தீர்த்து செலவு பெற்றிக் கொண்டு துவாராபுரிக்
குப்பையாகச் சேர்ந்து அவ்வந்தில் கிருஷ்ணதேவரும் பலபத்திரரும் மே
டிக் கையாய் தருமபுத்திரர் செய்தபாகளினோடும் கிள ஒருவர்க் கொருவர்
பேசிக்கொண்டு கருவியாய் இருந்தார்கள் அப்பால் அவ்விடத்தில் தரு
மபுத்திரர் - தம்பிரமர்க்குள்ளேகா - பேரண்டார் - மத்திரிபிரதானிகள்
தாமஸ்திரிகள் முதலானவர்களைச் சேனைகளுடனும் பொய் கிருஷ்ணபகவான்
முதலானவர்களைப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டி மறுபடியும் அவ்வி
டத்திலேயே இருந்து கொலுமண்டபத்தில் சத்களிட்பாசனத்தின் பேரில் உ
ட்கார்த்து தம்பிரமர் முதலான சகலசேனைகளுடனும் சூழ் திருக்கத்த
க்களாக் கொண்டு வந்திருந்து தருமமேசெஜமென்று சதாபாலமும் தருமத்
தையோசுத்துக்கொண்டு தம்முடையபட்டணத்தில் மாதமுமமாரி பொ
ழித்து பாய்க்கான்றாய் விளைந் பலதானியங்களும் அபிஷித்தியாய்ப
ட்டணத்தில் சகலகுடிசைகள் செழித்து எந்தகாலத்திலும் அக்கமில்லாம
ல் வாழ்ந்து தருமநெத்தப்பாமல் நடந்துவரும்படி செய்து தாபி
தாக்களைப் போலே சகலசகலங்களும் போஷித்து தானமுமவளையும்
உட்படுத்தி விமர்சனம் தீர்த்து மகிமைபெரிமார்களுடனே எகசியாதி
ருந்து அவ்விடத்திலேயே பாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.
கேட்டமே ஜெனமேசெய் மகாராஜாவே உலகத்தில் பிரதானவருந்
தம் கிருஷ்ணமென்று தியானம் பண்ணி இந்தத்தில் விபசித்திரத்தில் ஒருசொ
ல்லாவதொரு ஒரு அஷ்டமாபிஷம் பயக்கி விசுவாசத்துடனிருந்து எழு
தினமும் படித்தாலும் அவர்கள் முற்பிறப்பிற் செய்தமகா பாதகங்களை
ல்லாம் நீங்கப்பரிசுத்தர்களாய் காளியில் கங்காநதியில் இலகஷ்மீராமனை
தங்களுக்கு அவ்வதானம் பண்ணின பலனையும் கோடி கோதானம் மூன்று
கொண்டனம் அபிராமணர்களுக்குப் பூமிதானம் பண்ணினப
லையும் தந்து முக்குஷ்ணபகவானுடைய பாதாவிந்தங்களுக்குக் கிடைச்
தபத்திய டவர்களாய் இவ்விதில் சகலரப சந்தோஷசுகவியங்களும் உண்
டாயிருந்து தேவராசம்போத சவுக்கியங்களை அனுபவித்து முடியி
ல்லாலோகாரிப சாபுபெய்கிற மூன்று பதவிகளுக்குமேலான நாலா
ம்பதவியாகிய சாபுசெய்யுதபயப்பெறுவர்கள் இதற்குச் சந்தேகமில்
லை கேட்டமே ஜெனமேசெய் மகாராஜாவே பென்று ஜெயமுனித்திரர் பிரா
வ்யருளிஞர்.

இவ்விதத்தில் சந்தேகத்தை நாமும் உங்களுக்குத் திருபயி
சென்னெமென்று (குத்பிரானிக்) சென்னாநிமயமா
பிஷிக்குச்சொல்ல யருளிஞர் அவ்வாறு.
அன்வமேதபர்வம் - முற்றிற்று.